

غولامرہزا ئیسماعیلی

بکوژان دەگ بێن

مەنتەدی اێقرا المێقافە

www.iqra.ahiamontada.com

وەرگێرانی ئە فارسییەووە

ناری سوبحی کۆیی

هەولیر ۲۰۱۲

بۆدابهزاندنى جۆرەھا كۆتیب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كۆتاپهاى مۆختەلف مەراجەه: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربی ، فارسی)

داستانه پۇلىسىيەكانى تاوان

بكوژان دهگريهن

نووسنى

غولامرهزا نيسماعيلى

وهرگيرانى له فارسىيهوه

نارى سوبجى كۆيى

بەریۆە بەرایەتی بلاوکردنەوی هەولێر

ناوی کتێب: بکوژان دەگریەن

نوسینی: غولامرەزا ئیسماعیلی

وەرگێڕانی لە فارسییەوه: ئاری سووچی کۆبی

نەخشەسازی ناوەرۆک: نەورۆز جمال

نەخشەسازی بەرگ: ئامانج ئەمین

چاپی یەکەم، بەریۆە بەرایەتی چاپخانە ی رۆشنییری – هەولێر/ ۲۰۱۲

لە بەریۆە بەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان

ژمارە ی سپاردنی (۷۹۸) سالی (۲۰۱۲) ی پێدراوه

مانی چاپکردنەوی پارێزراوه بۆ وەزارەتی رۆشنییری و لاوان و خاوەنی کتێبەکە

نەم کتێبە و کتێبەکانی وەزارەتی رۆشنییری و لاوان لەسەر ئەم ساینە بخوینەوه

www.kurdchap.com

به (تریفه) ی هاوده مانم پیشکده شه

پیرست

- ۷..... پيشه کی نووسەر
- ۱۰..... شهیتان رۆحی داگیر کردم
- ۱۹..... خوین مژ
- ۲۶..... ناگری رق و کینه
- ۳۳..... نارەزوه خۆله میشیه کان
- ۴۲..... بۆنی خوین
- ۴۷..... پیریشکی مەرگ
- ۵۴..... چه رخ و فه له ك
- ۶۹..... چل رۆژ له نیو بازارگانانی مەرگ
- ۹۹..... جامبازی که بیاو کوژ بوو
- ۱۰۶..... چاره نووسازان
- ۱۱۳..... کۆنه برین
- ۱۲۱..... بلیسه کانی توورهیی
- ۱۲۸..... عیشقی مینو
- ۱۳۴..... بکوژان دهگریه ن
- ۱۳۹..... قه له رهشی شووم
- ۱۴۶..... گومراییانی دۆزهخ
- ۱۵۱..... له په نای شه ودا

- ۱۶۸..... عه شقیك كه بالای له ناگر بوو
- ۱۷۶..... دهسته چه په له کان
- ۱۸۲..... خه زانی خوشه ویستی
- ۱۹۵..... ژیانامه ی نووسهر

پیشہ کی نووسەر

خواہ سوپاسگوزارم کہ لہ گہل پووبہ پوو بوونہ وہی گرفتہ سہرسامہین و نیگہ رانیہ کانی ژیان و گوزہران لہ پہناو پینچی پوژگار پاش سالانیک ہول و کوشش، سہبرو پایہ داری و ہوگری بو فہرہنگ و ئہدہ بی دیرینہی ولانمان تہمہ نیکت و ہک خہلات بہ من بہ خشی بو چاپی کتیبہ کانی داستانی (مکافات وامشب دامادی میمیرد) قہ لہم بگرہمہ دەست و کتیبی داستانہ پوولیسہ کانی تاوان (بکوژان دہگریہن) بہ چاپ بگہیہنم، ہہلبہتہ ئہم نووسراوانہ بہرہمی سالانیکی دریزئی شہوو پوژانہمہ کہ بہ تیپہ رینی کات نزیکہی سہد داستانی کورت و دریزلہ ہیکایہتہ واقعہ کان لہ بارہی تیوہ گلان لہ تاوان و گوناہ لہ پووداوہ چارہ نووسازہ تال و شیرینہ کانی ژیاننامہی ئہو کہ سانہی ویستبیتیان یان نا لہ ہہ ورازو نشیوی توفانی پر لہ شہ پوول شیتی پوژگار دووچاری لادانی تاوانبارانہ بوونہ و سالانی تہمہ نیان بہ باداچووہ بیہوودہ لہ پشت شیشہ پوولاینہ سارد و ئاسنینہ کانی زیندان بہ سہریان بردوہ، ہہ موویانم کوکردوونہ تہوہ و جاریکی دیکہ نووسیومنہ تہوہ، بہ داخوہ چہند زور ئہو مروقانہی کہ بہ نوqm بوون لہ حہزی دہروونی شہیتانی و ئارہ زووہ چیلکہ بیہکان سواری سہر پشتی شہ پوولی ہستہکان دہبن تا لہ کہ ناری بہ دب خشی ژیانیان بووکہ لہ یہک بگرہنہ دەست و بو تہ فروتونابوون و دارمان پہلکیشیان بکن، ئومیدہ وارم لہ چیروکی ژیانی ئہو کہ سانہی کہ داستانہ کانیان لہ کتیبہ کانم دہخویننہوہ پەندو ئاموژگاریان لئوہریگرن بو ئہوہی بتوانن بہ برہو و ئیرادہی پوولاینہوہ ریگای ژیاننان بدوژنہوہ و سہرمہ شقی لہ راستگوئی و مروقایہتی بن، باوہریکەن من لہ سہردہمانی خزمہتم بہ ئہنقہست کاری پوولیسہی و حہزی توژیئینہوہ لہ پووداوو کارہسات و پی

سپاردنی ئەم جۆره ئەرکانەم هەلبژاردو خستە ئەستۆی خۆم تا قوولایی
 مەترسیەکان کە بوو هەتە هۆی برینداربوون و بەدیوگراڤم لە میانی بازرگانانی مەرگ
 درک پێ بکەم و تام بکەم، هەمیشە لە شادی مڕۆفەکان منیش کامەران بوومە و لە
 غەمیشیان دلتەنگ، لە چەندین دەیهی سالانی پێشوو کە دەستم بە پیشەیی
 نووسەری کرد هەولمدا بتوانم جێ پەنجەیهکی بەرەوام بۆ ئێوهی ئازیز جیبێلم و
 داہینم، من بایخ بە کاریگری نووسراہکانم و بۆچوونی خوینەرانی دەدەم و
 پیمخۆشە کتیبەکانم بە چاویکی پەرخنەگرانەو تەماشابکرین، نزیکە بیست سال
 دەبێ لە چاپەمەنیەکانی ولاتم وەکو گەنجانی ئەمڕۆ، گۆفاری حەوت پۆزی ژیان،
 گۆفاری پینگای ژیان و، پۆژنامەکانی (امین جامعە) و ئاسمانی کرمان و،
 داستانەکانم بە چاپ گەشتوون و وەک نووسەریک بەهۆی بەرھەمەکانمەو
 پەيوەندییەکم لەگەڵ خوینەرانی دروستکردوو و حەزو تامەرزویی خۆشەویستانم
 وایکردوو قەلەم بگرە دەست و بۆ هەوادارانم و ئێوهی ئازیزان داستان
 بنووسم، بەبیرھێتانبەوێ ئەم خالە زۆر گرینگە کە داستانەکانی ئەم کتیبە
 چارەنووسی بەشی لە تاکەکانی کۆمەلگە دەبێت ئەوانە ناهێلن پێزو حورمەتی
 خەڵکان ئەتک بکری، هەلبەتە شوینی بوودانی تاوانەکانیشیان گۆراو، جیگای
 وەبیرخستنبەوێ داستانێ چل پۆژ لەنیو بازرگانانی مەرگ بیرەوہریەکە لە یاران و
 ھاوسەنگەرانی بەتایبەت ھاوکاری خۆشەویستم شەھید محەمەد رەسول
 سەدرەددینی کە لەو هەلمەتدا لە باشووری پۆژھەلاتی ولاتدا لەسالی ٩٧٠ بە
 پلەیی بەرزێ شەھید گەشت و ھەردەم یادو یادگارو نازایەتیەکی بۆ ھەتایە لەنیو
 دلندا ھەر زیندوو، نابێ بلاوکەرەوہی بەرپێزو گشت ئەو ئازیزانە پینمایان کردم
 بیربجێ حورمەت و سوپاسی بێ پایانم ھەبە بۆیان، حەزیشدەکەم بە چەند
 رستەیهکی پێ پێشاندەرو ئامۆزگاری مامۆستایان و پۆشنبیرانی ولاتمان لە بارەیی

(زمانی خەلك) ھوھ ئاماژەبەكەم كە بېروراي خۆيان خستۆتە ڤوو، كەسێك ئەگەر پێغەمبەریبێت لە زمانی خەلكی ئاسوودە نیە، ئەگەر زۆر كار بكات پێی دەلێن گەمژەییە، ئەگەر كەم كار بكات پێی دەلێن تەمەلە، ئەگەر بەخۆڤایی شتێك ببەخشی، پێی دەلێن زێدەڤۆیی دەكات، ئەگەریش ھەر كۆيكاتەوھ پێی دەلێن ڤەزیلە، ئەگەر بێدەنگ بێ پێی دەلێن لالە، ئەگەر دەمەوھریش بێ پێی دەلێن زۆربلێییە، ئەگەر ڤۆڤوو بگڕی و شوو نوێژ بكات دەلێن ڤیاكارە و ئەگەر ھېچ كام لەم كارانەش نەكاتن پێی دەلێن خوانەناسە، بۆیە ھەرگیز نابێ گوی بە ستایش و پیاھەلانی ڤووكەشی ھەندێ خەلك بدری و جگە لەخوداش نابێ لە كەسی دیکە بترسیت و ھەموو كارێك تەنھا دەبێ بۆ ڤازیبوونی خوی ڤەروەردگار ئەنجامیان بدەین.

لە كۆتاییدا بە ئومیدی ئەوھم ڤۆژی بتوانین یارمەتی لێقەوماوو بئەوایانی بدەین كە خویی ئادەمی ئەوان دەرفەتی ئەوھی لێوھەرگرتوون تا پێویستبەكانیان پێشانبدەن.

خودایە وابگە سەرەنجامی كار
تۆ دلخۆشبیت و ئێمەش دەریازكار

شہیتان رُوحی داگیرکردم

ہے تاوی بی تینی پاییزی به ته واوی هیزه وه هه ولی دها جهسته ی ساردی زهوی به تیشکه لاوازه کانی گهرم بکاته وه و خوی پیشان بداتن، به لام به گوپو تینی بای توربه که به گفگه وه به نیو لقه بی گه لاکانی دره ختان دا تیده په پری و به توانایه کی ته واوه وه سوکایه تی به هه موو شتیگ ده کرد نه ده گه یشت.

ههرله وکاته دا له گه ل چه ند که سیک له هاوکارانم به ئوتومبیلی پؤلیسه وه گه ره کی باغه ساردو بی رُوحه کانمان ته ی ده کرد، بیرم هیشتا گیروده ی ئه و په یوه ندیبیه که وا ئیمه ی بؤ داوینی شار پراکشابوو: ((سلاو جه نابی ئه فسهر! خه لکی به کیک له باغدارانی ده وروبه ری شارم که ئه زیه تتانده ده م، چه ند ده قیفه که پیش ئیستا به مه به سستی کاری جوتیاری بؤ به کیک له باغه کانمان رُویشتم، چاوم به تارماییه کی رهش که وت که به دره ختیکه وه هه لؤاسرابوو به هه لکردنی توندی با ده جوولایه وه، که بؤ پیشه وه تر رُویشتم، به ته واوی بیباوه رپییه وه وردبوومه وه ترمی ژنیکه که وا دره ده که وت خوی به په ته وه کردوه! له راستیدا جورئتم نه کرد له ترسان که ده سستی لییده م، هر بؤیه به په له په یوه ندیم به ئیوه وه کرد،))

له دهنگی له رزیوی کابرا نیگه رانی و ترس شه پؤلیانده دا، ناویشانی باغه که م وه رگرت و به بی وه ستان به ریکه وتین دیت که به دلّه کوتیوه له به رده می باغه که ی پیاسه ی ده کردو بی ئارامانه له چاوه روانمان بوو، به پینماییه که ی ئه و بؤ ناو باغه که چووین و به ره و ترمی هه لؤاسراوی ژنه که رُویشتم، ژنی بوو واپنیده چوو سی سال بیت، به هوی فشاری گوریه که وه رهنگی پوخسارو ده سته کانی شین هه لگه رابوو، به شیک له قژی ئالتوونی پیشه وه ی سه ری له ژیر له چکه خوریبه خؤله میشیه که ی هاتبووه درو هیچ روناکییه کی ژیان له چاوانی قاوه بی و ماتی نه ده دره وشایه وه، له دوای هه ماههنگی یاساییه وه به کومه کی هاوکارانم لاشه کمان داگرت و بؤ لیکولینه وه ی وردتری هوکاری مردنه که به ره و پزیشکی یاسایی

گواستمانه وه، توئژینه وهی به په ته وه بوونی ژنه که دهستی پیکرد، له گه ل کابرای باغدار قسه مانکرد تا سهره داوی زیاترمان دهستبکوهی، سهره تا وای بۆده چووم که پیره میرد له مهرگی ژنه که دهستی ههیه، به لām به دوواداچونه کان منیان به به قین گه یاند که ئه و هیچ زانیاریه کی له وباره یه وه نیه، هیشتا که ش توشی کۆمه لیک پرسیارو لیلی جیاواز له میشکمدای بووم، به کیک له فرمانبه ران که تا مه لبه ندی پزیشکی یاسایی له گه ل تهرمه که بوو، خیرا خۆی گه یانده من و کاغه زیکه قه دکراوی بۆ راگرتم: ((جه نابی ئه فسه ر! ئه م په ریه له یه که مین ساته کانی پشکنینی له شی و گیرفانی لای راستی مانتۆکه ی کۆژراو دۆزرایه وه و به پاسپارده ی پزیشکی یاسایی به په له به ئیوه م گه یاند!)) منیش لیم وه رگرت و کردم وه، نامه که وا ده رکه وت که به خه تیکی شپه خوینده واری و ناشیانه و به خیرایی نووسرابوو، به جۆرک که له جی جی ئه و خه ته داپزاوییه ک ده دیتر، رسته کانی شی کورت و ساده بوون: ((باوکی ئازیزم! له وهی که ته نها جیتان ده هیلم زۆر نیگه رانم، به لām هه رچه ندی بیرم کرده وه نه متوانی له بریاری یه کلاییکه ره وهی ئیوه بۆ په تکرده وهی خوازینیم سهرده ربینم، ئه و پیاویکی چاک بوو ده ییتوانی خوشبه ختم بکات، به لām ئیوه رتگری ئه م خوشبه ختیه بوون، هه ر بۆیه بریارمدا به خۆکوشتن تا زووتر هه نگاو بۆ لای دایکم و براکم بنیم و بۆ لایان برۆم زیاتر له مه ئازار نه کیشم، خواحافیز باوکه!) ((کچت: سیما

له به رنه وهی هیچ ناو نیشان و ژماره یه کی ته له فۆنی له نامه که تۆمارنه کرابوو لیلی و نارپوونیه کی زۆر به ده وریدا ده خولایه وه، به لām له هه مان کاتدا سهره ده زووی ریشه یی رووداوه که هه بوو، به بی وه ستان منیش نامه که م به مه به ستی پشکنینی پیشه یی بۆ به رتیه به رایه تی هۆشیاری نارد به لām خالیک که سهرنجی پاکیشام، ئه و گوریه بوو که سیما خۆی پتیه هه لۆاسیبوو، گه وره یی و نه ستوری گوریه که و چۆنیه تی به لقه وه به ستنی دره خت منی به م نه نجامه گه یاند، که ئه م کاره نابی ئیشی ژنی بی، دهسته ناسکه کانی ژنیک قه د ناتوانی گوریه ییک به و گه وره ییه وه وه ها شاره زایانه و وه ستایانه به لقیکی به هیزی دره ختیکه وه که مابه یینکی زۆری

له گه ل زه ویدا هه بوو گرښدات، سیما ده بووایه بۆ ئه نجامدانی ئه م کاره یا کورسییه ک له ژیر پیی خۆی دابنیت، یا ئه وه تا به سه ر داره که هه لگه پئی و په ته که وه ها به وردی ببه سستی، ئه م گریمان هیه ش بۆ ژنیک ئیجگار نامه نتیقی و په تکرار بوو له لایه کی دیکه وه به سه رنجی وردتروه پووی زه مینی داپوشراو به گه لا، ده بوو به پلېشانه وه ی ریژه یه ک له گه لا وشکه کان و نه گه ری هه لکشاو بوونی ته رم به سه ریان ه وه په ی بېریت، ورده ورده خه ریکبوو به م ئه نجامه ده گه یشتم که ئه م بووداوه شتیکی زیاتره له مه سه له ی خۆکوژیه ک و له کوشتن زۆرتر نزیکه، هه ر له م بیرو خه یالانه دابووم که بیته لی گه پۆک زه نگی لیداو یه کیتک له یه که کان رایگه یاند، پیاویک له ده وری شه ست ساله و په یوه ندی به ئاسایشه وه کردووه و هه والی بزربوونی کچه که ی به ناوی سیما راگه یاندووه، به بیستنی ئه مه به خۆم و پوخته ی نوسراوی بینین و تیروانینه کانم به ره و ئاسایش به رتگه وتم، له نوسینگه ی ئاسایش له گه ل پیره مێردی ریش سپی پووبه پوو بوومه وه که په شوکان و نیگه رانی له بالای داچه کاوو ماندووی ده باری، چاوه به قوولدا چو فرمیتسکاوییه کانی په رده یان له سه ر خه م وخه فته ی ناخی لاده برد، هه ر که داوام لیکرد له باره ی ونبوونی کچه که یه وه پوونکردنه وه ی زیاتر بدات، لیه وه بپیره نگه کانی له رزین وه باره ی قینی په نگخواردووی ده رونه وه هیدی هیدی که وته قسه کردن:

__ ئه مپۆ به یانی که سیما بۆ ده ره وه چوو، نه یگوت بۆ کوئی ده پواو چ کاریکی هه یه، منیش هیچم لینه پرسی، له بهر ئه وه ی ده مزانی وه ک هه موو پۆژانی دیکه بۆ سه ر کار ده پوات و نیوه پۆش بۆ مالتی ده گه رپتته وه، له وپۆژه وه ی که هاوسه رو کوره که م به هۆی پووداویکه وه ته مه نی دریزیان بۆ ئیه وه جیه پشستوه، هه موو ئومیدی ژیانم له بوونی سیمای کچمدا ده بینیه وه، هه ردوو کمان گه لیک وابه سته ی یه که تر بووین، چونکه کچه که م کارمه ند بوو ناچار بووم چه ند سه عاتیک له پۆژدا ته نه ایم، به لام سی ژه مه ی خواردن پیکه وه له سه ر یه ک سفره داده نیشستین، ئه مپۆ که ش وه که هه میشه چاوه پوانیبووم که چی سه عات له سیتی دووای نیوه پۆش تیپه ری و هیچ هه والیکی نه بوو، دلَم که وته شتوان و خرت و پرت، خیرا په یوه ندیم

به شوینی کاره که یه وه کرد، به لام هاوکاره که ی خانم حسینی گووتی نه مرۆ سیما هر نه هاتۆته سهر ئیش، به م قسانه نیگه رانی و پاراییه کانم دوو نه وه نده ی دی بوون و نه مده زانی چیبکه م، ژماره ی مۆبایله که شیم ونکردبوو، دووباره زه نگم بۆ شوینی کاره که ی لیدایه وه و داوام له خانم حسینی کرد په یوه نده ی به مۆبایلی سیما وه بکات و وه لامیشم بداته وه، به لام نه و زۆر به بیتاقه تیه وه گووتی که وا چه ندین جار په یوه ندیم پیوه کردووه که چی هر داخرابوو، ئینجا پیشنیاری بۆ کردم که بۆ خزمه تی ئیوه بیم و هه والی ونبوونی کچه خوشه ویسته که متانپیبگه یه نم، فرمیسه که کانی پیره میزد ته واو نه ده بوو رووخساری پر چرچ و لۆچی ته پر کردبوو، به دهسته له رزۆکه کانی دهسته کانی گرتم و تکا کارانه گووتی:

جه نابی پۆلیس! سویندتان به منداله کانتان ده دم که کچی نازیزم بۆ بگه ریننه وه! چونکه تا که ئومیدی منه بۆ دریزه دانم به ژیان، نه گه ر شتیکی به سهر هاتی،،،،

فینگه فینگی گریان لینه گه را قسه که ی ته واو بکات، به سه برو پشوو دریزیه وه که له ته واوی ماوه ی خزمه تم به کومه لگا به جلی پۆلیسیه وه فیریبووم، دلێ نه و پیره میزده دلشکاوهم دایه وه و به لاینم پیدایه که هه موو هه ولی خۆم بخرمه گه ر تا هاوکاری بکه م و بگه مه نه نجام، دووایی داوام لیکرد بیر له پرسیاره کانم بکاته وه ئینجا وه لام بداته وه:

- مام حاجی! کچه که تان دوژمنایه تی له گه ل که سی نه بووه نه وه نده ی ئیوه ناگادار بن؟!!

پیره میزد پاش که میک بیرکردنه وه گووتی:

- نا، هینده ی من ناگادارم و ده زانم، په ووشت و په فتاری جوانی سیما وایکردبوو که هه موو لئی پارزین، نه گه ر دوژمنایه تی یا ناکوکییه کیشی له گه ل که سی هه بووایه، هیچ شتیکی به من نه ده گووت، دووباره پرسیارم کرده وه:

ئەي باشە كچەكە تان مەبەستى شووكردنى لەگەل كەسنىكى ديارىكراو ھەبووھ
كە ئتوھ لەگەل ئو كەسە ناساز بن، بۆ نمونە خوازبىننىيەكى باش و دەولە مەند
كە زۆر پەيوەست بى بەو؟!

پىرەمىرد دووبارە كەوتەوھ بىركردنەوھ و دوواى چەند ساتىك راستگۆيانە
گىراپەوھ:

-سىماى بىچارە! لەو پۆژەوھى كە يە پووداوىكى ترسناك، داىك و براكەى
مردن، ئو تەنھايىم بە ھەموو بوونمەوھ درك پىكردو ئەمىش بە ئىتنى پىدام كە
ھەرگىز بىر لە ھاوسەرگىرى نەكاتەوھ، من لەگەل بىرپارەكەى ئو ناكۆك بووم،
بەلام ئو خۆى ئەمەى دەويست، تىپەرى، تا ئو كاتەى ماوھەك پىش ئىستا
تىگە يىشتم گەنجىك بە ناوى مەنسور بۆ ناو ژيانى كچەكەم ھاتوھ! كە كرىكارىكى
ئاساىى بوو لە تەلارىكى تەواو نەكراوى خوار مالەكە مان كارىدەكرد، بە رووكەش
سىماى دىتبوو، پۆژىكىان كە بۆ ئەوھى ھەوايەكى تازە ھەلمژم بۆ دەرەوھ چووم،
مەنسور سەرە پىي پىگرتم و بە ئەدەبەوھ قسەى لەگەل كردم، سەرەتا خۆى
گوتى كە باوك و داىكى مردوون و دوو خوشكى گەورەترى ھەيە و شوويان
كردوھ بەلام لەبەر مەسەلەى مىراتى پەيوەندىيەكى ساردىيان لەگەل يەك ھەيە،
ئەوئەندەشى گوت كە جارىك بىوھژنىكى گەنجى مارە بىوھ بەلام دوواى ماوھەك
بەھۆى جىاوازى سەلىقە و نەگونجانيانەوھ لەيەك جودابىوونەوھ، پاشان لە بارەى
پەيوەندىيەكەيەوھ لەگەل سىما قسەيكرود دانى بەوھ دانا كە زىاتر لەھەر شتى
رەفتارو رەووشتى جوان و تۆكمەى سىما سەرنجى راكىشاوھو دەيەوئىت بۆ
خوازبىننى بىتە پىش و ھەنگاو بنى، بەلام سىما بەمە رازى نىو ھەرگىز بەچاوى
پىاوى داھاتوھوھ لىتى نەدەپوانى، لە كۆتايىدا داواى لىكردم قسە لەگەل سىما
بكەم و سەرنجى بۆ ئەم كارە خىرە رابكىشتم، منىش پىمگوت كە وا بىريارى
كۆتايى لەم بارەيەوھ بە دەست كچەكەمە و ناتوانم كۆمەككىكى پىيكەم؛ ھەستمكرد
بەم وەلامەم مەنسور كەمىك بىتاقەت و نارەحەتبوو، بەلام گرىنگىم پىنەدا، چونكە
ھەرچۆنى بوو من قسەى خۆم كرد، شەو كە سىما ھاتەوھ ئەم مەسەلەيەم لەگەلدا

باسکرد، به لām نهو به توندی گووتی که هیچ په یوه نندییه کم به مه نسوره وه نیه و به یانیش خۆم وه لāmی نه خیری ده ده مه وه، هه ستیک له ناخدا پیی ده گووتم که سیما پیشتر ئەم کورە ی ناسیوه بۆیه به مجۆره په شوکاو تیکچوو، به لām له بهر نه وه ی متمانه ی ته واوم پیی هه بوو، هه موو شتیکم به خوی سپارد، له و پۆزه به دوواوه ئیدی مه نسورم نه دیته وه و هیچ هه وائیکیشم له باره یه وه نه زانی، ناو نیشانی شوینی کاری مه نسورم له پیره میرد وه رگرت و پیکه وه بۆ شوینی ساردخانه ی نه خووشخانه بۆ دیتنی جهسته که ی به ریکه وتین، به بینینی تهرمی کچه که ی ناھو ناڵی به رزیووه و دهستی به گریان کرد، بۆیه نارامان کرده وه و لاشه که مان له دووای پشکنینی پزیشکی یاسایی به مه بهستی کفن و شار دنه وه ی به پیره میردی دلشکاوو جه رگ سوتا و دایه وه، سه ره نجام پاش هه فته یه ک لیکۆلینه وه ی شاره زایانه و پشکنینی هه ست پینه کراوی ها تووچۆکانی مه نسور بۆ ته لاری شوینی کاره که ی، له خانوچکه ی یه کی له گه ره که هه ژارنشینه کانی شار ده ستگیرمانکرد، له کاتیک دا هه وئیده دا جگه ره ی گوشه ی لیوی تا کوتایی بکیشی، بۆ ئاسایش رینماییمان کردو بردمان، مه نسور وه ک هه ر گومان لیکراویکی دیکه له سه ره تای لیکۆلینه وه کان تۆمه تی کوشتنه که ی به توندی ره تکرده وه ته نانه ت وه هاشی پیشاندا که ژنیکی به ناوی سیما نه ده ناسی، به لām کاتی دۆسیه ی به دوواداچوون و پشکنینم له لایه ن پسیپۆرو هاوکارانه وه له به رده می دانا، په نگی په ری:

– بزانه جه نابی مه نسور ته واوی ناوه پۆکی ئەم دۆسیه یه نه وه ده سه لمینی که ئیوه له م پووداوه دا ده ستتان هه بووه، یه که میان: توانای زۆری جه ستیی و روکاری زبریت وه لāmی گه لیک له پرسیاره کانمان ده داته وه، بۆ نمونه نه و گوریسه ی که کوژراوی پی هه ئواسراوه، هینده قایم و شاره زایانه به دره خته وه به بند ببوو که به دلنیا ییه وه ئەم کاره ته نها پیاویکی به نه زمون و به هیز ده ره قه تی دیت، نه وه کو ده سه ته ناسک و نه رمه کانی سیما که به کاری مالدار ی و چیشخانه راهاتوه، دووه میان: پزیشکی یاسایی رایگه یاندوه که وا کوژراو به هوی

کاریگه‌ری لیدانئیکی تونده‌وه که بهر پشتی سه‌ری که‌وتووه دووچارى خوین به‌ربوونی می‌شک بووه هر به‌مه‌ش مردووه، پاشان هه‌لواسینی سیما به دره‌خته‌وه تهنه سیناریویه‌ک بووه و هیچی دی، سییه‌میان: ئه‌و نامه‌یه‌ی که له گه‌رفانی مانتوی کوژاو دۆزراوه‌ته‌وه، به ده‌ست و خه‌تی یه‌کئیک ده‌جیت که شه‌ره خوینده‌واریه‌کی سه‌ره‌تایی هه‌بی، له کاتیکدا سیما خویندنی به‌رزی ته‌واوکردووه و نوسینی نامه‌یه‌کی وه‌ها زۆر دوور بووه له‌و، به‌هۆی ده‌رخستنی هاوکارانی سیما و پسپۆرانی لیها‌توو له‌م بواره‌دا، خه‌تی نامه‌که به‌هیچ شیوه‌یه‌ک به خه‌تی سیما ناچیت، چواره‌میان: سیما جگه له تۆ خوازبینی دیکه‌ی نه‌بووه تا ببیته جیی گومانی ئیمه و تاوانباری بکه‌ین، له‌ولایه‌شه‌وه به‌هیچ جوړی ئه‌و پازی نه‌بووه که لیت نزیك ببیته‌وه، ئینجا به چ شیوه‌یه‌ک ده‌توانی داواکاری نامه‌که له‌گه‌ل حه‌قیقه‌تی ژبانی ویکبیته‌وه و قبولبکری که ئه‌و له‌گه‌ل تۆ په‌یوه‌ندی هه‌بووه، هر به‌رده‌وام بم دیسانه‌که؟ مه‌نسور سه‌ری له نیوانی ده‌سته زبرو پانه‌کانی شارده‌وه و چهند خوله‌کئیک به بیده‌نگی تیپه‌ری، ده‌تگوت له خه‌یالی په‌رش و بلاوی ناو‌میدانه به دوای ریگایه‌ک بۆ را‌کردن ده‌گه‌ری، به‌لام وه‌ختیک په‌ی به بیته‌وده بوونی کاره‌که‌ی برد، سه‌ری هه‌لبری له کاتیکدا هه‌ولیده‌دا هیمنیه‌که‌ی روخساری بیاریزی، لیوی بۆ دانپیانان کرده‌وه:

– گشتی که‌مه‌رخه‌می خۆم بوو، بریار نه‌بوو عاشق بم، چونکه جارێک له مه‌یدانی عشق شکستم خواردبوو یاده‌وه‌ریه‌کی تالم له‌م باره‌یه‌وه هه‌بوو، به‌لام کاتیک سیمام دیت، نه‌متوانی جله‌وی ترپه‌ی توندی دلم بکه‌م، هه‌موو رۆژ به به‌رده‌م شوینی کارمدا تیده‌په‌ری و منیش چهندین جار به بیانووه جیاوازه‌کان سه‌ره ریگام لیده‌گرت و چهند قسه‌یه‌کم له‌گه‌ل ده‌کرد، شیتی په‌فتاری به یقارو له‌سه‌ره‌خۆو بالای دل‌په‌ینی بیوم، چهند هه‌فته‌یه‌ک دوواتر بریارمدا مه‌سه‌له‌ی خۆشه‌ویستییه‌که‌م به‌بی په‌رده له‌گه‌لی باسکه‌م و سه‌ره‌تا مۆله‌تی خوازبینی له خۆیه‌وه وه‌ریگرم، به‌لام ئه‌و زۆر به توندی به‌ره‌لستی پیشاندا و به‌وپه‌ری توره‌بیه‌وه داواکاریه‌که‌می په‌تکرده‌وه و نه‌خوازوانه هه‌ندی قسه‌یکرد به‌جوړی وه‌ک بلتی سوکایه‌تی پیکردنی من بوو، منیش له‌لایه‌که‌وه مرقۆئیکی بوغزن و

تۆلەسین و نەفام بووم، لەلایەکی دیکەشەو چاوەپوانی پووبەپوو بوونەووەیەکی
وہا ساردو سپم لەلایەن سیماوہ نەدەکرد، بۆیە بیریاردما بەہەر جۆریک بئی بە
ئامانجم واتە پارزیکردنی سیمما بۆ ھاوسەرگیری بگم، ھەربۆیەش مەسەلە
خوازینییەکەم لەگەڵ باوکی دا باسکرد ئەمیش بیریاری کوتایی لەم بارەیەوہ بە
دەستی کچەکەئێ سپارد، سیمما دووبارە بۆ سۆراغم ھاتەوہ، ئەمجارەیان زۆر لە
جارەکەئێ پیشوو توپوہ پەشوکاوتر بوو، بە دەنگیککی بەرز پرایگەیاندا کە
وہلامەکەئێ ھەر بەمجۆرە نەرتیوہ ھەرەشەشی لیکردم ئەگەر ئەمجارە دیسان بەم
بیانوہوہ خۆی یا باوکی بیزارکەمەوہ ئەوا شکایەتم لە پۆلیس لیدەکات، بەئێ
لیرەوہ بوو کە پلانی شەیتانی لە بیرو ھۆشم دا چەکەرەئێ کرد، نەخشەئێ تۆلە
سەخت تا ئاگری دەروونم داہمراکینیتەو، سەرەتا ھەولمدا ھەموو شتیک لەبیربکەم،
بەلام شەیتان پۆحمی داگیر کردبوو ھەموو ساتیک پەنجەئێ ئەفسوناوی زیاتر
بەسەر دلئی زامدارم دادەھینتا، بەیانی پۆژی پووداوەکە کە بۆ تەلاری شوینی
کارەکەم پۆیشتم ھیشتا کەس نەھاتبوو، خەریکبوو بیرم لە پلانەکەم دەکردەوہ،
سیمام بینی لە مال دەرچوو تا بۆ شوینی کارەکەئێ بپوات، لەش و لارە
بیتگوناھەکەئیم توند گرت و سەرە پتگام پتگرت، بەتکاو پارانەوہ داوام لیکرد بۆ ناو
تەلارەکە بیت تاکو دووا قسەمان پتیکەوہ بکەین، ئەگەر دیسانەکە پازی نەبوو من
بۆ ھەمیشە لە ژیانی بپۆمە دەر، سەرەتا بە توندی بەرگری لەخۆیکرد، بەلام
سەرەنجام سەری دانەواندو پارزبوو بیت، کاتی دلنیابووم کەس نەیدەبینین بە
چەقو ھەرەشەم لیکرد تا یەکی لەم دوو پتگایە ھەلبژیرئی، یا مەرگ یا شووکردن
بەمن، زۆر ترسابوو بەلام ھەولیدا بەسەر خۆیدا زالبیت، بە توپەییەوہ گووتی
وہلامەکەم ھەر بەو جۆرەئێ پیشوو نەخیرە، لەپاستیدا ئەم پەفتارە پتر
جولاندمی، ھیرشم بۆکردو دەستم لەسەر دەمی دانا تا دەنگی بەرز نەبیتەوہ، وہ
زۆریش سەرەسختانە بەرگری دەکرد و بە ھەول و تەقەللا دەبویست ھەرچی لە
دەستیدیت بەرامبەرمی بکات، بۆیە دەستەویەخەئێ یەکتەر بووین و لەناکاو گازیکی
لە دەستم گرت و قیزەئێکی بلندی لیدا، من کە دیتم بارودۆخەکە خەریکە خراب
دەبیت ئەوہندە توپەبووم خۆشم نەمزانی چیدەکەم، بۆیە بەرزمکردەوہ و بە
توندی سەرم بە دیواری چیمەنتۆ داداوە دەنگیککی ئەوہندە زۆری لیتوہات

سه‌داکەى له ئاسمانى ته‌لاره‌که‌ ده‌نگى دایه‌وه‌ و منى ترساند، جه‌سته‌ى بى‌ هه‌سته‌ى سىما له‌ و گۆره‌ که‌ وتبوو هه‌یچ ده‌نگىک له‌ لایه‌ن ئه‌وه‌ وه‌ به‌ر گویم نه‌ ده‌که‌وت، له‌ وساته‌دا ترسیکم لێنیشته‌، ترس له‌ مه‌رگى سىماو کوشتنى نه‌ویستراو که‌ تازه‌ تێوه‌ى گلارابووم، بۆ لای پامکردو چه‌ند جارێک بانگم کرد، به‌لام ته‌نها وه‌لامى بێده‌نگیه‌کى تال به‌سه‌ر ژووره‌که‌دا زالبوو، غیره‌تمدايه‌ به‌رخۆم و جه‌سته‌ییم بۆ لای خۆم هه‌لگه‌پانده‌وه‌، به‌لام به‌ دیتنى پوخسارى بى‌ جووله‌و چاوه‌ مات و بى‌ پېرشنگه‌کانى له‌ خۆمه‌وه‌ هاتمه‌ له‌رزین، وه‌ختى دانیابووم کار له‌ کار ترازواه و له‌به‌رامبه‌ر ته‌رمى ژنی‌کدام و ده‌کری بېیته‌ جیگای ده‌رده‌ سه‌رى بۆم، بېرۆکه‌ى په‌یداکردنى رینگا چاره‌یه‌ک بۆ ده‌ریازبوون له‌م گێچه‌له‌ که‌وته‌ سه‌رم، به‌که‌مین شوین که‌ به‌ خه‌یاڵمدا هات، باغه‌کانى ده‌وربه‌رى شار بوو، لاشه‌که‌م له‌ به‌تانیه‌کدا شارده‌وه‌و به‌ ئوتومبیل به‌ره‌و یه‌کى له‌ باغاته‌ دووره‌ ده‌سته‌کانم برد و، ئه‌وه‌ى ماوه‌ له‌ پووداوه‌که‌ش ئیدی پوون و ئاشکرایه‌، مه‌نسور له‌ دووای کۆتایى قسه‌کانى هه‌ناسه‌یه‌کى تازه‌ى هه‌لکێشاو چاوه‌کانى له‌سه‌ریه‌ک دانا، وه‌ک بلیى ده‌نگى زه‌نگى مه‌رگ له‌ ماوه‌یه‌کى نزیکدا ده‌ببسته‌ى، پێده‌چوو له‌ وساته‌دا هه‌ز بکا کات بۆ دوواوه‌ بگه‌رپه‌ته‌وه‌ تاكو بتوانیت پێش له‌ پوودانى پووداویكى تالی له‌م جۆره‌ بگه‌ریت، که‌چى به‌داخه‌وه‌ تازه‌ بۆ باش بېرکردنه‌وه‌ى عاقلانه‌ بېاریدان ژۆر دره‌نگ ببوو، ئیستا ئاسمانى ساردو وه‌هم ئالوودى زیندان چاوه‌پوانى ده‌کرد تا بۆ ماوه‌یه‌کى کورت مه‌رگى دووابخات، دنیا لیل و ئاسمان ته‌ماوى بوو، خۆر، په‌نگى په‌ریبوو به‌ ژانى هه‌بوو، داوینى زه‌ردى له‌ سىمای شارو مرقفه‌کانى دا کۆده‌کرده‌وه‌ و له‌ پشت کێوه‌ دووره‌ ده‌سته‌کان په‌نه‌ان ده‌بوو، گۆرستان ورده‌ وده‌ خه‌ریکبوو له‌ ئاماده‌بوونى خه‌لکان خالی ده‌بووه‌، به‌لام پیره‌مێردى پشت چه‌ماوه‌ هه‌یچ په‌له‌یه‌کى بۆ رویشتن نه‌بوو، جه‌سته‌ى لاوازو گه‌رمداها توى له‌ پالتوى کالبووه‌و کۆندا پێچرابوو ئیستا له‌سه‌ر گۆرى رۆله‌ ئازیزه‌که‌ى شیوه‌نى ده‌کرد، ده‌سته‌ له‌رزوو به‌ستووه‌کانى به‌سه‌ر ئه‌و تاجه‌ گۆلینه‌ى که‌خاکى گۆره‌که‌ى داپۆشیبوو داده‌هێناو بارانى فرمێسكى بى‌ پشوو له‌ ئاسمانى هه‌ورى چاوه‌کانیه‌وه‌ داده‌بارى،

خوينمژ

له يه كى له نيوه شهوه تارادده يه ك فېنكه كانى به هار كه ناسمان به سفره يه كى خالى له مانگ و ئه ستېره خه جاله تى به سهر پووى زه وييه وه ده كيشا، پياويكى ژيكه له په نا تاريكى چرى شه ودا، به جووله يه كى چاپوك و بويرانه له ديوارى به رزى خانى باغه وه به شكزوه سهر كه وت و له سهره خو و پشيله ناسا به ولاى ديوار له حه وشه ي پر دارو دره ختى ماله كه دابه زى و بو چهند ساتى هه روه كو په يه كى به ردين له بيده نكي تر سه ينى مال و ه ستاو گو تى هه لخت، جگه له سه داي هه لكر دنى هيواشى شه مالى به هار و ناوازي هه ماهه نكي سيسر كه كان ده نكيكى ديكه نه ده هاته بهر گو تى، چاوانى دريژو هه لويى كابر ا حه وشه ي فراوانى مال و ته لارى به رزى سه روى خانى باغى به وردى پشكنى، وه ختيك له هيمنى و ناسايشى جيگا كى و بى مه تر سيبونى بارودوخه كه دلنيا بو، هيدي هيدي له په نا ديواره وه خوى به ته لاره كه گه ياندو به هونه ريكي تايبه ته وه كه له برينى سالانيكى زوره وه نه زمونى كر دبو، بى دهنگه دهنگ ده رگاي چونه زوره وه ي كرده وه و بو ناوه وه ي ته لار پويشت، بيده نكي و خاموشى، كه شيكى وه هم نه نكيژو نه ينى ناميزى هينا بووه ناراه، هه ناسه يه كى قولى هه لكيشاو كه وته بير كرده وه: ((تاكو ئيره هه موو شتيك به پيى نه خشه كه يه،،، هيچ هه واليك له باره ي موراد اغا(بازرگاني ناسراوى فەررش) هوه نيه، هه ر به و جوړه ي كه بيستبووم بو سه فەر چووه و ئيستا ده ي ژن و مندالى به ته نهابن، زورباشه نه من كارم به وانه نه نه وانيش كاريكيان به منه،، چاتروايه تا درهنگ نه بووه بړوم ئيشه كه م نه نجام بدهم)) جهانگير به م خه ياله خو پاريزانه ي خويه وه خوى به هوله كه گه ياند و به ديتنى پيويستيه گرانبه ها و قه شه نكه كان كه روناكيان له م تاريكييه شدا سه رنجى پاده كيشا، زه رده خه نه يه كى شه يتانى نيشته سه ر ليوانى و بى خو دوواخستن بولايان چوو، سه عاتى ديوارى ماله كه سى جار لييدا، بويه جهانگير هاته وه هوشخويى و سه رنجى دا كه زياتر له دوو سه عاته هاتو چويه تى بو كو كرده وه ي شته پيويست و گرانبه ها كان، له بهر خويه وه گو تى: ((ئيدى به سه ! پيويسته

تیتھ قینم تا کیشہ یک نہا تو تہ پیش؛)) تینجا ویستی بہ وریایہ وہ لہ بہ ردم
 ژوری خوتن کہ پردیس خانم ہاوسہری گنجی موراداغا مندالہ شیرہ خورہ کی
 لہ باوہ شگر تبو کہ و تبوونہ خہ و یکی قولہ وہ تیپہ پڑی کہ دہنگی گریانی ساواکہ
 لہ زینی خستہ گیانیہ وہ و ہا سہری لیشیوا بوو تا قاجی بہر گولڈانیکی
 کریستال کہوت و سہ دای شکانی گولڈان لہ ہمو مالہ کہ دہنگی دایہ وہ و پردیس
 کہ تازہ بہ دہنگی گریانی مندالہ کہ لہ خہ و بہ ناگا ہا تبوہ لہ جینگا کہی راپہ پڑی،
 پردیس لہ وکاتہ دا ہمو گیانی بوو بہ گوی، دلنیا بوو لہ وہی کہ سہوو نیہ و
 دہنگی شکانی شتیکی بہ ناشکرا بیستوہ، نا لہ و ساتہ دا ترس و توقین و ہکو
 جزوی دوپشکیک بہ سہر دلپہ وہ دہا، مندالہ کہی ہر بہ و جورہی کہ دہگریا
 ہلگرت و بہ سینگی خویہ وہ نوساند، وختی مندالہ کہ نووست، لہ نیو
 نوینہ کہی ہاتہ دہرو بہ ہنگا وہ لہ رزوکہ کانیہ وہ بۆ لای دہرگای ژورہ کہ چو،
 ہیشتاکہ توزیکی مابوو بگاتہ دہرگاکہ کہ سیبہری ترسناکی تارماییہ کی زل لہ
 چوارچیوہی دہرگاکہ دہرکہوت، لہ ترسا زمانی بہ سترابوو، ہہستیکرد مندالہ کہ
 لہ نامیزی سہنگینی دہکات، چند ہنگاویک بۆ دوواہ رویشت و مندالہ کہی
 قایمتر لہ پیشوو بہ سنگیہ وہ نوساند، بہ زہمہت توانی بپرسیت: ((ت،،، تو
 کی،،، کی؟!)) بہ لام تارماییہ کہ بہ بی سہرنجدان لہ دہنگی لہ رزوکی پردیس بۆ
 لای ہات، پردیس بہ دیتنی بریسکہی شتیکی بپہر لہ دہستہ کانی کابرا بۆنی
 مہ ترسییہ کی ہست پینکردبوو، بپریاری کوتایی خویداو لہ نا کاو بہ دہنگیک کہ لہ
 قولایی بوونیہ وہ ہلدہستا قیزاندی و داوای کومہ کی کرد، تارماییہ کہ خیرا خوی
 گہ یاندی و شتیکی نووک تیژی لہ سینہی ژنی بیتچارہ پاکرد، سہ دای قیزہی بہ ک لہ
 دووای یہ کی پردیس سات بہ سات بہ رزرترو دل پووشین تر دہبوو لہ گہل دہنگی
 گریانہ پیر کپوزانہ وہ کانی و ہکو مندالہ کہی کہ لہ شیر مژین و ہستابوو، دہبوو بہ
 یہ ک، بہ لام پاش چند ساتیک کابرای نہاس بہ مہ بہستی مردن نہم شتہ نوک
 تیژہی چند جاریک لہ جہستہی دایک و بۆلہ کہ دا، ہاوارہ پیر پارانہ وہ کان
 خاموشبوون و لاشہی نوومی خوینی پردیس و مندالہ بی گوناہہ کہی لہ پیخہ فدا

گه وزین، جهانگیر له ناکاو هاته وه سهر هۆش و خه یال، سهره تا نیگایه کی تۆقیوو
 چه په ساوی به تهرمی بی گیانی دایک و پۆله ی له خویندا گلارادا گتیرا و پاش
 ساتی ته ماشایه کی بیباوه رانه ی له ههر دوو دهست و له شی خویناوی خوی کردو
 سه ریکی وه ک هیمایه ک بۆ په شیمانی بادا، وه ک بلتی تازه په ی به قوولی تاوانیکی
 ترسناک ده برد که بۆ مه بهستی سهرکه وتن له دزیه که ی ئاویته ی ببوو، یه که مین
 بیروکه که به خه یالی داهات، راکردن له م شوینه مه ترسیداره بوو، به په له کیسه ی
 پر نالتون و گه وه ره گرانبه هاکانی به کۆلی داداو له کاتیکدا که هه زاران بیرو
 خه یالات هیرشیان بۆ میشکی هینابوو ماله که ی به جیهیشت، نه و تاوانه ی به من و
 هاوکارانم راگه یه نرابوو دلته زین ترو وروژینه رتر بوو له وه ی که وینام ده کرد، له
 مالیک دا به هه موو جوانیه که وه غه م و په ژاره له دارو دیواره وه ده باری، مندالی
 شیره خۆره به بی هیچ دهنگیک له باوه شی خوینینی دایکی بۆ خه ویکی هه میسه یی
 پویشتیبوو، دیمه نی دل پووشینی کوشتن، دلی هه موو که سیک به ژان ده هینی و
 نه خوازوانه فرمیسکی ده کرده میوانی چاوه کان و نه م پرسیاره لال و بی
 وه لاهه ی ده هینا کایه وه که کامه بکوژی دلره ق و خوینمز جورته تی کردوه
 دهست له تاوانیکی وه هه بدات، وه ئایا دایک و پۆله که ی به کام گونا هه کوشتونه و
 به م پۆزه ی گه یاندوون؟

به گویره ی نه رکی یاسایی پشکنین و لیکۆلینه وه ی وردمان له مالی موراداغا
 نه انجامدا، له یه که م هه نگاودا پرسیارو گه ران و توژینه وه مان له گه ل دراوسیکاندا
 کرد چونکه به خیرایی خویان به شوینی پووداوه که گه یاندبوو، نه وان وایان
 ده رخست که به مه بهستی بیستنی قیزه یه کی جه رگبرو هاواره کانی ((کۆمه ک
 کۆمه ک)) ی هاوسه ری موراداغا، به مه ترسیه که وریابوونه ته وه له ماله کانیان
 ده رپه ریون، به لام جیتی داخه ده رگای چونه ژووره وه ی خانه ی باغه که
 داخرابووه به هاوکاری هیزی زیره قانیه وه کردوویانه ته وه به سۆراغی پردیس
 خانمه وه چون، به س هیچ پاشماوه یه کیان له بکوژه وه نه دیوه به لکو پووبه پووی
 تهرمی دایکیک و منداله که ی بوونه ته وه، له هه مان کاتدا دراوسیکان له په یوه ندی

عاشقانه‌ی موراداغا و پردیسه‌وه قسه‌یان ده‌کرد و هه‌موو جوّره ناکۆکیه‌کیان له باره‌یانه‌وه ره‌تده‌کرده‌وه، به‌لام له دوژمنان و به‌دخوازانی که رهنه‌گه بۆ مه‌به‌ستی کینه و تۆله ده‌ستیان به خوینی ئەم کوشتنه سووربیبی بیئاگایی خۆیان راده‌گه‌یاند، له‌ساتی دوواتر موراداغا به بیستنی هه‌والی مه‌رگی هاوسه‌رو منداله‌که‌ی، بی وه‌ستان خۆی به مائی گه‌یاند هه‌وه و فرمیبسکی بیوچانی ده‌رشت و به سه‌روچاوی خۆیدا ده‌کیشا، داواملی‌کرد هیمنی خۆی بپاریزی و له دۆزینه‌وه‌ی بکوژان هاوکاریمان بکات، به‌لام موراد له دۆخیکی رۆحی ئیجگار بیواردا بوو به که‌لکی ئەوه نه‌ده‌هات داوای یارمه‌تی لی‌بکری، له‌هه‌مان کاتدا که بۆ دۆزینه‌وه‌ی سه‌ره داوی له ره‌وداوه‌که مابوومه‌وه، یه‌کی له کارمه‌ندان لیم نزیک بۆوه و قونچکی جگه‌ره‌یه‌کی که له پارپه‌وی کۆتایی بۆ ژووری خه‌وی پردیس دۆزیبۆوه پی نیشاندام، بوونی فلتەری جگه‌ره ئەم گومان و خه‌یالی که بپاوکوژ له کاتی ئەنجامدانی تاوانه‌که خه‌ریکی جگه‌ره کیشان بووه، بیرو هۆشمی به‌هیزکرد به تایه‌تی له باره‌ی موراده‌وه چونکه ئەو په‌یوه‌ندییه‌کی به جگه‌ره و که‌ره‌سه‌ی بیهۆشکه‌ره‌وه نه‌بوو، به‌بی دوواخستن فلتەری جگه‌ره‌که‌مان بۆ شیکردنه‌وه و تاقیکردنه‌وه‌ی لیک‌ی دهم و دوواییش بۆ به‌شی تاقیگای تاوان نارد و له‌گه‌ل سه‌رنجدان به دل ره‌وشان بوونی تاوانه‌که لی‌کۆلینه‌وه‌ی به‌ریلاو ئەنجام وهرده‌گریت، بکوژ یا بکوژان سه‌ره‌پای کوشتن، به پشت به‌ستن به قسه‌کانی موراداغا تاوانی دزیشیان ئەنجام دابوو، له ریتی زانیاری به‌ده‌سته‌تاتووی سه‌ره‌سه‌کی ده‌رگای ژووره‌کان، مینو کورسیه‌کان ئەوه سه‌لمینرا بوو که هه‌ردوو تاوانی کوشتن و دزی یه‌که‌س ئەنجامی دابوون، وه به ئاشکرا کردنی به‌لگه‌ی پزیشکی یاسایی بکوژ بۆ کوشتنه‌که له ته‌نیک‌ی بره‌ری وه‌که چه‌قویان تیغی رایه‌خ برین که‌لکی وه‌رگرتبوو، نزیکه‌ی بیست و یه‌که‌ی رۆژ له‌م ره‌وداوه تال و نه‌یتی نامیژه تیپه‌ری و لی‌کۆلینه‌وه و سانسۆره ئاشکراو نا‌ئاشکراکانی کارمه‌ندانی پر هه‌ولی فه‌رمانگه‌ی هۆشیاری و به‌شی تاوان هه‌ربه‌م جوّره به‌رده‌وام بوو، رۆژیکیان له ریگه‌ی چه‌ند په‌یوه‌ندییه‌کی ته‌له‌فۆنی ئاگادار کرابنه‌وه که‌سی به ناوی جهانگیر

ناسراو به کولله له و دزانه یه که پیشینه ی له م باره یه وه هه یه و ناشنایه تیه کی
 باشی له گه ل دادگایی کردن و چهند جار گیران و شیشه پۆلایینه کانی ساردی
 زیندان دا هه بووه، ماوه یه که به جۆریکی باش له باره ی سامانیه وه سووومه ند
 بووه کاره کانی زۆر به شک و نهینیه وه نه نجام ده دات، بویه ئیمه ش خستمانه ژیر
 چاودیرییه وه و سه ره نجام درکمان به وه کرد که جهانگیری کولله بریکی شیایوی
 جیی گومان له ئالتون و گوه ره گرانبه ها کانی بۆ لای زه رنجه ریکی شاری بردووه
 بۆ فرۆشتنیان له م پښگایه شه وه پاره یه کی زۆری قازانج کردووه و چهند پارچه یه ک
 له ئالتونه کان به هۆی یه کی له و کپیارانه ی که مائی دزی ده کپی و ده فرۆشیتته وه و
 له جهانگیری کپیوه ئاشکرا ده که یه ن، داوامان له موراداغا کرد بۆ ناسینه وه ی
 ئالتون و گوه ره کان له گه لمان بیت و نه میش له گه ل نه وه ی تازه یه باره به لام
 قبولی ده کات، به یه که مین ته ماشا ده یان ناسیتته وه و له کاتی که فرمیسک له
 چاوانی قه تیسما بوو به منی ده گووت: ((نه م ئالتون و گوه ره انه هی پردیسن
 جه نابی نه فسه ر! وه دلنیاشم له ناسینه وه ی ئالتونه کانی ژنه که م سه هوم
 نه کردووه! خۆزگه نه م بکوژه خوینمژه ته وای سه روه تمی به تالان ده برد به لام
 خوینی هاوسه رو منداله که می نه ده رشت،)) کپیار به پیی یاسا ده ستگیر ده که یه ن و
 ده یخه یه ژیر چاودیرییه وه، له پوه وه موراد سه ره داویکی چاکی بۆ سه ره تای
 توژیته وه ی تازه به ئیمه دا خو شحالیش ده بین به هاوکاری کپیاره که جهانگیری
 کولله بناسیتته وه وئینجا به قۆلبه سراوی بۆ به ریوه به ریتی هوشیاری ده هینین،
 جهانگیری کولله له سه ره تادا هه موو جۆره په یوه ندییه کی نیوان خو یی و تاوان و
 دزیه کی پوویداوه له مائی موراد به درۆ ده خسته وه کاتیکیش له باره ی زپو
 گوه ره که انه وه لیمانده پرسی، له سه ره خۆ ده یگووت: ((خۆتان له پیشینه ی
 زیندانی بوونم ناگادارن! له پۆزگاری دیل بوونم له ویدا به غولام گول ناویک ناشنا
 بووم که له ناوه وه کاری ده لالی گوه ره کان بوو له پاش پزگار بوونم، نه م ئالتون
 و گوه ره انه ی له وم وه رگرت فرۆشتم، به لام تا نه و جینگایه ی من ناگادارم ئیستا که

ئىدى ئەم پياوھ ئەفغانىيە لە ناوھەى ئىران دا نىيە و بۇ ئەفغانىستان
گەراوھتەو،ھىچ قەسەيەكى دىكەشم نىيە!!))

جھانگىر بەجۆرىكى كاتى و تا پوونبونەوھى وەلامى تاقىگاي تاوان بە
ھەماھەنگى داوھرى، قۆلبەستى دەكەين و چەند پۆزى دوواتر كە لىكۆلینەوھ
ئامادە دەبى و بكوژمان بۇ پووندەبىتەوھ كە بە راستى جھانگىرە، دووبارە لە
ژوورى لىپرسىنەوھ لەگەلى پووبەپوو بوومەوھ و لە كاتىكدا كە بەلگەى وەلامى
تاقىگەى لىكى دەم لە بەردەمدانا بە زەبرو زەنگىەوھ گووتم: ((تەواوى بەلگە
بەدەست ھاتوھەكان ئەوھ دەسەلمىنن كە تۆ لەم تاوانە گەورەيەدا تۆمەتبارى پلە
يەكى! بۇ نمونە ئەو لىكەى كە بەسەر فلتەرى جگەرەكەوھ بە جىمابوو لەگەل
گروپى خوينى تۆ پىشانى دەدا، بۆيە لەمە زىاتر لاسارى و بى ئاگايى مەكە و
دەرمەبەرە و دانىپىدانبى،)) جھانگىر كە ھەموورىنگاكانى بە داخراوى لە بەردەمى
خۆيدا دەدەيت،سەرى داگرت و بە تورپەبىيەوھ دەيگوت: ((نەمدەويست كارىكى
وھەا ترسناك ئەنجام بدەم و دەستم بە خوينى مروفىكى بىگوناھ سوور بكم، ئەو
ژن و مندالەشیرە خۆرەيەى كە تواناي بەرگرىشان نەبوو، بەلام كاتى دەنگى
گرىانى كۆرپەكە ھەموو نارامىيەكى لىشىواندم و ھەكو ئاژىرىكى ترس لەرزاندى،
بۇ بەدبەختى ئەو تۆزە جگەرەيەى كە ئىستا كەوتۆتە بەردەستى ئىتوھ، لە زارم
دەرپەرى لە و ترسەى كە بزائن من لە مالەكەيانم، نەمدەزانى چىبەكم، يەكەمجار
بپارمدا بى سەرنجدانىان لە مالەكەيان بپۆمە دەر، بەلام بريسكەى ئالتون و
گەوھەرەكان بە جۆرىك لە بەرچاوم دەدرەوشانەوھ دوودلىان كردم و ئىدى عەقلم
فەرمانى نەدەدا، وەختىكىش دەنگى پىيى ژنەكەم بىست زانيم ئىستاش درەنگ نىيە
بۆيە بپوچان تىغى رايەخ بپىنم كە لەگەل خۆم بربوو ھەلمگرت، مەبەستم تەنھا
ترساندى ژنەكە بوو، بەلام كاتى دەستى بە قىژە لىدان كرد چىدىكە نەمتوانى
خۆرپاگرم و بەداخوھ ژنى بى دەربەست كە مندالەكەى لەباوھش بوو ئازاد نەبوو،
تىغەكە لە يەك ساتدا دللى مېھرەبانى دايك و كۆرپەكەى برى و خوين فوارەى كردو
مروفە بىگوناھەكان لە خويندا گەوزىن، ئەفسوس كە من لە شىتتەكى ئىستادا

ناگری رق و کینه

هتاوی بی تینی پاییزی دوواهمین تیشکه کانی خوی ورده ورده له پوخساری شاردا کۆده کرده وه و هاوشیوهی توپیکی ناگرین له ده ریای خوتینی ناسو ده چوو خواره وه؛ بای ساردو موچرکهین له په نجه ره نیوه کراوه کانه وه بو ناوه وه سه ره تاتکیی ده کردو هه والی له گه یشتنی ئیواره ی ساردو دلگیر ده دا، ئیبراهیم پیاویکی 53 ساله یی بوو ناله باری پوژگار پیرترو داچه کاو تری کردبوو، چاوانی ماندوو به قوولداچوری له کاتژمیری تۆز گرتوی دیواری ژووری قاوه و چا لیتانه که ی کۆمپانیا کردو له دلی خویدا گووتی: ((هیشتا زۆری ماوه تا،،،،))

ئو و بیرۆکه شهیتانیه وه ک برینیک دووباره له سه ر دلی بچووژیته وه بوونی لاوازی به له رزه خست، به هیواشی له سه ر کورسی هه ستاو به لوژه لوژ به ره و ده رگای ده رچوون که وه ری، بیده نگیه کی سه یرو نهینی نامیز له ناسمانی ئو و کۆمپانیا گه وره یه ی به ره مهینانی قوماش که تا کاتژمیریک پیشوو نوومی دهنگه دهنگی نامیرو مرقه کان بوو، هیند زالبوو به ده ست خۆت نه بوو نازاری ده دای، به لام ئیبراهیم سالانیک بوو به م خامۆشی یه سامناکه راهاتبوو ئولفه تی پتوه گرتبوو، که ناری ده رگای ده رچوونی ژووری قاوه و چا لیتانه که به هه ساریکی فراوانی کۆمپانیاوه ده لکا، ئاویته یه کی نیوه شکاوو تارا دده یه ک پاک چه سپینرابوو، ئیبراهیم له به رامبه ری وه ستاو بو چه نده هه مین جار سه یری بالای خوی کرد، قزی که می پشته سه رو پوخساری به ته واوی سپی ببوون، نیوچه وان و پوومه ته قوپاوه کانی پر له چرچ و لوچه قووله کان بوون و چاوه گه وره کانی که سه رده مانیک له پوژانی گه نجی دا به جوانیه که یان ده نازی، ئیستا به قوولداچوونه و که میک رووناکیان لی ده ده ره وشیته وه: ((به لی من پیر بووم، خۆشم ئه مه ده زانم به پیتست و ئیسقان هه ست پیده که م، به لام، هیشتا که ش مه رگ زوه بۆم، چونکه ده ست و بازووم هیزیان تیداماوه، هیشتا ده توانم که سیکی مه ستووری بی ویزدانیان پی بخنکینم،))

دهسته زبرو قله شیوو ئیسفانه کانی که که وتبوونه له رزین، به پوخساری داهیناو
 چاوی تیرین، چ یادگارییه کی تالی بهم دهستانه هه بوو، چونکه جگه رگۆشه که ی
 پی شووشتبوو کفنیشی هه ر بهم دهستانه کردبوو له ژیر خه رواره کانی خاکیش دا
 شار دبوویه وه، له ساتیک دا پوخساری گهش و دهم به پیکه نینی کورپه گه نجه که ی
 دیت که له رزه ی خسته ته وای بوونیه وه و په رده یه کی فرمیسک به رده م نیگای
 لیگرت، به نارامی له خوار ده رگاوه دانیشت و هه ر به و جۆره ی که چاوی له
 خالیکی نادیار بریبوو فرمیسکی ده رشت، بیری له ساله کانی پیشوو کرده وه،
 بیست و ههوت سال پیش ئیستا له ته مهنی ۲۵ سالی که پر له که ف و کول و
 گه رمه ی گه نجیدا بوو له گه ل فه خری هاوسه ری میهره بانی چاوه پوانی له دایکبوونی
 یه که مین مندالیان بوون، به هۆی یه کی له دۆستانیه وه وه ک پاسه وان له کۆمپانیای
 به ره م هینانی لاستیکدا سه رقالی کاربوو، ((سیروس خان)) ی خاوه نی کۆمپانیا
 به یه کی له ده وله مه ندرتین خاوه ندارانی شار ده ژمیردا، به لام ئه م ناوبانگ و
 سه روه ته رینگر نه ده بوو له سه رنجی ئه و له باره ی ژیر دهسته کانیه وه، وه هه ر ئه و
 میهره بانی و سه رنجانه ی بوو که تو زقالتیکیش له فیزو له خۆبایی بوونیان تیدا نه بوو
 ببوو جی خۆشه ویستی گشت کریکارانی کۆمپانیاو دوعایان بۆ ده کرد، وه
 (جه واد) ی کورپی ئیبراهیمی به موچه یه کی به رزه وه وه کو به پررسی ئه نباری
 کۆمپانیا دامه زراند، رۆژگار به کامی ئیبراهیم و خیزانه که ی تیده پهری تا له پر ئه و
 رووداوه ناخۆشه ی لیکه وته وه، فه خری ماوه یه کی زۆر له گه ل نه خۆشی شیرپه نجه
 ململانیی ده کرد، سه ره نجام خۆیدا به ده ست چاره نووسی خواییه وه به مه رگی
 ناوه خت غه میکی قورس و قوولی له سه ر دلئ ئیبراهیم و کورپه که ی دانا، هیتشتا چل
 رۆژ به سه ر مه رگی هاوسه ره که ییدا تینه په ریبوو که مردنی له نا کاوی سیروس
 خان، دوو مین لیدانی کوشنده ی له سه ر ژبانی ئیبراهیم و هه موو کریکارانی
 کۆمپانیا دانا، مه رگی سیروس خان وه کو شوکیکی له نا کاو بۆ ماوه یه ک نیش و
 کاره کانی کۆمپانیای شله ژاند و هه مووی تازیه بارو له هه مانکادا نیگه رانی ناینده
 کرد، وه ک بلتی بۆنی مه ترسیه کیان هه ست پیکردبئی و له دلّه وه چه زیانده کرد

ئەوئەى لەبارەى جىنشىنى سىروس خانەوئە بە مېشكىاندا ھاتوئە، دروست ئەمە نەبى، بەلام ھەوالتى لە پاش چلەكەيەوئە زارەو زار كەيشت، گشتى نائومىد كردن، ((بھادر، كۆرە گەورەى سىروس خان لە جىگائى باوكى، بوو بە سەرۆكى كۆمپانىا!))

ھەموو ئەو كەسانەى كە چەندىن سال بوو تەمەنى خۆيان لەو كۆمپانىيە گۆزەراندىبوو، بھادريان چاك دەناسى، گەنجىكى تازە پىنگەيشتووى خۆشگۆزەران وپىچەوانەى باوكى بوو، جار ھەبوو بۆ كۆمپانىا دەھات، ھەموو ھەولياندەدا لىتى دووركەونەوئە، عاشقىكى دەسبلاوبوو، لەگەل ئەوئەى خاوەنى ھاوسەر دوو مندالېش بوو، بەلام شەو بېرىيە درىژەكانى بە دانىشتنە پىرىارى و ھەوسبازىەكان لەگەل ھاوپىيانى ھەكو خۆى بەپىدەكرد، ھەزو تامەزىوئى زۆرتى پىشان دەداو تەنھا ئەو كاتانەى كە بۆ سەفەرەكانى دەرەوئەى ولات دەپۆيشت، خەيالى كرىكارەكان ئارام بوو چونكە بۆ ماوئەيەك لە شەپى گالتەو سوكاپەتەي بېشەرمەكانى ئەو دوور بوون، سىروس خان، لە پۆژانى ژيانى دا چەندىن جار لە دەست بھادر ھەرز ببوو ئامۆژگارى كردبوو، كەچى ئەو گوئى بۆ پىنمايە دلسۆزەكانى باوكى نەگرتبوو، لەگەل مەرگى باوكى و جىنشىنى بھادر، ئايىندەيەكى تارىك و ناديار چاوەروانى كرىكارانى كۆمپانىا بوو، بھادر ھەر لەو سالانەى يەكەم، بە بيانوئە جياوازەكانەوئە كارمەندىكى زۆرى لە كۆمپانىا دەرکرد و بە كەم كردنەوئەى دەسحەق و موچەى كارى زيادە ئەوانى دىكەشى خستە ژىر فشارەوئە، بەلام لەگەل ھەموو ئەم گرفتانە ئەندامانى كارخانە ھەولياندەدا بەھانەيەك بەدەستەوئە نەدەن، تا ئەو كاتەى ئەو شەوئە شوومە ھات، ئىبراھىم و جەواد بە ميوانى بۆ مالى خزمەكانيان پۆيشتبوون، كاتى گەرانەوئە، سەرنجى قوفلە شكاوو دەرگا كراوئەكانى ئەنبارى كۆمپانىيان دا، بىنىنى ئەنبارى بەسەر يەكدا كەوتوو دزراو، كۆرەو باوكەى تووشى شوئىكى و ھا كوشندە كرد كە تواناى ھىچ جۆرە قسەيەكيان نەبوو تەنھا چاويان لە يەكتر بىرىبوو، ھەك بلىتى ھەردووكيان بە زمانىكى بى زمان لە يەكتر حالى بىوون كە چىدىكە پۆژى خۆشيان

له ژياندا نه ده بېنې، هه لېه ته هر به م جوړه ش بوو، بهادر بى بېرکړدنه وه جه وادى به که م ترخه م له قه له مدا، که به پرسيارى نه بار بوو ته نانه ت گومانى له هاورپکانيشى بوو بويه وه کو دزى کومپانيا شکايه تى ليکرد، گريان و پارانه وه کانى ئيبراهيم ته نها توانى جه واد له پشتى شيشه پولاينه کانى زيندان پرگار بکات، به لام بهادر بى وچان جه وادى له سهر کاره کى لاپرد، نه گهر نه م و نه وه اتبانه ناوه وه نه و ئيبراهيميشى دهره کردو ئاواره ي کوچه و شه قامه کانى ده کرد، نه مه ش ده بووه هوکاري بى ئابرويى بنه ماله کى ئيبراهيم، نه م پروداوه تاله کارىگه ريبه کى ته وادى له پوچ و ژيانى باوک و کورپه کى کرد و بيتاقه تى کردن به تايبه تى جه واد له نه زانى و داماوويه وه پاش دهرىازبوونى له زيندان که و ته داوى تليک و بيکارويه، ئيبراهيم وه ها له غم و گرفتاريه کانى خويدا نو قوم بوو ته نانه ت سهرنجى حالت و ربه فتاره گوماناوويه کانى جه واديشى نه ده دا، نه و پوژهى که هه والى مه رگى جه واديان به باوکى گه ياند، خرابترين پوژى ژيانى بوو، هه واله که نه وه نده بزوينه رو جى باوه ر نه کردن بوو، تا کاتى به وپو گيژيبه وه له سهر سهرى جه واد ناماده نه بوو به چاوى ته په وه تهرمى ساردو بى پوچى کورپى نازيزى نه ديت برپاى نه کرد، وه ختى پزيشکى ياسايى رايگه ياند که جه واد به هوى کارىگه رى دهرزى مادده ي بيهو شکه ره وه خو کوژى کردووه و تهرمى ساردو سپرى چند سعاتى پاش گيان دهرچوونى، له نيو گوفه ک و سه گه به په لاکانى ويرانه يه کدا دوژزايه وه، ئيبراهيم تازه رووبه پرووى گه وره ترين به لا بيووه و کوژانه وه ي ته نها نه ستيره يه کى ئوميدى ژيانى به ته وادى بوونيه وه باوه ر کرد،،،،،

دهنگى به ريه ککه و تنى په نجره يه ک ئيبراهيمى له دنياى بىرو خه يالات هيتايه دهره وه، نه يده زانى چند له شه و تپه پيوه و نه و هر به مجوره ماوه ته وه، پيشى سپى به فرميسکى ته ر بوو، غمى سه ختى جه وادى دوپاره لى تازه ببووه و ناگرى سووتينه رى کينه و توله له ساتى به خاک سپاردنى جه واد له روچيدا بيدار بيووه، ئيستا له جاران زورتر بلتسه ي دها و بو نه نجامدانى کارىک ماوه يه کى زود بوو سه رقالى کردبوو، دهيجوولاند: ((هه مو نه م به دبه ختيانه به هوى بهادى

ناپیاووه بوو به سهرمدا هات، نه گهر نه و بې ویزدانه تومه تی دزی نه دابا پال
 جهواد و به سووک و ریسواییه وه له کومپانیا دهرینه کربایه، کوره که م گیروده ی
 نه م داوه نه ده بوو به ره و ناقاری ونبوون و نه مان خوی رانه ده کیشا، پیویسته هر
 نه مشه و مافی خوی له دهستی دابنیم و توله ی هه موو نه م ساله سه ختانه ی
 لیوه رگرمه وه))

ههستی توله له بوونی دا دزه ی کردوو له جیگا که ی بلندی کرد: ((ئیدی ده بی
 بکه ومه ری، هه ره نه مشه و بهادر له نیو ماله که پیدا ته نه یه، پیویسته کاری ته واو
 بکه م)) ئیبراهیم له گه ل نه م خه یاله ی له ژووری قاوه و چا لیتانه که هاته دهر و بو
 سوچیکی کومپانیا رۆیشت و ته به ریکی تیژی بره ری که له وه و پیش ناماده کردوو
 هه لگرت و له ژیر جله کانیدا شار دیه وه و له کومپانیا دهرچوو، ئیبراهیم به رامبه ر
 فیللای شکواری بهادر، ته ماشایه کی میله کانی کاترمیری کرد که له سنووری
 نیوه شه و نزیک ده بووه، زورترین گلۆپه کانی ناو کۆشک و ته لاره که ی کوژابوونه وه،
 ئیبراهیم جاریکی دی دهستی به لیواری تیژی ته به ره که دا هینا و بو لای ماله که
 چوو، میله کانی کاترمیری مه چه کم به ک و چاره گی پاشنیوه رۆی پیشانده دا که
 دووای بانگی نویژ بو ژووره که م گه رامه وه هیشتا به ته واوی له پشت میزه که م
 دانه نیشتبووم که سه ربازیک بو ژووره وه هات و گووتی به کیکم هیناوه، ئینجا بو
 دهره وه چوو من خه ریکی دۆزینه وه ی شتیک بووم له چه کمه جه ی قهره بالقی
 میزه که م که دهنگیکی کزم به ر گوئی که وت: ((سلاو جه نابی نه فسه ر، ده توانم نه و
 شته ی که ده مه وی پیت بلیم، که میک سهیره به لام تازه قهوما من که سیکم
 کوشت!!))

پیره میزدیک که به ره و پووم وه ستابوو، وه ها گورج و به زه برو زهنگ نه م
 قسه یه ی کرد ریگای هه موو جوړه پرسیاریکی لی داخستم، بو چه ند ساتیک به
 چه په ساوییه وه ته ماشایه کم کردو خه ریکبوو قسه یه ک بکه م، به لام خوی
 ده سپیشخه ری کرد: ((موله تم بده به شیوه یه کی کورت بو ت باسکه م، من دوینی
 شه و بهادری خاوه ندارم به ته به ر کوشت، نه مه شه به لگه ی تاوانه که !!))

ئىبراھىم دەستى بۇ ژېر قەمسەلەكەى بردو تەبەرى خوينى ئاوى دەرھىناو لەسەر مېزەكەمى دانا، خەيالْم پېر لە پرسىيارە جۇراو جۆرەكان بوو، بۆيە بە پووخۇشپەو ھەرمووى دانىشتىم لېكىردو داوام لېكىرد بە ئارامپەو ھەسەلەكە بگېرىتتەو ھە :

پېرەمېرد گوتى: ((رقى كۆنم لە دلدا بوو ئاگرى كېنەم بە پىشتى خوينى بھادر دامركاندەو، دەمزانى كە چىدىكە ناتوانم بۇ سەر گۆپى ئازىزانم بېم و بە ئاوى زولالى چاوانم گۆرەكەيان بشۆمەو، لە كاتىك كە كۆرەكەمى بە نامەردى لە كۆمپانپا دەرکردو جەوادى خۆشەوېستىم غەم تىنى زۆرى بۇ ھىناو گېرودەى تىياكى كرد و ماوھەك دوواتر بە دەرزى ماددەى بېھۆشكەر بە دەستى خۆى گۆپى بۇخۆى ھەلگەند، ئاگرى تۆلەسەندەو لە نىو دلدا كۆپەى سەندو ساتىكىش چىە نەبېشت ئاسودە بىم، چاوپوانى دەرەتتىكى گونجاو بووم تا بە خراپترىن شپە تۆلەم بىستىمەو كە ھۆكارى ئەم ھەموو بەلاو ئافاتە بوو، تا ئەو كاتەى زانىم ئەمشەو ئەم مۆلەتە ھاتۆتە بەردەستىم! دەمزانى ژن و مندالەكانى بۇ دەرەو ھەردو ھەردو ھەردو خۆى تەنھايە، كاتىك بۇ ئاومالەكەيان چووم، ھەموو جىگايەك تارىك بوو، ھىواش ھىواش پوېشتىم بەرەو لای ژورەكەى، بەلام دىتم لە نىو ژورەكەيدا نىە، خىرا لە پىشت پەردە خۆم شاردەو و بە تەبەرى دەستەو لە چاوپوانىدا ھەستام، ئا لەو ساتەدا لە ھىچ شتى ھالى نەدەبووم و ھەموو ھىزو توانام لە بازووكانم دا كۆكردبۆو تاكو بىكوژم، ھەر كە دەرگاگە كراپەو ھەردو بالاي قەلەوى دەرگەوت، دەرپەرىمە دەرەو، بۆيە پىشتاوپىشت گەراپەو ھەردو منى دىت، بەلام من مۆلەتم پىنەداو تەبەرىكى ھەردو قايىم لە سەرى دا تەنانت نەمېشت ھارپىكىش بىكات، ھەربەم جۆرە خوين بەسەر و چاوى دا ھاتە خوارو لەو گۆرە كەوت و يەكسەر گيانى دەرچوو، ئىدى خۆم دووانەخست، بۇ سەر گۆپى ھاسەرەكەم چووم و دوواپىش بۇ خزمەت جەنابتان، بە مەرگى ئازىزانم من ھەموو شتىم لە دەستدا، ئىدى زىندو بوون يا نەبوون چ جىاوازىپەكى بۆمن ھەيە؟ ئىستاش تىكادەكەم جەنابى ئەفسەر لەگەلم ھەرە تا تەرمى نوقمى خوينى بھادرت پى

پیشان بدهم،)) به بیّ وهستان به رهو شوینی پوودانی تاوانه که به پیکه وتین تا له راستی و نا راستی مه سه له که دلنیا بین، بویه تهرمی بهادری له خویندا گه و زیومان چاو پیکه وت، نایا به راستی ناگری رق و کینه به پشتنی خوینی سووری مروقیك کۆتایی پیدی؟ نایا نرخه ته مه نیکه زیان هر نه مه بوو؟ نه فسوس! هه زاران نه فسوس؟

ناره زووہ خوٰلہ میشیہ کان

ناسمانی رہنگ پہرپوی پاییزی خانہخویٰ ہورہ رہش و تورہکان بوو کہ
هاوشیوہی لەشکرئیکی بەزیو لە کوتایی ناسوہ دەھاتنہ پیش تا سەر بە شانی
بەکتر بکن و فرمیتسکە شاراوہکانی ناخیان بە فیدای مرۆفەکان بکن، زۆر زوو
ناسمان بە ھور داپۆشرا و گرژئ سەنگینی ھورہکان شکا، لە بارانیکی وھا
ترسناکدا ھیچ کەس سەرنجی لە پیاویکی جل و بەرگ شپرنەدەدا کہ جەستەئیی
ھەستی خۆئی لە پەنای دیوارە ساردو باراناوییەکان شارەدبوو بە ھینواشی
ھەنگاوی دەنا، دیمەن و پووخساری بە پالتۆیەکی کۆنە داپۆشاننبوو، دەستە رەق
و تەقەکانی بۆ ناو قوولایی گیرفانەکانی پالتۆکەئیی بردبوو تەنھا قژە خوٰلە میشی و
تیکئالوہکانی لە بەرامبەر با و باران نارامیان گرتبوو، بە بئێئوہی سەرنج لە
گرمە گرمی ناسمان بدات کہ خەریکبوو مرۆفئیی کەر دەکرد ئو ھەر بەم ھینمیوہ
دریژئەئیی بە رینگاکەئیی دا تا ئو کاتەئیی خۆئی لە ناوچەئییەکی ھەژارنشینئیی شار و
بەرامبەر تەلاریکی نیوہ پووخواو دا دۆزییوہ کہ سالانیکی بوو جینگای نیشتەجئیی و
تیدا ژیانئیی ئو بوو، خۆئیی بە گوشەئیی خامۆشی ژوورەکەئیی گەیاندوو بە تانی کۆنە و
ناسکی کہ قامچئیی باران بەزەئیی پیدانەھاتبووہ و چەند جینگایەکی تەپرکردبوو
بەسەر خۆئیدادا، چاوانئیی سوورو کہم بینی لە سەمای بارانی پەنجەرەئیی بئیی
شووشەئیی بەرامبەرییوہ بپری و کەوتە بپرکردنەوہ، خەیاڵئیی ماندووئیی لە دنیا
ساردو تەرہوہ بۆ سالانی دوورو رابردوو بردە دەرہوہ، یەکەمین وئینە کہ بیری
تاریکی پووناک کردەوہ، ھەمیشە دەم بە پیکەنینئیی پووخساری ھاوسەری
میھرەبانئیی (شیرین) بوو کہ لە تەواوئیی سالانی پیکەوہ بوونیان سەقامگیریان
کردبوو کہ عەشق و ئەوینی دەبەخشییە ژیانیان، شیرین کہ لە پایەئیی مامۆستایەئیی
کۆلەپشتئییکی لە ئەزمون و زانیاری ھەبوو، ھەر لەو کاتەوہئیی کہ ھەستی بە
بوونی گیرۆدەئیی ماددەئیی بپھۆشکەر لە نیو جەرگەئیی خیزانەکەیدا کرد، تیگەیشت
ئەگەر درەنگ بەخۆکەوئیی ژیانئیی لە بلئیسە سووتئینەرەکانئیی ئەم کارە دەبیتتە
خوٰلە میش، ئەوہبوو کہ بە تەنھا بۆ نیو گۆرہ پانی مەلەنئیی ھات و بە گیان و دل

ویستی شه‌هرامی هاوسه‌ری دووباره بو ژيانی بگه‌پینیتته‌وه، چه‌ندین جار بو
 ده‌رمانگاگانی تلیاک رۆیشت و راپوژی له‌گه‌ل که‌سانی پسپۆر کرد تاکو شه‌هرام له‌م
 گه‌رداوی تلیاکه‌ پرگار بکاتن، به‌لام به‌داخه‌وه توانای شه‌هرام له‌وه لاوازتریبو که
 پرگاریبون کۆمه‌کی پی بکات، شه‌هرام هه‌موو ئه‌مه‌ی له‌خۆبردویی و پاوه‌پاوه
 دل‌سۆزییه‌کان دا ده‌دیتته‌وه، که‌چی جادووگه‌ری خۆش په‌نگ و بۆی تلیاک
 هه‌لیخه‌له‌تاندبوو چاوی به‌ پووی راستیه‌کاندا داخستبوو، تازه له‌وه ده‌رچووبوو
 بۆیه به‌م هۆیه‌وه له‌ شوینی کاره‌که‌ی ده‌رکرا و وه‌کو مشه‌خۆریک چاوی له
 خه‌رجیه‌کی که‌می هاوسه‌ره‌که‌ی بری، شیرین ته‌واوی ماندوووبونه‌کانی و هه‌ها
 ده‌دیت که‌ به‌هه‌وادا بروات، به‌ جارێک تاقتی چوو ناکۆکی له‌نیوانیاندا ده‌ستی
 پیکرد، داوی لیکرد له‌ نیوان ژیان له‌گه‌ل ئه‌م و ژیان له‌گه‌ل ماده‌ی بیهۆشکه‌ر
 به‌کیکیان هه‌لبژی، به‌لام شه‌هرام ژيانی له‌ دووکه‌لی ئه‌م ماده‌ی کورته‌کردبووه و
 هاوسه‌رو که‌هه‌کانی هیچ بایه‌خکیان بۆی نه‌بوو، که‌هه‌کانی، بیره‌وه‌ری و یادگاری
 پۆله‌کانی، شه‌پۆلیکی ترسناک بوو که‌ که‌ناری وشکی چاوانی تۆفانی کردوو ده‌نگی
 گریان له‌گه‌ل سه‌دای پی کوتانی شادمانه‌ی باران هاوپی بوو، ئیله‌ام گه‌وره‌ترین
 مندالی بوو له‌ لووتکه‌ی فیزو جوانی هه‌ژده‌سالی خۆیداوو له‌ بوونی باوکیکی
 وه‌هادا هه‌ستی به‌ شه‌رمه‌زاری ده‌کرد، به‌لام به‌سه‌ر خۆی نه‌ده‌هیتا و هه‌ولێ ده‌دا
 به‌باشی هه‌ست به‌ دایکی په‌نجاوی بکات و شانبه‌شانی ئه‌و له‌گه‌ل گرفت و
 پیکدادانه‌کانی ژیان پووبه‌پوو ببیتته‌وه، ئه‌لناز کچی دووه‌می بوو له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی
 هیشتاکه‌ پانزه‌ سالی ته‌واو نه‌کردبوو، به‌لام به‌ ئه‌ندازه‌ی دایک و خوشکه‌
 گه‌وره‌که‌ی پاشماوه‌ی ئه‌فیون به‌ پیست و گوشتی خۆی هه‌ست پیده‌کردو نازاری
 ده‌چه‌شت، به‌لام یادگاری هیچ کامیکیان به‌ قه‌د ئاره‌زویی ده‌ ساله‌ی کچی
 بچووی دلی شه‌هرامی نه‌هیتایه‌ ژان، کچۆله‌یه‌کی بیگوناه و شیرین زمان که
 هه‌رده‌م له‌گه‌ل زۆر قسه‌کردنه‌ مندالانیه‌کانیدا، باوکی به‌ پیکه‌نینه‌ دورو درێژه‌کان
 ناچار ده‌کرد، له‌و رۆژه‌ شوم و تاریکانه‌ که‌ ده‌نگی ده‌مه‌قالی باوک و دایک ببوو
 کارتیخی رۆحی منداله‌کان، بیده‌نگ و بی سه‌دا له‌ سوچیکدا ماتێ ده‌کردو

هاوشیوهی فریشته‌یه‌کی بالَشکاو که دلی بچوکی بۆ به‌هشت تهنگ بووی،
 فرمیسیکی ده‌رشت و زمانی ده‌به‌سرا، ئەم گۆشه‌گیریه به‌رده‌وامانه له خۆشی و
 شادی مندالی دوریان خستبووه و هه‌میشه خه‌رمانه‌یه‌ک له غه‌م و ژان به‌ ده‌وری
 پوخساری په‌ژمورده‌و بیگونا‌هیه‌وه دیار بوو، ئیستا سی سال به‌سه‌ر دوا‌هه‌مین
 بینینی ژن و منداله‌کانی دا تیده‌په‌ری، هیش‌تاش بیره‌وه‌ریه‌کی تالی دووا پۆژی
 دیدار له تاریخانه‌ی خه‌یالیدا مابۆوه که له‌پاش شه‌ریکی راسته‌قینه‌و دررێژ له‌مال
 ده‌رچوو‌بوو له‌ نیوان ئاهو نه‌فره‌ته‌کانی شیرین و گریانی کچه‌کانی هاواری کردبوو:
 ((ئمه‌ ئیوه‌و ئەمه‌ش ژیان به‌بی من، مائاوا! دیدار بۆ قیامه‌ت!!)) هه‌تا
 فرمیسه‌که‌کانی ئاره‌زووش له‌و بریاره‌ گه‌ژانه‌یه‌ی پاشگه‌زی نه‌کردبووه، ژیا‌نی له
 گۆزه‌راندنی دیوی تلیاکی بی ئامانجا به‌سه‌ر ده‌برد،

ده‌نگی هه‌نگاوه‌ خیراکان که تا ده‌هات نزیکتر ده‌بووه، شه‌هرامی له‌ دنیای
 ئالۆزی بیرو هۆش پاکیشایه‌ ده‌ره‌وه، که‌سی به‌ ژیر باران پابیده‌کردو ده‌هاته‌ پیش
 هه‌ر به‌م حاله‌شه‌وه به‌ توورپه‌بیه‌وه جنیوه‌کانی ئاراسته‌ی زه‌وی و پۆژگار ده‌کرد،
 چه‌ند ساتی دووایی ده‌نگه‌که‌ رووتتر بووه‌و دیمه‌نی ته‌رپووی جه‌لال له‌ به‌رده‌م
 چاوانی نیگه‌رانی شه‌هرام ده‌رکه‌وت، شه‌هرام سالتیک پیش ئیستا جه‌لالی ده‌ناسی،
 که‌ چه‌ند سالتیک له‌ شه‌هرام بچووکتر بوو، له‌ گه‌راجیک وه‌ک پاسه‌وان کاریده‌کردو
 هاو وینه‌ی شه‌هرام دیلی مادده‌ی بیته‌ۆشکه‌ر بوو، به‌م دوواییانه‌ پووی له
 به‌کاره‌ینانی هه‌یوین کردبوو، به‌ دیتنی شه‌هرام له‌ پیر چه‌په‌سا به‌لام زوو به‌سه‌ر
 خۆیدا زالبوو به‌ خۆش‌حالیه‌کی تیکه‌ل به‌ سه‌رسامیه‌وه گوتی:

__ وه‌ی وه‌ی، مام شه‌هرامی خۆمان! ده‌میک بوو هیچ هه‌والتیکتم نه‌ده‌زانی، له‌م
 ماوه‌ زۆره‌ تو له‌ کوی بووی؟!!

شه‌هرام فرمیسه‌که‌کانی سپی و به‌هیزی خۆی پیشانداو به‌ پیکه‌نینیکی
 ساخته‌وه‌ گوتی:

__ چۆنی جه‌لال گیان؟ وه‌ره‌ ئیره‌ له‌ نزیکه‌وه‌ دانیشه‌!

بکیشیتته وه، شه هرام گووتی که دهیه وی بۆ ده ستشۆرین بروت، پوو خساری په ق و ته قی جه لال به م قسه یه گه شایه وه، هر بۆیه شه هرام بۆ دهره وه چوو، له کاتیکدا که قسه ی له گه ل خۆیدا ده کرد، بۆ لای ورده و آلّه کانی شه هرام هیرشی برد، جه لال به خۆشحالیه وه پرتسکه یه کی بچوکی حه شار دراوی هیرۆینی دۆزیه وه به چیژتیکی قووله وه ته ماشایکرد، به لام له وه زیاتر نه ی توانی به رگه بگری، مهستی برستی لیبریبوو، خیرا مه ستا تا دوور له چاوی شه هرام به کاره که یه وه خه ریک بی، له ناکاو لیدانیکی قایمی بهر ته ختی سینه ی کهوت و به سه ر شت ومه که کان دا دا کهوت:

– بۆ کوئی به م په له پروژتیه ناپیاوی بی چاوو پوو؟

دهنگی تیکه ل به توورپه یی شه هرام له مابهینی ددانه داخراوه کانیه وه دهاته دهر، ترس و دلّه کوته ی جه لالی دوو هینده کردو که وته ته ته و په ته:

– تو،،، تو که ی گه رایه وه که ی،،، من سه رنجم نه دا شه هرام گیان؟! هه رگیز،،، هه رگیز هیچ، خه ریکبوو به دوای به دبختی خۆمدا ده چوم!

شه هرام چه ند هه نگاوی بۆ پیشه وه تره ات و جه لالیش هه ربه م جووره بۆ پشته وه ده گه راوه، سه ره نجام له کونجیکی دیوار جیگه ی گرت، شه هرام هه ر به و سیما تووره و ناوازه تر سه یینه یه وه هاواریکرد:

– نه وه چیه له نیو ده ستت ناپیاو؟! نیستا ئیدی دزی له هاواری نزیکه کانیشته ده که ی؟! زووبه بدمه وه!

جه لال هیچ کاتی شه هرامی به و جووره دوور له گالته و زیرو تووره نه دیتبوو، له دلّه وه ش حه زینه ده کرد کورتی بهینی و زوو خۆی به دهسته وه بدات، چونکه ((ماده ی په رنگ سپی)) له نیو چه نگیدا بوو، هه ر بۆیه بیروکه یه کی به خه یا لاداهات و له ساتیکدا پیله قه یه کی توندی له ده موچاوی شه هرام دا تا بۆ خۆی تیته قیتنی، له سووچیکدا رایکرد، شه هرام به م کاره ی جه لال تووره تر ببوو، خیرا گه رایه وه وه هیرشی بۆ کرد، له ناکاو دهنگی هاواریکی به ژان له په نجه ره یه کی ویرانه وه ناویته ی فه زای مۆنی باران بوو، هیشتا ناوازی یه که م زایه له دار بوو که هاواریکی

ماله که مان له یه کی له گه په که کونه کان دوزییه وه که گه لیک له شوینی پوودانی کاره ساته که دوورتر بوو، وه ختیک له زمانی ژنیکه وه که ده رگای لیکردینه وه، بیستم که ماوه ی سی ساله میړده که ی به ناوی شه هرام بزده، دلنیا بووم که کابرای کوژاو هه مان که سه که هم ژن و مندالانه ی له چاوه پروانیدان، وردبوونه وه کانی ژنه که ناچاری کردین راستیه که ی بو پوون بکه ی نه وه، کاتی هه والی بیستنی مه رگی میړده که ی بیست پاچهنی و له هه مان جینگای خوار ده رگا دانیشست و له ژیر لیوه وه به ده نگیکی ماندوو ته م گرتووه وه ورته یه کی لیوه هات:

__ سه ره نجام تلیاک بوویه به لای گیانی،،،،،

بکوژی شه هرام زور زوو ناشکرا بوو، پرسیارو ویکه وتن له خزم و خویشانی شه هرام و خه لکی گه په ک، به تاییه تی نه وانیه ی که راهاتوو به تلیاکه کانی ناوچه که یان زور به باشی ده ناسی و له په ناوپه سیوه کانیان به ناگابوون، کارمه ندانیان به ژیر زه مینی تاریک و نمناکی مالیک کی کونه گه یاند که پیاوونکی گه نج له داوی هیرویین ده ست و پیتی ده کوتا و جار جاره ش به هاوار هاوار پوچی پیسی له خوی دوور ده خسته وه:

__ نا،،، من نه مکوشتوه،،، که مته رخه می و ناپیاوه تی خوی بوو،،، من هیچم

نه کردوه!

وه ختیک گه نه که م پووبه پروو دیت، له حال و پوژی په شوکاوو دل سوژیوونی منیش تیکچووم و ناچار بووم چند ساتیک بیده نگ بم، خه ریکبوو له گه ل خوم بیرم ده کرده وه که هم دیمه نه یه کیکه له هه زاران ده مامکی ترسناک که تلیاک بو پووخساری قوربانیه کانی ده یکاته دیاری، ده نگی گری کابرا منی به خو هینایه وه:

__ جه نابی نه فسر! باوه رپیکه ن من بیگونا هم،،، ناخر چون بارودوخ و حالی من

به که لکی نه وه دیت بیمه موقتیکی بکوژ؟! من به دبه خترم له وه ی که بتوانم میرووله یه که له خوم دوورخه مه وه، چ جای نه وه ی پیاوونیک بکوژم!

سه ریکم بو باداو دوور له گالته وه گوتم:

__ خه لکانیکی زۆر ده ناسم له پیناوی برینکی که م ماددهی بیهوشکەر ئاماده ن دهست له گیان و مال و نابووشیان هه لگرن ته نانه ت شه ره فیشیان هه راج بکن، کوشتن و برین ئاسانه! ئیستا به وردی سه رنج له پرسیاره کانم بده و وه لامم بده وه، بۆچی شه هرامت کوشت؟! له بهر تللیاک؟! به ترس و ده سه پاچه بیه وه له ناوه راستی قسه که م رایکرد: من ئه وم نه کوشتووه جه نابی پۆلیس! ئیمه ته نها پیکه وه هاوپی بووین و هه ره ئه وه نده!

- به لام هه موو شایه ت و به لگه کان له سه ره ئه وه کۆکن که تۆی، هه زده که م بزانه ئه و برینه قوولێ سه ره پوومه ته ت چه و بۆچی واتلیهاتووه؟!!

جه لال که مێک جینگای برینه که ی ده ست پێداهینا و به سیمایه که وه که حق به خۆیه تی گووتی:

- به ئازایه تی نه بی جه نابی ئه فسه ره! ئه م برینه هی ده مه قالی شه قامی بوو که وه ک یادگاری به سه ره پوومه وه جیماره،

کاتی بینیم جه لال له ژیر کاریگه ری هه چ هه ل و مه رجیک ئاماده به دانپیانان نیه، به لئیرسیینه وه ی هونه ری و شاره زایانه پووم لێنا، بۆیه زۆر زوو دانی به هه موو شتیك دانا:

- به ده ست خۆم نه بوو جه نابی ئه فسه ره! وه خت بوو له مه ستیدا ده مردم، دوو پۆژ بوو پارهی که م به چه نگ نه که وتبوو تا که مێکی پی ئاماده که م، ئه و پۆژه ش هه ره بۆیه به سو راغی شه هرام پۆیشتم چونکه ده مناسی و زۆریش پیکه وه هاوپی بووین، په رنگه هه ره ئه و هاوپییه تیه نزیکه بووی که ئه و هینده متمانه ی به من بوو، ئه و منی بۆ گه رانی مادده بیهوشکهره شار درا وه کانی نیو کونی سنه بکهانی ئه و ماله کاووله جیهیشتبوو، به کورتی سه ره تا به زه بوونی و خۆشیه وه داوام لیکرد، که چی ئه و به تالی و گرژیه وه وه لامی نه خیری دامه وه، بریارمدا خۆم ده ست به کاریم بۆ دۆزینه وه ی، به لام گه لیک بیه خت بووم که دروست له کاتی خۆی شه هرام گه یشت و خوینی له م کاره م به جۆش هات و ده سه وه یه خه ی به کتر بووین، به لام هه ره چۆنی بوو ئه و له من به هیزتر بوو، به لیدانیك منی بۆ سوچیک که شت ومه که کانی ژیا نه

نەگبەتەكەي لىبىو فېيدا، ھەر لەو كاتەدا دەستىم بۇ كىردى مېوەخۆرى درىزكردو
 بۇ ئەم مەبەستە دىسانەكە شەھرام ھىرشى بۇ ھىنامەو، منىش پەلامارىم دا بەلام
 ئەو زىنگىر بوو لەمن لەم بارەيەو كىردەكەي لە دەستىم پەفاند و بە دەموچاومى
 داھىنا و بوو بە برىنىك كە ئىستا ئىو دەبىبنىن، ئىدى نەمتوانى چىدىكە جەلەوى
 خۆم بگرم، تەواوى ھىزى بازووكانم كۆكردەو ھو بۇ پەشتەو فېئىمدا، ھىشتا
 دەرفەتى ھەستانەو ھى پەيدا نەكردبوو كە بە شىشەيەكى ئاسنى ئەستورر بۇ لای
 پويشتىم و دوچار زۆر بەتوندى بەسەرىم دا كىشا، ئەوئەندە قايم و بەدل پىم
 داكىشا خۆشم ترسام، ئىنجا خۆم بە پرىسكە ھىرۆبىنەكە گەياندو ئەفبونی
 بە دەسھاتووم لە دەمارم دا، بەلام باوھرىكەن تا چەند پۆژىك بۆخۆشم تووشى
 ھەپەسان بېووم و لە دەستەكانم دەروانى، باوھرىم نەدەكرد مۆفم كوشتووه،
 شەوانە مېردەزەمەيەكى زۆر دەبىبنم!

ئاھىكى قوولم ھەلكىشاو بە دەنگىكى دركە ئامىزەو ھو گوتم:

- ئەو پۆژەي كە بۇ يەكەم جار تىياكت بەكارھىنا ھەرگىز بىرت لەو دەدەكردەو ھو
 بەو ئاستە بگەي كە مۆفكىكى بۇ بكوژى و خىزانەكەي تازىبار بگەيى و قورىان
 بەسەردا بگەي؟!

جەلال بىدەنگ بوو، بە بىدەنگىكەي ھەلامى پرىسارەكەي داھەو،
 پاشنىوھ پۆي دووايى، كاتى بۇ گۆرستان پۆيشتىم و ھاوسەرى دل بە غەمى شەھرام
 و سى كچەكەيم چاوبە فرمىسك و بى ھىز بە دەورى گۆرى شەھرامەو ھو دىت، بە
 تەواوى بوونەو ھەزەمكرد پۆژى بىت كە ئارەزووكانى ھىچ مۆفكى لە ئاگرى بى
 بەزەيى تىياكدا نەبىتە خۆلەمىش .

بۆنى خوین

شەھرامى ۲۷ سالەى پېست رەشى لە پولاواز لە كاتى شوفىرى لە پشت سوكانى ئوتومبىلىكى مۆدىل كۆنەو تەماشاي تابلوى شىنى كەنار جادەى دەكرد كەماوەى ۶۰ كىلومەترى بۆ شار نىشانەدا، لەبەر خۆيەو دەيگوت: ((سەيرە رىگايەكى درىژە، بەم لەم كاركەوتوو ئەگەر شاكارى بنوینم، ئەوا كاتر مېرىكى دىكە دەتوانم بەشدارى لە مەراسىمى بوكتىنى شكۆى خوشكم بكەم،)) بۆيە بە توندى قاچى لەسەر پايدەرى گازەكە دادەناو سەرنجى لە كىلومەتر ژمىرەكە نەدەدا، لەناكاو دەنگىكى سامناك بېدەنگى شەو دەشكىنى و لە جىگاي خۆى راپدەتەكتىنى، بەرچاوانى تارىكبوو خوین بە سەرو چاويدا فوارەى دەكردو بېھۆش دەبى، ساتى دوواتر شوفىرى ئوتومبىلە تىپەرەكان، شەھرامى نيوە گيانيان لە نيو پارچە ئاسنە وردەكان دەرھىناو كە ئوتومبىلەكەى سەرەوبن ببوو، بى وەستان بەرەو نەخۆشخانەى شار دەيگوتزەنەو، بەھۆى برىنەكانىەو لەژىر چاودىرى پزىشكە تايبەتەكان دەمىنیتەو و پاش چەند كاتر مېرى كەس و كارى بە سەرسامىەو بۆ نەخۆشخانە دىن، بە ديارىكردى پزىشكى برىنكار بۆ حالەتەكەى شەھرام دەكەوتتە ژىر نەشتەرگەرىيەو، تا سى پۆژان تواناي قسەكردى نەبوو، بەلام لە ئىوارەى يەكى لە پۆژەكان شەھرام بە ھىواشى چاوانى كردهو و بە دەنگىكى پچراو پوو لە كەس و كارانى دەكاو دەلئىت: ((من لە كویدام؟ مندالەكانم ئىلھام و ئارەزوو لە كوین؟ چى پوویداو؟)) شەھىن بە خۆشحالئەو پوو لە باوك و دايك و مېردەكەى دەكات و دەلئىت: ((شەھرام خەرىكە قسان دەكات!)) بابانىعمەت بەپەلە دەستانى ساردى شەھرام لە نيو دەستانى خۆیدا دەگوشى: ((كورم نىگەرانى مندالەكانت مەبە، پورە شكۆ ئاگاي لىيان دەبى،)) دايكى پوو لە شەھرام دەكا: ((كورم دكتورەكان گووتيان نابى زۆر قسەبكەى، دەبى پشوو بەدەيت،)) چەند ساتى دوواتر شەھرام چاوانى دەنووقىنى و دەخەوى، دوواى پانزە پۆژ شەھرام لە نەخۆشخانە دەرەدەچىت، پۆژەكان بە دوواى يەكدا تىدەپەين و شەھرام لە ژىر چاودىرىيە دلسۆزىيەكانى خانەوادەكەى دەمىنیتەو، لە

ھاوسییەتی شەھرام گەنجیکی ۲۵ ساڵە بەناوی فەرھاد لەگەڵ فەریدەیی ھاوسەر
 پۆلەییەکی مندالکارە بەناوی کێوان ژیان بەسەر دەبن، بە تێپەڕینی پۆزگار
 دۆستی و ھاوپیەتی لە نێوان ھەردوو خێزانی شەھرام و فەرھاد بەرقەرار دەبێ و
 لە غەم و شادیەکان یارو یاوھری یەکتەر دەبن، لەگەڵ بەسەرچوونی کات کاریگەری
 ڕوودانی نەخۆشی پۆچی و دەروونی شەھرام زیاد دەبێ و هیچ دەرمانی چارەیی
 ناکات و وردە وردە بۆ مەوۆتیکی غەمگین و تورپ دەگۆرێت و ھەمیشە بەبێ ھۆ
 بەتوندی لە ژن و مندالەکانی دەدات و زامداریان دەکات، بۆیە ھەر لەبەر ئەم
 ھۆیەشە لە شوینی کارەکی دەریدەکەن، بابانئیمەت ناچار دەبێ خەرجی ژیا
 شەھرام و ژن و مندالەکانی دابین بکات، مانگەکانی دوایی شەھرام لە
 نەخۆشخانەیی دەروونی دەخەوێنرێ و لە دوای تێپەڕینی سێ مانگ لە
 نەخۆشخانە دەردەچێت، بەلام لە یەکی لە پۆزەکانی کۆتایی مانگی پەشەمی لە پ
 دەمەقالیەک لە نێوان شەھرام و فەرھاد دروست دەبێ و دەسەویەخەیی یەکتەر
 دەبن و شەھرام ھەر لەو کاتەدا ئاسنیک لەسەر زەوی ھەڵدەگرێت و چەندین جار
 بەسەری فەرھادی دادەکێشێت، لە دەنگی دل ڕووشینی فەرھاد خانەوادەیی
 ھەردوولایان بە ترسەو ھێرش بۆ دەروو دەینن و بە دیتنی فەرھادی لەخویندا
 گەوزیو دەتۆقن، تەماشایەکی شەھرام دەکەن کە ئاسنیکیی خویناوی
 بە دەستەو یەو بیباو پانە لە نێو ھاواری پێواران لە شوینی تاوانەکە پادەکات، لە
 ڕێی مەلەبەندە بەپەلەکانی پۆلیسی لە قەومانێ تاوانیک ناگادار دەکریینەو و
 ئیمەش بێ دوواکەوتن بەرەو شوینی ڕووداوەکە بەپێدەکەوین، بۆنی تازەیی خوینی
 مەوۆتیک لەسەر لەپێ زەوی بە لووت دەگات، بەخێزایی بەھۆی خەلکی ناوچەکەو
 فەرھاد بە ئوتومبیلی فریاگوزاری بۆ نەخۆشخانە دەگۆزێرتەو، بە پشت بەستنی
 قسەیی خەلکەکە تاوانبار گەنجیک بوو بەناوی شەھرام کە وادەرکەوتوو نەخۆشی
 دەروونی ھەبووبی و ھۆکاری کێشمەکێش و دەمەدەمی بوو لە نێوانیاندا، ئەگەرنا
 لەمەو پێش ھیچ جۆرە دۆزمنی و ناکۆکیەک لە بەینیاندا نەبوو، ئیمەش بە
 پوختی راپۆرتیکمان لەم بارەییو ئەمادەکرد، لە شوینی ڕوودانەکە بەھۆی

گروپی کارمندی تایبەتی پشکنینی شانۆی تاوانەوه، وینە ی ئاسن و بەلگەکانی
 دیکە ی تاوانەکه مان گرت و سەرپەرشتیمان کرد، بەلام درەنگ بۆ نەخۆشخانە
 پۆیشتین، بەداخەوه بەهۆی برینە سەختەکانیەوه فەرهاد توانای قسەکردنی
 نەبوو، هەر بۆیە لەژێر چاودێری بەردەوامی دکتۆر دەمینیتهوه، هاوسەر
 خانەوادەکه ی داوای دەسگیرکردنی تاوانبارو سزاکی دەکن، دۆسیە ی نامادە بە
 بەرچاوی لیکۆلینەوه ی داوهری دەگات، شەهرام هەر بەمشێوەیە هەلۆه دایە و
 فەرهادیش پۆژ دووای پۆژ حالی نالەبارتر دەبوو لە نیوان مەرگ و ژياندا جۆلانیتی
 دەکرد، چەند پۆژیک تێدەپەڕی، وەختی که خانەوادەکه ی لە چاوه پوانی گۆرانی
 سالی تازه دانه و لە دەوری سفرە ی هەوت سین بە خۆشحالیەوه کۆبوونەتەوه و
 لەناکاو دلی فەرهاد لە لیدان دەکهوی و خیزانەکه ی جگەر سووتاو دەبن، جەژن و
 شادی خانەوادە ی بکوژو کوزراو دەگورپتە سەر غەم و پەژارە و لە یەکه مین پۆژی
 سالی نویدا تەرمی فەرهاد بەهۆی خزم و خویشانیەوه بە خاک دەسپێردریت، لە
 سەرپەرشتانی نزیکي کوزراووه تووژینەوه و لێپرسینەوه دەست پێدەکهین، ئەوان
 خوازیاری کوشتنەوه ی بکوژ بوون، بەلام هەر چەند جاری بەمەبەستی
 دەسگیرکردنی شەهرام بەرەو شوینی نیشته جیبوونی دەپۆیشتین بەبینینی ئیمە
 خۆی دەشاردەوه و خانەوادەکه شی بی ناگایی خۆیان لە جیگا حەشاردراوه که ی
 پیشانده دا، بەلام پاش تووژینەوه بە ناکام گەیشتووه کان دلنیا ییە ک بە دەستدینین
 لەگەل سەرنجدان لە حالەتی پۆخی و دەروونی شەهرام چونکە پیمان وابوو که
 خانەوادەکه ی لە حەشارگا که ی ئەو بی ناگابن، لە نیوه پۆی یەکی لە پۆژەکانی
 جەژنی نەورۆژ لەگەل هاوکارانم بۆ سەردانی مالی باوکی شەهرام دەچین،
 بابانێعمەت بە پووخۆشیەوه دەرگامان بەپوودا دەکاتەوه و دەلێت: ((جەنابی
 ئەفسەر ئیوه لە پۆژانی پشویی جەژنیش هەر وازمان لیتاهیتن،)) دەلیم: ((ئیمە
 فەرمانبەرین و ببەخشن، تا ئەو پۆژە ی شەهرام دەسگیر نەکهین دلنیا یین لەوه ی
 هەمیشە ئۆخە ی لەگەل ئیمە لەخۆتان ناکەن،)) مەمشید خانم (دایکی شەهرام)
 یش دەلێت: ((جەنابی ئەفسەر پڕوابکەن ئیمەش لە مەرگی فەرهاد تازیه بارو

نینگە رانین، بەس چىبىكەين؟)) منىش پۈويان تىدەكەم و دەلئىم: ((ئەي بۆچى دەتانەوى دەست لەسەر دەستان دانىن و لىنگە پىن كە شەھرام رابكات و كارەكە لە دەست بداو بارودۆخەكە لەمە خراپتر بى؟ بېوايكەن ئەگەر نەخۆشى شىتى شەھرام بۇ ياسا بەسەلمى حالتى دۆسيەكەى جياواز دەبى، ئىو پىويستە جىگای خۆ حەشاردانىمان پى بلئىن،)) باوك و دايكى كەمى ئارام دەبنەو و نىگايەكى پىر مانا لە يەك دەكەن و ئىنجا باوكى دەلئىت: ((من دلئىام وەختى شەھرام پۈويە پۈوي مەملانى لەگەل فەرھاد بۆتەو، لە حالە تىكى ئاسايى دا نەبوو و نە يويستو و دەستى بە خويىنى مرقىك سورد بكات و لە كردارەكەى پەشىمان بۆتەو، ئىو بەلئىن دەدەن ئەو بە دادگا بگەينەن كە شەھرام نەخۆشى دەروونى ھەيە؟)) پۈويان تىدەكەم و دەلئىم: ((ئىو ھاوكارىمان بكن تا ھەرچى زوتترە دەسگىرى بگەين، من بەلئىن دەدەم ھەر كارىكم لە دەست بى بۆى ئەنجام بەدەم، پىشتان بەخوا قايم بى و منىش ھەولى خۆم دەدەم، ئىستا ھەستىن با بەيەكەو بە سۆراغى شەھرام بېوین تا وىژدانمان ئازارمان نەدات،)) باوكى دەلئىت: ((جەنابى ئەفسەر بۇ كۆى بەم پەلە پەلەيە؟ ئىمە نازانىن كە شەھرام لە كام گۆرستانە خۆى شاردۆتەو، خۆتان تەشريف ببەن، سبەى بەيانى پەيوەندىتان پىدەكەينەو)) ئەوان دەلئىن: ((بەو مەرچەى بە جل و بەرگ و ئوتومبىلى ئاسايىو بىن و بىر لە ئابرووى خىزانەكە مان بگەنەو))

دەلئىم: ((باشە من چاوە پوانى ھەوالى ئىووم)) ئىنجا لە دوواى خواحافىزى شوپىنەكە جىدئىلم، شەو تا بەيانى خەو لە چاوانم نەدەكەوت، ھەموو ساتى چاوە پوانى زەنگى خانەوادەكەى بكوژبووم، لە كاتەكانى سەرەتاي سپىدە زەنگى تەلەفونىك لىيداو دەنگىك گوتى: ((ئەلو، جەنابى ئەفسەر خۆتان؟)) دەلئىم: ((سلو بابانىعمەت، بەلئى خۆم بەرموون،)) ئىمىش بە سەدایەكى خەيالو بىو و دەلئىت: ((جەنابى ئەفسەر ھەر ئىستا تەشريف بۆ بەردەم مالى ئىمە بەيئىن،)) تەلەفونەكە دادەخەمەو و خىزا لەگەل يەكى لە پەلدارەكان بە جلى ئاسايىو بە جىگای نىشتە جىبوونى بابانىعمەت دەپوین، بابانىعمەت دەلئىت: ((جەنابى ئەفسەر دايكى شەھرام لەگەلتان دىت، من دلئەتەو نىو و ناشمەوى كۆرەكەم و ھەستىكا

که مته رخمیم به رامبه ری کردوه، شه هرام له گه ره کی ته نیشتمان له مالی براهه م
 خوی شار دوت هوه)) بویه به ئوتومبیلی تاییه تمه وه و به رینمایی ئه سوکانه که م بۆ
 به رده می یه کی له گه ره که ناسه ره که هکان ده سورپینمه وه ئه ده ئیت: ((جه نابی
 ئه فسه هر لیره وه ئاگادارین و به هتواشی به دووامدا وه رن، ته نها لیگه رین تا
 شه هرام بۆ به رده می مال ه که دیت ئه وکات ده سگیری بکن:)) مه شهید خانم چند
 مەتریک دوورمان لیده گریت وله به رده م قیلا یه کی ره نگ مشکي هه لوه سته یه ک
 ده کاو ورده به رد له سه ر زهوی هه لده گریته وه و سی جاران به شووشه ی
 په نجه ره ی چیشته خانه ی که نار ده رگای ئاسنی داده دات، چند ساتی دوواتر
 ده رگای مال ه که ئاوه لا ده بی و پیش هر جو ره جو له یه ک له لایه نی شه هرام وه
 که له پچه ی ئاسنینی له ده ست ده کن، ئه می شه بی ئاگابو پووی له دایکی ده کا:
 ((بۆچی ئه م کاره تان له گه ل کردم ومنتان فروشت؟)) مه شهید خانم له کاتی که دا
 فرمی سه که کانی ده هاتنه خوار، ده یگوت: ((نازیم من ئاگام لینه بووه هه لبه ته
 ئه مان له ریگا دووام که وتوون تا تو بدۆزنه وه، ئیستاش خوات له گه ل بی و ته واو،
 نیگه رانی شه هین و منداله کانیش مه به،)) دایک و پۆله یه کتریان له باوه ش گرت و
 وه کو هه وری به هار فرمی سکیان ده رشت، شه هرام ده یگوت: ((دایه بیوا بکه
 نه مده ویست فه راهاد بکوژم، ئیمه هاو ری بووین، به داخه وه،،،،،،)) شه هرام سوار
 ئوتومبیل ده که یین و خواحافیزیش له دایکی به پووخته ده خوازین و به ره و
 ئاسایش به ری ده که وین، له ویش ده ست به لئیر سینه وه ده که یین له گه لی، ئه ویش له
 کاره که ی په شیمان ه و ئاشکرای ده کات: ((من و فه راهاد نان و نمه کی یه کترمان
 کردبوو، به هوی لیدانی که وه که له ریگای تووش بوون به پوودا ویک بهر سه رم
 که وتبوو، هه می شه ده رمانی هتور بوونه وه م به کار ده هینا، چندین جار له
 خه سته خانه ی ده روونی خه وتووم، ئه و پۆزه له یه ک ساتدا بی هیچ جو ره ناکوکیه ک
 ده سه ویه خه ی فه راهاد بووم، نازانم چ بوو وا کوشتم، فرمی سه که کانی ده هاتنه خوار
 و دلنه واییم ده کرد، پۆژی دووایی دۆسه ی کوشتنی فه راهاد به پوخته کراوی به
 پله ی داداگایی کردن ده گه یه نین و شه هرامیش به رامبه ر یاسا به ره و زیندان
 ده گوژی ریته وه تا چاوه پروانی بریاریک بی که یاسا بوی ده رده کات، ئومیده وارم
 هه رگیز خوینی مرۆفی نه پزیته سه ر زهوی و خانه واده که ی جگه ر سووتاو نه بن،
 ئینشانه لالا،،،،،،،،،،،

پیشگی مهرگ

بالندهی شهو باله ره شهکانی به نارامی به سهر پووی شار بلاوده کردهوه؛ به لام کهف و کولی ژیان وهك هه میشه له کوچه و شه قامه کان بهرچاوده کهوت؛ ((شاهپور)) له سهر قه نهفه به هیواشی هه ستاو به ره و دۆلابی جلهکانی پویشته؛ به کی له جلهکانی پووشی و به ره و پووی ناوینهی قه دی هۆله که وه ستا، قرّه ماش و برنجی و لۆچهکانی نیوچهوانی نه وه بیان پاده گه یاند که سهردهمانی گه نجی تیپه پاندووه و بو سهره و لیژی ناوه پاستی ته من ژیان ده گوزهره ینی؛ به لام نه م پیرییه ناوهخت و زووه جگه له به لگه یه که له باره ی پووداوه تالهکانی سالانی گه نجی شتیکی دیکه نه بوو، به تاییه تی مهرگی زووی هاوسه ری، دوو سال پاش هاوسه رگرییان له ساته وهختی مندال بوون له ژووری کار به هوی هۆکاری خوینبه ربوونی زور و لاوازی پیکهاته ی جهسته یی و له گه ل مندالی تازه له دایکبوو مردن، کاره ساتیکی هیند به ژان بوو که مهری شاهپوری شکاندو ژیانی فه وتاند .

له دووی نه و پووداوه بوو که شاهپور له به رامبه ر هه مووان سویندی خوارد که ئیدی تا کوتایی ته منی هاوسه رگری نه کاته وه و جلی ره شی ماته مینی دانه که نی، سه ر بوو ئیستا له گه ل نه وه ی ته منی ۴۵ ساله هیشتاکه ش وه فادار به رامبه ر سوینده که ی مابووه، که چی نه م پووداوه تال و ناخوشه نه مه بو ده سال ده پوی، به لام کاریگه رییه پوچی و جهسته ییه کان نازادیان نه ده کرد، هه میشه ره شپوش بوو شاهپوره ره شیان پیده گووت، شاهپور دهستی به پوخساری داهیتنا، به لام له یه که ساتدا دهستی بهر برینیکی کون و قوولی پومته ی پاستی کهوت که ده می لیك کردبووه، له وکاته داهستی ناگری له دلی بهردا، له گه ل نه وه ی زامه که ی ورده ورده گوشته وزوون ببوو، به لام هه ر کاتیکی دهستی پیدا دینا وه که بلئی برینی رقیک به سهر دلپه وه دانیشته یی و خویتی پیدا ده که ن، ده مارهکانی ملی نه ستور ده بوون و ده موچاوی له توره بیان تیکده چوو، یاده وه ری چه ند ساله ی پیشوو زور نازاری دها، نه م یادگارییه وه که په له پیتکه یه که بوو له هه ر کاتیک هوشیاری ده کرده وه و بیرۆکه ی توله سهندنه وه ی به میشگی دادین، ره نگه نه مشه و

بتوانی نه‌وشته‌ی که له ماوه‌ی ئەم چەند ساله‌ نازاری دابوو کوتایی پی بیئنی، سالانی پیشوو یه‌کی له پۆزه‌کانی سه‌ره‌تای پاییز بوو شاهپور به‌په‌له له فه‌رمانگه‌وه بو مائی ده‌گه‌راپه‌وه تا هاوسه‌ره‌که‌ی له‌وه زیاتر ته‌نها نه‌بی، به‌لام له‌ناکاو ره‌سوله مشکه و مه‌هرانی برا بچووک‌ی و چەند که‌سیک له به‌رده‌ستانیان له‌سه‌ر ریگای قووت بوونه‌وه، ره‌سول له‌به‌ر جه‌سته و جووله‌کانی به‌مشک ناسرا بوو، به‌شه‌رانگیزی گه‌ره‌که‌که ده‌ژمێردراو به‌هۆی دارو ده‌سته‌که‌یه‌وه هه‌ر کاریکی ده‌یه‌ویست ده‌یکرد، له ده‌ستدریژی کردنه سه‌ر بچووک و لاوازه‌کانه‌وه بیگره تا چه‌قۆکیشی و گاله گال، به‌م هۆیه‌وه ببوو جیتی ترسی خه‌لکی ناوچه‌که و که‌س لیتی پازی نه‌بوو هه‌موویان بیزار بوون له ده‌ستی، شاهپوریش یه‌کی له که‌سه به‌پێژه‌کانی ناوچه‌که‌بوو خه‌ریکی نیش و کاری خۆی بوو، ره‌سوله مشکه چاوی به‌رایی نه‌ده‌دا له‌و، بۆیه هه‌رده‌م له وه‌پزکردنی چیژی وه‌رده‌گرت، ره‌سوله مشکه به‌هه‌مان ده‌نگی گالته‌نایمیزو سوک پیکردنه هه‌میشه‌یه‌که‌یه‌وه پووی له شاهپور کردو گوتی: ((وه‌ی وه‌ی، کاک‌ی ئەندازیار! حال و وه‌زعتان چۆنه؟! بێده‌چی ئەمپۆکه زۆر سه‌رقالبی، چونکه هیچتان بۆ نێمه‌ی خه‌لکی گه‌ره‌ک نه‌هیشتۆته‌وه،،،،،)) ره‌سول تا توانی پلارو قسه‌ی بیمانای پیگوت و به‌رده‌ستانی ناچار به‌پێکه‌نین کرد، شاهپوریش هه‌رگیز نه‌یده‌ویست ده‌سه‌ویه‌خه‌یان بی، بۆیه جگه له بێده‌نگی چاره‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌بوو، به‌لام له ساتیکدا ره‌سول قسه‌یه‌کی کرد شاهپور گه‌رمداهات: ((تۆ که نه‌وه‌نده سه‌رگه‌رمی کارو ژاننتی، بۆچی له ناوچه‌که ناده‌م فرۆشی ده‌که‌یت و ده‌ته‌وی پۆلی سه‌رکرده ده‌ره‌بهننی؟! ده‌ستت به‌جنیوفرۆشی کردوه؟)) ئیدی نه‌یتوانی له به‌رامبه‌ر ئەم هه‌موو بی‌ئابروویی و بی‌ره‌وشتییه‌ بێده‌نگ بی، به‌ته‌واوی هێزه‌وه هاواریکرد: ((ونبه‌ زیل و زال!)) به‌گوتنی ئەم قسه‌یه ره‌سول و به‌رده‌سته‌کانی گریان گرت! بۆیه ره‌سول فه‌رمانی پێدان تا ده‌توانن تێبه‌ل‌ده‌ن تا جاریکی دی فێره سووکایه‌تی پیکردن نه‌بی، شاهپوریش به‌ته‌نها نه‌یده‌توانی ده‌ره‌قه‌تی ئەم هه‌مووه بیته‌، بریاریدا راپکات، به‌لام پیش هه‌موو شتی له‌په‌ر چاوی به‌بریسکه‌ی تیغی

چه قوی رهسول کهوت و پووخساری ناگری گرت و پرومتهی پاستی هه لژراند،،،، خوین فیچقهی کرد، بویه خیرا هه لاتن وشاهپوریش بق خسته خانه گوئزایه وه، میله کانی کاتژمیری دیوار هه شتی شهویان پیشاند او شاهپوری له دنیای بیره وه رییه کانی پابردوی پاکیشایه دهر، کاتی پویشتن بوو به ره وه گهرک، شاهپور هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشاو له ژیر لیوه وه گووتی: ((نیستاش سهره ی منه که توله ی پابردووم بکه مه وه رهسوله مشکه ی به دفهر! واده زانی وه لامی تو مت و قسه ناخوش و گالته نامیزه کانت ناتوانم بده مه وه؟! ئینجا ته ماشاکه و ببینه چ به لایه کت به سهردا دینم تا هه موو گهرک له شه پرت پزگار بن!)) ههر له م کاته دا زهنگی موبایله که ی لیتداو نه میش ته ماشایه کی کرد و ناوی چنگیز پلنگی به سهره وه دیت و ئینجا به گوچکه یه وه نوساند: ((به لئی؟!،،، وه ی وه ی، سلاو کاک چنگیزی خومان! حال و نه حوال؟!،،، چی؟ خه ریکه دیم، په له مه که! به لئی، ههر به و جوره ی که به لیتنم دابوو نیوه ی پاره که م له لایه،،، له راستیدا قودرته ی که له شه قیشت له گه له؟!،،، زور باشه، بزانه چنگیز خان! من،،، گوئیگره، چند خوله کیکی دیکه له سهر به لیتی خوم،،، نه گهر کارکت نیه؟! له گه ل ریژی زقوم،،،،))

شاهپور موبایله که ی داخست و جانتایه کی بچوکی پاره که له سهر میزه که بوو هه لئیکرت و له ماله وه پویشته دهر، له پوژتکی ساردی زستاندا هه والیک به ئاسایش درابوو که دوو ترمی خویناوی له ته لاریکی کاوولی ته نیشته کومه لگایه کی مانگاداری له دووری پینج کیلومه تری دهره وه ی شار دوزراوه ته وه، زور زوو له گه ل تیمیک له کارمندان به ره و شوینی پووداوه که کهوتینه پی، جیگا که مان گه مارژاوا کهوتینه پشکنین، سهره تا به ره و لاشه کان که پووخساریان خویناوی بوو هی نه وه نه بوو بناسرتنه وه چوون، دوو گاوان که یه که مین بینهری پووداوه که بوون بانگمان کردن و پاشه ی مه سه له که مان له زمانی نه وانه وه بیست: ((له راستیدا دوینی شه و که سهره ی کاری ئیمه بوو، نزیکه ی کاتژمیر یانزه ی شه و دهنگه دهنگیکمان له نیو ته لاری پوخواوه وه گوئی لیبوو که سهره تا ترساین، چونکه حیکایه تیکی زورمان

له سەر بوونی جن و پەری له خانوو کۆشکه کۆنه کاندای بیستبوو، هەر بۆیه له گەڵ ئەو هی دهنگه دهنگه کان بوون و ئاشکرا بوو که چەند که سێک دەسه و یه خەى یه کتر ببوون، به لām له ترسان جورئەتى هیچ شتیکمان نه بوو، پاش چەند کاتژمێری هه راهه را که دامرکایه وه وه موو جینگا بیده ننگ و خه یالی ئیمه ش ئاسووده بوو،))
 بووداوه کانی دووایی یه کئی له پاسه وانه کان به ناوی عه باس گێرایه وه :
 ((سه عاتیک دووایی که نه کبهری هاوکارم خه وت و نه وه ی ئیشک گرتنی من بوو، بۆ خۆم خه ریکی گۆرانی گووتن بووم که له ناکاو دهنگه دهنگیکی سه یر له نیو خانووی روخواوه وه سه رنجمی بۆ لای خۆی پاکیشا، سه ره تا هه ر وامزانی و پینه و خه یالاتی خۆم بووه، به لām کاتی چووم ئاوێکم به ده موچاوم دا کرد و وردبوومه وه، بینیم مه سه له که راستیه، دووباره ترس و تۆقین بۆ سوړاغم هاته وه که ناکا پینی نه چنده و رۆحه کان له ویدابن، خیرا نه کبهرم به ئاگا هینا، ئیمه به خه یالی ئەوه ی نه چنده دهنگی دیت و ئازارمانده دهن ترساین و شله ژاین، هه ردوو کمان نیگه ران و هه راسان بووین و نه مانده زانی که پتووسته چیبکه ین، له پڕ من دوو تارمایی بینى که به په له له ته لاره که ده رچوون و له تاریکی شه ودا ون بوون، تیگه یشتم ئەم ماسته موویه کی تیدایه و شتی روویداوه، له گەڵ ئەکبەر به په له بۆ ناوه وه ی ته لاره که چووین و دوو ته رمی نو قمی خوینمان بینى، که دوو گه نج بوون و له و گۆره به پالکه و تووی که و تبوون، به هه ر به ده ختیه ک بوو به سه ر ترس و تۆقینماندا زالبووین و بئی وه ستان زه نگمان بۆ پۆلیسی لیدا،))

له دووای لیپرسینه وه له شایه تحاله کان، لاشه کانمان به ره و ساردخانه گواسته وه تا قوناغه یاساییه کان کاری خویان جیبه جی بکن، پۆژی پاشان هه وāلم پیدرا که پیاویک به ناوی ((اسدا،)) په یوه ندی به ئاسایشه وه کردوه و گووتویه تی که دوو کوپی به ناوه کانی ره سول و مه ران بزرد بوون، له یه که مین ده رفه ت که چاوم به اسدا،، که وت، بۆ ساردخانه مان بردو ته رمه کانمان پیشاندا، به بینینیان کوره کانی ناسیه وه به گریانه وه وه ریگرتنه وه، نووسراوو راپۆرتی پزیشکی یاسایی جه ختی له سه ر ئەوه کرده وه که کوزراوه کان به ئامێره بپه ره کان

کوژاون، لیكۆلینه وه كانی پۆلیس هر بهره وام بوو، باوکیان له گه له ئه وهی له
 دۆخیکى پۆحی و هل و مهرجیکى باش دا نه بوو، به لام هه ولئى له گه له ده داین بۆ
 نه وهی له كۆتاییدا سه ره داوی بدۆزینه وه و زووتر به بكوژا یا بكوژانى كوره كانی
 بگه ین، بۆیه هر بیری له یاده وه ریبه كانی رابردوو ده كرده وه و بیرو هزری خۆی
 ده پشكنی، تا ئه مه ی بیركه وته وه یه كى به ناوی شاهپور كه له هه مان گه ره كدا
 ژیانى به سه ر ده برد، ماوه یه ك بوو كه په یوه ندی له گه له كوره كوژا وه كانی دا
 ساردو سپو ناخۆش بوو، ماوه یه ك پێش ئیستا جارێكیان شاهپور پێگای به
 اسدا،،،، گرتبوو هه ره شه ی ئه وه ی لیكردبوو كه ئه گه ر بێت و كوره كانی له سه ر
 بێزار كردن و شه ر پێ فرۆشتنى بهره وام بن، ئه وه ناچار ده بی له پێگایه كى
 دیکه وه چاره یان بكات، بۆیه له م پوه وه گومانى له شاهپور بوو، ناوونیشانى
 شاهپورمان وه رگرت و به سۆراغیه وه چووین، به لام ئه وه له مالئى نه بوو كه سیش له
 خه لكى گه ره ك نه ییبینیبوو، بۆیه ماله كه یان به هۆی كارمه ندانه وه خسته ژێر
 چاودێرى و پرسین و لیكۆلینه وه، وه بۆ دۆزینه وه ی شوینه كه شی هر بهره وام
 بووین، له درێژه ی به دووادا گه ران و وه رگرتنى زانیارى له باره یه وه دركمان به وه
 كرد كه شاهپور له بنه ماله یه كى تارا دده یه ك ده وه له مه ند و په سه نه و له
 كۆمپانیایه كى ده وه له تى كاریكى گونجاوى هه یه و هاوسه ره كه شی به هۆی منالابوونى
 ناوه خته وه له ده ست داوه، به لام به شیوه یه كى گشتى كه سێكى سه ر به گێچال و
 ئاژاوه چى نیه و هه موو خه لك به چاوى پێزوحورمه ته وه سه یری ده كه ن و ئه گه رى
 بوودانى تاوانیکى له جۆرى كوشتن زۆر دوور بوو له وه، په یوه ندیمان به شوینى
 كاره كه یه وه كرد و سه رنجماندا كه چند پۆژیکه به هۆی مۆله ت وه رگرتنیه وه بۆ
 كۆمپانیا نه هاتوه، كاتى له پێكه وتى ده ستپێكى مۆله ته كه یمان كۆلیه وه، زانیمان
 كه ئه م پێكه وته له گه له پێكه وتى پۆژى دووایی كه ته رمه كانی تیدا دۆزرایه وه وه ك
 یه كه، بۆیه ئه گه رى ده ست تیدا بوونى شاهپور له م كاره ساته له بیرو هۆشماندا
 به هێزبوو.

سەرەنجام بە پرتنمایی یەكێك له هاوپی نزیکه کانی شاهپور سەرکه وتوو بووین و له یەكێك له گونده دووره کانی شار و مائی یەکی له خزمه کانی باوکی دەستگیرمان کردو بەرهو ئاسایش گواستمانهوه، شاهپور له سەرەتادا بە زهبرو زهنگه وه هه موو جوړه دەست تیدا بوونیککی له کوشتنی رهسول و براکهی پەت کرده وه و نکولی لیکرد، تەنانت بە بیستنی ئەم رووداوه داخ و پهژاره شی پیشاندا، بەلام له درێژە ی ئەو هی که لیکۆلینه وه کان شیوه یه کی هونەری تریان به خووه گرت، له نیو قسه کانیدا ئاماژە ی به بیگونا ه بوون و بی ئاگابوون کرد، ئەمه ئەوی خسته ژیر پرسیاره وه و ئیمه شی به گومانتر کرد له خوئی، کاتیک شاهپور بینی له به رامبه ر پرسیاره تایبه تیه کانی کارمه ندانی پولیس ناتوانیت بهرگه بگریت، ناچار بوو دانیبیدا بنی و په رده ی له سەر نهینی تاوانه که لابرده:

((هه موو خه تای رهسوله مشکه بوو، نازانم بوچی له نازاردانی من چیژی وه رده گرت و حەزی دەکرد به هەر بیانویه ک بیت یه خەم بگریت، سەرەتا بهرگه ی ته وای پوو به پوو بوونه وه بی ره ووشت وپلاره سووکه کانیم ده گرت، له بهر پاراستنی شهره ف و ئابرووی خوّم و خانه واده م به که ناری هه موو ئەمانه دا تیده په ریم، به لام ورده ورده کاره که به جوړیککی دیکه گوپا و هه رچی قسه ی سووک و بیمانا بوو کویده کردنه وه و به منی ده ووتن و هیچ ههستی به شهرمه زاری یا په شیمانی نه ده کرد، تا ئەو کاته ی تۆمه تی ناپاکی خسته پال خانه واده که م، ئەمه ش گه وره ترین سووکایه تی بوو به شهره فمه وه، ئیدی له مه زیاتر چیدیکه نه متوانی بیده نگ بم و پشتگوئی به خەم، بریارمدا به ناخۆشترین شیوه تۆله ی لیبکه مه وه تا ئیدی حەزی بی ریژی به رامبه ر هیچ خانه واده یه کی ئابروومه ند جاریککی دیکه نه که ویته وه سه ری، هه ر بۆیه په یوه ندیم به دوو کوئه هاوپی مه وه کرد به ناوه کانی ((چنگیز پلنگ)) و ((قودره تی که له شه ق)) که به شه پانگیزی و به دناوی به ناویانگ بوون، له دووای راویژ بریارماندا بیانکوژین و تهرمه کانیشیان بو جیگایه کی لاچه پ بگوژینه وه تا هیچ پاشماوه یه ک له م هه له کاریه نه مینیته وه، ئەوی راستی بی له شه وی رووداوه که من ئاماده نه بووم، به لام چنگیز و قودره ت

نەخشەكەيان بۆ جىبەجى كىردىم، ۋە ھەر ۋاش بوو سەركە وتووبوون لە كارەكە، ھەر
ئە وشە ۋە بۆ لام ھاتن ۋ ئە ۋ نىۋە پارەيەى لە سەرى رىك كە وتبووين ۋ لە لام مابوو
ۋە ريانگرت ۋ ئىستاش لە يەكئ لە شارەكانى سنووين ۋ من ھىچ ناگايەكم لىيان
نە))

لەگەل ھە ماھەنگىيە بەكار ھاتوۋەكان ۋ لىكۆلئىنە ۋەكانى پۆلىس پاش چەند
پۆزىك، چىنگىز ۋ قودرەتئىش دىلى چەنگالەكانى ياسا بوون ۋ بۆ گرتووخانە
پاپىچيان كىردن تا چارەنوسى كۆتايى لە دادگا ديارىبىكرى، بەلى، جار ھەيە
پرىشكىكى بچووك دەتوانئ ئەنبارئ بە خىرايى ئاگر تىبەردا ۋ ھەموو سەرمایەى
مروؤ بىفەوتىنى.

چهرخ و فهلهك

ئىوارەى كۆتايىهكانى مانگى سەرماووزەو ھەواى شار تەماوى و ھەورە
رەشەكان سەرتاپاي ئاسمانيان داپۆشيوو بارانئىكى وردو خىرا دەبارى و لە نىوان
پەرينەو و تىپەپىنى مۆڤەكان كە بەپەلە رەت دەبوون پاسىكى شىن كە نىشانەى
(كارگەى شاھىن) بە تەنىشتىو ھەبىنرا لە كەنار شەقامى سەرەكى شاردا
پراووستا، سامانى گەنجى بالابەرز بە قزى لولەو ھە كە وادياربوو تەمەنى ۲۷ سالى
لە بىروانامەى ژياندا تۆماركردبوو، لە كاتىكدا سەبەتەيك لە ميوو و خۆراكە
سووكەكانى بە دەستو ھەبوو قورسى دەكرد، لە پاسەكە دابەزى و ھەناسەيەكى
قوولى ھەلكىشا و بە ھەنگاو درىژەكانى خۆى بە كۆتايى كۆلانئىكى ناسەرەكى كە
دەرگای ئاسنىنى قىتلايەكى زەرد دەرگەوت، گەياند، دەرگای كردهو ھە لە نزيك
دەرگای ھەيوان كاك نيزامەددىنى پىرو خاوەن مال لەگەل ھاوسەرەكەى نادرە كە
پىكەو ھەژيان تىپەپى، ھەك ھەمىشە يەلداى ھاوسەرى بە پووخسارى جوان و
مىھرەبانيەو كە ۲۵ پايىز بە تەواوى يادگارىيە تال و شىرىنەكانەو ھە بەسەر
بردبوو بۆ پيشوازى ھات و سەبەتەكەى لە دەستى ھەرگرت و بە پىكەنىنەو
پووى تىدەكات و دەلى ناكا تەواوى فرۆشگای كارگەى شاھىنت كرىبى سەبەتەكە
ئەوئەندە قورسە! سامان پىلاوھەكانى لە جىگای تايبەت دادەنى و دەنگى بەرز
دەكاتو ھە: جارى يەكەمجار بلى گولە ئەستىرەى بابە لە كويىھە؟ دلم بوى
دەرھاتو ھە، ھىشتا قسەكەى تەواو نەببوو كە ئەستىرەى چوار سالە بە قزى درىژو
خورمايى و چاوانى شىنەو ھە خۆى لە باوھشى پىاوانەى سامان ئازاد دەكات و بە
زمانىكى شىرىنەو ھە پوو لە باوكى دەكات، بابە خۆراكەكانت كرىو ھە، سامان ماچىكى
لە پوومەتە سوورەكانى ئەستىرە كرد، خواپە بابت قورىانت بى ھەمووم بۆ
كرپوى! ئەستىرە بە خۆشيو ھە بەرەو سەبەتەكە پووى كە يەلدا لە چىشتخانەكە
داينابوو، ئەو ساتانە بە شادىيەو ھە دەگوزەرىتن، دوواى كاتۆمىرىك و ھەختى
ئەستىرە دەخەوى يەلدا پوو لە سامان دەكات و دەلى: ئەو ھەى پاستى بى ئەمپو
(جەبار و سىروس) ى ھاوپرى كۆنەكانت ھاتبوون ھەوالى تويان دەپرسى، سامان بە

بیستنی ئەم ناوانه به چه ساوییه وه كه كه سێکی سه رسام پوو له یه ئادا ده کات
 و ده لێ: سیروسی دوو پشك و جهباری چه پله لیده ری کارناسازی ئەمه ك نه ناس
 له نێو ئەم شاره چیده كه ن؟ ناو نیشانی منیان له کوئی په یاد کردوو من خۆم له
 کاره ناله باره کانیاں دوور گرتوو، باشه نه یانگوت چ کاریکیاں ههیه؟ یه ئادا
 ده لێ: نا، ته نها گووتیاں بیری سامانمان کردوو و ده مانه وی بیبینین، به لام
 سامان ئەوه نده بیتا قه تبوو په نجه کانی له تاوا ده ته قاند! یه ئادا به هۆی ئەمانه وه
 ژیا نمان دۆراند و هه موو (سه ریچی، زیندان، دزی) چوار سالان ته مه نم له پشت
 شیشه سارده کانی زینداندا به فیرۆدا، باوک و دایکم له غه مان تووشی نه خووشی
 بوون، ناچار بووم له بهر ناووناتۆره ی خراپ و بی ئابرووی که له هامووشۆی هاو پتی
 به ده وه پوو به پوو ده بوومه وه له شاری خۆمانه وه ئاواره ی شاریکی نامۆین،
 خواستی خوا بوو ئه رده شیر خان پیاوه تی نواندو خوا له خزمایه تی که م نه کات، که
 به هۆیه وه ده ستم له م کارگه یه گیربوو تا به لوقمه نانیکی حه لال خه رجی ژیا نمان
 ده ربه یین، یه ئادا تۆنی ده نگی نزم کرد: خۆشه ویستم نامه وی خۆت بیتا قه ت بکه ی
 من متمانم به تو هیه وه له م دوو ساله دا سه لماندت که پیاوانه به رامبه ر
 به لینه کات وه ستای! توانیت ژیا نیکی خۆش بو من و ئەستیره دابین بکه ی، ئیمه
 پازین! خواش له تو رازی بی! ویستی خوا بوو، خاوه ن مائیکی میهره بان ی وه کو
 نیزامه دین و نادره خانمان هه بوو که ئیمه یان هاوشیوه ی مندالانی خۆیا ن
 خۆشبوئی وخۆشه ویستی و دل سوژی ئەوان بووه هۆی ئەوه ی هه ست به غه ربی و
 ته نهایی نه که یین، سامان ته ماشای پوو خساری ئەستیره ی ده کرد که ئارام خه وتبوو،
 یه ئادا ئەم سیروس و جهباره هه لبه ته پلانیک له نێو که لله ی پوچیا ندا هه بووه وا بو
 سو راغی من هاتوون! به لام زۆر سه هه وون من ئیدی به بیرو که شه یقانه کانیا ن فریو
 ناخۆم، ساتیک خۆشی له گه ل توو ئەستیره به دنیا ی پیسی ئەوان ناگۆر مه وه، یه ئادا
 به نیگه رانیه وه پوو ده کاته سامان و ده لێ: تو گیانی ئەستیره چیدیکه قسه
 له باره ی سیروس و جهباره وه مه که، ته له فزیقون فیلمی ناوینه ی عیبه رتداره
 لیگه ری با ته ماشای بکه یین، بۆیه هه ردووکیا ن پوو له یه کتر ده که ن و ده ست به

پینکه نین ده که ن، میله کانی کاترمیری دیوار تیپه پوونی وهخت پیشانده داو که م
 که م تاریکی ده پواو سپیتی پۆژ به تینی نیوه پووی خۆر دهرده که وی، به یانی
 پۆژی دووایی کزه ی سه رما به هه موو جینگایه کدا بلاوبیوه، سامان له کاتی کدا
 دهسته کانی به نیو گیرفانی پانتۆله که یدا کردبوو خه ریکی هه نگاوانان بوو به ره و
 پینگای ویستگه ی کارگه ی شاهین، ههستی به هه لوهسته ی ئوتومبیلیکی سپی کرد
 که سیروسی دوویشک لییده خوری و جه باریش له ته نیشته وه دانیشتبوو، سیروس
 دهستی له په نجه ره وه دهریناو گووتی: ئه ی به ره لا، سامانی دهستخۆش چۆنی؟
 بۆ کوئی به م خیراییه ناکه س راده سناکه ی؟ سامان ئه حوالپرسیه کی سارد ده کا:
 ئیوه له کوئی و ئه م شاره له کوئی؟ جه بار گووتی: ناخر ئیمه وه کو تو
 ناووناته ره مان په یدا کردو بووین به مانگای نیوچه وان سپی که هه میشه هه ر دزیه ک
 ده کرا پۆلیس به دووای ئیمه داده هاتن، بزانه سامان بیستم بووی به لیپرسراوی
 ئه نباری کارگه ی شاهین، ئیمه چند پۆژیکه نه خشه یه کی جه هه نه میمان هه یه
 ئه گه ر چه زده که ی پاره یه کی زۆو ئه ستور له باخه لمان بنیین ئه وه هه ره کو
 جاران له گه ل تۆین، سامان به توندی پووین تیده کاو ده ئی: لیم دور که ونه وه،
 خوا پزق و پۆزیتان بۆ جیتی دیکه بنیری، ئیستا ماشینی کارگه ده گاته جی، جه بار
 به هه ره شه وه پوو ده کاته سامان: نه که ی سیناریۆمان بۆ بکه ی ها، ئاهت به به ردا
 دینیتته وه سامانی خۆشدهستی به دبخت، خوا پووم ره شکا ئه گه ر به لایه کی
 تیدایی، سامان که چاوی به پاسه که ده که وی بی خواحافیزی بۆلای ده روات،
 سیروس و جه بار تا سواری پاس ده بی به نیگیان به پیتی ده که ن، ئه و پۆژه له
 کارگه دا سامان بیرو هۆشی جه نجالی ئه وه بوو له و پۆژه وه ی که له م کارگه یه دا
 دامه زراوه هه ول و پاستگویی خۆی پیشاندا بوو، بۆیه ئه رده شیر خان له دووای
 تیپه رینی سالیک وه کو سه ره رشتیاری ئه نباری کارگه دایناو دهست به کاربوو هه چ
 کاتی له رابردوودا تاریکی بۆ ناو پووناکیه کی وه هادا په لکیشی نه کردبوو،
 سامانیش هه میشه به راستی و دلسۆزییه وه به زه یی خوی له به رچاو گرتبوو
 هه رگیز بیری لای ناپاکی نه بووه، وه ک ئه وه ی که سیروس و جه بار پیشنیاری

دزبان بۆ كرديبوو، بېتاقەت و نارەحەت بوو، چەند ھەفتە يەك تېپەپرى، نىگەرانى
 سامان لە و كاتەو ھەستى پىكرى كە گۆرانكارىيەكى لەپىر لە پووخسارى يەلدا
 دروستبوو، ھەر پۆژە رەنگى پەريوترو جەستەى لەپولاوازتر دەبوو، جارەھەبوو
 و ھا بى رەنگ دەبوو وەك بلىتى ھەر خويىنى لە لەشيدا نەبى، لىوانى شين
 ھەلدەگەراو سىنگى خىزە خىزى دەكرد، نەخۆشەكى ترسناك جەستەو پۆجى
 مېھرەبانى يەلداى نازار دەدا، سامان بەزەي پىيدا دەھاتەو ھەمووجار پىتى
 دەگوت چىتە ئەو ھەختە دلەم بۆت بىتەدەر، يەلدا ھەميشە بە پىكەننىيەكى
 نارامەو ھەلامى دەدايەو ھە دەيگوت: نازىزم من ھىچ نەخۆش نىمە، تۆ بىرت لای
 خۆت بى چونكە ئىستا لە كارگەدا پۆژى دوو جارەن دەجى و كارى زىادە دەكەى
 تا بارودۆخى ژيانمان پوو لە باشتر بى، تۆ بىرت لای خۆت بى، نەخۆشى من بەھوى
 كارىگەرى قەلس بوونە بە ھەرزى پايىز، لە سەردانى دكتور خۆى دەپاراست،
 لەگەل بەسەرچوونى كات لە نيوەپۆى يەكى لە پۆژەكان كە خۆرى پايىزى كەم
 رەنگترو بى تىن تر بوو بە ھاوارى نەستىرەى بچكۆلە كە دەيگوت داىە يەلدا ھالى
 تىكچوو، بە فرىام كەون، نىزامەددىن و ھاوسەرەكەى بە ترساويەو
 پىراگەيشتن، بى ھەستان يەلدايان بۆ نزيكترىن خەستەخانەى تايبەتى كە زۆر دوور
 نەبوو لە مالەكەيان گواستەو، پزىشك بەپەلە پشكنىن و كارى پىويستى بۆ
 ئەنجامدا، پاش كاتزمىرئى سامانى ترساوو تۆقيو خۆى بە يەلدا دەگەيەنى و
 دەستە ساردەكانى بە دەستەكانى خۆى دەگرئى و يەلداش لە ساتىكدا بە
 دەنگىكى كزەو دەلئيت نەست،،،،رە چۆنە؟ سامان بە دەنگى بەرزەو دەلئيت:
 سوپاسى خوا بكە كە خەرىكە قسەدەكەى؟ نىگەرەن مەبە يەلدا تۆ باشدەبى، خوا
 لە منت نەستىنى، ئىنجا يەلدا لە قسە دەكەوئى و چاوانى دادەخات، پەرستار بۆ
 لای دئيت، سامان بەپەلە خۆى بە ژوورى سەروكى نەخۆشخانە دەگەيەنى و دەلئيت:
 جەنابى دكتور من گيانى ھاوسەرم بەكەمىان لە خوا پاشان لە ئيوە دەوئى، دكتور
 لە پشت مېزەكەى ھەلدەسى و دەلئيت: بۆچى زووتر خەمتان لىنەخواردوو ھەلويەك
 لە نيو سەرىدا گەشەى كردوو ھە پىويستى بە نەشتەرگەرى ھەيە، دەبى تىمىكى

پزیشکی به ئەزموونی خەستەخانە ئەنجامی بەدن، سامان بە بیستنی قسەکانی
 دکتۆر ئەژتۆکانی سست دەبێ و سەری گێژ دەخوات و ڕوو لە دکتۆر دەکات و
 دەلێت: دکتۆر یەلدا تەواوی دنیای من و ئەستێرەیی کچمە توخوا کۆمەکی بکەن،
 ئەم فریشتە میهرەبانە هەمیشە نەخۆشیەکی لە من دەشاردەو، دکتۆر دەلێت:
 نیگەرەن مەبە، سبەیی بەیانی پەیوەندی بە ژمێریاری خەستەخانەو بە کچە چونکە
 پارەیهکی زۆری دەوی، ئێمەش هەولێ خۆمان بۆ سەلامەتی نەخۆشەکان
 دەخەینە گەر، سامانی بە پارانەو بە دکتۆر دەلێت: نیگەرانی خەرجی و پارە
 مەبن، گیانی یەلدا لە هەموشتی بۆ من بە نرخترە، بە چاوانی فرمیسکای زووری
 دکتۆر جێدەهێلێ و غەمبارانە بۆ پشت سەری یەلدا دەرواتهو و دەیبینی کە
 چاوانی داخراو و دلۆپە زەرداوەکان بە هێواشی دەچنە جەستەیی میهرەبانی، بە
 سەرسامی لێی پادەمینی و هەموو پابردویی وەکو ئاوینە دینەو پێشچاوی،
 بەراستی چارەنووسیکی سەیر بوو من و یەلدا شیتانە عاشقی بەکتر بووین، یەلدا
 داخواییکی زۆری لە چینی خویندەوارو پارەدار هەبوو، خانەوادەکی بە
 هاوسەرگیرمان رازی نەبوون کەچی ئەو لەگەڵ هەموو هەل و مەرجیکی باشی
 ژبانی تکای لێکردن تا رازی بن شووم پێبکات، بەلام بەداخو! یەلدا لە تەواوی
 نالەبارییەکانی ڕۆژگار خۆی راگرت، چوار سال زیندانی من لە جموجۆلی خست
 بەلام برۆی لێم گرز نەکرد، خواپە دەزانی ئەگەر گیانم لە پێگای یەلدا بەخستە کەم
 و هەرگیز ناتوانم دلۆپێک لە پابردوو میهرەبانی ئەو قەرەبوو بکەمەو، خواپە چەرخ
 و فەلەکی ڕۆژگار دەیهوی تۆفان لە ژبانی من و یەلدا و ئەستێرە هەلبکات، خواپە
 خۆت کۆمەکمان بکە، سامان بە دەنگی پەرستاریکی گەنج کە دەیگوت: کاکە
 باش نیە بەم جۆرە ئاھو نالە بەسەر نەخۆشدا بکە، خەیاڵەکانی دەپچریت و
 فرمیسکەکانی پاک دەکاتەو، پەرستار دەلێ: ماقول نیە لە بەشی ژنان تۆ لای
 نەخۆش بیت، سامان نیگایەکی ئارام بە یەلدا دەکاو دەردەچیت، پاش
 ئێشکگرنتی لە شەوی پابردوو بە مائی دەگاتەو و نیزامەددین و هاوسەرەکی
 ئەحوالی یەلدا لێدەپرسن، ئەویش دەلێت: بە ئومیدی خوا بەیانی دەردەکەوی،

ئەى باشە ئەستېرە لە كۆتتە؟ نادرە خانم دەلتى: لە مالى زاواكەمانە لەگەل مندالەكان خەرىكە، ئىستا خەوتوو ئەتووە نىگەرانى ئەو مەبن، سامان دەلتى: خەزەكەم ئەمشەو لەگەل خۆى خۆم خەلۆت بكم تا دوعا بۆ ئەلدا بكم، ئىنجا بۆ ژووئەكەى دەپوات و جىگەى ئەلدا و ئەستېرە خالىە، دلى تەنگ دەبى و بەرمال پادەخات و بە قەد تەواوى دلتەنگەكانى دنيايەك فرمىسك دەپژىنى، تا بەيانى لە بەرامبەر دادپەرەرى خۆى دوعا بۆ سەلامەتى ئەلدا دەكات، پۆژى دووایى لە ژووئەكەى خەستەخانە، وەختى ژمىرىار بە سامان دەلتى: نەشتەرگەرى ئەلدا ۹ملىون تومان خەرجىكەيەتى، ئەوئىش بېردەكاتووە خۆايە ئەم ئەموو پارەيە لە كۆى بىنم، لەپەر دەستىك بەخۆيدا دىنى و دەلتى: ئەگەر بە نرخی گيانىشم تەواوبى، دەبى ئەم پارەيە ئەر ئامادەكەم بەهەى سەلامەتى و زىندوو مانەوہى ئەلدا لە ئەموو شتى بالاترە، نابى ئاومىدبم، سامان بەشيك لە چەكى سىي لەو جۆرە حسابە بانكىەى بۆت ئەيە پارەى لىئەلگەرى واژوو دەكات و بە دەستى ژمىرىارەكەى دەدات و بۆ لای بەشەكە دەپوات، سەرپەرشتىارى خەستەخانە بە سامان دەلتى: ئەوہى راستى بى سەردانى نەخۆشەكەى ئەتووە قەدەغەيە، پىئويستە دەستبەكاربوونى تەندروستى بۆ ئەنجام بەرى، سامان بۆ بەردەم پەنجەرەى ژووئەكەى ئەلدا دەپوات، ئەلدا دەبىنى كە چاوەكانى داخراووە لەسەر قەرەوئەلە ئارام خەوتوو، ئامادەكردنى (۹ملىون تومان پارە) لە يەك ساتدا بۆ نەشتەرگەرى ئەلدا سامان دىنئەتووە هۆش خۆى: تا درەنگ نەبوو پىئويستە بىرىك بكمەوہ، لە نەخۆشخانە دەردەچى و بەرەو كارگە دەكەوئە پرى، بەرپرسىارى نوسىنگەى بەرپۆتو بەرى كارگە دەلتى: بەداخووە ئەردەشېر خان بۆ بەستنى بەلئىننامەكانى كۆمپانیا بۆ دەرەوہى ولات پۆيشتووہ و نابى بەبى ئەو دەست لە هېچ شتى بەرى، سامان بەدەنگىكى بەرزوہ دەلتى: ئاخەر هاوسەرم لە خەستەخانەيە وەختە دەمرى، مەن پىئويستىم بە ۹ملىون تومانە، بەرپرسىارى نوسىنگە دەلتى: ئەى بابە جا دلت بەچى خۆشكردووہ، دەزانى ئەم پارەيە چەندە زۆرە، خۆ ئەردەشېر خانىش لىرەبايە پىئى نەدەداى، ئەمىش كارگە جىدئىلى و

بەرەو مائى دەپواتەو، ئەستىرەى بچكۆلە بە بىننى سامان دەست بە گريان دەكات، باوكىشى ھەلدەدات ئارامى بكاتەو: ئازىزم بۆچى دەگرى داىكت چەند رۆژىك پشوو دەدات، دەبى تۆش دوغى بۆ بگى، ئەمپۆش وابېرپارە پورە مریەم و دایە گەورەت میوانمان بن باش نىە لەبەرچاوى وان خۆت بىتاقەت بگەیت و بگریەى، من بەلئىنت پىدەدەم ھەر ئەمپۆو سبەینى یە داىكت چاكەدەبىتەو، ئەستىرەى بچكۆلە چاوە شىنەكانى بە فرمىسك تەر بېوو، بە ئاھو ئالە دەستە مندالانىەكانى بۆ ئاسمان درىژ دەكات (خوایە دایە یەلدام لە تۆ دەوئیت).

– ئافەرىن! كچم دوغا بگە، خوا لەنىو دلە شكاوەكانە، دلنىابە دوغى تۆ پاك و بىگوناھەو گىرا دەبىت، سامان ئەستىرە بۆ لای ئادە دەنیرى و بە چاوە فرمىسكاویەكانیەو لە مال دردەچىت، نىگەران و پەشكواو لە نىو شەقامە جەنجالەكان كە مرۆفەكان لە دنیای تەم گرتوى ژانىان نوقوم بوون ھەنگاوە ھەلدەگرى و لەبەرخۆیەو دەلئیت: ئەم خەلكانە ھەلبەتە خەم و خەفەتیکیان ھەك من لە دلدايە و ناتوانن بەوانى دىكەیان بلین و ئازار دەكیشن و بەرگەیان دەگرن، جارىش ھەبە كە زۆریان بۆ دىنى ماندوو دەبن و لە پى دەكەون، بەداخوھە مرۆفایەتى و مرۆفدۆستى تەواو بووھە ھىچ كەسى ھەكو جاران كۆمەك بە كەسى دى ناكات، ھەموو لە بىرى خۆياندان، وردە وردە نەمى باران تۆزۆ تەم و مژى دنیای لەناو دەبردو رېبوارو ئوتومبىلەكان لە حالەتى تىپەپىندا بوون، ھەر یەكەیان بە جۆرىك بەبەرچاوى سامانى دل بەخەم دا رەت دەبوون، سەیرە! مرۆفەكان ھەموو لەخۆياندا نوقوم بوون و ھىچ سەرنجىكى ئەویان نەدەدا، سامان گشت دەرگاكانى بە داخراوى بەسەر پووى خۆیدا دەبىنى، لەناكاو ھۆپىنى ماشىنىكى سىبى كە شوفىزەكەى سىروس بوو جەبارىش لە تەنىشتیەو بوو، سەرنجى سامانىان بۆ لای خۆیان پاكىشا و قسە گۆرىنەو لەنىوانیاندا دروستبوو،،،

دنیابەكى تارىك و بىدەنگىكى غەم ئەنگىز ھەموو جىگایەكى گرتبۆو، شار بە خەویكى قولدا چووبوو، لەو تارىكى و پەشیتىەى شەودا شەش جووتە چاوە لە خالىكى تارىكى كارگەى شاھىن رامابوون، ساتى دوواى قوفلى گەورەى دەرگاوە

ناوه وهی ئەنباری مەلەبەندی کارگە بە کلێلێک و بە هیواشی دەکرێتەوه، سێ پیاو
 لەو کەسانە ی پلانەکیان بە باشی جێبەجێدەکەن، خوشحالبوون، بەلام چەند
 خولەکی دوایی دەنگی گری پیرەمێردی پاسەوان بەناچاری چرایەکی پێکەردبوو،
 هەموو لە جیگای خۆیان وەک بزمار چەقین: وهی وهی! چاوت پوون چ مرۆڤێکی
 بێ چاوپوویی، چاکم ناسیتەوه، دزی بێ ماریفەت ئیستا زەنگ بۆ پۆلیس لێدەدەم
 تاکو بێن، بە من دەلێن (بابە شیر حەیدەر) لێناگەرێم پراکەن، پیرەمێرد هێشتا
 قسەکە ی تەواو نەکردبوو لەناکاو تەنێکی بپرەر لە دەستە بەهێزەکانی یەکیکیان
 دەردهکەوی و بێ بەزەبیانە لە دلی پیرەمێردی رۆدەکات ولەخوینی خۆی
 دەگەوزینی، پیرەمێرد دەکەوتتە سەر زەوی، کابرایەکی بالا بەرزیشیان خێرا
 هەلمەتی بۆ دەبات و قەممەکە لە گیرفانی چاکەتەکە ی خۆی دەشاریتەوه دەلێت:
 ئاخر هە ی ناپیاو لە بەرچی پیرەمێردی بێچارەت کوشت، ئە ی وابریار نەبوو کە
 دەستمان بە خوینی کەس سوور نەکەین، یەکیکیان کە لە پولاوازە بە توورەبیەوه
 پوو لە هاوڕێکە ی دەکات: هەستە بابە! لەخۆرا دەتەوی کاتمان بە فیرۆ بەدی،
 ئەگەر درەنگ بەکەوین سەرئێشەمان بۆ دروستدەبێ، بۆیە هەرسێکیان دەست بە
 کۆکردنەوهی سەرۆتە دزراوەکە دەکەن، چەند خولەکیک بە دوواوه پیاووەکان
 وەکو کونەپەپوویەک لە پەشایی شەودا وندەبن، بەیانی یەکی لە پۆزەکانی پشوو
 ئاگادار دەکرێنەوه پووداویکی دزی و کوشتنێک لە کارگە ی شاهین قەوماوه، بێ
 دوواکەوتن بە هەماهەنگی یاسایی و یاوهری تیمیکی پشکنینی شاتۆی تاوان بەرەو
 شوینەکە بەرێکەوتین، لەبەردەم دەرگای ناوه وهی ئەنباری کارگە پیرەمێردیکی
 لاواز نزیکە ی ٦٥ ساڵ بە قەمسەلە یەکی رەش و پانتۆلێکی شینی ئامال رەش بە
 جۆری کە جلەکانی لە خویندا شەلال ببوو، لەو گۆرە و لە خوینی خۆیدا گلاراوو
 هیچ جۆرە پاشماو یەکی ژیا نی تیدا نەدەبینرا کەوتبو و چرایەکی شکاویش بەهۆی
 بەر زەوی کەوتن لە تەنیشتیەوه دەبینرا، وێنە ی هەموو دیمەنەکان دەگێراو
 سەرپەرشتی شوینەواری بەجێماویش دەکرا، پزیشکی یاسایی لە جەستە ی کۆژاو
 دەستی بە لیکۆلینەوه کردو رایگەیاندا کە بەهۆی ئامیریکی بپرەرەوه کۆژاوه،

له گه ل بهرده وامی تویرینه وه کان هیچ جوره کوشتاریکی تاوان له شوینه که بوونی نه بوو، په ننگه تاوانباران بۆ ونکردنی شوینه واری (کوشندهی تاوانه که له و شوینه دوورکه وتبینه وه)، به و لیکۆلینه وانهی نه نجام ده درا به وه گه یشتین که کوژاو ناوی (حهیده ر، م ناسراو به بابه حهیده ر) ه، که سالانیکه به ناوی پاسه وانی کارگه ی شاهین ئه رکی خۆی به جیدینیی، سه رجه م کارمه ندانی کارگه که له کوشتنی دل پرووکینیی بابه حهیده ر داخ و په ژاره ی خۆیان پیشانده دا و خوازیاری چاوخشانده وه ی زیاتر بوون به دۆسیه که ی له پیتا و ده ستگیرکردن و به سزا گه یانندی بکوژ یا بکوژان، رینگای یاسایی و داوه ریانه ده گیریته به ر و تهرمه که ش به هۆی ئوتومبیلی فریاگوزارییه وه بۆ ساردخانه ی نه خوشخانه ده گویریته وه، له گه ل ئه و پشکنینانه ی که له شوینی روودا وه که نه نجامان ده دا، (کیانوش) ی یاریده ده ری کارگه ئاشکرای کرد که گومانمان له که س نیه، کاتیکیش پرسیارمان لیده کرد ئه ی کام له کارمه ندانی ئیوه نه ده هاتن یا مۆله تیان وه رده گرت، ئه و ده یگوت: ته نها دوو که س له کرێکارانمان به ناوی رامین و سامان، کلیلی ئه نباری کارگه له لای چ که سیکیان بووه؟ کیانوش ده لیت: لای سامان بووه، چونکه جینگای متمانه ی کارگه که یه و به رپرسی ئه نباره که شه، چه ند پۆژیکه سامان له مۆله تیشدا بووه بۆیه کلیل لای فیروزه، ناو نیشانی سامان و رامینی لیه و رده گرین، تویرینه وه و نوسراو و پاپۆرتمان ئاماده ده که یین و له کارگه ده چه یه ده ره وه، کۆبوونه وه له گه ل ده سته ی هۆشیاری و پیداجوونه وه ی وردی پشکنینی دۆسیه ی کوشتن و دزی له گه ل هاوکارانم جیه جی ده که یین و به و نه نجامه ده که یین که په ننگه:

- دزه که یا دزه کان وه بکوژ یا بکوژه کان، شاره زاییه کی ته واویان له چوونه ئووو ده رچوونی ده و روبه ری کارگه که هه بووه به م شوینه نامۆ نه بوون، چونکه بی هیچ جوره تیکدانیک نه ده بینرا به کلیل ده رگای ئه نباری سه ره کیان کردۆته وه و ده ستیان به دزی کردوو ه .

- بابە حەیدەر بە کامە گوناھ کوزراو، لەوانە یە بێ ویستی خۆی دەسەویەخە بویتتووە لەگەڵیان کە دووچار بە کوشتنی ئێو کۆتایی ھاتوو، لەوانەشە بابە حەیدەر یەکیک لە تاوانبارەکانی ناسیە و ئەمیش بۆ ئەوێ ئاشکرای نەکات کوشتوویەتی، ھەزاران پرسیار بوونیان ھەبوو کە دەبوو بێ ھیچ جۆرە کات بە فەرۆدانیک بە دووای سەرەداوی ڕووداوێکەدا بچین، سەرەتا لە کارمەندانی کارگەکەو تویژینەو ھەکانمان دەست پیکرد، بە لیکۆلینەو ھەراستەوخۆ و ناراستەوخۆکان و بە دزییەو لە پەردە لادان بەسەر ڕووداوێکە نزیك بووینەو، وادەرکەوت رامین لە مۆلەتی سەردانی ڕینگایەکی دووردا بوو لە شەوی قەومانی کارەساتەکە لەم شارەدا نەبوو دەستی لەم ڕووداوێدا کەمتر دەھاتە بەرچا، بەلام سامان ئەزموونی زیندانی پێشتر ھەبوو، بەلام پاش دامەزراندنی لەم کارگە یە ھیچ جۆرە تاوان و شتیکی ناشیرینی لێنەبینراو، بەلام لەو تویژینەوانە ی لەنیو شاردا ئەنجام دران، وا دەرکەوت ھەفتە ی پێشوو دوو کەس لە ھاوڕێیانی سامان کە لە تاوانبارانی پێشوو ھەلە کاربوون ھاموشۆی ئێویان کردوو، سامانیش بۆ خەرجی نەشتەرگەری ھاوسەرەکە ی پێویستی بە نو ملیۆن تومانی نەختی ھەبوو ھەو ڕووی لەھەر دۆستیک کردوو ھیچ کامیکیان نەیانتوانیو ھەگرتەکە ی چارە بکەن، لە ھەمووی گرینگتر ئەو ھەبوو کە پۆژی دووای دزیە کە ۵ ملیۆنی پارە ی نەختی بە ژمیریاری خەستەخانە داو، چاکترین جیگا بۆ دیتن و دەستگیرکردنی سامان خەستەخانە بوو، لە یەکی لە پۆژە ساردەکان کە بەفری زستان بەردی ھەوشە ی خەستەخانە ی سپی پۆش کردبوو، پیاویکی نیگەرەن لەسەر کورسیەکی پانی دارینی خەستەخانە بەرامبەر پەنجەرە یە ک کە بەشی لەجیکەوتووی ژنان بوو دانیشتبوو چاوی لە ھاوسەرەکە ی کە بیھۆش پالکەوتبوو بریبوو، و ھا نوقمی بیرو خە یالاتەکانی بوو دلمان نەھات ئارامیەکە ی لی تیک بەدین، بەلام چارە یە کمان نەبوو، قازی وای لە دۆسیەکە ی راگە یاندبوو کە دەبی دەسگیربی تا لیکۆلینەو ھەو پرسینی لەگەلدا بکریت، بەھتواشی دەستیکی لە شانی دەدەم و خۆمی پێدەناسینم کە من ئەفسەری ھۆشیاریم، چەند پرسیاریکمان ھە یە و دەبی بۆ

پۆلیسخانه بیت، سامان له جینگاکه ی هه لدهستی و دهلی: له پاهی خوا ته ماشاکه نه و ژنه هاوسه ری منه و دایکی منداله که مه، خه ریکه ده مری به زه یی و پیاوه تی بو کوی رویشتووه، له گه ل نه وه ی ده مزانی که سامان خوی له رابردوی تاریکی دوور گرتووه، پیتی ده لیم: بزانه سامان تو بابه حه یدهر ده ناسی، جا کوزراوه، به بیستنی ئه م قسه یه خیرا رهنگی ده په ری و ده لی: خوا ریسوایان بکات ئه م بی به زه بیانه که پیره میردیکی خوشه ویستیان وه ها کوشتووه، باشه ئه ی بوچی من وه لام بده مه وه؟

- بزانه سامان گیان! ئیمه هه ست به حاله تی تو ده که ین، به لام مه سه له ی کوشتن و دزی کارگه و پووداوه کان له م ماوه کورته دا زور په یوه ستن به توو له گه ل تو یه ک دینه وه، ئیستا هه سته و له گه لمان وه ره، ئه و که نه یده ویست دایکی یه لدا که له ژوره وه له پشت سه ری که که ی بوو له دسگرکردنی ناگاداری، زور به نارامیه وه ده لی: داوایه کم له ئیوه هه یه.

- چ داوایه ک؟

- ته نها رینگام بدن چه ند خوله کیک به ته نها بو نیو به شی ژنان و پشت سه ری یه لدا بجوم به لکو به دایکی بلیم کاریکم هاتوته پینش تا ئابپووم نه پوات، منیش به زه ییم پیدادیته وه و پازی ده یم به جوریک که چاری لیه لئه گرم و چاودیری یم، بو لای هاوسه ره که ی ده پوات، چه ند خوله کیک دوواتر به رامبه رم ده وه ستی و ده لی: جه نابی نه فسهر زور سوپاس بو ئه و متمانه یه ی که پیتکردم چونکه له م شاره دا من بیگانه م، ته نها تکام وایه زووتر لیکولینه وه کانتان نه نجام بدن تا کو من زوو بگه ریمه وه، منیش پیتی ده لیم: نه گه ر وه ک ئه و به لینه ی که ئیستادات، له گه لمان پیتی به لئنت پیده ده م کومه کت بکه م، به پۆلیسخانه ده گه ین به لگه ی توژیینه وه ی له به رده م داده نیم و داوای لیده که م راستگویی و جگه له حه قیقه ت شتیکی دیکه نه لئیت، کاک سامان ۵ ملیون پاره ی نه ختی که به ژمیرواری خه سته خانه تداوه بو مه سه له ی نه شته ره گه ری هاوسه ره که ت، له کویت هیناوه؟ ئه و بیده نگ ده بی، دووایی ده لی: جه نابی نه فسهر ئه م پاره یه که سیکه نه ناس که حه زناکات ناوی

ناشکرا بکری به منی داوه تا هاوسهرم له مهرگ پزگار بکه، پیکه نینیکی درۆزنی
بۆ دهکه و دهلیم: سهیره له نئو ئه دنیا جه نجاله دا که گۆچان له کویر ده دزن
ئیه ئه خوشه ویسته تان له کوئی پهیدا کردوه، تکاده کهم بۆ بهرزکردنه وهی
تۆمه ته کانتان حه زده کهم ئه م روژه که نازناوی فریشتهی زهویه بناسم و
ناشنایه تیم له که لیدا هه بی.

- جه نابی ئه فسه ر وادباره ئیه به رامبه ر هه موو که سیک به دبینن، هه ندی له
که سه کان زۆر چاک پییا نخۆشه به بیده نگی و نه ناسراوی خزمه تی ئه وانه بکه ن که
وه کو خویانن.

بزانه قسه کانت له گه ل حه قیقه تی پووداوه که زه وی و ئاسمانیان له نئواندایه،
ئینجا سامان پوو له من ده کات و ده لی: من ئیدی حه وسه له ی وه لامدانه وه ی
پرسیاره کانی ئیه وه نیه، ئه م شاره به م گه وره بیه وه که هه موو جوړه که سیکی
تیدا ده ژیه ت ئیه وش به دوای کوشتنی بابه حه یده ردا ده گه رین؟ من پیی ده لیم:
به داخه وم بو ت! ناچارین تا وه لامی شویننه لگری و به جیمانی پاشماوه ی په نجه
له شوینی قه ومانی پووداوه که و ته واو بوونی لی کۆلینه وه کان له زینداندا
به ته یلینه وه، به لام سه ره پای ئه م خه م و خه فه تانه ش که ئیستا تیدا ده ژیه ت
پیما نخۆشه بیزارت بکه ین به لام چاره یه کمان نیه ئیمه ش کارمه ندین و داوای
لیبور دن ده که ین، سامان پوو له من ده کات: چ سوودیکی هه یه چ راستی بلیم و چ
درۆ ئیه هه ر ده مگرن و ریم لیده گرن، چیدی قسه یه کم بۆ گووتن نیه من، من
ده لیم: پیشتی خۆت هه له کار بووی و ده زانی هه ی شتی باشتر له راستگویی مروژ
به مه به ست ناگه یه نیت، ده زانم تۆ فریوت خواردوه و دلم پیم ده لی تۆ بکوژی
بابه حه یده ر نیت، به لام ده ستت له دزییه که دا هه بووه، به ئه فسه ری ئیشکگر
ده لیم سامان بخره ژیر چاودیرییه وه و هه ر کاتیکیش ویستی دانپییدا بنی ناگادارم
بکه نه وه، ئه وی به جیدیلیم، هیشتا که می له شه و تینه په ریبوو که ئه فسه ری ئیشکگر
له رینگای بی ته وه ناگاداری کردمه وه سامان ده یه وی قسه م له گه ل بکات، به په له
خۆم ده گه یه نمه وه وی و له ژووری لی پیچینه وه له کاتیکدا سامان فرمیسه که کانی

دینه خوار به بی هیچ جوره پیشه کیه زاری بو دانپانان هه دینتی: بپوابکن خریکبوو ده بوومه مرۆڤ و به یه لوقمه نانی حالان له گه له یه لدای هاوسهرم و نه ستیره ی کچم ژيانمان به سهرده برد له ناکاو چهرخ و فه له ک ناسازی له گه لدا په یادکردم، له به ختی خرابی من هاوسه ره که م که به نه ندازه ی ته وای دنیا خوشم ده وی، نه خو شده که وی و زه لیل و زه بوون له سوچیتکی خسته خانه راده کشی، پیوستی به نه شته رگه ریبه که ده بی و بریکی نوری پاره تیده چوو که به (۹ ملیون تومان) ده خه ملینرا، پووم له هر که س و ناکه سیک کرد هیچ کامیکیان ناماده نه بوو کومه کم بکات، که چی له به ختی که چم هاو پینانی خراب و هه له کارم له نیو نه شماره نامویه ش ده ستیان لی هه لته گرتبووم و بو سورغم هاتن، نازانم شه یقان چون بو نیو پیستم چوو، له به ره وه ی پیوستیه کی نۆرم به پاره هه بوو، پارا بووم و به لاین و په یمان و توبه م شکاندو له گه ل سیروسی دوویشک و جه باری چه پله لیدهر دزیمان له کارگه کرد، سویند به گیانی یه لدا هیچ جوره نه خشه یه کم له کوشتنی بابه حه یده ردا نه بووه، نه و شه وه کاتی نه و خوا لیخو شنبوو جه رایه کی به دهسته وه گرتبوو به رامبه ر ده موچاوی منی راگرت یه کسه ر منی ناسیه وه، له پر سیروسه دوویشکی بی به زه یی به کیردیک که له گه ل خوی هینابوو، خوینی بابه حه یده ری بیچاره ی پزانده سه ر زه وی، دلنیاشم نه م خوینه به نا هق ریژراوه نیمه ی ریسوا کرد،

من پتی ده لیم: جه بار و سیروس نیستا له کوین؟

سامان فرمیسه که کانی هر ده هاتنه خوار و ده یگوت: جه نابی نه فسه ر نه وان کالا دزراوه کانی کارگه یان به (حیسامی مال کړ) که له شاری دراوسیمان ده ژیه ت فرۆشتوو، به شی من که پینچ ملیون بوو پیناندام و به بریکیش له پاره کان ماشینتکی چاکیان پیکری و هر به ویش به ره و باشور چون تا له وی ماده ده ی بیهوشکه ر بشارنه وه، نیوه ده توانن نیشانه کانی ئوتومبیله که له نوسینگه کانی ده لالی وه ریگرن، هه موو ئاشکرا کردنه کانی سامان منیش ده که م به راپورت، سامان پووم تیده کات و ده لی: جه نابی نه فسه ر یه ک داواکاریم هه یه ده توانم

ته له فونیک بۆ خهسته خانه بکه م، دلم ده کوئی، ده مه وی هه والی هه لدا بپرسم، منیش به نه فسه ری ئیشکگر ده لیم: سامان ده توانی به ناماده بوونی ئیوه په یوه ندی به خهسته خانه وه بکات و هه والی هاوسه ری بپرسی، پاش هه ماههنگی داوه ری به رینمای سامان، حیسامی مال کر له هه لمه تیکی بی ناگایانه ده سگیر ده که یه و کالاً دزراوه کانیش ده دوزینه وه، به یانی زوو به هاوکاری پیشانگای مالکی ئوتومبیل به ته وای نیشانه کانی ئوتومبیله که به ژماره ی،،،،، و ناسنامه ی (سیروس وجهه بار) له گشت سنوری ناوه وه و ده ره وه ی شار راده گه یه نین، چه ند کاتژمیری دوواتر ژماره ی ئوتومبیله که یان ده بیته جیی سه رنجی کارمه ندان تا کو بیانناسنه وه، له وه ستانی بازگه ی جاده ده یه ک بی ناگا له خو یان ده گیرین و ماده ده ی بیهوشکه ریشیان شار دبووه و نه مانیش ده یان پشکنن و ناشکرای ده کن، له گه ل سه رنجدان به گرینگی تاوانه که یان (کوشتن و دزی له کارگه) ئینجا بۆ به ده سه تینانی مه سه له ی یاسایی گروپیک له کارمه ندان به ره و شوینی تاوانباران بۆ بنکه ی ده ره وه ی شار ده نیرین و هه ردووکیان ده سگیر ده کرین، به هوی کوکرده وه ی به لگه یه کی زور له سه ر تاوانه که یان هه ر زور زوو دانیه دانه نین.

جه بار ده لی: سه ره تا ئیمه نه ده بوو له گه ل نه م سامانه ئاده م فرۆشه هه له بکه یه چونکه ته له ی بۆ داناینه وه تا تاوانی خوی سووک بی.

پتی ده لیم: لیکنۆینه وه و خوینی به ناهه ق پیژراوی پاسه وان و چاوچنۆکی ئیوه وایکرد بووداوه که ناشکرای، بۆچی پیره میردی بیگونا هه تان کوشت؟

سیروسی دوو پشک ده لی: بریاری کوشتنی که سمان نه بوو به لام هه ر له و کاته وه که له سه ره تای ته مه نمانه وه هه ر به ده بخت و هه له کار بووین، پیره میردی پاسه وان سامانی ناسیه وه و منیش مه به ستم ناشکرا نه بوونی مه سه له که مان بوو، ناچار بووم به کیردیک که له گه ل خۆم هه لگرتبوو برینداری بکه م، که چی نه مزانی له نیو نه م تاریکیه دا نه م بپه ره تیژه به چ جوړی بۆ نیو دلی پیره میرد پویشتووه، یاری رۆژگار نه مجاره کردمی به پیاو کوژ.

ده لٲم: ئٲوه ده زانن له م ماوه كورته يه دا چ زنجيره تاوانٲكتان ئه نجام داوه: ١-
كوشتنى بابە حەيدەر ٢- دزى له كارگەى شاهين ٣- هٲتانه كايەى ترس و توقاندى
گشتى ٤- هەلگرتنى بٲٲك ماددهى بٲهۆشكەرو،،، سٲروس و جەبار سەريان داگرت.
جەبار ده لٲى: بە راستى كاريكى گە مژانه مان كرد و شه يتان بووين، خوا عە قلى
لٲوه رگرت بوينه وه، بٲرمان له ئه نجامه كەى نه ده كرده وه، ئٲستاش له و كارەى
كردوومانه پە شيمانين، هەموو ئاشكرا كردنه كان منيش ده كه م به راپۆرت،
دۆسيەيان ته واوو تاوانبارانيش (سٲروسى دووٲشك، جەبارى چە پله لٲدەر و سامان)
بۆ زيندان ده نٲيرين تا له پشت حە ساره ئاسنينه كانه وه له چاوه پوانى پۆژه
رە شه كانياندا بن .

چل پۇژ لە نیو بازارگانانی مەرگ

پیشکەشە بە ئازادەى کچم

پاش نیوهرۆى يەكێك له پۆژهكانى كوتایى مانگی خەرمانانى دهیهى حهفتاکان بوو، ئهو پۆژه من وهكو راهینهر له سالتۆنى یانهى شهړى بۆكسین و بهرگری پۆلایینی خۆی، سهرگهرمى فیزکردنى هونهرهكانى شهړ به قوتابیهكانم بووم لهوهى تیمیکى تهواو لهقورساییه جیاوازهكان به نامادهیهیهكى باشى لایهنى پیشبرکى و شهړکهرانى قارهمانى بۆكسى پارێزگا که بپاریبوو له پۆژهكانى دوایى نهنجام بدریت، کۆمکردبوونهوهو نوقمى شادى و لهخۆبایى وهرزشیم بووم که لهناکاو یهکى له قوتابیهکانم له تهنیستمهوه وهستاو پیتی گوتم: ((مامۆستا هاوکارتان به ئوتومبیل و پۆلیسهوه لهبردهم یانه کاریان به ئیوهیه)) کهمیک پیم سهیر بوو ئهگهرى ئهوهم دانا که بێگومان ئیشیکى تایبته هاتۆته پیش بۆیه هاوکارهکم بۆ بهردهمى یانهکه هاتوه، به یهکى له قوتابیه کۆنهکانم گووت که کار لهگهڵ منداڵهکان بکات تا من دیمهوه، کاتى بۆ بهردهم یانه پۆیشتم هاوکارم که پله دارىکى گهنج بوو پیتی گوتم: ((بهرنامهى بانگکردنى کارمهندانو نامادهبه، جلی یاسایى بپۆشه و خیرا خۆت به بنکهى ناوچه بگهیهنه)) منیش پیمگووت: ((مهسه له چیه؟)) به پیکه نینهوه رووى تیکردم و گووتى: ((خۆت چاک دهزانى که سوپا چیه و ميهى ناوى، مهسه لهیهكى مرۆڤ رفاندن له جینگایهكى چاوه دیرکراو قهوماوه و پهنگه ئازاوه چیهکان لهو ناوچهیه بن و بارودۆخه که خراپه)) پیمگووت: ((خوا به خیری بگیری، خۆم ههستمکرد هاتنى تو بى هۆ نیه، تو برۆ من خۆم دهگهیه نه ئهوى)) ئینجا خواحافیزى لیکردم ومنیش به قوتابیانى یانهم گووت: ((خۆتان دهزانن راهینهرى کارى دووهمى منه خۆم چه کدارى سوپام، ئیستاش کاریکم بۆ هاتۆته پیش لهوانهیه چهند پۆژیک نه توانم بۆ خزمهتى ئیوهى نازیز بيم، گروپهکه تان نامادهیهیهكى چاکى هیه و هه مووتان له سهر کیشى خۆتان، با لهجیاتى من جهلال و کهریم بهردهوامى به مهشقهکه تان تاكو کاتى پیشبرکى بدهن)) جهلال و تهواوى منداڵهکان به ناپه زاییهوه روویان تیکردم و گووتیان: ((

له گەل جەنابتان نەبێ ئیمە بۆ پێشبرکی نارۆین)) بە پێکەنینەوه پێمگوتن: ((بەدبەختینە میدالیاکانتان لە دەست دەچی و کەسیشتان بۆ پالەوانی ولات هەلنا بژێردرین، بابە گالتم کرد خوا گەرەیه دەگەریمەوه، ئیوه بە ئومیدەوه بن و دوام بۆ بکن)) ئینجا پاشان بەرنامەی مەشقم بە قوتاییه گەرەکانی یانەکه دا و خواحافیزیم لێکردن، یهکی له وەرزشکاران گووتی: ((مامۆستا وه لا به جوریک خواحافیزیمان لێدهکهی وهك ئهوهی تا کۆتایی دنیا یه کتر نه بینینه وه)) به پێکەنینەوه پێمگوتن: ((خوا پووم رهشکا نه گهر شتی هه بی، مه ترسن ده گهریمه وه)) له کاتیگدا که پەشوکاری و ئالۆزییهکی نه خوازراو له دلمدا یاری ده کرد مالتاواویم لێکردن و به رهو ماله وه که وتمه پێ، شیوانیکی نازاردهر سه رتاپای گرتبوومه وه، هه رچه ندی بیرم ده کرده وه نه مده توانی هۆکاری سه ره کی ئه م نیگه رانیه بی سنوره م بدۆزمه وه، دلم گه واهی ده دا که ئه م کاره مه ترسی و هه ستیاره و ده توانی خالی وه رچه رخانێ ژیا نی ئاینده م بی، ئایا ده بی له راستیدا وا بیته؟ وه ختی به مالی گه یشته مه وه چه ندین جار هه ولمدا ده ریاره ی کاره که م که پووبه پوو بونه وه بووی ئازاوه چیه چه کداره کان بوو، له گەل هاوسه رم و به تایه تی دایکم که له سه ر به رمالی نوێژ دانیشتبوو قسه بکه م و داوایان لێبکه م به رامبه ر قاپی خوا دوامی سه رکه وتیمان بۆ بکن، به لام وه ختی په شوکان و دلگه کوتیی دایکانه شم ده که وته وه یاد زمانم قوفل ده بوو، ئه وه نده دایکم خۆشده ویست دلم نه ده هات نیگه رانیه کانی خۆمی بۆ ده بریم، هاوسه رو منداله کانم وه که هه میشه به خۆشه ویستییه کی زۆره وه پێشووزیان لێده کردم، به لام پیم باش نه بوو ئه وانیش بکه مه هاوبه شی غه م، هاوسه م دواهه مین مانگی دووگیانیه که ی تیده په پاند و له حاله تیکی پۆحی باش دا نه بوو، هه ر بۆیه تا وه کو که سیان نیگه ران نه بن پێمگوتن: ((ئهمشه و ئیشیکی گچکه م هه یه و ده بی ماتوریک له ناوچه که ئه نجام بده ی))

دایکم به هه مان میهره بانێ پێشوویه وه گووتی: ((کویم برۆ، به لام ناگات له خۆبی)) ئاوازی قسه که ی له گەل غه میکی راجله کینه ر ته با بوو، له کاتی که

دوگمهی جل و بهرگه پلنگیه کهم داده خست به پیکه نینیکی ساخته وه گوتم: ((مه بست چیه دایه؟ بیتاقه تی چی؟)) دایکم بۆ پیشه وه ترهات و ته ماشایه کی سه روسیمای کردم و گوتمی: ((جا چ دایکیک ههیه مندالی خوی نه ناسیت؟ کوپم نه ونده سیناریومان بۆ مه که، بلئی چی بووه؟ ناکا کاریکت له گه ل ناژاوه چیه کان هاتبیته پیش؟ خۆت ده زانی که باوکی خوالیخوشبووشت هه چه کرداری سوپا بوو، سالانیکی زۆر له گه لیدا ژيام و ده زانم کاریکی هه ستیارو پر چه رمه سه ریه)) چه ند ساتیک له ژیری و بیر تیزی دایکم چه په سام، نه مده ویست فرمیسه کانی ببینم، بۆیه خیرا خۆم ناسایی کرده وه و گوتم: ((ئهی بابه ئیوه هیتشاکه ش هه ر نیگه رانی حالی منن دایه گیان، خه یالتان ناسووده بی، خوایاری زوو ده گه ریمه وه)) دایکم ده سته کانی پووه و ناسمان بلن دکردو گوتمی: ((خوایه خۆت ده زانی هه ر ئم کوپم هه یه ئه ویش به تو ده سپیرم)) من له ترسی ئه و پرسیاره له پرو غافلانه ی خیرا پووم له هاوسه رم کردو هه ندی شتی پئویستم پی سپارد، من داله کانم به ره و لام رایانکردو خویان خسته باوه شمه وه، به بی ناره زووی ئه وان نوقمی ماچ و نازو دلنه وایی ئه وان بووم، قسه خۆشه کانیان هیتده ی دیکه ناگریان تیبه رده دام، بۆ ئه وه ی خواحافیزیان لیبکه م هه ستم ده کرد که ده بی که سیکه دیکه بم به لام چۆن؟ له کاتیکدا هه و لمدده دا بیرو هۆشی په رش و بلاوم ریکه مه وه، بۆیه جاریکه دیکه من داله کانم ماچ کرده وه و پیش ئه وه ی فرمیسمک بیته خوار خواحافیزیم لیکردن و بۆلای ئوتومبیله کهم پۆیشتم و رینگای ناوه ندی بنکه م گرت به ر، وه ختی به مه لبه ندی فه رمانده یی گه ییشتم بی راوه ستان بۆ شوینی جبه خانه یان ناردم و چه ک و ته قه مهنی و بیتهل و نامیری پئویستیان پی سپاردم، ئینجا له ژووری فه رمانده یی چۆنیه تی سه قامگیری له بۆسه و ئیش و کاره کانمان و به ره و پوو یوونه وه مان له گه ل ناژاوه چیان له سه ر ده سته لیبسرراوی چالاکیه کان بۆ پوونکرایه وه، لیبسرراوی چالاکیه کان گوتمی: ((ئیوه ده بی بۆ ۵۰ کیلومه تری پۆژه لاتی ناوچه ی خۆپاریزی برۆن و له گه ل ئه نداهانی بنکه به ره و شاریک بچن تا له بۆسه ی شه وانیه ی به رده وام دابن و له ناژاوه چیه کان بده ن)) له دوای کوتایی

دانیشتنی رینمایی فرماندهان من له تهك ژماره یهك كارمه ندى به نه زمون كه له م كاره له گه لماندا بون مه ستم به نارامیه كى تايبه ت كړو پاش سلاو نه حوالپرسى دوستانه كه له گه ل تاكه تاكه ی ناماده بووان نه انجام دا سواری به كى له لاندكروزه كان بووم كه دوشكاو پیویسته كانی هوشیاری له سر بوو به هاورپیه تی چندین نوتومبیل و پاترول و،،، به ریکه وتین، له وکاته دا كه هه تاو كه م كه مه چادری زتپین و نالتونی له سر پووی شار كوده كرده وه هه وال گه یشتنی شهوی پاده گه یاند به بنكه ی دهره وه ی شارىكى پوژهلایى ناوچه ی خوپاریزی گه یشتین، هیشتا چند خوله كيك له گه یشتنمان بو وى تینه په پیبوو كه به كى له هاوکارانم پیشنیاری نه وه ی كړو پوه واندنه وه ی ماندوویتى رینگامان با هر به نوتومبیل پیاسه یه كه به دورى بنكه كه دا بکه ین، بویه نیمه ش هاتینه دهره وه، به لام هیشتا كاش په شتیوی دهرونم ته واو نه بیوو، له بهر خو مه وه گوتم: ((ناكا پووداویكى شووم له رینگادا هه بی! په ننگه نه م كارش وه كو كاره كانی پیشووم بی و دلم له خوړا بگوشری! خویه خو م و نه دامانی هاورپم به تو ده سپیرم،)) هاوکارم بینی من كه وتوممه ته قولایى بیركردنه وه پووی تیکردم و گوتم: ((بابه چیه وا زود بیرده كه یته وه، بی ناگا یا خو ی دیت یا نامه یه كى، وهره زو بگه رپینه وه بنكه تا شهومان به سه را نه هاتوه)) پیکه نینیكى تالم خسته سه ر لیوانم، نینجا پووم تیکردو گوتم: ((خوش به حالتان هه همیشه له نیو ژیا نتان ناسووده و بی خه یال و خو پره من؟ ده ژانن مروقیان رفاندووه و ناژاوه چیه كان له م شوینه دان و ناسایشی نیره خرابه؟)) هاوکارم گوتم: ((له گه ل خوی خو تبه و هه قه نه بی)) له دووای چند خوله كيك به بنكه گه یشتینه وه، پاش نویژو ناخواردن هه موو به دورى یه كه وه دانیشتین، هه ندى له منداله كان به گالته و گه پ هه ولیانده دا كه شىكى سه رنج راکیش دروستبکه ن، له پر چاوم به به كى له باشتین هاوکارم كه وت كه له باره ی په ووشتی كردارو په فتاریه وه سه رمه شقى له چا كه كان بوو، محمه د ره سول گه نجىكى ۲۵ ساله بوو خوش نه دام و پوو خوش كه مامه خه مه ی منداله كانی چه كداری سوپا بوو، نه و شه وه هه له گه ل هاوکارانم

بیده که نی، به لام دووایی زانیم خه یالی له جیگایه کی دیکه به، سیمایه کی نورانی
 هه بوو، وه ک بلئی دلی له م دنیا به ه لکه نرابوو پوخی به دنیا به کی دیکه نهینی
 نامیزدا ده پویی، له یه ک ساتدا یادی کړنوشه دریتو فرمیسه که شاراوه کانیم
 له ماوه یه کی زوری هاوکاریمان که وه ته وه بیر و دلّم داخوری، واته نه م هه لّس و کهوت
 و جولانه وه و پووخساری هه میشه میهره بان و دلّرفیتی منیان بو بیرکردنه وه ی دور
 ده برد؟ نایا نه ویش بارودوخی وه کو منه؟ یان نه و شتیک ده زانی که نیمه
 نایزانی؟ ناکا که وتبیته دلّیه وه نه مشه و،،؟ خوزگه ده رفته تیمم ده قوسته وه و
 که می خه م لا هه لده پرشت، به لام نه و پوخی کی گوره ی هه بوو، به داخوه که
 ناتوانم له گه ل نه م هاوشه په چاکم ده رده دل بکم، ورده ورده وه ختی
 به پیکه و تمنان به ره و کاره که هات، میله کانی کاترمیر نیوه شه بیان پیشانده دا که
 گروپه که مان پاش ده رچوون له بنکه ی ده ره وه ی شاریک له دلی تاریکی شه ودا له
 نیوان کتوو گرده بچوک و گه وره کان که له شه ودا وه کو تارماییه که ده هاتنه
 به رچا و په تبوون تا به شوینی مه به ست گه یشتن، خالی بو سه که ی نیمه له نیوان
 گرده بچوک و ورده به رده کان بوو که چه ندین کیلومه تر له شاره وه دور بوو
 جادده یه کی خو لوی به مابه نیان دا تیده په پی، بریارو بوو نیمه هر له نیو ویدا
 بمینینه وه و چاوه پروانی هاموشوی نازاوه چی و قاچا غچه چه کداره کان بین تا وه ک
 بارمته یه که یه خسریان بکه ین، به مه به ستی دیتنیان چالاکیان ده ست پیکرد،
 بویه تاک تاکه نوتومبیله کانمان له و خالانه ی که لپرسراوی چالاکیه کان رایگه یاند
 جیگیر کردو وه نه وانیه دوشکایان له سه ر چه سپینرابوو گه نجیک به سه ر
 لاندکروزیکی پلنگیه وه به دلّنیاییه کی ته واوه وه له چو نیته ی چالاکیه که ناگادار بوو،
 جیگیر ببوون و من و هاوکارانی دیکه شم له ته نیشته نوتومبیلی دوشکا له
 بیده نگیه کی پروکتینر له نیو دلی تاریکی شه ودا له چاوه پروان و به ره و پو بوونه وه
 له گه ل بازگانانی مهرگ له بو سه ی شه وانده بووین و نه رکی سه رشانمان
 به جیده هینا، لپرسراوی چالاکی بو سه کان پتویستی ته واری به سه ر هر سه
 گروپه که ماندا که له خاله جیا وازه کاندایا خومان ماتکردبوو دابه شکر دبوو،

پراگه ياند: هه موو شتی ته اوو ئاماده يه و ئه وهی پتویسته به بیرمان هینانه وه، وه هیچ جۆره پووناکیه که له تاریکی نیو بۆسه دا نابێ ببینرێ و بیدهنگیه کی ته اوو به رقه رار بێ و له کاتی دیتنی ئوتومبیلی ئازاوه چیه کان و پراگه ياندنی فه رمانه پتویسته کان ئامانجی ئاگرو په لاماری شه وانه له بۆسه دا ئه نجام ده دریت، تاریکی شه و هه موو شتیکی له ناو خۆیدا قووتدابوو، کیتو گرده کانی ده وره به ر هاو شتی وه تاریکی سهرگه ردان بوون که ئیمه یان له ژیره وه ته ماشا ده کرد، دهنگی ترپه نا ئارامه کانی دلم تا ده هات زیاتر ده بوون، زارم بۆ ئایه تلکورسی و چه ند سوره تیکی دیکه هه ئینا بیانخوینم و چاوم به محمه د ره سول که وت که به هۆشیاریه کی ته اوو ئازایه تیه کی وه کو لیدانیک له کاتی که چه کی کلاشینکوف و جی گولله زیاده کانی به لیها تووییه وه هه ئده گرت، له سووچیکی بۆسه که دا سه ری پوهو و ئاسمانی پر ئه ستیره بلندکردو له ژیر لیوه وه دوعای عاریفانه ی ده خویند، هه ستم کرد ته اووی کارمه ندی ئه فسه ری په دار له ئه رکه کانی ئه و شه وه په شتیویه کی له پاده به ده ریان هه یه، له نا کاو چاوم له تاریکی بیکتوایی شه و بری، به لام تا که شتی که زۆر ئازاری ده دام بیدهنگی بوو، بیدهنگیه کی مه رگه یین زال بوو که وه ک زمانی ژه هراوی ماریک که م که م پۆحمی ده سمی و ئه شکه نجه ی ده دام، بۆ ئه وه ی له م ته نگانه تۆقینه ره پرا که م به هیتواشی له ژیر لیوه وه به یه کی له هاوکارانم گووت: ((بزانه ئه که بر گیان، من زۆر،، زۆر نیگه رانم! ئه وه ی پاستی بی دلم باش نالی! نازانم هۆیه که ی چیه، به لام باش،،،))

زمانم له ده می وشک بووم خولانده وه و به رده وام بووم: ((وا هه سته که م ئه مشه و پووداویکی خراب ده قومی، ئه م کاره له گه له ته اووی ئه وانیه ی من ده یانزانم که می جیاوازی هه یه! تۆش ئه مه ده زانی؟!))

له پر هاوکارم چه ند ساتیک له تاریکیدا چاوی تپیریم، دوایی هه ناسه یه کی پر دهنگی له سینیدا ده رکردو به وه پزییه وه گووتی: ((په نا به خوا! ئیمه ش که می له و نیگه رانیه مان هه یه به لام به پریتزان پیده چی که وتبیتنه پارایی و ئارامیمان تیک بدن! نیستا که به منت گووت قه یناکا، به س ئه م قسه یه به مندالنی دیکه نه ئیتی

ها! نه گينا بېچارانه له ناڅې دلته وه پرديان لیده پسي و متمانې به څوځيان له ده ست
ده دن و باروډوڅه که نيکده چي))

ناوازي قسه که ي گوري و به مېهره بانيه وه گوټي: ((ناخر بوجي ده قريني که
رهنگه شتي پوډدات؟ نيگه راني چي؟ من به پېچه وانې تو دلتم قايم و پته وه و
هيچ پوډاوټيکي ناخوش ناقه ومي)) ښجا دووباره بې بابته که ي پېشوو گه رايه وه.
به دلته نگيه وه گوټم:

- ناخر بې څوټ ديتت هه موو گوټيان نيره بې څو مه لاسدان جيگايه کي باش
نيه! هر نه ميه زورتر که وا نيگه رانم ده کات! ساتيکيش چيه ليم
دوورناکه وپته وه!

هاوکارم سه ريکي باداو گوټي:

- به لي، منيش ده زانم بوسه نانه وه له جيگايه کي وه ها به رز باش نيه، هه لبت
خالي چاتر په پيدا ده بوو به لام ده بي تازه چيبيکري؟ فرماني سه رکړده يه و نابي
پيشيل بکري، دلته به خوا بسپيره و نومیده وارم که هيچ شتي پوډادات، هر له و
کاته دا څوټومبيلنيکي توپوتاي باره لگر پووناکي ده رکوت که سر به يه کي له
به پړوه به ريتيه کاني ده ولت بوو، پاش وه ستان و پشکين به بيانوي نه وه ي که
شوفيره که برونامه و فرماني کاري نه بوو ده ستان به سر به لگه و شت و
مه که کاني داگرت و باره لگره که مان به پرتکرد، چند خوله کيک له پړويشتني
تیده په ريت، که له پړگاي بيته له وه ناگادار ده کړتینه وه گورانيکي که م له
هه لويست نواندنه کانمان بکين، هيتستا له حالته ي نه نجامداني گورانيکي پتويستدا
بووين که چاومان به پووناکي گلوي کومه له څوټومبيلنيک که وت که به خيريابي
تزيکمان ده بوونه وه، به په له بې شويني پېشوومان گه رايه وه و چاومان له جادده
بري و سه رنجامندا تا بزاني له پشت څوټومبيلنيک يه که موه چه ندی دیکه ي به
دوواوه يه و چه ندیش ليک دوورن، تا ناستيکي زور دلنيا بووين که نه م څوټومبيلانه
په يوه ست به قاچاغيه کانن، بويه څومان ناماده ي هر جوړه جو له يه کي نه شي او
له لاي نه وانوه کرد، له هه مان ساتدا بريارمدا بې به ره و پوويونه وه ي باشر

گۆرانئىكى كەم لە جىڭا كەمدا بىكەم و بۆ پشت تاشە بەردىكى گەورە كە چەند
 ھەنگاوى بوو لىمەو ھە بۆم، بۆيە بەم مەبەستەو ھە جىنى خۆم جوولام، لەناكاو
 دەنگى دەسپىژئىكى توند ئارامى دۆخەكەى تىكشكاندو شەپۆلىك لە ترس و تۆقىن
 سەرتاپامى لەرزاند، ئاگرى گوللەكان پوناكىەكى ترسناكى بە گۆرەپانى شەپو
 مەملانىكە دەدا، تەواوى ئەندامان كە لە بۆسەدا بوون دەستيان بە تەقەو دەسپىژ
 كرد، بەبى راوھستان خۆم بە پشتى تاشە بەردەكە گەياند، شەپو پىكدادانەكە تا
 دەھات زياتر دەبوو دەنگى تەقەو دەسپىژى گوللەكان مېشكيان كاس دەكردى،
 دەنگە دەنگى گاڵە گاڵە بەردەوامەكان لەم ناوھە دەنگى دەدايەو ھە و تارىكى لە
 جەنگى شەوانە شتىكى لە ئازايەتيمان كەم نەدەكردەو ھە، لە ساتىكدا ئازاۋەچيان
 بە دەنگە دەنگ و ھەراوھۆسەى بى ئامانناو ھە بۆ چەند ساتى ئىمەيان وپو
 گىژكردبوو نەماندەزانى چ كاردانەو ھەيەكيان پيشان بەدەين، ھەر سى گروپ لە
 بۆسەدا بە ھۆشيارىيەو دەستمان بە پووبەپوو بوونەو ھە كرد بەلام زوو فرىاي خۆم
 كەوتم، وا پىتويستى دەكرد بەتەواوى بوونمەو ھە لەخۆم و گشت ھاوكارنم بەرگرى
 بىكەم و بە عەشقەو ھە بۆ خزمەتى خەلكى سەر زەوى تا دووا دلۆپى خوین لەگەلىان
 بجەنگىم و بەم ھۆيەو ھە پەيامم سەبارەت بە نىشتيمان و خەلكى ولاتم بەجىبەينم،
 دەستم بە بەگژداچوونەو ھەدا كرد، لە ھەردوولاو ھە بە توندى گوللە بارانئىكى زۆر
 بەردەوام بوو، لە پىر سەرنجى نەمانى تەقەى دۆشكەكەى سەر پاترۆلەكە بووم، وام
 ھەستىرد ئەو سەربازە بە ئەزموونەى لەسەر دۆشكەكە بوو برىندار بووبى،
 لەدوواى ئەو دەنگى (الله اكبر) ى محەمەد رەسولى ھاوكارم بەر گوى كەوت، ھەر
 لەو كاتدا ئاوپم دايەو ھە چاوم بە محەمەد رەسول كەوت كە نوقمى خوین ببوو بە
 ئارامىەو ھە زەردەخەنەيەكى ئاسمانى لە گوتن نەھاتووى لەسەر لىتوبوو لە سوچىكا
 ھىواش كەوتبوو پۆخى بە ئەبەدىيەتەو ھە بەستراپۆو ھە، چ شايبەتەمانئىكى پىر شانازى و
 پۆخ بەرز بوونەو ھەيەكى شكۆمەند بوو! تورپەيى سەرتاپاي گرتبوومەو ھە، فرمىسك
 لە چاوانم بۆ لە دەستدانى باشتەين ھاوكارم ھاتە خوار، دىتنى ئەم دىمەنە
 كودەتاي دەروونى زياتر كرد، دووبارە مىلى تەفەنگ لىھىنايەو ھە دەستم بە تەقە

کرد، له کاتیکیدا که هه ندىک له مندالان بريندار ببوون و به ناله ناله وه خوڤيان به په ناگايه که دهگه ياند، نازاوه چيه کان تا دههات گه مارۆکه يان له سه زمان قورستر ده کرد، پيشه وهى نه وان به پشتيوانى ناگرى گولله هاويزه کان هه به رده وام بوو، ته واوى گردى بۆسه کانيان گولله باران کردو به ريزىکى رىک و پىک و ناماده بيه کى ته واوه وه دههاتنه پيش، نيمه ش هه له و کاته دا به ته واوى هيزه وه به رگريمان له خوڤمان ده کرد، له ناكاو دهنگى هاوارىک به ريزبووه و ئوتومبىلى دۆشکه که بۆ کىوتىکى ناگر گۆپا و بلتسه کانى دلئى شه ويان پوناک ده کرده وه، له کاتىکدا خوڤم به م پووداوه زۆر کارىگه ر بووم و وا به خه يالمداهات که گشت منداله کان بکه ونه ژىر کارىگه رى نه وه وه، سه بیره که ليره دا بوو که نازاوه چيه کان هه شارگاگه کى نيمه يان دوزيبوه وه و هه موو ده م هه ستم ده کرد که پىويسته جىگاگه م بگۆرم، به سينگه خشکى له تارىکى دا به ره و پيشه وه چووم، به لام سه رنجمدا دوزمنا ن به جوړىکى سه ير پيشه وه يان کردوه، ورده ورده دهنگى ته قه له هه شارگاگى هاوسه نگه رانم نه ما و سه دايه کى خنكاو له گوشه و که تارى بۆسه که دا به ر گوى ده که وت و هىچ جوړه ئومىدىکمان بۆ پرگاربوون له م دۆخه دژواره نه بوو، له حاله تىکى پارايى وه هادا بووين نه مانده زانى يا شه ر بکه ين يا خوڤبه ده سته وه بده ين، نا له و ساته دا به نازارى ده موچاوم هاتمه وه هوش که به ر ناگر که وت، ساچمه يه ک به شىکى له پوومه تم بريندار کردبوو، خىرا په رۆيه کم له سه رانا و له جىگاگى خوڤمه وه پاشه کشىم کرد، ته قه له لاي دوزمنا نه وه هه به هه مان شيوه به رده وام بوو، نه مه ش ماناي پيشه وهى نه وانى دهگه ياند له م شه رده دا، به کى له قاچاچيه کان که جلىکى بلوجى له به ر بوو بۆ لاي به کى له لاندکرۆزه کانى نيمه چوو تا بۆ هه زى خوڤى ده رىبىنى، شوينه که کى به جوړى بوو که زۆر باش بوو بۆ پىکانى نامانجى من، له گه ل نه وهى به ده م نازاره وه ده منالاند، سىره م لىداگرت و په نجه م پىدانا که چى به رى نه که وت، به لام نه و که سه رنجىدام گولله بارانى کردم، ئىدى به رده وامىدان به شه ر هىچ سوودىکى نه بوو، هه رچه ندى چاوم له نىوان ناگرو دووکه لدا ده گىرا پاشماوه يه کم له مندالانى خوڤمان نه ده دىت، جکه له شه هيد

بوونی محمه‌د ره‌سول چاره‌نوسی هیچ کام له‌وانی دیکه‌م نه‌ده‌زانی، گومانم
 ده‌کرد یا بریندار بوون یا خویان به‌ده‌سته‌وه داوه، ده‌نگه ده‌نگی دوژمنان که به
 زمانی خویان قسه‌یان له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌کرد و ده‌هاتنه پیش به ناشکرا ده‌بیسرا
 به‌جوړی که وام ده‌زانی نیستاکه بۆ سره‌سرم دین، کاتیکیش به دست و
 چه‌که‌وه بمبین بوارم پیناده‌ن و له جیوه ده‌مکوژن، له وه‌ختیکی وه‌هادا
 خۆبه‌ده‌سته‌وه دان و کۆپله‌یه‌تی له کوشتن باشتربوو، خۆ هر نا ئومیدمان بۆ
 دریژه‌دان به زیان ده‌بوو، گه‌مارۆیاندام منیش به ناویمیدی و نابه‌دلیه‌وه
 تفه‌نگه‌که‌م له‌سره‌زوی دانا و ده‌ستم بۆ سره‌وه هه‌لجری و له‌ژیر لیوه‌وه ناوی
 خوام هیناو له‌هشارگام هاتمه‌ده‌روه، گومانه‌که‌م له‌جی خۆیدا بوو،
 چوارده‌ورم به‌ناژاوچی چه‌ک به دست و گورگ سیفته و بی‌به‌زیی گیرابوو
 چاوه‌پوانی بچووکترین جووله‌ی نابه‌جی بوون لیم تاکو جه‌ستم به‌وتیه‌ی بیژنگ
 کون بکه‌ن، چه‌ند گولله‌یه‌کیان له‌ده‌ورو به‌رمدا و توژو خۆل بۆ ناو چاوم چوو،
 یه‌کی له‌وان که له‌من نزیکتر بوو بۆ پیشه‌وه هات و به‌توره‌یی و گرتیه‌یی
 ته‌واوه‌وه سه‌رتاپاییم به‌چاو به‌سه‌ر کرده‌وه، وه‌ختی چاوی به‌پله‌ی چه‌کداریم
 که‌وت، سیمای له‌پرتوره‌تر بوو بی‌هیچ قسه‌یه‌ک به‌شعق و مشتکه‌کۆله و قۆنداغی
 تفه‌نگ که‌وته گیانم، یه‌ک دوو که‌سیش له‌هاورپییانی بۆ کۆمه‌کی هاتن، وه‌ک بلتی
 جگه‌له‌مه‌رگی من هیچ ئامانجیکی دیکه‌یان نه‌بی، نازار وه‌کو نه‌ژدیهایه‌کی
 ژه‌هراوی ته‌واوی جه‌ستمی به‌خۆیه‌وه هه‌لده‌گوشی و خوین به‌سه‌رو چاومدا هاته
 خوار، سه‌ره‌نجام له‌دووی نزیکه‌ی بیست خوله‌ک که به‌بیست سال به‌سه‌ر مندا
 تپه‌پری، ده‌ستیان له‌لیدانم هه‌لگرت، هه‌ناسه‌م به‌قورسی هه‌لده‌کیشا و په‌رده‌یه‌ک
 له‌خوین روخسارمی داپۆشییوو، دوو که‌سیان بن‌باله‌بی هتیه‌کانیان گرتم و به
 پاکیش پاکیش بۆ سووچیکیان بردم و فریاندانه‌نیو ئوتومبیلیکی سارده‌وه،
 ده‌نگه ده‌نگی هاوکاره‌کانم که له‌تاو نازار ده‌یاننالا‌ند به‌رگویم که‌وت و پاش چه‌ند
 ساتی ده‌ورو به‌رم قه‌ره‌بالغ بوو:

- کاک نیسماعیل حالتان باشه؟

- مندالان! نه وانهی که سه لاهه تترن وهرن کومه کم بکه ن!
- وای! بی ویزدانانه چ به لایه کیان به سر هیئاوه؟ پتویسته هرچی زووتره
برینه که ی بیچین! پیموایه پوخساری قلّه شیوه و به جوریکی خراب خوینی
لیدیت!

- جا کاتمان له کوئی بوو؟ ناخر له م بارودوخه دا باندج و کهل و په لی پتویستمان
کوا؟ ده بی هر به م چه فیه و جلانه ی خومان بو برینه کانی بیریکی لیکه ی نه وه،،
دهنگه کان هیچیان له لام نامو نه بوون، به لام توانام نه بوو خاوه نی دهنگه کان به
ته وای ده ستنیشان بکه م، پاش چند خوله کیک که سه رو چاوم له خوین پاکبوه
به زور چاوم کرده وه و ته ماشای ده ورو به رم کرد، به لی خوین بوون، چوار که س له
منداله کانی هاو پیم که له چه نگالی خوینینی دوژمنان دیل بیوون، هموو به
خوشه ویستیه وه له هه مان کاتدا نیگه ران و توره ده وریان گرتبووم و نه حوالیان
ده پرسیم، له دهره وه دهنگه به رزو گرو پووشاوه کان که به بلوجی قسه یان ده کرد
ده هاته بهر گوی، سه ریازیکی به کارو خزمهت به دزییه وه له دهره وه ورد ده بوه
به نه فسوسه وه گوئی:

- نه و نه عله تیانه ئوتومبیلی دوشکه که یان ناگر تیبه رداین و گشت نامیره کانیان
به تالان بردین!

ئینجا ده ستیکی به ده موچاوی خولوی داهیناوه به پقه وه گوئی:

- خواجه! فریامانکه وه! نه ی هاوار له دیلی!

من دلنه وایم کرد، به لام پرسته ی دوایی به توندی رایچله کاندم، یه که مین شت
که له ((دیلی)) به خه یالما هات، ناوی پیروزی بانوی نازای ده شتی که ره لا و
یاوه ری شهیدی گه وره (ع) بوو که حالمی گزری و فرمیتسک له سوچیکی چاوانم
سه ری ده ریتنا،

دیلی! سه ره تای سه رده میکی پر له سووکایه تی و زه لیلی و بیداری که بهرگه
گرتنی دل کیوتیک و سه بری نه یوبی ده وی، نه مانهش له ده ستی گروپی که

ههستیان به سۆزۆ به زهیی نه ده کرد، باوه پکردنیش گه لیک لایان سهخت بوو به لام تازه چاره یه که نه بوو،

((واته ئیدی هیچ ئومیدیک بۆ گه پانه وهی باوه شی گهرمی خانه واده و دیتنی دایک و هاوسهر و منداله کانم بوونی نیه؟ ئه و یاریانه چی بوون دهستی قهده ره له داهاتوو بۆی تۆمار کردین؟ زیندوو ده میتینه وه یا ده کوژرین؟)) ئه م پرسیارانه و ده یان پرسیارای دیکه ی بی وه لام هاوشیوه ی زهنگیکه ی گهره ی شوومی مه رگ له خه یالی په رش و بلاوم بوونیان هه بوو ئازارو خه میان زۆرتر ده کردم، تاکه دلخۆشیم ئه مه بوو که ته نهانیم و ژان و ئه شکه نجه ی کوشنده ی دیلیتیم له گه ل ژماره یه کی دیکه دابه شکردوو.

ئازاری سینه و په راسوه کانم ئۆقره یان لیه لگرتبووم، هه ر به وجۆره ی که له تاو ژان خۆم گرمۆله ده کرد پرسیم:

- ئیستا ئیمه بۆ کوئی ده به ن؟

یه کی له مندالان به دهنگیکه دلخۆشکه ر گووتی:

- ئیمه ش نازانین، به لام نیگه ران مه به! دلم ده لئ به م زوانه هیزه کانی کۆمه ک

به هاوارمانه وه ده گه ن!

دهنگیکه گرو پراوی سه ربازی سه رنجی پاکیشام:

- خودا،،، گوئی له هاواری زه بوونتان بگرن، جه نابی ئه فسهر من

که،،،، خه ریکه،،، له تاو ئازار،،،، ده مره م!

که بۆ لای ئه و سه ربازه گه پامه وه و سه رنجم لیدا، پۆله که ی تاران و شوفیری دۆشکه که بوو، ناسیمه وه، له کاتی که دا قاچی بریندارو خویتاوی خوی گرتبوو پیکه نینیکه تالی بۆ کردم و له نیتوان لیتوه قله شیوه کانی وه گووتی:

- نیتوه نیگه رانی من مه بن! قاچم،،، قاچم گولله ی پیکه وتوو!

هیشتا هه ر گویم لیگرتبوو تا دلنه وایی بکه م که ناله یه کی دیکه سه رنجی

پاکیشام، سه ربازیکی به خزمه تی دیکه بوو دهستی له سه ر قۆلی راستی دانا بوو

له گه لَ ئه وهی ئازاری ده چه شت و رهنگ له پوخساری په پیبوو، به لام هه ولى ده دا
دهنگی هاواری بلند نه بیته،

به نیگه رانیه وه پرسیم:

- چ که سیکی دیکه گولله ی بهرکه وتوو؟ خوانه خواسته که سی دیکه جگه له
محامه د ره سول شه هید بووه؟

ناوی شه هید ته میکی له غم و په ژاره له سه ر پوخساری منداله کان دانا، یه کی
له هاوکارانم له حاله تیکدا بو که به زور تو په یی و رقی خوی قوتده دایه وه ئاهیکی
به رزی له سینه یه وه ده رکردو به ناره حه تیه وه گووتی:

- به راسته محامه د ره سول شه هید بووه؟

به دهنگیکی پچراو به هاوکاره که م گووت:

- به لئی ئه و به ناره زووه که ی گه یشت، خوش به حالی هه همیشه حه زیده کرد
شه هیدیی و رچی به ئاسماندا بفری، خۆزگه منیش ئه م شه ره فم پی برابا و
شه هید ده بووم دیل نه ده بووم،

هاوکارم گووتی:

- له گه لَ خوا به .

له گه لَ ئه وهی هیتشتا له هه ل و مه رجیکی وه هاشدا پۆح و ئومیدی خوی
پاراستبوو، سه یرم پیتهات.

له ناکاو دهنگیکی گپو دوور هه موومانی راچله کاند:

- به لایه کتان به سه ر دینین له میژودا بنوسریتته وه! هه مووتان له نزیك یه که وه
گولله باران ده که یین تا ئه وانى دیکه نه توانن پیش له کاروانی ((عه بدولجه بار))
بگرن! من عه بدولجه بارم، چاویکم بۆ لای خاوه نی دهنگه که گتپرا، پیاویکی کامل
بوو وه ک گشت ئازاوه چیه کانی دی جلی بلوجی له بهر بوو، سمیلکی بابر و تا په نا
گوئیان دریز، چاوانیکی زهق و خوینی په نگى مرۆفی ده ترساند، جیگای کۆنه
برینیکی قول له سه ر پوومه تی راستی ده بینرا که تا ژیر چاوی دریز ده بووه،
هه موو ئه م نیشانانه سیمایه کی ئیجگار توپه و ترسناکیان پیشانده دا، به

لیها تو بییه وه دهسته کانی به که مرییه وه گرتبو وه که سه رۆکی کاروان قسه ی
 له گه ل ده کردین، نه و پیاوه پاش نه وه ی چهند جارێک جنیو بارانی کردین ئینجا
 فرمانی به سی که س له هاو پێیانی دا: له پشت سه ری نه مانه ده وه ستن و هر که
 قسه یه کی نابهجی یا جووله یه کیان کرد بواریان پیمه دن و گولله بارانیان بکه ن،
 پاسه وانان که تورپیی و شه رانگیزیان له سه رو چاوی دا ده باری، بو پشت
 باره لگره که هاتن و به چه کی ده ستیانه وه چاوه دیریان کردین و دانیشتن،
 هه مو مانیان له ویدا فریدابوو، ئینجا ئوتومبیل ته کانیکێ توندی دا و که وته
 ری، نیگایه کی بی تینم له چواره وری روه رومان بریبوو، نه و جیگایه ی که پیشتر
 خالی بۆسه ی ئیمه بوو، ئیستا به روناکی بلتسه به رزه کانی ناگر و تۆزو خۆل و
 دوکه لی چر که نه و بییان ته نی بوو به جییه کی قوریانی ترسناک ده چوو، شه و
 دیوکی بی قوچ و کلک بوو که ده می رهش و بی کوتایی به روماندا کردبووه و
 دیلی و شکانی تالی به رپودا ده کیشاین و گالته ی پیده کردین، خه ریکبوو نه و ایمان
 به هه موو شته کانه وه به جیده هیشته، جه نگیش وه کو زیان ده مینیتته وه یا
 ده به ینه وه یا ده دۆرپین، هه موو شته له پشت په رده یه کی له رزۆکی ناوینته به
 فرمیسک و حه سره ت دووباره بۆ لای مال و مالۆچکه گه رایه وه و به شیوه ی دلۆپه
 نه سرینیکێ گه رم و سوتاو به سه ر گۆنای بریندارو خۆلایمدا هاته خوار، پوخساری
 بینگونه و په نجاوی دایکم له سه ریۆشی سپی نوژی هه میشه یی، هاوسه رم به و
 نیگایانه ی که دنیا یه که له خۆبردووی و هاودلی تییدا شه پۆلی ده دا و منداله پر
 جۆش و خروش و جوانکیله کانم که بانگم ده کردن، له یه ک ساتدا وه کو فیلمیک به
 به رده م چاوه فرمیسکاوییه کانم دا تپه رین، له وه ی له پۆزی پیشبرکی شه ری
 پاله وانی پاریزگا له نزیک قوتابیانمه وه نه بووم دلم ته نگ بوو، هه رچه ندی زیاتر له
 شوینی پیکدادانه که دور ده که وتینه و، تاریکی زۆتر خۆی به سه رماندا ده سه پاند
 و چه ند خوله کیک به دوواوه ئیمه و ئاسمانی پر نه ستیره و بیابانی بووین که به
 هه موو گه وره یی خۆیه وه له بهر چاومان راکشابوو ترس و شکۆی شه وانه ی به
 روماندا ده کیشا وه ک بلتی نه وه ی که ده مدیت نه و ده شته خاکه سارو جوانکیله یه

نه بور که له هر خالتیکی بیده‌نگ به دريژايی سالانی وشك و بی باران زالبوو هه موو
 مرؤفتیکی ناچار به بیرکردنه وه ده‌کرد، ئیستا که نه‌ژدیهایه‌کی رهش و ناشیرین
 له‌به‌ر ده‌ممان قووت ببووه که گوئی قولاخی ده‌رفته‌تی بوو تا گرزو توپه بی و
 ده‌می بکاته‌وه و قوریانیانی ماندوو کوتراو له‌گه‌ل ناگری سووری دزه‌کان لووش
 بکات، به‌لام،، به‌لام نابی ناومیدی، چونکه ناومیدی کلیلی ((مه‌رگ)) ه، له
 هیشتاوه تا هه‌لاتنی سپیده مومی ئومید روناکه و بریسکه ده‌دات، له ژیر لیه‌وه
 دوعام خویند: ((خوایه! هه‌چاره‌نوسیک که بووه تو له پوژی نه‌زه‌له‌وه بو ئیمه
 نوسیوه و نه‌مه گوره‌پانی تاقیکردنه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنه که بو‌مانت هه‌لبزاردووه!
 خۆم و هاوړییانم به توانا و هیزی تو ده‌سپیرم و پاریم به کاری تو! هه‌ستیکی
 وه‌ها قوولمان پی بده که‌په‌ی به ناخی حه‌قیقه‌ت ببه‌ین و هیزی خۆپاگری و
 ئاستانه‌ی سه‌برمان زیادکه تا‌کو له‌م تاقیکردنه‌وه‌یه سه‌ربه‌رز بیینه‌ ده‌ر، خوایه
 ئامین!!))

نه‌مه‌زانی چه‌ند کاتژمیری له شه و تیپه‌ریبوو که ئوتومبیله‌که له جووله‌که‌وت،
 گورو تینیکم دایه به‌ر خۆم و سه‌یریکی هاوړییانم کرد، یه‌ک دووه‌ک له منداله‌کان له
 نیوان خوو بیداریدا په‌لیان ده‌کوتا و له‌ناو ئازار خویان گرموله‌ ده‌کرد، به‌لام
 جورته‌تی ده‌نگ بلند کردن و هات و هاواری ناله‌یان نه‌بوو، له‌به‌رته‌وه‌ی ژماره‌یه‌ک
 له ئازاوه‌چیان بی به‌زه‌بیانه ته‌واوی گیانیان ده‌شکاندن.

پاش چه‌ند ساتیک که بلوجیه‌کان قسه‌یان له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌کرد، له قسه‌کانیان
 تیگه‌یشتم ئوتومبیله‌که‌ی ئیمه په‌نچه‌ر بووه و خه‌ریکی گۆرینی ئه‌ون، به
 سه‌رنجه‌وه لییان ده‌روانین، خه‌ریکبوو جووله‌یه‌کی بچوک به‌ ده‌ست و قاچه‌کانم
 بده‌م که قونداغه تفه‌نگیکی قایم به‌ر سینه‌م که‌وت و منی بو سه‌ر منداله‌کان فریدا:
 - بو کوی؟

فارسیه‌کی تیکه‌ل به زاراوه‌ی بلوجی قسه‌ی ده‌کرد.

به ناله‌وه گووتم:

ده‌ست وقاچم گیانی تیدا نه‌ماوه ده‌مه‌وی هه‌ر له جیی خۆمه‌وه بجولیم و،،

به لام یه کیّ له ئازاوه چیه چه کداره کان به تورپه بیه وه هاواری کرد:

- سه ریچی کردوه،،،،،

دوایی لافاوێك جنیوو قسه ی ناشیرینی به سه رمدا پژاند، هر له و کاته دا سه ربازیك به ده نگیکی میهره بانانه وه گووتی:

- توخوا،،، که میکم ئاو بدهنی قورگم وشك بووه و خوینبیکی زۆرم له بهر رۆیشتوه! یه ک دلۆپه ئاو،،،

به لام نهیتوانی قسه که ی ته واو بکات، پاسه وانان که ههستی مرۆفایه تیان تیدا نه بوو، ههستان و کهوتنه گیانی منداله کان، دهنگی هاواری درپندانه یان له گه له ناله ی بهرده وامی منداله کان تیکه له ببوو، سه ربازیکی به خزمهت له کاره که ی که له نزیکمه وه بوو رهنگی پینه مابوو، یه کیّ له پاسه وانان پۆتینه که ی له سه ر قاچه برینداره که ی دانابوو به دلۆپه قیه وه هه مووی پان ده کرده وه، به ئه ستم هه ناسه ی هه لده کیشا که من هیرشم بۆ سه ر قاچی پاسه وان بر دو هاوارم کرد:

“ ئه م بیچارهت کوشت.

پاسه وان دهستی له سه ربازی بریندار هه لگرت و کاتی بینی من بووم به به ره بهستی له نیتوان نه وو سه ربازه که ئاگری تورپه یی تیزتر بوو، تفهنگه که ی به ره و پووم پاگرت و له نیتوان ددانه کانیه وه که له سه ر یه کی دانابوون نه راندی:

- ده تکوژم!

ئینجا درپدانه هیرشی بۆ کردم.

کاتی ئازاوه چیان ماندوو بوون به ره لایان کردین، منداله کانیش زامدار و خویتاوی ببوون و ته نانهت دهنگی ناله شیان به باشی نه ده بیسرا، منیش نه وه ندهم لیدان خواردبوو هیچ ئازاریکم هه ست پینه ده کرد، دووباره ئوتومبیله که کهوته وه ری، ئیمهش هه ر نه وه نده ئومیده وار بووین که دوژمنان جاری ده ستیان لیهه لگرتبووین و ده مانتوانی چاو له دیتنی به یانیه کی دیکه بپین، به لام به داخه وه که دیلی رینگری ئازادیمان ببوو!

نۆر زوو سپیده‌ی سه‌حر له ئاسۆ به ده‌رکوت و تیشکه گهرمه‌کانی هه‌تاو جینگای برینه‌کانی په‌یت کردوخوینه وشکبۆوه‌کانی ختوکه‌دا، تا چاو بریده‌کرد ده‌شت بوو زیخه‌لان و تاک وته‌را گیا و پنچکه کتویه‌کان که له به‌رامبه‌ر وشکایی هه‌میشه‌یی بیاباندا سه‌ری کړنوشیان دانه‌واندبوو، چه‌ندین کاتژمێر بیته‌وه‌ی مۆله‌تی پشوومان بده‌نی به‌ دلێ بیابانی که‌س نه‌زاندا بریدیانین، کاتمان له‌ده‌ست چووبوو، هه‌لاوی گه‌رما به‌ توندی سووتانی به‌ برینه‌کانمان ده‌به‌خشی تا له‌ خالی‌کدا وه‌ستاین و پاش چه‌ند ساتی ئیهمه‌یان به‌ زه‌بری چه‌ک دابه‌زاندا، نه‌شکه‌وتیکی تارا‌دده‌یه‌ک گه‌وره له به‌رامبه‌رمان هه‌بوو، بۆ ناوه‌وه‌ی چووین و به‌ هه‌زار حال بۆ پیشه‌وه‌ پۆیشتین، له سوچنکی ئه‌وی دایاننانین به‌ دوو سی‌ پاسه‌وانه‌وه، پاشان بۆ سو‌راغی کاره‌کانی خۆیان چوون، مۆله‌تمان لیوه‌رگرتن و ده‌ستمان به‌ نوێژ کرد، پاشان به‌ سه‌رسورمانه‌وه ته‌ماشایه‌کی چوارده‌ورمان کردکه به‌رده‌ بچوک و گه‌وره‌کانیان هه‌لچنی بوو به‌ چاو له‌یه‌کمان ده‌پرسی: ((ئه‌منه‌شکه‌وته له ناوه‌پاستی ئه‌م بیابانه‌ چیده‌کات؟ له‌به‌رچی بۆ ئیره‌یان هه‌یناوین؟))

هه‌شتا هه‌ر له‌و په‌رسیار و چه‌په‌سانه‌دابووین که سه‌رنجماندا سی‌ که‌س خه‌ریکه‌ لیتمان نزیک ده‌بنه‌وه، ئه‌وانیش هه‌ر جلی بلوجیان پۆشیبوو به‌لام سیمایان میه‌ره‌بانتر ده‌هاته به‌رچاو، یه‌کێکیان که‌ل و په‌لی برین پێچی به‌ ده‌سته‌وه بوو بۆ لای دوو سه‌ربازی بریندار چوو دوو که‌سی دیکه‌شیان که یه‌کتریان به‌ ((ئه‌رسه‌لان)) و ((کشکول خان)) بانگ ده‌کرد، نان و برنجیکی که‌میان وه‌ک ناخواردن بۆ هه‌ینابووین و به‌رامبه‌ریان دانانین، وا دیاربوو لیپه‌رسراوی چیشته‌خانه‌و دابینکه‌ری پێویستی ئاژاوه‌چیه‌کان بوو، ئه‌وه‌نده‌مان برسی و تینوو بوو بی‌ هیچ قسه‌یه‌ک ته‌واوی خۆراکه‌که‌مان خوارد، تفه‌نگچی بلوجی که به‌رپرسیاری برین پێچانی منداله‌کان بوو به‌ نور محمه‌د بانگیان ده‌کرد، به‌ سینی یه‌ چایه‌که‌وه بۆ لامان گه‌رایه‌وه، ئه‌م کاره‌ی ئه‌و جوورته‌تی دایه به‌رم و لیم پرسی:

تۆ ده‌زانی که‌ی بریاره ئیهمه ئازاد بین؟

ئەویش سەرئىكى باداۋ شانەكانى ھەلتەكاند، ويستم پرسىيارئىكى دىكەى لىبىكەم بەلام سەرۋچاۋى چەند كەسى لە ئاژاۋەچىەكانى دى دەرگەوت و ناچاربووم بىدەنگ بم، پىاۋئىكى بالابەرزو گورج و لىھاتوو كە ھەر سى و پىئىچ شەش سالىك دەبوو لە پىشيانەۋە دەپۆيشت، كە سەرنجىدا عەبدولجەبارم ناسىەۋە، كاتى بە نزيك ئىمە گەيشتن عەبدولجەبار بەچاۋئىكى سووك و كەمەۋە تەماشايەكى مندالەكانى كردو ئىنجا بۆ لاي من گەرايەۋە، تاوان و شەپانگىزىبەكى سەير لە چاوانىدا پەيدابوو، چونكە لە دوورەۋە گفتوگۆى من و نور مەمەدى دىتبوو بە ھەمان زمانە دوورەگە كەيەۋە پرسى:

- دەتەۋى چى بزانى؟

غىرەتم داىەخۆم و بە پارىزەۋە پرسىم:

- داۋاۋ تكتاتان لىدەكەين كە پىمان بلىن،،، چ كاتى ئازادمان دەكەن؟ ۋە بۆچى

لەگەل خۆتان دەمانبەن؟ ۋە بۆ كۆى دەپۆين؟

لەناكاۋ دەنگى ھاۋارى لەناۋ ئەشكەوتەكەدا زىنگايەۋە قسەكەى پى بىرىم:

- جارىكى دىكە ئىۋە بەھىچ شىۋەيەك پەنگى ئازادى نابىننەۋە، ئىستا

تىگەيشتى؟

ھەۋلەدا ئارامى ۋ ھىمنىم بىپارىزم،

- ناخر بۆچى؟ دىلبوونى ئىمە چ سوودئىكى بۆ ئىۋە ھەيە؟ ئىمە لەناۋ يەكترى

گىشتمان برىندارو نەخۆشىن،،، ئىۋەش ئىترائىن، مەگەر دلتان نىە؟

دووبارە بە بىزارىيەۋە بۆ نىۋ قسەكەم ھاتەۋە:

- ئىمە كۆمەلىك داخاۋزىمان لە بەپرسانى ئىۋە ھەيە، ئەگەر بەبى ھىچ

مەرجى داۋاكانمان قبول بەكەن، ئىمەش لەۋانەيە،،، بزائە گوۋتم لەۋانەيە ئازادتان

بەكەين! ئىستا بىدەنگبە ۋ لەخۆرا بەھانەمان مەدە دەست!

دوۋايى ئاماژەى بۆ دەۋرۋەرى كرد:

- بەر ۋ بارگەكان نامادەكەن پىۋىستە زووتر بەرپىكەۋىن، بۆمان دەرگەوت كە

دىلى كارۋانئىكى نىۋ نەتەۋەيى لە بازىرگانانى مەرگ دەبىن، نزيكەى سى تەن

تریاکیان له ئوتومبیله کانیان بار کردبوو، من و هاوسهنگه رانم مات و بیدهنگ بووین له وهی هیچ شتی کمان له دهست نه دههات بویه له قوولایی دهرونمانه وه حهسره تمان هه لده کیشا، هه موو ساتی چاوه پروانی دهنگی ته په ته پی هه لیکۆپته ری هیزه کانی خۆمان بووین بی بیستین، یا نیشانه و شتی له ئوتومبیله کانی پۆلیس و هیزه کانی پۆلیس و ئاسایش ده رکه وی تا پرگارمان بکه ن، به لام وه ک بلتی چاوه پروانیه کی بیهوده بوو، هه ر له م خه یالانه دا بووم که دهنگی گه وره ی عه بدولجه بارم به رگۆی که وت، فه رمانی دابوو سواری ئوتومبیله کانمان بکه ن، دیسان به زه بری چه ک سوار بووینه وه له گه ل ئاوابوونی خۆر که وتینه ری، دیسان تا چاو بریده کرد ده شتی رووت و بی ئاوو گیا بوو، ئاسمانی شین و پان و به رینیش و یرای ئه وه بی کۆتایی به رده وام بوو، له نا کاو خه یالم بۆ لای خانه واده که م گه راپیه وه، ((هه لبه ته ئیستا هه والی دیلبوونی ئیمه یان بیستووه، دایکی بیچاره م! ده بی حال و نه حوالی چۆن بی؟! ده زانم چاویکی گریان و چاوه که ی دیکه شی له ده رگا بریوه تا دووباره من بی نیته وه! هاوسه ری باشم که پی له ناو دووا مانگی دوو گیانیدایه، چی؟! ئایا ده توانی وه که هه میسه ئارام گرتووی له ناخیشه وه وه ک مۆم ده سووتی و ده تویته وه و سه ره پای بیتاقه تی خۆی به ئومیده وه دلنه وایی نه وانی دیکه بداته وه؟! مندا له گو له کانم،،، خواجه! لینگه ری یه کجاری دی بیان بینم و له نزیکانه وه هه ست به چیژی نازادی بکه م! بق و کینه یه کی سه خت ریگای گه روومی داخستبوو، به لام نابی به یلم فرمیسه که کانم بی نه خوار، نه گه ر هاو ری تیانم فرمیسه کم بینن، بی شک رۆح و خۆراگریان لاواز ده بی، وه دوژمن له به رامبه رمدا به دیتنی گریان و هه سته دکات هیزی به رگه گرتنم شکاوه و بیزارو ته نگه تاو بووم و ناتوانم له هه مبه ر ئه م هه موو ئیش و ئازاره خۆراگرم، ناهیکی گیان سووتینم له سینهم ده رکرد و چاوم له ئاسۆی دووره ده ست بری و سوپاسی خوام کرد و له دلندا ده ستم به دوعا کرد و ئارامی خۆم پاراست، هه موومان پیکه وه به م نه نجامه گه یشته بووین نه مه حکمه ت و به رزه وه ندی خوا بووه، که وا ئیمه به شی له ژیانمان به دیلی به سه ر به بین و

بهرامبر هر نازار و نه شکه نجه به کی پۆحی و جهسته بی به نرخ و گرینگی هه موو شته کان وهك به خششینی گه و ره ی نازادی به ی ببهین که جاران که متر سه رنجمان لیانده دا، پتویسته به هیواوه بیر له داهاتوو بکهینه وه، پۆژتیکیان به م نهجامه گه یشتین که به کی له نیمه ده بی پابکات و خوی به بنکه یا لادی و شاریک بکه به نی و هه والی زیندوو مانه وه به هیزه کانی خۆمان بدات، پاش پاوژیکی زۆر به کی له سه ربازه به نه زمونه کان که گه نجیکی پرچۆش و خرۆش و لیها توو بوو داخوازی نه م کاره مه ترسیه ی گرته نه ستۆ، چه ند پۆژی هات و چوو دوژمانان به وردیبه وه خسته ژیر سه رنج و گویمان له قسه کانیان گرت و تیگه یشتین عه بدولجه بار و چه ند که سی له هاوړییانی ده یانه وی به م زووانه بۆ کاریکی گرینگ و ناماده کردنی که ل و په لی پتویست بۆ داوینی ده شتی شاریکی له م نزیکانه بپۆن نه مه ش باشترین کات بوو بۆ جیبه جیکردنی پلانه که مان، به شپوه به کی گشتی خۆراک و به نزنیشیان له و ده شته به هۆی په یوه ندیبه کانیان ناماده ده کردوو،؟

له و پۆژه دا من و گشت مندالان له ده رفه تی گونجاودا خه ریکی قسه له گه ل تفه نگچه کان بووین و هه ولماندا به م ریگایه سه رقالیان بکهین تاکو له چوارده وری خویان بیناگابن، نه م فیله کاریگه ره سه ری گرت و سه ربازی نازا له ساتیکی زپریندا به زینگی و چالاکیه وه له نه لقه ی گه مارۆدان رایکرد، نه و پۆژه خۆشترین پۆژانی سه رده می دیلیمان بوو، هه موومان له نیو جۆش و خرۆشی بی وه ستانی پاسه وانان و توره بوونیان له بهر راکردنی سه ربازه به جه رگه که مان یه کتریمان له باوه شگرت و فرمیسکی ناواتمان ده رشت و به هیواوه کپنوشی سوپاسمان به جیده هیتا، کاتی عه بدولجه بار گه رایه وه و له پوودای راکردنی سه رباز به ناگابۆوه، وه کو کتوی ناگر پرتین ته قیه وه و هه موومانی دارکاری کردو جنیوی پیداین و زۆر هه ولیدا تا دانیپیدا بنیین و ریگای راکردنه که ی پی بلتین به لام بی سوودبوو چونکه هیچکامی کمان قسه یه کمان له زاری نه هاته ده ر، بۆیه نه میش له گه ل چه ند که سی له خویان و تفه تگچه کان که له لیخوړینی ماتۆر لیزان بوون فه رمانی دا بۆ دۆزینه وه ی سه ربازه راکردوه که بست به بست بپشکنن، تا وه ختی

گه پانه وهی ماتۆر سواران دلمان له ناو دهستی بوو، به لام دهمانزانی سه ربازه که مان
 چهنده چاپوکه و دهمانناسی بۆیه تا ئاستیک خه یالمان به وه ئاسوده بوو، له گه
 نه وه شدا نه گه ری دهسگیر بوونیمان هر دانا بوو، کاتی ئه وان به دهستی خالی
 گه پانه وه، عه بدولجه بار به گووتنی ئه م دهسته واژه یه که: ((ئه و ناتوانی له نیو ئه م
 دهشته بی سهرو بن و وشکه بهرده وام بی و به م زووانه ده مری)) ئیدی به دوای
 ئه م پووداوه دا نه چۆوه، له وهی سه ره نجام یه کی له ئیمه توانی مژده به خشی
 نازادیمان بیت، گه لیک خۆشحال و ئومیده وار بووین، به لام کاتی ماوه یه ک تیپه پی و
 هیچ هه والی له فرۆکه کانمان یا هیزه کانی خۆمان نه بوو، گومانی جۆراوجۆرمان
 کرد و دیسان بۆ ماوه یه کی دیکه خۆمان به کاره سهخت و خۆپاگرییه کانی پۆژانه و
 شهوانی پر پارایی و داهیزدان سپارده وه، به لام دهمانزانی ئه و سه ربازه نازایه به
 هر شیوه یه ک بی له و دۆزه خه بی ئامانه خۆی رزگار دهکات، ماوه یه ک به سه رچوو
 دووباره بپۆکه ی پاکردن که وته وه سه رمان، ئه مجاره من و یه ککی دیکه له
 مندالان پیکه وه بریاری پاکردنماندا، پتیویست بوو هه رچی زوتره ئه م کاره نه نجام
 بدری و هیزه کانی کۆمه ک به هاواری منداله کان بگن، چونکه گویمان لیببوو یه کی
 له سه رکرده به هیزو ده سه لاتداره کانی ئاژاوه چیان به ناوی ((ئه سه کهندهر))
 مه به ستیه تی ئیمه له عه بدولجه بار بکریت و بۆ هر جییه ک که خۆی ده یه وی
 بمانبات و هر به لایه ک که حه زی پتییه تی به سه رمان بینیت، ئه سه کهندهر سیمو
 دیمه نی سامناکترو درنده تر بوو له عه بدولجه بار، چه ند جارێک بۆ شوینی
 جیگه ربوونی کاروان هات و ته ماشای بارودۆخه که ی کرد و ترس و پارایی ئیمه ی
 زیاتر کرد، سه ره نجام پۆژیکیان به یانی پاش نوێژکردن، وهختی دنیا بوولیل بوو
 شت و مه کی پتیویستمان هه لگرت و به پشت به ستن به خوا خۆمان به دهستی
 چاره نوس سپارد و له ده رفه تیگی گونجاودا به ره و تاریکیه کی چری به ره به یان
 پامانکرد، به ته واوی هیزه وه غارمانده دا بۆ ئه وهی تا بۆمان ده کری له وی دور
 بکه وینه وه، بیئاگا بووین له وهی جگه له ئاژاوه چیه کان ده شتیش وه کو دیویکی بی
 قۆچ و کلک پلانیکی فه وتانی بۆمان دا پشتووه، کاتی خۆی پۆشنکه ره وهی جیهان

پهچەي لەسەر پووی هەلگرت و دەشتی پۆشنکردووە چەند کاتژمێری لە
 پاگردنمان تێپەربوو تا ئاستیکیش لە سنووری حەشارگای دوزمان دور
 کەوتبووینەو، بەلام نەماندەوێرا بگەڕینەو و ئاوی لە دووایمان بدەینەو، ترس
 لە دیتنەوێ دووبارە ئازاوەچیان لەلایە ئومید بە دۆزینەوێ کەسێ تا
 ڕینگایەکی راستمان پیشاندا لە لایەکی دیکەو، هیزو توانایەکی دووئەوئەندە بە
 قاچە ماندووکانمان دەبەخشی و دەبوو هۆکاریک تا لە هەر کەوتنیکدا دووبارە
 هەستینەو بە دلدانەوێ یەکتەری درێژ بە ڕینگاکەمان بدەین، بەلام هەرچەندی
 بۆ پێشەو دەپۆشتین بە جینگایە نەدەگەشتین، وەختی چاوی خۆلای و
 ماندوویمان بە دلۆپە ئارەقە گەورەکان تەپیبوون، لەسەر خالێک کە جیلووی
 درەوشاوی ئاوی هەبوو بە سەرسامیەو لەوێ دووچار بە جینگایەکی کۆتایی
 ئەم چۆلەوانیە گەشتین، بەخۆشحالیەو خۆمان خستە باوەشی یەکتەر بەرەو
 هەمان خال پاماندەکرد، بەلام هەرچەندی دەپۆشتین پاشماوەیە کمان لە ئاوی
 نەدەبینی و ئەو دەریاچە خەیاڵیە دووبارە بە چەندەها کیلۆمەتر چاوی لێ
 هەلدەتەکاندین، تیگەشتین ديسان پێدەشتی ساختەکاری نەفرەتی قەلەمی
 بەدەستەو گرتوو و هەموو ساتیک وینەئێ سەرابیکی پووچمان لەبەرچاوی دەکیشی
 و هەلماندەخڵەتین تا زیاتر لەو حەپەسان و سەرگەردانیەمان چێژ وەرێگرێ،
 بیابان سەرابیکی مەترسیدارو بیکۆتایی بوو!

چارەبوو خالێکی رەش لە دوورەو سەرنجمانی رادەکێشا، هیواو ئومید
 دووبارە بۆ جەستە و پۆچی ماندوویمان دەگەراپەو و بە پەل پەل بۆ لای
 پاماندەکرد، بەلام کاتی بە نزیکیان دەگەشتین جگە لە قوتووی بەتال یا لقیکی
 وشکبۆوی کرم خواردووی درەخت یا تاشەبەردیکی بێ پۆح و تیاو شتیکی
 دیکەمان نەدەبینی، بنی پیمان بەهۆی زۆر پۆشتن بە دێک و دال بریندار ببوو بە
 حەسرەت ساتیکی ئاسوودەیی بووین بەسەری بیهین، بەلام ئەو بیابانە بەردەلانە
 و ئەو هەتاو سوتینەرە و سەرما تەزیو، هیچ کامیک نەیاندەتوانی ساردمان
 بکەنەو لە پۆشتن، دووچار بە نزیک جاددەیهکی خۆلای گەشتین، لەگەڵ

ئەو ھى ٲىجگار ھىلاك و برسى و تىنوو بووین و ئەو ئاوهى له گەل ٲۆشمان
 ھەلگرتبوو خەرىكبوو تەواو دەبوو، بۆيە بریارماندا درىژە بە رىگاگەمان بەدەین،
 چونكە ھەرچۆنى ٲوو ئازادىمان له برسىتى و تىنووئەتى بە نرختربوو ئامادە
 نەبووین بە ھىچ بەھايەك بىفرۆشین، تاكە كىشەى گەورەى ئىمە ئەو ٲوو كە رىگای
 راستمان لەم بىبابانەدا ٲىنەدەزانى و شارەزا نەبووین، له خالەكانى دىكە ئىسقان
 بەندى ئەو و شترانەمان دەبىنى كە سەرەپاى بەرگى جەستەيان توانايان نەمابوو
 گىانيان لە دەستدابوو بى ٲۆج ئىسقانه ٲووت و رزىوھەكانىان لەم بىبابانەدا دەبىنرا،
 له كاتى كە ھىلاك و لەش كوتراو درىژەمان بە رىگامان دەدا، لەناكاو دەنگى و ٲە
 و ٲى فرۆكەيەكى ئاشنا سەرپامانى نوقمى شادى كرد و بەخەيالى ئەو ھى
 ھىزەكانى كۆمەك بۆ دۆزىنەو ھى ئىمە ھاتوون، دلشادانە ھەولماندا ھاواركەين و
 ھەلپەرىن، بەلام فرۆكەكان لەو ئاسمانە بلندەو ھە بى ئەو ھى سەرنجمان لىبەدەن
 تىپەرىن و لە خالىكى دوور لەچاوانمان بزربوون، ٲاش كەمىك ٲۆيشتنى دىكە لە ٲىر
 چاومان بە مىگە لە مەرىك كەوت، بەخۆشحالىو ھە بۆ لايان چووین و شوانىكى
 گەنجمان بىنى كە جلى بلوجىھەكانى لەبەرئو بە بەدگومانىو ھە تەماشای دەكردىن،
 لەدوواى تىراو بوون بە ھۆى شوانەكە ٲرسىارى رىگايەكمان لىكرد كە بە ئاوهدانى
 بگات، ئەو ىش بە نابەدلىو ھە رىگايەكى ٲىشانداين، له گەل ئەو ھى زۆر متمانەمان بە
 قسەكانى شوانەكە نەبوو بەلام رىتمايىھەكى ئەو لە سەرگەردانى بىبابانمان چاتربوو
 بە ٲە لە خەرىكبوو بە ھەمان رىگادا دە ٲۆيشتن لە ٲىر كۆمەلە دەنگىكى جىاوازمان لە
 دوواو ھىست كە ئاوپماندايو ھە گرۆپىكى ئازاوھچىھەكانمان بەسواری ماتۆ ٲو
 ئوتومبىلەو ھە بىنى بە خىراى بۆ لامان نزىك دەبوونەو، ئاخ خواى گەورە! ئايا
 ٲاستە ئەو ھى دەبىبىن؟! ئايا ئەم بىبابانە بى بەزەى و بى سۆزە دووبارە يارىمان
 له گەل دەكات يان بە ٲاستى ئەمانە ئازاوھچىھەكان بوون؟! تەواو شلەزابووین بەلام
 لە ساتىكدا بە تەواوى ئەو توانايەى مابوومان قاچمان ھەلئناو دەستمان بە ٲاكردن
 كردهو، بەلام ھەولەكانمان بىسوود بوو، كاتى خۆمان لەنىو گەمارۆى دوژمنى
 چەكداردا بىنى، تەواوى ئومىدەمان بە باداچوو ھەر تەنھا ماندووبوونمان بۆ مايەو،

تیگه یشتین نهو شوانه سر به وان بووه و ئیمه‌ی فریو داوه، لهو ده‌شته‌داچه‌نده‌مان لیدان به دهستی ئه‌م گورگانه‌وه خوارد، ئینجا بۆ شوینی پیشوو بردیانینه‌وه، عه‌بدولجه‌بارو دارو ده‌سته‌که‌ی چ رفتارێکی درپدانه‌یان به‌رامبه‌رمان نواند، چیرۆکیکی درێژه، وه‌ختی به‌ له‌شی ورد و کوتراوو سه‌روچاوی خویتاوییه‌وه بۆ باوه‌شی مندا له‌کان گه‌راینه‌وه به‌ ناسته‌م هه‌ناسه‌مان هه‌لده‌کێشا، بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه ره‌نگه ئیدی هه‌رگیز خانه‌واده‌که‌م نه‌بینمه‌وه و ره‌نگ و بۆنی نازادی له‌ تاریخانه‌ی خه‌یا له‌مان بپارێزین، نه‌و شه‌وه له‌گه‌ل نه‌وه‌ی بیست و چوار کاتریمیر بوو هیچ خواردنێکه‌مان نه‌خواردبوو ته‌نها به‌ چه‌ند دلۆپێک ئاو زیندوو مابووینه‌وه، ئینجا به‌ گوریسه‌ قایمه‌کان ده‌ستیان له‌ پشته‌وه به‌ستینه‌وه و قاجیان جیوت کردین و به‌جۆری به‌ستیان‌وه که‌ تا به‌یانی له‌تاو نازار تلمانده‌دا و ته‌نانه‌ت ساتیکی که‌میش چیه‌ خو نه‌چوووه چاومه‌وه، نه‌وشه‌وه بۆ هه‌موومان شه‌ویکی سه‌خت بوو، چونکه‌ گه‌شتمان به‌ ده‌ست و پیتی قوفل بوو له‌ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه له‌ کاتی که‌ له‌ نازادی ناویمید بیوین، چاومان له‌ ناسمانی پرئه‌ستیره‌ی بیابان بریوو له‌ خه‌یالی خۆمان به‌دوای خه‌ونه‌ ونبوه‌کانی خۆماندا ده‌گه‌راین، له‌ هه‌موو شت ناخۆشتر گریانی یه‌کی له‌ سه‌ربازه‌کان بوو که‌ به‌ نازاره‌وه‌ رووی له‌ ناسمان کردو گوتی: ((خوایه! تا که‌ی قه‌ره‌بووی گونا هه‌کانم بده‌مه‌وه؟! واته‌ من نه‌وه‌نده‌ روو ره‌شم به‌هۆی منه‌وه به‌زه‌یی و سۆزو میهره‌بانیت به‌ هاوڕیکانی شیدا نایه‌ته‌وه؟! واته‌ دیلی و به‌ده‌ختی چه‌شتن له‌ غوربه‌ت و چه‌نگالی ئه‌م مرۆفانه‌ی له‌ خوا بی ئاگان، به‌ مانای کۆتایی ژیا‌نی منه‌ و ئیدی ناتوانم روخساری مانگی کچه‌ بچکۆله‌که‌م ببینمه‌وه؟! خوایه‌ سویند به‌ گه‌وره‌بیته‌ به‌زه‌بیته‌ به‌ حالماندا بیته‌وه،)) دل‌مان شکابوو خواش نه‌وه‌تا له‌نیو ده‌ل شکاوه‌کانی ئیمه‌دا بوو، ئه‌م سکالا و دوعا پر سۆز و توانه‌وه‌یه‌ پریشکی بوو له‌ حالی په‌ریشان و ژا‌کاومه‌وه‌ په‌ره‌ی سه‌ندبوو، ده‌نگی گریانه‌ شاراوه‌کان به‌رز بۆوه‌و فرمیسه‌که‌کان هاتنه‌ خوار و هه‌موو به‌ دوعای پا‌کانه‌وه‌ سه‌رقالی رازو نیاز له‌گه‌ل خوی خویان بوون، راستگوترین و بیگه‌ردترین نزا و دوعا‌کان پیموایه‌ له‌و شه‌وه‌دا له‌

خړبوونه وهی منداله كاندا بینیم، چه ند پوژتیک دووای پاکردنمان دوژمنان بو دولتیکی گه وره که پاشان تیگه یشتین سنوری نیو نه ته وه بیه شوینه که یان گواسته وه، هه موو شهو له دهوری بیست تا سی فرۆکه به دهنگه دهنگیکی ناخوش له ناسماندا دهفرین، بو هه موومان جیی پرسیاربوو که بوچی بو ئه م خاله هاتووین؟
ثایا عه بدولجه بار مه بهستیکی خرابی له باره ی ئیمه وه هه یه؟

چه ند پوژتیک دووایی، جموجۆلی گروپی دوژمنان له وه ده چوو خو یان بو سه فەر ئاماده بکن، تا ئه و ئاسته ی ناگاداریووین مه بهستیان بوو باره قاچاغه کانیان بفرۆشن، به لام منداله کان له وه ده ترسان عه بدولجه بار بیهوئ به دهستی ئه سکه ندهرمان بفرۆشی، له وکاته شدا بارودۆخی ئیمه زۆر ده که ویته قهیرانه وه و ته نها پرشته ی ئومیدمان به ئازادی ده پچریت، پوژتیک دووای نیوه پو عه بدولجه بار بو لامان هات و به بی پیشه کی گووتی: ((ئاماده ی به ریکه وتن بن ده بی سبه ینی به یانی بو لای ئه سکه ندهرتان بیه م و بتان فرۆشم)) ئه وه همیشه هه ولیده دا به م قسانه ئازارمان بدات، قسه که ی وه کو کوتکی بوو که به سه رمانی دابات، چونکه دووچار ئه وه ی نه مانده ویست بیبیستین بیستمان، منداله کان به رهنگ و پووی به ریوو بیباوه رانه ته ماشای یه کترین کرد و ویستیان قسه له گه ل عه بدولجه بار بکن تا کو بتوانن له م بریاره ی په شیمانی بکه نه وه، که چی ئه وه به چه ند چه کداریکی هاوپتی گووت که به یانی بو خالتیکی دیاریکرومان بیات و ئینجا خو ی لیتمان دوورکه ویته وه و ئیمه به گیتی و سه رسامی له ویدا جیبیلی، دووای نیوه پووی پوژی دووایی هه موومانیان سواری ئوتومیل کردو به ره و شوینیکی نامو یان بر دین، که رهنگه کو تایی ئومید و ئاره زووه کانمان بی، به دلی زامدارو گریانه وه له بهر قاپی خوا داوای به خشین و لیبور دنمان ده کرد و هیشتاش هیواخواز بووین ئه م مامه له یه له گه ل ئه سکه ندهر نه نجام نه دن ئه گینا له مه رزی ئازادی ده رده چووین، به لام خوای میهره بان دهنگی راز و نیازی پاک و بیگه رده نه ی منداله کانی بیست، هه ر له و کاته دا که دوژمنان به بی سه رنجدان له حال و نه حوالمان به بی ته ل له په یوه ندی دابوون له گه ل یه کتر ههنگاو به ههنگاو بو شوینی یه کترینین نزیک

دهبوینهوه، له یهك ساتدا ئوتومبيلهكه وهستا و به جورىكى دوور لهگالتهوه پټكهوه سهركرمى قسه و گفتوگو بوون به زاراوهى بلوجى، چهند خولهكټك دووايى يهكى له پاسهوانان كه خولق و خوويهكى نزمترى ههبوو بۆ لامان هات و به قسهكانى ئيمهى نوقمى شادى كرد: ((نيگهران مهبن، پټدهچى بپريارمان له بارهى فروشتنتان به ئهسكهندهر گورببى، خومان پيوسته چاوديريتان بكهين وله سنوور ئاوديوتان ناكهى))

هيشتا هيجكام له منداللكان له و باوه رهدا نهبوون كه بهم ئاسانيه ئهم كيشهيه كوتايى پټبى، ئهم پروداوه زياتر وهك موعجيزهيهكى خوايى بوو كه ههمومانى راچلهكاند، سهرهتا له خوشيا سهرمان به سهershانى يهكتر كردو گريابن، كاتيكيش ئوتومبيلهكان دووباره ريگايان گرتهوه بهر و گهراوه به تهواوى دلنيابووين كه مهسهلهى ئهسكهندهر كوتايى هاتوهو ههر لهجىگايى خومانهوه كرتوشى سوپاسمان بهجيهينا وههموو پټكهوه دهستمان به ناردينى سهلهوات كرد، دهنگى سهلهواتمان له شاديدا دهلهرزى و هاوشيوهى تريسقهيهك تهختايى بيابانى دهقلهشاند و حهزى دووباره ديتنهوهى نيشتيمانى نازيزى لهلا زياتر دهكردين، چهندين شهوو رۆژ تټپهريين و ئيمه ههموو لهوپهري دلراوكى و چاوهپوانيدا بووين كه له نيوه شهوى يهكى له شهوهكانى ديلم لهپر بۆ يهكهمين جار دهمبيني كه سهروكى كاروانى دوژمنان به دهنگىكه نهرم و هيواش قسهمان لهگهلهكات و له قسهكانيدا ئاماژهى به نازاديمان دهكرد: ئهو گووتى، ئيدى كارټيمان به ئيوه نيه،،، ئيوه نازادن!

ئايا ئهوهى گويمان لټبوو راست بوو؟! ئايا خوا ميهرهبانى و سهرهپرشتى بهرامبهرمان تهواو بهجيهيناوو؟! چل رۆژ بوو خراپترين رهفتارو گوفتارمان له زمانى عهبدولجهبار و هاوريانيهوه بيستبوو چاومان ههر لهريى نازاديمان بوو، كاتى گوريسه ئهستورو قايمهكانيان له دهست و قاچمان كردهوه و تا سنورټك ريگايان پيشانداين نهماندهزاني بۆ شوكرانهى ئهم نيعمهته بكهوينه ههلهكه سهما و پټكوتان يان له كرتوشى دريژ بهسهر زيخه لانهكاني بيابان ههموو دلتهنگى و نزا

و خوشحالیمان به فرمیستک دهربرین؛ دوژمنان که میک ئاوو خوراک و شقارته و به نزیندان پیداین و عه بدولجه بار به دهنگیکی ئارامه وه گروتی: ((من مه به ستم بوو له جیگایه کی سه لامه تر داتانبه زینم تا زووتر به ئاوه دانی بگه نه وه، به لام له ترسی تووشبوون به هیزه کانی ده ولت ناچاربووین له ناوه راستی ئه م بیابانه به ره لاتان بکهین، برۆن به سه لامه ت!!))

پاشان هه موویان سواری ئوتومبیله کانی خویان بوونه وه وه له چاوتروکانیکدا له نیو دلای ره شی شه ودا بزربوون؛ بۆ چه ند خوله کی مات و سه رسام ته ماشای دهر و به رمان کرد وه ک بلئی خه ریکه تامی شیرینی ئازادی هه ست پیده کهین، وای چه ساتیکی سه یربوو که به خو هاتینه وه، کاتی هیچ پاشماوه یه کی دوژمنان به چه وارده ورمانه وه نه دیت، هاواری شادیمان له ناخی دل وه کردو یه که ترمان له باوه شگرت و فرمیستکی کامه رانیمان رشت و، ئه وه نده دل مان بۆ مال و شارو ولاتمان ته نگ ببوو هه ر له وه کاته ی که زۆر ماندوو هیلاک بووین و پرێگامان به دروستی نه ده بینی، به ره وه هه مان پرێگا که دوژمنان پیشانیان دابووین به پرێکه وتین، که م که م سپیده ی به یانی له ئاسۆدا ده رکه وت و شه وی تاریک و دریز چادری ره شی کۆکرده وه، هه موو مندالان به دلکی پر له سوپاس و ئومیده وه بۆ نوژی سبهینی وه ستان و له کپنۆشی شوکرانه ی کۆتایی نوژی گریان و ئینجا دووباره هه موو که وتینه وه ری، هه لبه ته بیرمان له وه نه ده کرده وه بۆ به ئاوه دانی گه یشتن ئه وه نده دریزه بکیشی، چونکه هه رچه ندی ده رپۆششتین شتی کمان نه ده دیت ده تگوت دلای بیابان له دلای دوژمنان ره قتر و بی به زه بیتربوو نه یده ویست به شوینی مه به ستمان بگه یه نی، مه تاره ی ئاوالای من بوو خۆم به منداله کانم ده دا بۆ ئه وه ی ده ستی پیوه بگرین نه با دوژمنان پرێگایه کی هه له یان پی نیشاندابین، تا به لانی که م به شمان بکات و له تینویتی دا نه مرین، منداله کان زۆر کۆمه کیان به یه کتر ده کرد و ژیر بالی یه کتریان گرتبوو تا که متر هه ست به ماندوویتی بکه ن، سه ره نجام یوناکي گلوپیک له دووره وه به رچاومان که وت، به لی ئازادی خه ریکبوو به ره وماندا پیده که نی، دووباره خه زو ئاره زوو بۆ منداله ماندوو هه کان

گهراپه وه و هیزو توانایان دوو نه وه نده بوو هه موو به په له بۆ لای پوناکی قه لا بچکۆله کانی بنکه که پوښتین، نه وی بنکه یه کی بیابانی بوو؛ هیزه کانی نه وی بۆ دلنیا بوون ئیمه یان وه ستاند و داوایان لیکردین له سه ر زه وی پالکه وین، ئیمه ش فه رمانه کانی نه وانمان به وردی به جیهینا، بۆ لامان هاتن و زۆر زوو ئیمه یان ناسیه وه و به خۆشیه وه بۆ بنکه یان بردین، ئیدی خه یالمان ناسوده بوو، به ته وای هه سته کانمان درکمان به ئازادی ده کرد، ئازادی، شیرین ترین و ئومید به خشتین زمانی ژانمان بوو، ئیستا له و کۆتره تیزفرانه ده چووین که له هه وای ئازادی په روو بال لیکده دن و هه ناسه هه لده کیشن، خواجه! به هوی نوێزه پاک و فرمیسکه به رده وام و دوعا شاراوه کانی منداله کان و نزاکانی شه وانه ی خانه واده کانمان به زه بییت پیماندا هاته وه، هه میشه سوپاسگوزارتین، بۆیه به په له به ته له فۆنی بنکه په یوه ندیمان به ماله وه مان کرد، نه لو،،، سلاو دایه! من ئازاد بووم، ئیدی نه متوانی به رده وامیم، ده ستم به گریان کرد و فرمیسک به سه ر ده موچاوه برینداره که مدا هاته خوار، دنیا به ک قسه ی نه گو تراوم له دلدا بوو که پتیوستی به هه زارو یه کشه وی بیداری هه بوو تا نه وه موو نه و یادگاریه تاله یان بۆ بگێرمه وه، دهنگی له رزۆک و میهره بانی دایک که ئاویتته به فرمیسکی شادی بوو، هاوشیه وی جوانترین موسیقای دنیا له گویمدا دهنگی دایه وه: ((سلاو کوپی ئازیزم! باشی؟ ده مزانی ئازیزم! ده مزانی دووباره بۆ لامان ده گه ریته وه،،، ده مزانی زیندووی،،، خواجه به قوریانی به ژن و بالات بم! زووتر بکه وه ری و وه ره وه چاوم له ریته،،، نه وه ی راستی بی هاتنه دنیا ی کچی بچکۆله ی سه ره خیرت زووتر له تو هه موومانی خۆشحال کرد!))

ببیاوه رانه و به فرمیسکه وه پرسیم: ((مه به ستت نه وه یه که،، مندالمان بووه؟! حالی دایکی چۆنه؟!)) ((به ئی دایه، هه م دایک و هه م کۆریه که ش باش و سه لامه تن، منداله که ت زۆر به ناز و جوانکیله یه ده ئی فریشته ی ئاسمانانه، سی و پینج پۆژه له دایک بووه واته پینج پۆژ پاش به دیلگیری تو، ئیستاش هه ربی ناو ماوه ته وه! چاوه ری بووین خۆت بیته وه و ناویکی بۆ هه لبژیتری! ئینجا زوو

وهروه! تا ناسنامهی بۆ دهر بهیتین)) تهله فۆنه کهم دانایه وه، به ته ماشا کردنی نه خشه بینیم شوینی نازادی ئیمه سنورداره و کیوی که لاله گا له پۆژه لاتی بنکه که بوو، هه موو به چه ساوییه وه سه رنجیان ده داین و یه کی له ئەندامانی بنکه که گووتی: ئیوه له سنوری که لاله گاوه تا شوینی بنکه نزیکه ی چه فتا کیلومه تر به پیۆ پۆیشتوون، له خوۆشی دیداری خانه واده نه مزانی چۆن ئەو کاتانه ی که مابوون بریم و خوۆم به ماله وه که یانده وه و خزم و دۆستان چاوه پیۆ بوون و به گول و شیرینیه وه بۆ پیتشوازیم هاتبوون، هه ر که چاوم به پوخساری ته پو پیکه نیناوی دایکم که وت خیرا خیرا خوۆم له نیو ئەو قهره بالغیه دا که یاندی، له باوه شی که رمی که باشترین په ناگام بوو خوۆم ماتکرد، سه ری به شانم کردو عاشقانه ترین فرمیسک و پیکه نینمان پیکه وه به شکرد، دایکم هه ر ده گریاو سه روچاوی منی ماچده کرد، وه ک بلئی تیر نه ده بوو، پاش ئەو به ره و پیری هاوسه رو منداله کانمه وه چووم، جگه رگۆشه کانم خوۆیان به سه ر شانمه وه هه لواسی و ده ستیان به قسه ی خوۆش کرد، له باوه شی هاوسه رم کچۆله یه کی پاک و بیگونا ه که بۆنی به هه شتی ده دا خه وتبوو وه کو په ره سیغاری سووک بوو لیم وه رگرت و چاوم له سیمای شیرین و جوانکیله ی بری، چه ند نارام و جوان نوستبوو! له نا کاو له نیو ئەو قهره بالغیه خوۆشه جودا بوومه وه و پۆحم که وته وه که پان و ته واوی پۆژ و شه وانی سه رده می دیلیتیم وه ک فیلمی هاته وه به رچاوو به ساتی خوۆشی نازادیم کۆتایی هات، ((خاگره))! ناویک بوو که منی بۆ سه رده می ره ش ده که رانده وه و پیی ده گوتم پیویسته له هه موو ساتیکی ژیانم له کۆتاییدا که لک وه بریگرم، ناویکی خوۆش بوو، به لام به دوای ناوی خوۆشتره وه بووم، (حدیپ) که ده متوانی بانگی بکه م و چیرۆکی پر غه می ئەو سه رده مه م بیربیتیته وه و داوا له ئەم و مندالانی دیکه شم بکه م نرخه ی نازادیان باشتر بزائن، به لام،، ئەم ناوه ش هه ر پازی نه ده کردم، نازادی به هه موو بوونیه وه منی له نامیز گرتیوو،، نازاد بووم،، نازاد و نازاده له هه موو گیرو داو،، نازاده،، نازاده! خوۆشبوو، جوانترین و شکومه ندرتین ناو بوو که گشت بیره وه ری می له خوۆیدا هه لگرتوو، ده بی ناوی ئەم منداله بیگونا هه

بنیم ((نازاده)) تا هیچکاتی له بیرم نه چیتته وه خوای گه وره چ سۆزو به زه بیه کی به رام بهرم نواندوه، ده بی منداله که م له هه موو کۆت و بهنده نزمه کانی دنیایی ((نازاده)) بیت و ((نازاده)) بژیته و جیی شانازیم بیت، فرمیسکه کانم پوومه ته نهرم و ناسکه کانی ((نازاده)) ی ته ر ده کرد و نه میش به ده می بچوکیه وه دلۆپه کانی ده مژی و به نارامی چاوی ده کرده وه وه ک بلتی ههستی به چیژی نه وه ده کرد که سه ری به خیر بووه، ئیستا سالانیک به سه ر پۆزگاری دیلیمدا تیپه ریوه، نازاده ی نازیم قوتابی یه کی له زانکۆکانی ولاته و چه ندین یه که ی خوتیندی به سه رکه وتوویی بریوه، منیش له ناوه راستی ته من و خانه نشینیدام و هه رکاتی بیر له و پۆژه تال و یادگارییه به سه رچوانه ده که مه وه سوپاسگوزاری خوام که دووباره ته مه نی پیدامه وه تا سه رنجی خه لاتی گه وره ی ژیان بده م، هه رگیز دوعای پاک و بیگه ردانه ی وه ختی دیلی فه رامۆش ناکه م، له سات به ساتی نازادیم له نزیک نازاده و خانه واده ی میهره بانم که به قه د ته واوی دنیا خۆشم ده وین چیژ وه ربگرم و خوای یه کتاش هه رگیز له بیر نه که م به هیوای پۆژی که هه موومان له کۆته کانی دیلی دنیایی نازاد بین .

جامبازی که پیاو کوژ بوو

رۆژیکی ته ماوی بوو کزه یه کی سارد به نیتو درهخته چپه کانی پارک جهنگه لیه که دا نه خولایه وه و زۆر له گه لا زهرد و نارنجیه کان زهویان داپوشیبوو، قهله په شه پیره کان به قاره قاری نه پوشاوی غه مگینه وه هه والی زستانیکی ساردیان راده گه یاند، کابرای ئوتومبیل چه مند له سه ره تای پارک جهنگه لیه که وه ستاو به هیتواشی دابه زی، نیگایه کی کاریگه ری به ده ورو پشتی خۆیدا گتپاو هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و چند ساتیک گوتی بو ئاوازی وشکی قهله په شه کان هه لختست، بالایه کی به رزو چوارشانه ی هه بوو پالتویه کی چه رمی که شخه ی پۆشیبوو، له گه ل سیمای پیاوانه و زبرو چاوه کاریگه ره کانی که له ژیر برۆ نه ستورو دریزه کانیه وه په نهان بوون، مروفیکی دوور له گالتو بیرمه ندو جامبازیان پیشانده دا، دهستی بو نیتو گیرفانی پالتوکه ی بردو پسووله یه کی میلی ده رهیتاو چند ساتی له پوخساری پینج ساله ی پیشووی خۆی راما، نیگای ساردی به سه ر نیشانه کانی پسووله که وه خلیسکا، ناو، موخته شه م، ناوی خانه واده یی،،، له گه ل هه ر وشه یه ک که به ژیر چاوانی موخته شه مدا تیده په ری قورساییه ک له بق و کینه فشاری بو گه رووی ده هیتا له کاتی که پالی به قه دی دار چناریکی نه ستوره وه ده دا خه یالی بو پینج سالی رابردو رویشتبوو، نه و سه رده مه هیتا بو خۆی که سی بوو که تازه سه ری له نیتو نه وانی دیکه ده رهیتا بوو گه وره و کویتا بو خۆی بوو، پاره و سه روه تی به ده ستها توو له کرین و فروشتنی فسته ق ژیر زمانی تام کردبوو ژیانیک بوو که خوشی بو نه و مینا پیشانده دا، مینای بیچاره! چه نده خوشحالبوو که پاش چند سال ده ربه ده ری و کرچیتی دووچار ده بووه خاوه نی خانوویه ک، ئانا هیتا ی کچی و ئارشی کوری چه نده دلخۆشبوون که هه رچی ده یانه ویست بۆیان ناماده ده بوو، به لام،،، نه یده زانی چون بوو هه موو شتی له نا کاو به سه ریه کدا که وتن و تیکچوون، چه که کانی گه راندنه وه و حیساباته کانی به تال بوون و که به خۆ هاته وه ببوو به که سیکی ته واو تیکشکاو که هه تا پاره ی کرینی نانی

شهو انیشی نه بوو،، مینا ته مهنی خوئی له پیناو ئه ودا به هه ده ردا بوو له غه ما دیقی کرد و،،،،

شهو می مه رگی مینا، دریزترین و تالترین شهوی تاریکی ژبانی بوو، کاتی نیوه شهو له خو ههستا و هاوسه ره که ی نه دیت، به نیگه رانیه وه به دووایدا گه را له پر چاوی به مینا که وت که له ژووری پیشوازی میوان له سوچیکدا دوور له چاوی ئه و له سهر هه مان جینگه ی نویژی هه میشه یی به هه مان سه ریوشی سپی گولدار ی شهوی بوو کینیه وه بووه و قبیله پاکشابوو، به دیتنی ئه م دیمه نه سه یر و پاچله کینه ره له جیبی خوئی وشک بوو، نه بده زانی چی پوویدا وه، کاتی هاته وه هوش خوئی، بو به رده می پویشت و به په له سه ریوشه که ی له سهر ده موچاوی لابر دو پوخساری میهره بانی هاوسه ره که ی به چاوانی داخراوو بی هیچ جووره جووله یه ک دیت و نه یتوانی هاوار نه کاتن، له گه ل ئه وه ی له سه ره تایی ژبانی هاوبه شیان له سه ره مه سه له ماددی و مانه وییه کان کیشه یان له گه ل یه کتر هه بوو، به لام مینا دوور له چاوی ئه و خه ریکی خواپه رستی خوئی بوو له به رامبه ر قسه سووک و گالته جار بییه کانی میترده که ی خوئی راده گرت، ئه و شه وه، موخته شه م به دیتنی جه سه تی ساردی هاوسه ری له و جیبه دا هه سستی کرد فریشته یه کی زه وی به په رو بایی برینداره وه بو خه ویکی تاهه تایی پویشتوه، ئه م کاره ساته له نزیکه وه پوچ و ناخی شله ژاند و رووداویکی پشت شکین بوو چه ند سالیگ زووتر ئه وی پیری کرد، موخته شه م ناهیکی هه لکیشاو به هوش هاته وه، ((سلاوتان لیبی کاکه!)) موخته شه م پاچله کی و بو دوواوه گه رایه وه، یه که مجار نه یتوانی پوخساری هه تاو سووتینه ری گهنجیکی له پولواز که له به رده می وه ستابوو بنا سیتته وه، هیشتا هر به پارایی و فرمیسه که وه ته ماشای ده کرد که گهنجه که بو پیشه وه تره ات و هه ردوو ده سستی له سه ره یه کتر دانا بوو که می بو پیشه وه چه مایه وه به که می زه رده خه نه وه گووتی: ((چیه نامناسیتته وه کاکه؟! من جومعم، سالی پار له باغاتی فسته قی ئیوه دا کارم ده کرد،،،)) موخته شه م به پیری هاته وه گووتی: ((وهی وهی، کاک جومعه! لیتره چیده که ن؟! وامزانی بو ئه فغانستان بو لای خانه واده که ت

رۆيشتويوه!) جومعه قه مسه له كهی چاك كردو جله كانی كه می هه لكيشاو به شه رمه زارییه وه گووتی: ((نا كاكه! ئیمه پاره ی گه رانه وه مان بۆ ولاتی خۆمان نیه، هه ر له بهر ئه وه شه كه ئه مپۆ ئیوه م بینی، بیزارتان ده كه م، ئه گه ر له یادتان بی پاره نیوه ی حه قه كه ی خۆمان پیدام و به لیتاندا سی مانگ دوواتر نیوه كه ی دیکه شم بده نی، كه چی ئه وه هه شت مانگ تیپه ریوه و هیشتا كه شتیكتان پینه داوم، چه ندین جار بۆ به رده می ماله كه تان هاتووم به لام هیچ كه سینگی لینه بووه، تا ئه وه بوو ئه مپۆ كه به ریکه وت جه نابتانم بینی، ده مه وی تكانان لیبكه م دلتنان نرم بی و پاره كه ی كه ماوه بمده نی تا هه رچی زووتره بۆ زیدم بگه ریمه وه، دلم بۆ ئه فغانستان و خانه واده كه م زۆر ته نگ بووه!) موخته شه م دووباره سه راپای كریكاره كه ی به چاو به سه ركرده وه، جومعه ته مه نی بیست و دوو سال بوو به لام ئه و ریزو ره وشته ی به رامبه ر گه وره ی خۆی ده بینواند، له گشت كریكاره ئه فغانیه كانی دیکه جودای ده كرده وه و هه ر ئه و خاسیه تانه شی بوو سه رنجی موخته شه میان پاكیشابوو خۆشی ده ویست، هه ربه و جۆره ی كه موخته شه م له كریكاره به ره وشته كه ی پامابوو، ئه مپیش به ریزو شه رمه وه چاوه پوانی وه لامی بوو، له پیر بیرۆكه یه ك وه ك تریشقه به میتشگی موخته شه مدا تیپه ری و راجله گی: ((ئه مه باشترین ده رفه ته بۆ پاكردن له ده ست خاوه ن قه رز)) ده نگێکی شه یسانی له خه یالی زا به له ی دایه وه و سه رنجی بۆ لای خۆی پاكیشاو جادویی لیکرد: ((چكه سی له م گه نجه بیگانه یه باشتره؟! خۆت دووامه خه! ئه گه ر ده ته وی ته مه نیکی ئاسووده به سه ر بیه ت، ساتیک دووامه كه وه!)) هه ستیگی شاراوه بست به بستی ساردی موخته شه می داگرت و جله وی هیزو توانای ناخی كرد، موخته شه م زه رده خه نه یه کی بۆ كردو گووتی: ((وه لا منیش وا ریکه وت هه ر چه ند خوله كێك پيش ئیستا له خه یالما بووی، به لام ئیستا پاره م لانیه، هه ولده م تا كۆتایی هه فته پاره كه ت بده می بۆ ئه وه ی تۆش به خه یالی ئاسووده وه بۆ لای خانه واده كه ت بگه رپینه وه)) جومعه ش به خۆشحالییه وه گووتی: ((به راستی سوپاستدكم گه وره م! دنیا یه ك مه منونم لیتان!))

لیتری به نرین دهرهینا و ئینجا له کاتی که ههولی دها گوی به هاواری ویزدانی
 نه دات، ههردوو دهستی له سهه پشته ئوتومبيله که داناو بو پيشه وه پالی پيوه نا،
 هه ره ئه و پاله به سهبوو بو ئه وهی ئوتومبيل له سهه پيوه کی تا ئاستی لیژ
 بگيرسیته وه به دۆلیکی که می قول کۆتایی بی، به هوی کاریگری خزینی به سهه
 زهوی ته ره به جووله بیته و بو پيشه وه بپوات، موخته شهه خیرا گالۆنه به نرینه که ی
 به ئوتومبيله که دا کردو،، له بهردهم شوپوبونه وهی بو دۆله که به باشی دهنگی
 هاواره پر پارانه وه کانی جومهعی له ناوه وه ده بیست که داوای هاوکاری ده کرد،
 پاش بهرکه وتنی ئوتومبيله که به تاشه بهرده کان ئینجا که وته ژیر دۆلیکی قول و
 کیتوک له ناگر سهه رتا پای قووتدا، موخته شهه خیرا له دیمه نه که دوورکه وته وه تا
 هه لقرچانی مروفیکی بیگونا ه به م شتیه یه نه بیینی، هه موو شتی به باشی ته واو
 ببوو، سهه ریکی به رز کرده وه و ته ماشایه کی تروسکایی گلۆبه کانی شاری له
 بهرده می ئیواره دا کرد، ئیستا ده بی چهند کیلۆمه ترئ تا شار به پی بپوات،
 پالتۆکه ی ریکخست و که وته ری پيشانگای نیونه ته وهی کتیبی تاران له ئاپۆره ی
 جه ماوه ره شه پۆلی دها، موخته شهه به بی مه یلیه وه بو لای منداله کانی ده رویشته
 له کاتیکدا ئه وان به چه زو تاسه وه به دووای کتیبدا ده گه پان و له م ژوور بو ئه و
 ژوور ده چوون، ئه و دهستی به بۆله بۆل کرد: ((مروف له نیو ئه م قه ره بالغیه
 وه رسکه ره دلی ته نگ ده بی! مندالان زووتر شته کانتان بکرن تا به کاره کانی
 دیکه م رابگه م،، ناخر ئه مه چ کتیبیکه تو کریوته ئارش گیان، تو هیچ
 په یوه ندییه کت به کتیبی پۆلیسی و تاوانه وه نیه و به سی هه زار تومانی شه ئه م
 رۆمانه ده ته وی چی بکه ی؟!)) موخته شهه هیشتا هه ره خه ریکی پرته و بۆله بوو
 له گه ل کوره که ی که که که ی به کۆلیک کتیبی ژیر بالیه وه ده رکه وت:
 ((بابه! پاره که به م کاکه یه بده!)) موخته شه به سهه سوپمانه وه کتیبه کانی
 رۆمانی به ریز سهه رکرد: ((توخوا جا تو له گه ل ئه م هه موو وانه قورسانه ی که هه ته
 ده توانی ئه م کتیبانه بخوینیته وه؟! ئی ده باشه بیریکیش له گیرفانی به ده ختیکی
 وه کو منیش بکه نه وه!)) که که ی به وروژاوییه وه گووتی: ((به لاین ده ده م ئه مانه

دووا کتیب بن که له پیشانگا ده یانکریم! ئیستا برۆو پاره کانیان بده تا به کرینی
 شته کانی دیکه رابگهین!!)) موخته شه م له سووچینکدا کچه که و کورپه که ی به ره لا
 کرد له کاتیکدا له ژیر لیوه وه نه عله تی لیده کردن، به په له به ره و ژووریک چوو
 له ناکاو سینهی بهر سینهی یه کیک که وت، سه ری بهرز کرده وه و به ریزه وه داوای
 لیبوردنی کرد: ((بیه خشن، ناگام له خۆم نه بوو بۆیه بهر یه ک که وتین!!)) به لام له پر
 که چاوی به کابرا که وت شله ژا و له شی که وت له رزین، کابراش به چه ساوی و
 بیباوه رپییه وه له موخته شه م رامابوو: ((ناه باوه ریم نه ده کرد،،، کاک موخته شه م!
 مه گر تو،،، تو زیندووی، مه گر دوو سال له بهر ده می ئیمه به ئوتومبیلته وه له
 دۆلکی نزیك شار نه سووتایت و نه بوو یته قه ره برهوت؟! تو،،، لیره،،، تاران،،،؟!))
 موخته شه م خیرا به سه ر خۆیدا زالبوو به توندی گووتی: ((به هله تیگه یشتووی
 کاکه! به یارمه تیت!!)) ئینجا بی ئه وه ی سه رنج له کابرا بدات که به سه رسامبییه وه
 سه بری ده کرد رۆیشت، به خه یالکی ئالۆزه وه پاره ی کتیبی منداله کانی داو
 دهستی گرتن و بی ئه وه ی سه رنج له پرسیاره کانیان بدات به نیو ئاپۆره ی ئه م
 خه لکه دا هه لات، بی ناگابوو له وه ی ئه و پیاوه یه کیک بوو له خاوه ن قه رزه کانی،
 تازه په ی به نه خشه ی موخته شه م بردبوو، پیش ئه وه هه نگاهوی نابوو، بۆیه
 پۆلیسی له پووداوه که ناگادار کرده وه و ئینجا به دوای هه نگاهو به هه نگاهوی
 موخته شه م تا ماله که ی که ژیر زه مینکی بچوک بوو له چه قی شار که وتن،
 نزیکه ی دوای کاتژمیریک له کاتیکدا که موخته شه م بۆ دۆزینه وه ی رینگا چاره یه ک
 به ته له فۆن قسه ی له گه ل یه کی له هاوپی تازه کانی ده کرد، زهنگی ده رگیان لیدا،
 موخته شه م به ترس و شیوانه وه ته له فۆنه که ی داخسته وه و باوه رپی نه ده کرد به م
 خیراییه شیرازه ی کاره که ی بچپریت، به پاریزه وه به ره و ده رگای ماله وه رۆی،
 به لام کورپه که ی له و زووتر به ره و ده رگا که رایکرد، هه ر که ئارش ده رگای کرده وه،
 موخته شه م به دیتنی کارمه ندانی پۆلیس و کابرایه کی گهنج له جیبی خۆی وشک
 بوو،،،، دۆسیه ی لیکۆلینه وه م کرده وه و پووم له موخته شه م کرد و گووتم: ((باشه
 کاک موخته شه م! فایله که ت زۆر سه نگینه، ناته وی باسبکه ی که بۆچی به م پۆژه و

به م جیگایه گه یشتوی؟!)) موخته شه م به نارامیه وه سه ری بلندکرد، چاوه غه مگینه کانی له من بپی و به دهنگیکه وه که دهگوت له بنی چالیکه وه قسه دهکات گوتی: ((چی بلیم جه نابی نه فسه ر؟! هموو پیتشینم وا له نیتو ئم دوسیه یه، به لام خوزگه دهستم به خوینی مرۆفیکی بیگونا ه سوور نه کردبا، من وامزانی که به م فیله هموو باوه ر دهکن که من به ئوتومبیله که مه وه له دۆلێکدا هه لڈیروم و مردووم، دووچار هموو دهستم ل هه لده گرن و منیش به خه یالی ئاسوده وه بۆ پایته خت دیم و دوور له چاوی خاوه ن قه رزان ژیانیکی تازه دهست پیده که م، ده مزانی تاران به م جه نجالیه وه کون و قورینی زوره و ده توانم چه ند سالیک خۆمی تیدا بشارمه وه تا ئاوه کان له ئاش بکه ون و من له خه یالی دۆستان و هاوپیان و له همموان گرینگتر له بیری خاوه ن قه رزه پیداکره کان ده سپریمه وه و گشتیان به مردووم داده نین و دوسیه ی ژیانم ده خه نه ئه رشیفه وه !

دوو سال به م شیه یه له سووچیکدا ژيام، به لام باوه رپکه ن ته نها شه ویکیش به خه یالی ئاسوده وه نه نوستوم، هموو شه وئ نازاری ویزدان و میرده زمه م ده بین، شه ویک هاوسه ری خوالیخۆشبووم لیم توپه ده بوو، شه وی دوایی سیمای سته مدیده ی جومعه م له خه ودا ده دیت، شه ویکی دیکه خاوه ن قه رزه کان له جیهانی خه ودا هاواریان ده کرد: جامبازی بکوژ!

به کورتی ساتیک نارام نه بوو تا ئه وکاته ی سه ره نجام خوا تۆله ی خوینی جومعه ی وه رگرته وه و بی نه وه ی بیر بکه مه وه که له گه ل هاوشارییه کم که به کی له خاوه ن قه رزه کانم بوو پوو به پوو ده بمه وه و گشت پووداوه که،،،، ئیستاش به جورته وه دانپیدا ده نیم که خوینی مرۆفی بیگونا ه له سه ر زه وی نامینیته وه و داوینی بکوژ ده گرت، وای له من که به دهستی خۆم پۆحی ئه و که نه ج به یگانه یه م کیشا،،،، به داخه وه سه روه ختیکی دیکه تازه ناگه پیته وه تا پیش به تاوانیک که نه نجام داوه بگرم، ئیستا له به رده م قاپی یاسا به گشت ئه و تاوانانه ی تیوه بیان گلاوم دانیان پیداده نیم و پازیم چونکه جامبازیکی بکوژ بووم، هه رچی یاسا بیلی پازیده م،،،،،))

چاره‌نوسازان

تیشکه سووتینه ره کانی هه تاو لیره به دوواوه له نیوه رۆی گهرمی هاوین هاوشیوهی چزوی ژه هراوی به جهستهی ماندوو نارهق کردوی دوو کریکاری گه نجدا ده چوو که له جیگایه کی چۆل و دوور له شار خهریکی چال هه لکه ندن بوون، دووا جار قورسی کاره که ناچاری به پشوودان کردن، به کیکیان که گه نجتری پیشانده دا له دووای خواردنه وهی جورعه یه ک ناو به بیزاری و بیتاقه تیه وه پوی له وی دیکه یان کردو گووتی: ((چاوت له گه مهی پۆزگار دین محمه د گیان! به هه زار ئومیدو ناره زوو له ئه فغانستانی ولاتی خۆمان بۆ ئیران هاتووین، به لام حه یف هه موو ناره زوومان نه خشی سه ر ئاوبوو!)) دین محمه د که پوخساری چهند سالتیک له و گه وره تری پیشانده دا، به حه سه ره ته وه گووتی: ((جگه له خۆراگری به رامبه ر ئه م بارو دۆخه گول موراد گیان چاره چیه؟)) گول موراد ساتیک چاوی له سیمای شیاوو ماندوی دین محمه د بری، به جۆری که دین محمه د له نیگای کاریگه رو ماناداری هاو پیکه ی کومه لیک قسه ی زۆری خوینده وه، بۆیه به شک و دوودلیه وه گووتی: ((ديسان چ بیرۆکه یه کت له میشکدایه گول مراد؟ ئه مه یس به پیکه نینه وه گووتی: ((نافه رین، زوو له مه به ستم تیگه یشتی، ئه وه ی راستی بی من پلانی نه خشه یه کی دروست و باشم بۆ ده وله مند بوون هه یه)) دین محمه د به بی حه وسه له ییه وه گووتی: ((بزانه براده ر! ئه گه ر له بری کاریکی پیچه وانه دای من له گه لئا نیم چونکه تاقه تی ژانه سه رم نیه ده زانم دووا جار هه ر ده که وینه داوه وه!)) گول موراد به دلناییه وه گووتی: ((ده میکه من بیر له م نه خشه یه ده که مه وه و هه موو شتیکیشم هه لسه نگاندوو، مه گه ر تو بۆ ژن و مندالت بیتاقه ت نه بووی؟!))

دین محمه د له ژیر لیوه وه گووتی: ((چۆن، زۆریش بیتاقه تبووم، به لام کاری هه له،،،)) گول موراد قسه که ی پی بری و به دلته نگیه وه گووتی: ((نه مده زانی به م ئه ندازه یه ترسنۆکی! وه ره خویه ده مه وی له گه ل چ که سیکی ترسنۆک ده وله مند بین!)) دین محمه د که می خۆی سه رکۆنه کردو دووا جار حه وسه له ی نه ماو پرسی:

((ئىستا نه خشه كهت چيه؟)) گول مورد به بيستنى ئىم قسه يه گه شايه وه به خوشحال يه وه سه رى به گو ييه وه نا، دنيا تازه روناك ببوو، جادده يه كه له شار درده چوو به ده شتى كدا ده خولايه وه، به شار يكي دراوسى ده گه يشت و له وكاته دا به يانى له خه لوه ت و بيده نكي دا وه نه وزى ده دا، شوفير يكي گه نج كه هيشتا له به يوه ندى ناوه ختى دايك و باوكى نيگه ران وحه په ساو بوو، كاتى جادده ي چولى ديت، قاچى له سه ر پايده رى گازه كه داناو له ژير ليئوه وه نه فره تى بۆ زه وى و رۆزگار ده نار د، ريگاي گونديكي كه دايك و باوكى له وي دا نيشته جيبون گرته به ر، به لام به جورتيك نوقمى خه يالاته كانى ببوو سه ره تا سه رنجى دوو كه سى نه دا كه تا ناوه راستى جاده هاتبون و به هاوارو زار ييه وه داواى كۆمه كيان ده كرد، به لام له دورى چند مه تريك ئوتومبيله كه ي راگرت و پاشه و پاش بۆ لايان گه رايه وه، به كى له و دوو كه سه بۆ پيشه وه رايكرد و به ده نكيكي شتواوو تيكه ل به پارانه وه گووتى: ((كاكه خوا خيتر بنوسى كه له وكاته دا به هانا مانه وه هاتى، ده بى هرچى زووتره به گوندى،،، برون، زه حمه ت نه بى به وي مان بگه يه نى؟! نه گه ر ريگاشت به سه ر وي دا نيه، عه بى تيدا نيه هه رنا تا نزى كى وي مان به؟!)) شوفيره كه پرسى: ((چى بووه وا به م به يانيه زووه خه ريكن بۆ لادى ده رۆن؟)) به كى كيان به تيروته سه لى گيرايه وه گووتى: ((ئيمه كرىكارى خانوبه ره ين له مرۆكه وه ده بى له نيو گوندا ده خانوو بۆ خاوه ن كارمان دروست بگه ين، چونكه گشت كرىكارانى ديكه پيش ئيمه زووتر به ئوتومبيل رويشتون، دره نگمان به سه ردا هاتووه ده بى هرچى زووتره خۆمان بگه يه نينه وى، نه وه ي راستى بى له كاتى خۆى به هاوارمانه وه هاتى!!)) شوفيره گه نجه كه پرسى: ((نه فغانين؟)) كابرا تيله چاويكى له هاوريكه ي پشته وه ي كردو له ژير ليئوه وه گووتى: ((به لى، به لام به م زووانه بۆ نيشتيمانى خۆمان ده گه ر يينه وه!!)) چند كيلۆمه ترى له شار دور كه وتبونه وه، به ريگايه كى خۆلاوى و ناسه ركه ي سورانه وه كه بۆ ئه و گونده ي مه به ستيان بوو ده چوو له نتيوان بيابان دا به چۆله وان يه ك تيده په رين كه هيچ گياندار يكي ليئنه بوو، بيده نكي بالى به سه ر جادده ي چۆلدا كيشابوو، شوفيره

گه‌نجه‌که هیشتا له بیرى ئه‌وه‌دا بوو له‌ناکاو سه‌رنجى دووده‌ستى به‌هیزیدا به
 ده‌ورى گه‌ردنیه‌وه که به‌توندى ده‌یگوشى و هه‌ناسه‌ی توند ده‌کرد، ئه‌میش بى
 ئاگابوو، به‌ترسه‌وه ته‌ماشایه‌کى ته‌نیشتى کرد تا کۆمه‌کى بکات، به‌لام چاوى
 خوینین و زه‌ق و سیمای بى به‌زه‌یى گه‌شتیار ئه‌مى ئاومید کرد و به‌په‌له ده‌ستى
 له لیخوړین هه‌لگرت و له قه‌راغ جادده رایگرت، هه‌ولیدا خۆی له‌و گه‌مارۆ پته‌وو
 مه‌رگه‌ینه‌ پزگار بکات، به‌لام بریسکه‌ی تیغى لیواری چه‌قویه‌ک که سه‌رنشینى
 پێشه‌وه به‌رامبه‌ر چاوه‌ تۆقینه‌ره‌کانى خۆى رایگرت، ترس و دل‌ه‌پاوکیى دوو
 ئه‌وه‌نده کردو هه‌ر که ویستى خۆى پاپسکینى، یه‌که‌مین لیدانى چه‌قو به‌ر دل‌ی
 که‌وت و خوین فواره‌ی کرد، ئه‌میش له‌تاو ئازار تلى ده‌دا و ده‌یه‌ویست هاوار بکات
 و داواى کۆمه‌ک بکات، به‌لام ئه‌لقه‌ی مه‌رگبارى ده‌سته‌کانى سه‌رنشینه‌که‌ی
 پشته‌وه سات به‌ سات توندتر ده‌بوو هه‌ناسه‌ی قورستر ده‌کرد، یه‌ک به‌دوواى یه‌ک
 چه‌قۆشیان له‌ جه‌سته‌ی دا پۆده‌کرد، خوین قولپى ده‌داو دل‌په‌قى هیزشبه‌رانیش
 بى ئه‌ندازه‌ بوو، زۆرى نه‌برد جه‌سته‌ی بى هه‌ست بوو له‌نیو دانه‌ داخراوه‌کانى به
 سه‌ختیه‌وه ورته‌یه‌کى لیوه‌هات و گووتى: ((ناپیاوینه! من،،،مال و منالم
 هه‌یه،،،باوک و،،،دایکم،،،چاوه‌روان،،،)) به‌لام دووا چه‌قۆى گول موراد کۆتایى به
 قسه‌که‌ی هیئا و دل‌ی بریندارو خویناوى بۆ هه‌میشه له‌کار که‌وت، گول موراد که
 خه‌یالى له‌ باره‌ی شوفیره‌وه ئاسووده بوو ئاماژه‌ی بۆ دین محمه‌د کردو گووتى:
 ((ئیدی ته‌واو بوو، به‌په‌لایکه‌!)) ئینجا چه‌قۆى خوینینى به‌ کراسى پارچه‌ پارچه‌ی
 گه‌نجه‌که سپیه‌وه و له‌ گیرفانى داینایه‌وه و به‌په‌له خه‌ریکی پشکنینى گیرفانه‌کانى
 کوژراو بوون، دین محمه‌د بېباوه‌پانه له‌ ده‌سته‌کانى خۆى پامابوو له‌ ترس و
 تۆقین ده‌له‌رزى: ((واته من به‌ ده‌سته‌کانى خۆم موقوفم کوشت؟! نا،،،واى
 له‌من!)) دوواى پووى له‌ گول موراد کرد: ((ئیستا چى له‌م تهرمه‌ بکه‌ین؟!))
 گول موراد به‌خۆشحالیه‌وه پاره‌ کاغه‌زه‌کانى له‌ گیرفانى داناو به‌ بینینى په‌نگ و
 پووى په‌ریوو ده‌نگى له‌رزۆکی هاوړیکه‌ی ده‌ستى به‌ قاقای پیکه‌نین کردو گووتى:
 ((چیه‌ هاوړى؟! زۆر ترسای وانیه‌؟! گرینگ یه‌که‌م هه‌نگاو بوو که تۆ هه‌لتگرت و

هاوبه‌شی تاوانی من له كوشتنی ئەم گەنجە بووی، ئیدی ریگای پاكردنت نیه و دەبی تا کوتایی له‌گەڵماویت! تازه نیشه‌که‌مان کردووه)) دین محەمد به توره‌بیه‌وه هاواری کرد: ((ونبه بی ویزدان! خۆم دەزانم چ قوریکم به‌سه‌رماکردووه، گووتم ئەم تەرمه چی لیکه‌ین؟!)) گول موراد به‌لگه‌وشت و مه‌که‌کانی له‌سه‌ر داشبولی ئوتومبیله‌که‌هه‌لگرت و به‌هیمنیه‌وه‌گووتی: ((ئه‌مه پرسیاوی ناوی! چ زۆره‌له‌م ناوه‌چال زۆره‌! ده‌بی بیخه‌ینه‌یه‌کی له‌چاله‌کانه‌وه، ئینجا به‌سۆراغی ئه‌و پلانه‌ی که‌ماوه‌برۆین، ئاماده‌ی؟!))

دیناخه‌ریکبوو تاریک ده‌بوو که‌دوای بیستنی هه‌والی له‌ریگای پۆستی یه‌کی له‌بازگه‌کانی پشکنینه‌وه‌له‌باره‌ی توژیینه‌وه‌له‌وه‌ستاندن ئوتومبیلیکی پرکه‌ل و په‌لی گومانلیکراو، له‌گه‌ڵیه‌که‌دووکه‌سی هاوکارم به‌شوینی مه‌به‌ست گه‌یشتین و خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه‌و پرسیاوکردن بووین، ئه‌فسه‌ری پاسه‌وان چۆنیه‌تی بوودانی بووداوه‌که‌ی به‌م شتیه‌یه‌پوونکرده‌وه: ((جه‌نابی ئه‌فسه‌ر! سیماو قسه‌کردنی سه‌رنشینه‌کانی ئوتومبیله‌که‌ئه‌وه‌ده‌سه‌لمینی که‌ئه‌فغانین و هه‌چ جۆره‌به‌لگه‌یه‌کیان پێ نیه‌که‌ده‌ریبخات ئەمان‌خواه‌نی ئەم ئوتومبیله‌ن، به‌لام شتی که‌بۆچوونی کارمه‌ندانی ئیمه‌ی بۆ لای خۆی پاکیشا و بووه‌هۆی ئه‌وه‌ی لێیان بکه‌وینه‌شکه‌وه، شتیه‌و‌په‌واله‌تی ناو ئوتومبیله‌که‌بوو که‌قه‌ره‌بالغ و تیگچرژاوی پیشانده‌دا، وه‌له‌ژێر کورسی شوڤیریش په‌له‌خوین ده‌بینرا و له‌سه‌ر پوختاری یه‌کیکیش له‌وان پاشماوه‌ی برین و پووشاوی به‌رچاوه‌که‌وت، له‌نیو‌گه‌رفانی ئەم که‌سه‌ش چه‌قۆیه‌کی مشاری خوینین دۆزایه‌وه، هه‌روه‌ها که‌سی دووه‌میش له‌کاتی پووبه‌پووبوونه‌وه‌له‌گه‌ڵمان بی ئەندازه‌ترسابوو به‌ده‌نگی له‌رزۆک و بیچاره‌بیه‌وه‌وه‌لامی پرسیاوه‌کانی ئیمه‌ی ده‌دایه‌وه، هه‌موو ئەم خالنه‌وایکرد گومان بکه‌ین و بیوه‌ستین و سه‌رنشینه‌کانی بگرین، ئیستا هه‌رچی ئیوه‌بهرموون ئەنجامی ده‌ده‌ین)) به‌پینمایی ئه‌فسه‌ری پاسه‌وان بۆ گرتووخانه‌رۆیشتم و به‌ره‌و پووی دوو گەنج بوومه‌وه‌که‌جلی کریکاریان له‌به‌ردابوو، گه‌نجی یه‌که‌م هه‌ر که‌منی دیت ده‌ستی به‌سکالا کرد: ((جه‌نابی ئه‌فسه‌ر! باوه‌ر بکه‌ن

هه له يه ك پوویداوه و له خۆرا ئیمه یان گرتووه، بېگونا هین)) ته ماشایه کی هاوړیکه یم
 کرد که ترس و شله ژان له چاوانیدا شه پۆلیان د هدا و بیهوده هه ولى د هدا به سهر
 خویدا زالبی، پووم تیکردن و گوتم: ((ناخر ئیوه بی هیچ به لگه نامه یه ك ئه م
 ئوتومبيله ده هاژوون، مه به ستم ئه ویه هیچ شتی نیه بیسه لمیئی که جه نابتان
 خاوه نین؟!)) که نجه که به هیمنیه کی ساخته وه گووتی: ((ئی باشه بیرمان چوو
 به لیتنامه ی ئوتومبيله که هه لگرین، هه ر ئیستا هاوړیکه م ده نیرم بیه ئی)) به لام
 له ناکاو که نجه که ی دیکه یان که دووایی خوی به دین محمه دی بیست و نو ساله
 ناساند، زور توره بوو به زمانیکی قورسی ئه فغانیه وه هاواری کرد: ((من چیدیکه
 ناتوانم سیناریو بکه م گول موراد! ده مه وی هه موو شتی ئاشکرا که م و ویزدانم
 ئاسووده بی)) گول موراد وه ک بلئی گشت پلانه کانی وه ک نه خشی سهر ئاو
 ده بیئی، له پر په نگ و پووی گورپا و خوین به ری چاوانی گرت و هاوشیوه ی هه لویه ک
 په لاماری هاوړیکه یداو مشته کۆله یه کی توندی به لووتیدا کیشا: ((بیده نگ به
 هاوړی نیوه پی! بی ماریفت،،،)) و زور زوو هه مووشتیک ئاشکرا ده بیئت، پاش
 کاترمیری هه موو شت کۆتایی هاتبوو، گول موراد به ده سه به سراوییه وه له پشت
 شیشه کانی زیندان نه عله تی بو زه وی و پوژگار ده نارد و تیری که وانی خراپه و
 نه فره ته کانی له دین محمه د ده گرت و به فاپاک و ترستۆکی له قه له م د هدا، دین
 محمه د به سه رو پووی شین هه لگه پراوو برینداریه وه له ژووری توژیینه وه به ره و
 پووم دانیشتبوو به چاوی پر له فرمیسکه وه پازی تاوانی دلته زینتانی ئاشکرا
 ده کرد: ((هه موو گوناھی گول موراد بوو، خه ریکبوو له نیو ولاتی خوم شاری
 قه نده هار به قوربانی خا که که شی بم له گه ل ژن و دوو مندالم ژیانم به لوقمه نانیکی
 نه مرو نه ئی ده برده سهر، که گول موراد کوپی دراوسیئی کونمان تازه ژنی
 هینابوو له بن سه ری هه لخویندم و له باره ی هه ل و مه رجی باشی کار له ئیران
 قسه ی بو کردم و پیشنیاری کرد به جووته بو ئیشکردن به ره و ئیره بین، سه ره تا
 حه زم له م سه فره نه بوو، پاسته ژیانیکی هه ژاران هه ژیام به لام دوو جار به م جوړه
 ژیانه راهاتبووم و هه ر ته نها منیش نه بووم له هه ژاری و بیبه ختی لینگه ژه نه م

ده‌کرد، به‌لکو زۆرینه‌ی ئه‌فغانه‌كان لێی بێبهری نه‌بوون، به‌كورتی پێمخۆشنه‌بوو
 ئاواره‌ی سه‌ر زه‌وییه‌کی غوربه‌ت بیهین، كه‌چی گول موراد ده‌سه‌بردارم نه‌بوو،
 ئه‌وه‌نده‌ی باسی پاره‌و سه‌روه‌تی له‌ ئێراندا كرد و گالته‌ی پێكردم ناچار قایل بووم
 و به‌ هه‌زار ده‌رده‌سه‌ریشه‌وه‌ خانه‌واده‌كه‌م رازیكرد و ئاماده‌ی سه‌فه‌ر بووین،
 بپیارمان وابوو له‌ دوای چه‌ند سالێك كاركردن و پاره‌ی باش كۆكردنه‌وه‌ بۆ زێدی
 خۆمان بگه‌رێینه‌وه‌، له‌ ئێو ئێران هه‌رچه‌ندی به‌شوێن كاری چاك و ئابروومه‌نددا
 گه‌راین، به‌ بێ هیوایی گه‌یشتین و له‌ كۆتاییدا ناچار به‌ كاره‌ سه‌خته‌كاني وه‌كو
 خانووبه‌ره‌و چال هه‌لكه‌ندن بووین، هه‌رچی په‌یدا شمان ده‌كرد له‌ خواردن و خۆراك و
 كرتی خانو ئه‌م شتانه‌مان ده‌دايه‌وه‌و شتیکی كه‌ممان بۆ ده‌مايه‌وه‌ و وه‌ك
 لێقه‌وماومان لێهاتبوو نه‌مانده‌زانی چیه‌كه‌ین، له‌لایه‌كه‌وه‌ پووی گه‌رانه‌وه‌شمان بۆ
 شاری خۆمان نه‌بوو تا ئه‌و كاته‌ی شه‌یتانی گول موراد دووباره‌ فریوی دامه‌وه‌،
 چونكه‌ به‌ ئامانجه‌كه‌ی واته‌ پاره‌داربوون نه‌گه‌یشتبوو پێشنیاری كرد به‌ جلی
 كرتیكاریه‌وه‌ له‌سه‌ر ڕێگای ئه‌و ئوتومبیلانه‌ی كه‌ یه‌ك كه‌سیان تێدايه‌ بووه‌ستین و
 به‌ كوشتنی شوڤیره‌كه‌و دزینی ئوتومبیله‌كه‌ی و شق و شر كردن و فرۆشتنیان
 به‌ ده‌لال و مالکپه‌كان به‌ پاره‌یه‌کی زۆر ده‌گه‌ین، گول موراد ئه‌وه‌نده‌ی گووت و
 سه‌راسووم بوو تا سه‌ره‌نجام رازی به‌ هاوكاری كردنی بووم، له‌ كاتیكدا به‌ ته‌واوی
 بوونمه‌وه‌ له‌م كاره‌ شه‌رمه‌زارم، باوه‌رپه‌كان له‌ یه‌كه‌مین تاوانه‌وه‌ كه‌ ئه‌نجامماندا
 ریسواپووین)) دین محمه‌د كه‌ به‌م جیگایه‌ گه‌یشت فرمیسكه‌كاني سپیه‌وه‌و
 هه‌ناسه‌یه‌کی به‌ ئاسوده‌یی هه‌لكێشا، وه‌ك بلیی بارێکی قورسی به‌سه‌ر شانیه‌وه‌
 هه‌لگرتبوو، پاشان به‌رده‌وام بوو: ((ته‌رمی شوڤیره‌كه‌مان بۆ ناو چالێکی دووره‌
 ده‌ستی بیابان فریدا، ئاماده‌م شوینه‌كه‌شتان پێشانده‌م)) دین محمه‌د بێده‌نگ
 بوو، بێده‌نگیه‌کی تالی درێژ كه‌ ئه‌وی بۆ جیهانی خۆی برد، كاتی سه‌ری بێند
 كرد، غه‌مێکی قوول له‌ نیگای په‌شیمانی دا ده‌بینرا: ((ئێستا دانم به‌ هه‌موو
 شتیكدا و ده‌شزانم په‌تی سێداره‌ چاوه‌پوانمه‌، ئێستا ده‌زانم خانه‌واده‌ی كوژراو
 به‌ نیگه‌رانی و ئومێده‌وه‌ چاوی له‌ ده‌رگا بریوه‌ تا پیاوی مال بێته‌وه‌و كۆتایی به‌

چاوه پروانی سهخت بیټنی، لینگه پټین بۆ دووا هه مین جار خزمانی نزیکی کوژراو بیینم، له بهرده میان بکهومه سه ر ئه ژنۆ، فرمیتسک بریژم و داواشیان لیبکه م بمبه خشن و گهردنم ئازادکه ن، به داخه وه که چاره نوسسازان چاره نوسی منیان به جوړیکی دیکه تۆمارکرد)) .

کۆنه برين

دهنگى هاوارو گالّه گالّه درنده ييه كان گويى فه له كيان كه پر كردوو نهرم و نيانى
هه واي نه ورزى له و سپيده به هارييه له كه دار كردبوو، هه موو خه لكى لادى به وردى
و نيگه رانيه وه بو لاي شويني شه په كه پايانده كرد تا له هوكارى تيگچوونى
خه وه كه ي به يانيان تيگه ن، هه نديك كه هه واله كه يان زووتر بيستبوو ده ماري
غيره تيان جوو لاي بوو به هرچى كه بهر ده ستيان ده كه وت بو ناو هه رايه كه چوون و
بو لايه نگرى له نيل و هوزى خويان ده كه وتنه گياني كه ساني به رامبه ره وه و بيريان
له نه نجامى كاره كه يان نه ده كرده وه، يه كى به گزچان و يه كى به بيل و هه روه ها
به ده ست هيرشيان ده برد و هه نديكيش به ده ستى خالى و تنها به مشتة كو له و
پيله قه ده جه نكين، له م نيوانه دا جار جاره دهنگى ته قهش ده بيسرا كه هه لبه ته
به گشتى بى وه لام نه ده مايه وه، يه كى له سه ر زه وي ده پليشاوه و خوين له جى
گولله فيچقه ي ده كرد، به لام له و گيره و كيشه يه كه س سه رنجى تفه نگ به
ده ستانى نه دا، له گشت لايه كه وه دهنگى هاوار و ناله به رزبووه، زوريك بريندار
بوون و هه وليانده دا به هر شيوه يه ك بى له ژير ده ست وقاچى نه وانى ديكه پاكن
و له و دژوارييه سه لامه ت ده رچن، دهنگى هاوار و جنيوو قسه ناشيرينه
شه رمه يته كان كه هه ردوولا به يه كتريان ده گوت، سات به سات زياتر به رز ده بووه
تا نه وكاته ي يه كتيكان كه دوخه كه ي زور به ناله باري بينى به په له په يوه ندى
به بنكه ي مه لبه ندى ناوچه كه وه كردو له مه سه له ي مملانى و كيشه ي نيوان دوو
هوزى ناسراوى گوند، واته هوزى جمشيد خان و فرامرز خان ناگادارى كردينه وه،
زور زوو له گه ل تيمى له كارمه ندان ناماده بووين و به ره و گونده كه به ريكه وتين،
خوشبه ختانه جادده چول بوو توانيمان له ماوه ي چهند خوله كيك به شويني
شه په كه بگين، به لام نه و ديمه نه ي له بهر چاومان بوو، شاه پوچى ده ره يتاين،
شيوه ي دل پووشيتى پيشچاومان هاوشيوه ي مه يدانى شه پر ژماره يه كى زور
بريندار له سوچ و كه نار كه وتبوون و له تاو نازار ده يانفالاند و هه نديكيشيان
پتويستيان به كۆمه كه ي خي سراي پزيشكي هه بوو،

به په له ههنگاه پټوښته کانمان نا و ټوتمبیلی فریاگوزاریمان داواکرد، ښینجا به
 هاوکاری خه لکی بیتلایه نی گونده که له خالی سهره کی کیشی ههردو لاکه مان
 پرسى که هیشتا که ش ده سه ویه خه ی به کتر بوون، هیور کردنه وه ی بارودوخه که و
 گه راندنه وه ی نارامی بو گونده که هینده سه ختبوو ټاگام له تیپه رینی کات نه مابوو،
 کاتی به خو هاتمه وه چه ند کاتر میړی له نیوه رو تیده په ری، هه ندیک له برینداره کان
 که زامیکی وه هایان نه بوو له گه ل نه ندامانی خو مان به ره و نه و ده رمانگایه نه مان
 په وانه کردن که چاره سهری سه ریپیان تیدایه، نه گینا نه وانه ی دیکه مان بو
 نه خوشخانه ی شار گواستنه وه، ورده ورده خه ریکبوو دوخه که بو حاله تی ناسایی
 خوی ده گه رایه وه، هیشتا که ماندوویه تیم له به ریوه بردنی نه م سه ر ټیشه یه
 نه سه سابووه له پیی هاوکارانه وه له مردنی یه کی له به شدار بووانی شه په که
 ټاگادار کرماه وه، به پینمایى کارمه ندان بو سه ر ترمی کابرای ته من نزیکی سی و
 پینج ساله به ناوی هیدایه ت ناماده بووم که به قسه ی خه لکه که سه ر به هوژی
 ((فرامرز خان)) بوو به سینه ی کون و ناویته به خوین له سوچیکدا که وتبوو گیانی
 ده رچو بووو، جه سه ته و جله کانی دراوو خو لوی ببوو، چه ند جیبه کی ده سه ته و
 قاجیشی شین ببووه و ناو سابوو واپنده چوو کوتکی گه وره ی به رکه وتبیت، به پیی
 بوچوونی پزیشک ته نها گولله یه کی تفه نگ به ر دلای که وتبوو کاری ته واو کردبوو،
 له و کاتی کیشه وه رایه دا هیچ که سی بیری له بریندارانی رو دواوه که نه ده کرده وه،
 به هو ی وه ستانی دلای ده م و ده سه ته گیانی له ده سه تدا بوو، هه لبه ته هر به وجوره ی
 که گومانم کردبوو، کوژراو سه ره تا به هو ی چه ند که سیکه وه ببووه سه رچاوگه یه ک
 بو لیدان و قسه ی ناشیرین وه توانای هه موو جوړه به رگریه کی له ده سه تدا بوو، به لام
 گولله که نه وه نده به سه رنج و لیزانانه به ر دلای هیدایه ت نیشانه ی گرتبوو ده تگوت
 تفه نگ به ده سه ته پیشت کوژراوه که ی خسته تته ژیر چاودیرییه وه له ده رفه تیکی
 گونجاودا له دووریه کی زور که می دلایه وه سیړه ی لیدارگرتووه، نه مه ش نه گه ری
 کوشتنی به ده سه تی نه نقه سه ت زورتر به هیز ده کرد هیشتا ترمی هیدایه ت به
 ټوتمبیلی فریاگوزاری نه گوازرابووه که قیژه و هاواری ژنیک له دووریه کی که م

بهر گوی ده‌که‌وت؛ زوری نه‌برد ژنیکی گه‌نج به‌سه‌رو سینه‌ی خویدا ده‌کیشاو چه‌ند
 ژن و کچیکی دیکه‌شی له‌گه‌لدابوون گه‌یشتن و دریان به‌خه‌لکه‌که‌دا و خویان به
 تهرمه‌که‌گه‌یاند، هر که‌چاویان به‌جه‌سته‌ی خویناوی و بی‌جولله‌ی کابرا
 که‌وت، قیزه و زیرک‌ی وایان لیده‌دا دلّیان ده‌کردی به‌ئاو خویان پیدادا و که‌وتنه
 گریان، دیتنی ئەم دیمه‌نه به‌سوی‌یه‌حالی تیکدام و به‌چاوانی تهره‌وه‌ته‌ماشای
 ئەو دیمه‌نه‌م ده‌کرد و بیرۆکه‌یه‌ک بۆ‌قوولایی خوی بردبووم که‌چۆن ده‌بی
 کاره‌ساتیکی وه‌ها بیته‌پیش و به‌هوی ده‌مارگیری کویرانه‌ی دوو هۆزه‌وه،
 خانه‌واده‌یه‌ک پیای ژیانان له‌ده‌ست بدن، پاش گواسته‌وه‌ی تهرمه‌که‌ بۆ‌شارو
 به‌سه‌ر خۆدا زالبوون، که‌وتمه‌هه‌ولی پشکنینی هۆکاری رووداوه‌که، لیکۆلینه‌وه
 به‌راییه‌کان ئەوه‌یان پیشانده‌دا که‌هۆکاری سه‌ره‌کی ئەم هه‌رایه، جیاوازی
 دوو‌که‌س له‌خاوه‌ن کینگه‌کانی دوو هۆزه‌که‌ له‌سه‌ر پارچه‌یه‌ک زه‌وی بووه‌که‌هر
 یه‌که‌یان بانگه‌شه‌ی مولکایه‌تیا بۆ‌کردووه، کاتیکیش له‌رینگای ناشتیه‌وه‌به
 ئەنجام نه‌گه‌یشتوون، که‌وتونه‌ته‌ده‌سه‌ویه‌خه‌ی یه‌کتری و لیکیانداوه‌بۆ‌ئه‌وه‌ی
 هر کامیکیان که‌هیزی بازو توانای زۆرتی هه‌بی، له‌کۆتاییدا بیته‌خاوه‌نی ئەم
 زه‌ویه‌! بیگومان هر کام له‌خاوه‌ن مولکان و جوتیاران خزم و خویشانی خویان
 هه‌یه و ناگاداریوون له‌روودانی ئەم هه‌رایه‌بۆیه‌یارمه‌تیا‌ندان و بی‌ئه‌وه‌ی له
 مه‌سه‌له‌که‌حالی بن و بزنان یا‌بیر له‌رینگا چاره‌یه‌کی دیکه‌بکه‌نه‌وه، ته‌نها
 هه‌ره‌مه‌کیانه‌بیریان له‌سه‌رکه‌وتنی شه‌ره‌که‌و زالبوون به‌سه‌ر که‌سانی به‌رامبه‌ریان
 کردۆته‌وه، هه‌لبه‌ته‌ئەم دوو هۆزه‌پیشینه‌ی هه‌راو کیشه‌ی دیکه‌یان له‌را‌بردوودا
 هه‌بووه و دوزمنایه‌تیه‌که‌یان بۆ‌گونده‌کانی دیکه‌ی ده‌وربه‌ریش گوێزراوه‌ته‌وه
 بۆیه‌ری و شـوینی یاسـایی گـیرایـه‌بـه‌ر،
 راپۆرته‌کانم ریکخست و قوناغه‌سه‌ره‌تاییه‌کانی توێژینه‌وه‌ته‌واو بوو، ته‌رمی
 هیدایه‌ت پاش پشکنینی ورد له‌سه‌ر ده‌ستی پزیشکی یاسایی به‌خانه‌واده‌ی
 جه‌رگ براویان درایه‌وه‌و لیکۆلینه‌وه‌ی ئیمه‌ش له‌و پۆژه‌وه‌ده‌ستی پیکرد، له‌و
 جینگایه‌ی که‌به‌پیتی بۆچوونی پزیشک، هیدایه‌ت به‌هوی پیکانی گولله‌ی تفه‌نگیکی

پاو کوژرابوو، وای بوچووم یه کی له خزمه کانی هۆزی جمشید خان به تهنگی پاو تهنگی لیکه ر دووه و کوشه توویه تی، له یه که مین قوناغدا له بریندارانی پووداو ه که لیترسینه وه ی ته واومان نه جامدا، که چی هیچ کامیکیان له مه سه له سه ره کیه که ناگادار نه بوون یا نه گه شتیکیشیان ده زانی بیده نگ ده بوون و راستیه که یان نه ده گووت، په نگه نه م بیده نگ بوونه ش له ترسی توپه یی نه وانی دیکه بووبی به تاییه تی به رپرسی هۆزه کان که له وانیه خویان یا خانه واده کانیاں ده ست له کاری تو له سین بدن و دوور نیه ناگری جه نگیکی دیکه له نیوانیاندا هه ل بگریسته وه، کاتی له به ده سه پینانی زانیاری له لاین بریندارو که سانی ده سگریکراو له پووداو ه که ناو مید بووین، پوومان له لیکو لینه وه ی هونه ری و توپزینه وه ی وردی دیمه نی کاره ساته که کرد، بو برده و امبوون و سه رکه وتن له ناشکرا کردنی قاپوره ی گولله هاویژراوه کانی وه ختی شه پو زانی جوری نه و چه کانه ی که گولله ی مه رگباری پی هاویژرابوو دوزینه وه ی نه و چه که ی مه به ستمان بوو له و ناوچه یه زور ناسان بوو، چونکه ده میک بوو خه لکه که تفهنگی پراویان وه لا نابوو که لکیان لیوه رنه ده گرت، نه وانیه که هیتشتاش نه و جو ره چه که یان به کار ده هیتنا ته نها بو سه یران و خۆشی و پاو بوو، له گه پان و پشکنین بو دوزینه وه ی نه وانیه ی پروانامه ی تفهنگی پراویان هه یه ژماره یه که له گه نجانی که م ته مه نی گوند به کومه کمان هاتن که ناگاداری باشیان له چه کدارانی گوندی خویان هه بوو، دوو که س له وانیه ی خاوه نی نه و جو ره تفهنگه بوون ده ناسران، یه کیکیان به ناوی عینایه ت،،،، له لیکو لینه وه کان راستگویانه گووتی که یه که میان تیکه لی شه پی هیچکام له لایه کان نه بووه و هه ردوو هۆزه که له خرمان و بنه ماله ی نه و بوون، دووه میان له بوژی پووداو ه که له گوند نه بووه، به پیی پرسیارو گه پانی کارمه ندانمان قسه کانی راست ده رچوون، به دووای که سی گومان لیکراوی دووه مدا واته فه یروز چووین، پیاو یکی چل ساله یی که وا درده که وت عاشقی کیوو دهشت و پاوی ناژه لانی کیوی بوو، فه یروز بانگه شه ی نه وه ی کرد که تفهنگه که ی به قه رز به یه کی له خه لکی دی داوه، به لام کاتی ناوونیشانی نه و

که سه مان لیداوا کرد، زمانی ته ته لهی کردو هه وئی دا درۆیه که ی پینه بکات، هه ر
 بۆیه به جۆریکی له پڕ بۆ قسه ی درۆیینی یه که می گه رایه وه و به سیمایه که وه وه ک
 بلیتی حه ق به وه گووتی تفهنگه که م به یه کئی له وانه ی هۆزی خۆم به ناوی نه سیر
 فرۆشتوووه و ئه ویش له پۆژی شه پو هه راکه له لادی نه بووه، قسه پیچه وانه کانی
 فه یروز شک و گومانی لا دروستکردم و ناچار بووم ناراسته وخۆ بیخه مه ژیر
 چاودیرییه وه، کاتی سۆراغی نه سیرم له خزمه کانی وه رگرت گووتیان: له شه ره که
 به سه ختی بریندار بووه و ئیستا له نه خۆشخانه یه کی شار که وتوووه، ناو نیشانی
 نه خۆشخانه که م وه رگرت و بۆ سه ردانی چووم، نه سیر به سه ری پیچراوو ده ست و
 قاچی شکاوه وه به بینیم حه په سابوو، هۆیه که ی لی پرسیم و له دوای بیستنی
 قسه کانی فه یروز پیکه نی و گووتی: ((ئاخر جه نابی نه فسه ر! خۆتان ناویژیکارین،
 من نه گه ر چه کئیکی وه ک تفهنگم هه با، یه که میان به رگرم له خۆم ده کردو به م پۆزه
 نه ده گه یستم، دووه میشیان ده میکه من دهستم له چه کی گه رم نه داوه، جا چ جای
 شه و ی به موه ی یه کئیکی شه پی بکوژم، پاشان چ بیانوو یه ک ه یه تا به موه ی
 تفهنگیکی راو له فه یروز بکرم؟! له هه موو نه مانه ش گرینگتر، ده بی له وه لامی شه و
 درۆ گه وره یه ی فه یروز چی بلیم که به ئیوه ی گووتوو له پۆژی شه ره که من له وه ی
 نه بووم، نه ی نه گه ر له وه ی نه بام ئیستا که به م جهسته له ت و په ته لی ره چیم ده کرد؟
 ده بینن چ درۆیه کی مندالانه ی بۆ جه نابتان کردوو؟! به لام رهنگه شه م قسانه ی
 که ده موه ی بۆتیا ن بکه م به که لکتان بیت! فه یروز خۆی چه ندین جار گووتوو یه تی
 گیانی به تفهنگه وه به سه راوه ته وه و له ژیر کاریگه ری هه یج هه ل و مه رجی له خۆی
 دوور ناخاته وه! وا پیکه وت پۆژی پووداوه که به تفهنگی پاوه وه بینیم که به
 خۆشحالی و له خۆبایی بوونه وه چه ند که سیکی بریندار کرد، دوایی له پرون بوو،
 له وانه یه فه یروز دهستی له کوشتنی هیدایه ت هه بی! دنیام هه موو خه لکی لادی له
 پووداوی چه ندین سه لئه ی پیشوویان ناگادارن و به بیریا ن دیت، ئاخر فه یروز
 هیدایه ت له مه سه له یه کی عه شق بۆ یه کئی له کچه کانی لادی ره قیبی یه کتر
 بوون!!))

دووباره بۆ سۆراغى فەيروز پۆيشتمەوہ و داوام لىكرد راستى بلى تا تاوانەكەى سوكتربىت، فەيروز بە دەنگىكى تورەو ئاگرىنەوہ وەلامى دامەوہو بۆ چەندەمىن جار نكولى لە كوشتنى هيداىەت كرد، پىتى دەلئىم: ((گرفتیک نیه فەيروز گيان! مۆلەت دەدەن مالەكەتان پىشكنىن؟! بە دلنیاىیەوہ ئەگەر شتىكى گومان لىكراو نەدۆزىنەوہ، برومان بە راستگوى ئىوہ زۆرتر دەبىت، ھەر وەكو قسەىەكى بەناوبانگ ھەىە دەلى، ئەوہى رابردوى پاكە لە پرسىنەوہ بىياكە!))

فەيروز سەرەتا واقى وىما بەلام بەسەر خۆیدا زالبوو بە دلئىكى فراوانەوہ پازى بوو، بەلام دەمتوانى لە نىگای تىبگەم دەىەوئ واپىشاندا كە پشكنىنى مالەكەى بەلاىەوہ گرىنگ نىە و خەيالى ئاسوودەىە، لە راستى دا لە پشت ئەو پوالەتە پشت گوئخەرە ئاشوبىكى دەروونى ھەلگىرساندبوو ھەرچەندى ھەولئى دەدا نەىدەتوانى دەنگى لەرزۆكى ئاساىى بكاتەوہ، بە كۆمەكى كارمەندانى ھاوپىم و ئەو سەرنج و فەرمانە داوہرىانەى پىمانبوو، بست بە بستى مالى فەيروزمان پشكنى و شتىكى بە گومانمان بەرچاو نەكەوت، فەيروز كە ھىزو جورئەتى پەيدا كردهوہ و خەيالى ئاسوودە بىوو، دووبارە بە سىماىەكەوہ وەك بلىتى حەق بەوہ دەستى بە زۆر بلىتى كردهوہ: ((بينيتان جەناىى ئەفسەر؟! من سالەھايە لەم گوندە ئابومەندانە دەژىەم، ئىستا چۆن بىم بەھۆى چەكىكى بى نرخەوہ ھەموو ئابوو رەواجى چەندىن سالەم بخەمە ژىر پرسىارەوہ؟! خەلكى زۆر باشم دەناسن، بەلام ھەموو كەسىك دوژمن و نەيارى ھەىە! ئەم جۆرە مرۆفانە لەوانەىە بىانەوئ پلانئىكم لى بگىرن، ئىوہ كە ئەزمونىكتان ھەىە پىم سەىرە گوئ لە قسەى ئەوانە دەگرن،،،))

ھەر بەو جۆرە كە لە حەوشەى مالەكە تىدەپەرىم و گويم بۆ زۆر بلىتى و قسە تەواو نەبووہكانى فەيروز گرتبوو، چاوم بە سووچىك كەوت، تەنورىكى گلئىنى كۆنە و پىر لە كۆتەرە دار سەرنجى بۆ لای خۆم پاكىشام، لە ھاوپىيانم پرسى: ((ناو ئەو تەنورەش گەران؟!)) گوتيان: ((چونكە پىر لە دار بوو نەمانتوانى بە باشى بگەرىين و ھەر ئاوا سەرىپىى تەماشامان كرد)) نىگايەكى كارىگەرم لە فەيروز كرد، بە بىستنى ناوى تەنور رەنگ و پوى گۆراو دەمارەكانى دلەكوتئ لە چاوى

ترساوی به ده رکهوت، به هیواشیه وه گوتم: ((باشه مادام خۆم نه مجاره ناو ته نوره که به وردییه وه ده پشکنم، ئیوه گرفتیکتان نیه کاک فیروز، راسته؟!))
 فهیروز خیرا به سەر خۆیدا زالبوو به دنگیکی بی بایه خه وه گووتی: ((ئوهی راستی بی بلیم چی؟! ئهوی له دارو تهخته زیاتر شتیکی دیکه ی لینه تا که لکیان لیه رگرن، دوایی ناچارم به تهنها هه موو داره کان بخه مه وه ناو ته نوره که، به لام بۆ ئه وهی خه یالتان به ته واوی ئاسووده بی بفرموون!!))

ناچار بووین ته نوره که به تال بکهین، ئینجا به وردی دیواره کانی و خۆله میشه که ی ناوی گه پراین، له دووا هه مین ساندا ده ستم به رشتی کهوت، وهختی به نیازی گه پان خۆله میشه کانی ده ور به ریم لابرده ئه وهی که ده مو یست پیتی گه شتم، تفه نگیکی راو به جوړیکی شاره زایانه له ژێر چری پووش و په لاش و خۆله میش شاردرابوو، سهرم هه لبری و پیکه نینتیکی سه رکه وتوانم بۆ فهیروز کردو ئه ویش له ترسان ده له رزی، خه ریکبوو راپکات، به لام هیشتا له ماله که ی ده رنه چووبوو له چه نگاله کانی کارمه ندان گرفتار بوو، چه ند کاتر میژیک دوایی، من و فهیروز له ژووری لیپرسینه وه پووبه پرووی به کتر دانیشتبووین و ئه و خه ریکبوو به ده نگیکی تیکه له به په شیمانی به سه رهاتی ئه و پۆژه غه ماوییه ی ده گێرپایه وه: ((گوتیان له نێوان دوو هۆز شه پوهه را قه وماوه، منیش چاوه پوانی ده رفه تیکی وه هابووم تا به خه یالی خۆم سه رنجی خه لکه که بۆ لای خۆم رابکیشم و له نێو خه لکیدا به ناوبانگ بم و له خوام ده ویست، تفه نگم هه لگرت و به په له بۆ شوینی شه په که رۆیشتم، کاتیکیش مرۆف تفه نگ به ده سه ته وه ده گرت ناتوانی ته قه نه کات، منیش به چه زو تاسه وه چه ند که سیکم بریندار کرد، له نێو ئه و قه ره بالغی و شه په شه قه هه ولمده دا له به رکه وتنی شه لم کوێرم که س نابوێرمی دارو کوتک و بیل و قولنگ پاکم، چاوم به هیدایه ت کهوت له سوچیکدا که وتبوو له تاو نازار تلی ده دا، پیده چوو کوتکیکی چاکی خواردی چونکه توانای هیه کاریکی ته نانه ت به رگری له خۆکردنیشی نه بوو، به دیتنی هیدایه ت بیره وه ری رقیکی کۆن له خه یالم زیندوو بۆوه و که وتمه بیری تۆله وه، سه رده می من به کی له که چه کانی گونده که م خۆشه ویست، ئه ویش که باشترین هاوێرم بوو ئاگای له م عه شق و خۆشه ویستی هه بوو، زووتر ده ستی خۆی وه شانندوو بۆ خوازینی ئه و که چه پویی و توانی

سهرنجی کچه که و خانه واده که ی بۆ لای خۆی پابکیشی و بیخوازیت! هر ئه و کچه ی که ئه مپوژانه به تازیه باری مردنی میرده که ی دانیشتوو و پوژگاری رهش بووه! باشترین دهرفت بوو، هیچ کهس ناگای له هیدایهت نه بوو، چاوێکم به دهر و بهری هیدایهتدا گێراو تاشه بهردیکی گه و ره که چه ند ههنگاوێ لیبه وه دور بوو سهرنجی پراکیشام، خیرا بۆ پشت ئه و تاشه بهرده چووم و بۆسه م بۆ دانایه وه، ئه و که ناگای له من بوو به ترس و له رزه وه دهستی به هاوارو کۆمه ک خواستن کرد، به لام له نئو ئه و مه حشره گه و ره یه کهس گوئی لیده بوو؟! قاقابه کی مه ستانه م بۆ کردو هاوارم لیکرد، ئیدی کارت ته واوه هیدایهت خان! تو عه شقه که مت لی ستاندم، منیش گیانت لی ده سینم!

هیدایهت به داموای و بیباوه ریبه وه لیم راماو کاتی بینی بریاره که م بۆ کوشتنی به راستیه، هه موو توانای خۆی کو کرده وه و به پراکیش پراکیش له گولله ی تفه نگم پراکرد، به لام خۆم دووانه خست و به نیشانه یه کی پر سهرنجه وه دلیم کون کرد، به جوړی که پاش چه ند لینگه ژه نه یه ک له جوولّه که وت و هه ناسه ی نه ما، منیش خه یالم ئاسوده بوو خیرا خۆم له شوینی شه ره که دورخسته وه تا هیچ پاشماوه یه ک له دووای خۆم جی نه هیلم، یه که مین کاریکیش که کردم شار دنه وه ی شاره زایانه ی تفه نگه که بوو له نئو ته نور، له راستیدا وامده زانی به کوشتنی هیدایهت می شکم ئاسوده ده بی، به لام خوا شایه ته کاتی دهنگی ناله و گریانی ژن و دوو منداله بچو که که یم ده بیست له خۆم بیزار ده بووم که چۆن خانه واده یه کم هه تیوو بی سهر په رشت کرد، ته نها له بهر به هانه یه کی گه مزانه و بیهۆشی؟! نه فرهت له شه یتان که کۆنه برینی عه شقی منی دووای سالانیک له بووندا تازه کرده وه))

به هۆی قسه کانیه وه دۆسیه ی کوشتنی هیدایهت ته واو بوو فه یروزیش بۆ پشت شیشه کانی زیندان گو یزرایه وه تا داخی نازادی له ده ست چوون بخوات و نه عله ت له به ختی به دی خۆی بکات، ئه م کاره ساته بووه هۆی ئه وه ی هه ردو هۆزی به ناویانگی ئه و گونده ته واوی رق و کینه کانی رابردوویان وه لا بنین و ناوچه که یان پر له بۆنی خۆشی و ناشتی و برایه تی بکه ن؟

بلیسه‌کانی توره‌یی

هه‌تای سووتینه‌ری هاوین هه‌موو شتیکی له گه‌رمای خوی تواندبووه و هه‌موو رۆحله‌به‌ریک له هه‌ولئی په‌یداکردنی شوینیکی فینک و خوش بوو، که‌می له شار دورتر له یه‌کی له باغه پر دارو سه‌وزه‌کان که له ژیر گه‌رما وه‌نه‌وزی ده‌دا، پیاویکی نزیکه‌ی چل ساله، له ژیر سایه‌ی چری دره‌خته‌کان هه‌نگاوی ده‌نا و بیری له وه‌نه‌خشه‌یه ده‌کرده‌وه که له خه‌یالیدا هه‌بوو: ((ده‌بی بیترسینم تا کاره‌که‌م له ده‌ست نه‌چوه!!))

که‌می قژی ماش و برنجی پشتی سه‌ری داپۆشیبوو به‌شی پێشه‌وه‌شی له بی مووی بریسکه‌ی ده‌دا، برۆ چرو ئه‌ستورو ئالۆزه‌کانی، په‌نگی قاوه‌یی چاوانی گه‌وره‌ی توختر پیشانده‌دا و لووته گه‌وره‌که‌شی به‌جۆریکی خراب ناحه‌زو دزیو پیشانیان ده‌دا، هه‌موو ئه‌مانه، سه‌ره‌پای برینه جیماوه‌کانی له برینی چه‌قۆ که یادگاری سالانیکی پر که‌ف و کولئی گه‌نجیتی بوون و سمیلئی بابری ده‌هۆنده‌وه و سیمایه‌کی دزیوو زبیران پیده‌به‌خشی، کابرا په‌شوکاروو سه‌ر لیشتیواو ده‌ستی بۆ گیرفانی برد و چه‌قۆیه‌کی باشی که تیدا شاردبووه، ده‌ستیکی پيدا هیتا و دووباره و چه‌ند باره، بیری له سه‌ره‌نجامی کارئ که ده‌یویست ئه‌نجامی بدات کرده‌وه، به‌لام ده‌نگی و په‌ی ئوتومبیلی که بۆ ناو باغه‌که هاتبوو له نیوان دره‌خته‌کان ریک بۆ لای ئه‌و ده‌هات، رشته‌ی خه‌یالاته‌کانی پچراند، ئوتومبیلی ژماره ٤٠٥ په‌ش و مۆدیل به‌رزی بوو سی که‌سی تیدا بوو، هه‌ر به‌ نزیکه‌ پیاوه‌که گه‌یشتن پرایانگرت و هه‌ر سی که‌نجه‌که لئی دابه‌زین که جیاوازییه‌کی وه‌هایان له ته‌مه‌ندا له‌گه‌ل یه‌ک نه‌بوو، یه‌کی له گه‌نجه‌کان بۆ به‌رده‌می چوو، به‌ ده‌نگیکی تیکه‌ل به‌ ره‌وشت و نیگه‌رانیه‌وه سلأوی کرد و ده‌ستی بۆ لای کابرا دریز کرد، به‌لام چۆنیه‌تی وه‌لامی کابرا و نیگای سارد و دوور له گالته‌و زه‌رده‌خه‌نه‌کانی سه‌ر لیوی گه‌نجه‌که‌ی دوورخسته‌وه، کابرا به‌ ئارامی خه‌ریکی قسه‌کردن بوو له‌گه‌ل گه‌نجه‌که، گه‌نجیکی دیکه‌شیان ده‌ستی به‌ پێشه‌وه‌ی ئوتومبیله‌که‌وه گرتیوو چاوی له هه‌ردووکیان بریوو، که‌می دوواتر، ده‌نگی مشت و مری کابرا و گه‌نجه‌که تا ده‌هات به‌رزتر

دهبوو، له نتيوان لق و گه لاکانی دره ختان دهنګی ده دایه وه و چوله که هار و هاجه کان به ترساوییه وه رایانده کرد، له پر بریسکه ی تیغی چه قو له ده ستانی کابرا ده رکه وت و له چاوانی گه نجه که ی دا و زه وی سه وز پوښی باغ به خوینی تازه په نگین بوو،،،، له دوای تیره گلانی کوشتن هه موویان هه لائن، سه روچاوی کابرای گه نچ به ته وای سووتا بوو پاشماوه ی سووتاوی له گشت نه دنامانی دیکه ی له شی به رچاو ده که وت، له جله کانیشی شتیکی و هه زور نه ما بږوه، به که می سه رنجه وه شوینه واری لیدانی ژماره یه ک چه قو یا هه ر شتیکی نوک تیژ به سه رچاند جیګایه کی جیاوازی جهستی له پولاوازییه وه ده بینرا، نه گه ر نه و پیاوه ته من ناوه پراسته په یوه ندی نه کرد بایه و نیمه ی له بوونی تهرمیکی نیوه سووتاو له یه کی له کاوله کانی ده وروپه ری شار ناگادار نه کرد باوه نیستا تهرمه که چاره نویکی دیکه ی ده بوو، دهنګی ترساوی کابرا هیشتا له نيو گویم ده زرينګایه وه: ((نه لو؟! سلو جه نابی نه فسه ر! من نیستا به رامبه ر تهرمیکی نیوه سووتاو وه ستاوم که،،،، نه وه ی راستی بی نازانم کیته، چونکه سیمای به ووی سووتاوییه وه ناتوانری بنا سریتته وه، به لام دیار نیه کام مرؤفی بی ویزدان و بی ناگا له خوا گیانی نه مه ی به م روزه گه یان دووه،،،، کاتی به سه ر تهرمه که گه یشتم، هیچ که سینم نه دیت،،،،))

پاش گه یشتنمان بو شوینی تاوانه که توانیمان قوناغه یاسایی و هه ماهه نگیه داوه ریبه پیویسته کان نه نجام بده ی، پاپورتی مه لبه ندی پزیشکی یاسایی له چونیته کی کوشتنه که سه ره داویکی تازه ی به ده ست تیمی توژیینه وه دا و هندی په هندی نویی له و پووداوه دلته زینه ی که پووداوه نا شکر کرد: ((سه ره تا کوژراو به لیدانی ژماره یه ک بره ر که به گشتی له ململانی و شه په کانی سه ر شه قام به کارده هینریت مردوه، نینجا بو شوینیکی دیکه ی کاوولیکی داوینی شار گوپزراوه ته وه هه لبه ته پیش گواسته وه، بکوژ یا بکوژان ناگر له تهرمه که به رده دن تا تاوانه که یان دیار نه بی))

یه ک دوو روزه دوای نه م پووداوه، پیاویک په یوه ندی به ناسایشه وه کردو هه والی بزبوونی کوره بیست و چوار ساله که ی به ناوی ((مالک)) به کارمندان

گه ياندووه، وهختی تهرمی نیوه سوتاوو تازه دۆزراوه مان پی پیشاندا ئاهیک له ناخی بلند بوو فرمیسک دهموچاوی تهر کرد چونکه توانیبوو کوری نازیزی بناسیتته وه، له دوای ههماهنگی داوهری و وهرگرنتی مؤلت له مهلبهندی پزیشکی یاسایی، تهرمه که مان به خانه واده که ی دایه وه، به لام لیکنۆلینه وه کانی پۆلیس بۆ په رده لادان له سهر پازی ئهم تاوانه ترسناکه ههر به رده وام بوو، له دریژه ی توژیینه وه کان سهرنجمدا مالک دوای به سهربرندی ماوه ی سهربازی، له دووکانیکی نۆژه نکرده وه ی پیوستیه کانی کاره با وه کو شاگرد خه ریکی کار ده بی، جگه له جگه ره کیشان وه کو خزی خۆی هیچ ماده به یکی دیکه ی وه ک تلیاکی به کار نه هیناوه و په یوه ندیسی له گه ل خانه واده که ی باش بووه، به لام کاتی بۆ مه سه له که له گه ل خانه واده و خزم و خویشانی کوژراو بۆ بنج و بناوانی چووم بۆ کۆمه لیک خالی جیاواز ده گه رایه وه، وه کو پوودای عاشقانه ی مالک و کچی مامی، واده رکوت مالک په یوه ندی به ((مهین)) ی کچی ره سوله وه ده بی و چه ندین جار مامی له مه به سه ته که ی له خواستنی مهین ناگادار کردۆته وه، به لام هه موچار مامی به توندی و ناسازه وه ناره زایی خۆی راده گه یاند، لیکنۆلینه وه ی دۆسیه کانی پیشووی ره سولیش وایان پیشانده دا که له رابردوودا زۆر سهر به کیشه و دۆخه بووه و ههر بۆیه ش چه ند جاریک بۆ ناسایش و دادگا بانگ کراوه، ئینجا له ری و ره سمی هه وته می مالک بۆ سۆراغی ره سول پۆیشتم، به لام هاوسه ری گووتی: ره سول له ماله وه نیه، یه ک دوو جاری دیکه ش له دیداری ره سول ببه ش بووم، به لام به خسته ژیر چاودیری ماله که یی و کاتی هاموشۆکانی بۆ مال و وهرگرنتی مؤلتی یاسایی بۆ چوونه ناو ماله که یانه وه، سهره نجام شه وی به سۆراغیه وه چووین و له ژیر زه مینی ماله که ی دۆزیمان وه، به دیتنی کارمه ندانی پۆلیس هه په سابوو، به هاواره وه سهرزه نشتی ژنه که ی ده کرد: ((مه گه ر پیم نه گووتی به هیچ جوژی نابی بهیالی پۆلیس بۆ ناو مال بی؟!)) من زووتر له هاوسه ری دهستم به قسه کرد: ((هاوسه رتان هیچ که مته رخه میبه کی نیه کاک ره سول! چونکه ئیمه زۆر تامه زۆی دیتنی جه نابتان بووین، فه رمانی دادوه ریمان وهرگرت و به خزمه تت

گه‌یشتین، بۆچی چەند جارێک پێشتر بە‌هەر بیانووێک با لە پووبە‌پوو بوونە‌وه‌مان
خۆت گێل دە‌کرد؟! مە‌گەر هیچ گە‌رفتی هە‌یه لە‌وه‌ی ئێ‌مه نابێ‌ تۆ ببینین و
ئاگاداریین لێ‌ت؟))

رە‌سول کە‌ جە‌ستە‌ی هاتبووه‌ لە‌رزین بە‌پە‌له‌ هە‌ولێ‌ دە‌دا پازیم بکات کە‌ وازی
لێ‌بێ‌نم، بە‌لام من بۆ‌ سەر مە‌سه‌له‌ سەرە‌کیه‌کم چووم و گووتم: ((بزانه‌ کاک
رە‌سول! لە‌بەرئە‌وه‌ ئێ‌مه بە‌دوای تۆ‌داها‌تووین کە‌ لە‌بارە‌ی مەرگی مالکی برا‌زاتان
چە‌ند پرسیارێ‌کتان لێ‌یکە‌ین، بە‌ئە‌رك نە‌بێ‌ ئامادە‌بن تا بە‌رێ‌وه‌بە‌رایە‌تی پۆ‌لیس
لە‌گە‌لمان وە‌رن)) رە‌سول رە‌نگی پێ‌نه‌ماو بە‌ قورسی تە‌فیکێ‌ قووتدایە‌وه‌، ئە‌م
سێ‌ما تێ‌کچوونە‌ لە‌ناکاوه‌ی نە‌یتوانی خۆی لە‌ چاوی تێ‌ژبێ‌نم بشاریتە‌وه‌، رە‌سول لە
پرسی‌نه‌وه‌ جۆ‌راو‌جۆ‌ره‌کان چە‌ندین جار سو‌پندی خوارد کە‌ هیچ شتی لە‌ مەرگی
مالک نازانی و ئێ‌ستاش بە‌هۆ‌ی مردنی بە‌نازاری برا‌زاکە‌ی لە‌ حالە‌تێ‌کی رۆ‌حی
گونجاودا نیه‌، بە‌لام کاتی بە‌ بە‌لگە‌ی زیندوو‌وه‌ دە‌ست تێ‌دا‌بوونیمان لە‌ پووداوی
مەرگی مالک بۆ‌ سە‌لمان، بۆ‌ ماوه‌یه‌کی درێ‌ژ بێ‌ده‌نگ بوو کە‌وتە‌ بێ‌رکردنە‌وه‌ی
قوولە‌وه‌، پێ‌ده‌چوو بێ‌ر لە‌و ساتە‌ تال و سە‌ختانە‌ی گیاندانی مالک بکاتە‌وه‌، بە‌لام
دوای زاری بۆ‌ دانپیانان هە‌لتینا: ((مالک پە‌یوه‌ندی لە‌گە‌ڵ مە‌هینی کچم هە‌بوو نۆ‌ر
پێ‌داگری لە‌سەر خواستنی دە‌کرد، بە‌لام من لە‌بەر چە‌ند هۆ‌یه‌ک ناکۆک بووم
لە‌گە‌لیان: یە‌کە‌میان ئە‌وه‌بوو مالک نیش و کاریکی وە‌های نە‌بوو بە‌و جۆ‌ره‌ی کە‌
خۆیی و باوکی دە‌یانگوت تە‌نانه‌ت سەرمايه‌ی تە‌واوی بۆ‌ دە‌ستپێ‌کی ژیا‌نیکی
سەر‌به‌خۆش نە‌بوو، ئە‌ی باشه‌ چۆ‌ن دە‌توانی بە‌ شاگردانە‌یه‌کی کە‌م سکی ژن
و‌مندالی تێ‌ر بکات؟! دووم خاوه‌نی بڕوانامه‌یه‌کی بە‌رز نە‌بوو تە‌نها تا پۆ‌لی
دوومە‌ی سەرە‌تایی ئە‌ویش بە‌ هەر‌شه‌ تونده‌کانی باوکی وانە‌ی دە‌خویند و دوای
وازی لە‌ قوتابخانە‌ش هێ‌نابوو، لە‌ کاتی‌کدا مە‌هین لە‌ بە‌شی ئاودیری زانکۆ دە‌یخویند
بە‌م زووانە‌ بڕوانامه‌ی بە‌کالۆ‌ریۆس وە‌رده‌گریت، بۆ‌یه‌ من ئامادە‌نە‌بووم شوو بە
کە‌سێ‌ک بکات کە‌ لە‌ هە‌موو پووبه‌که‌وه‌ لە‌خۆی نزمتری! منیش وە‌ک هەر باوکیکی

دیکه خوښبهختی کچه که مم دهویست! نیستاش مهین هیچ په یوه نندیه کی به مالکوه نه ماوه))

لیم پرسى: ((جا ده بى بؤ خوښبهختی کچت برازاکت بکوژى؟ نه تده توانی به زمانىکی شیرینه وه حالیکه ی که نه وو کچه که ت به که لکی په کتر نایه ن و رازیبیکه ی واز له م مهسه له یه بىنى؟)) ره سول به داماو یه وه سه ری بادا: ((پیمگووت جه نابى نه فسه ر، زوریشم پیگووت! هر له و پوژده ی که مالک له گه ل خانه واده که ی بؤ خوازبىنى مهین هاتن چه ندین جار نارهازایى خوّم بؤ نه م هاوسه رگریه ده ربړی و گووتم نه م مهسه له یه له به رژه وه ندى هیچ لایه کتان نیه، به لام نه خوی وه نه خانه واده که شی رازیبوون، جه نابى برا گه وره که م که چه ند سائیک له من و خوشک و براکانی دیکه م گه وره تریوو به لگه ی نه وه ی ده هینا یه وه که هموو که سیک له سه ره تاي ژيانیان تووشی کوسپ و ته گه ره ده بى به لام دووایى هه موویان وه لا ده نین و خوښی به ژيانیان ده دن، له لایه کی دیکه وه به لىنى کچه مام وکوپه مام به ناسمانه کانه وه به سراوه و له م قسانه! به لام نه پیداکری مالک و نه قسه کانی کاکم و نه ناو بڑیکارانی دیکه ی خزمان نه یان توانی بؤ چوونه که م پى بگوین، ره نگه هر نه م سه رسه ختیه ش بوویى که رقی مالکی هه ستاندو بؤ رازیکردنم له رینگای دیکه وه بؤ ناو بابه ته که هاته وه، کات و ساتی بؤ نه بوو هه موو ده م رینگای پیده گرتم و سووربوو له سه ر قسه ی خوی، منیش هه موو جار له خوّم دوورده خسته وه، وه دووایى له زمانى مهین بیستم که نه ویشی بیزار کردوه و چه ندین جار بؤ سه ر رینگای زانکوی چووه و خوښه ویستی خوی بؤ ده ربړیوه، نه مانه ش بوونه هوی شهرمه زاری و خه جاله تی کچه که م له لای هاوپوله کانی، کاره که وایلپه اتبوو که هه موو خه لکی گه ره ک و دوست و بیگانه له مهسه له ی عه شقی مالک بؤ کچه که م ناگادار بوون ته نانه ت نه ویان به ده زگیرانىشى ده زانی، بینیم نه گه ر کار وا پروا نه و کاته ناچارم له ژیر فشاری ده وریه رو قسه کانی خه لکی رازی بم کچه که می بده می و به ده ستی خوّم کچه که م به دبه خت بکه م، هر بویه راپوژم له گه ل دوستیکى هاوکارم به ناوی ((کامه ران)) کردو بریاربوو سه ره تا به قسه ی خوښ مالک له و بریاره ی پاشگه ز بکه یه وه نه گه ر هر سوور بوو نه و هه ره شه ی به مهرگ لیده که ین، من سه رده میک له و گه نجانه بووم که پیشینه یه کم

له شه پانگیزی و چه قوکیشی له نیو گه رهدا هه بوو ده مزانی ئه م کاره کاریگری پاسته و خوی ده بی، په یوه ندیم به مالیکه وه کردو کاتی دیدارم له یه کئی له و باغانه ی که په یوه ست به باوکی کامهران بوو له دووری شار دانا و داوام له کامهران و یه کئی له هاوریانیشی به ناوی ((ئه تابک)) کرد که بۆ شویتنی دیاریکراو ریتنمای بیکن، کاتی مالک هات به راستی و دوور له گالته وه به پیی ره وشتی ئه و خزمایه تیه ی له نیوانمانه داوام لیکرد ده ست له من و کچه که م هه لبرگی و به دووای چاره نوی ژیانی خویدا بروت، به لام ئه و هر پیداکری له مه سه له که کرد و پایگه یاند تا به مهین نه گات یه خه م به رنادات، هرچی من ده مگوت بۆ ئه وه بوو که چاره سه ری گرفته که بکات، کاتی بینیم قسه ی خوش چاره ی ده ردی من ناکات به تور په یه وه چه قوم ده ریتناو هه ره شه م لیکرد، که چی ئه و ته نها پیکه نی و به گالته وه گووتی: ئه گه ر ده ویزی لیمده و بمکوژه! چونکه تا کو زیندوو بم عه شقی مهین له دلما ده مینئی و بۆ گه یشتن به و هرچی له ده ستم بی ده یکه م، ته نانه ت ئه وه ش له وان ه یه بکه م بۆ گه یشتن به و چه قوشت لیدده م،،، ئه وه ی راستی بی قسه کانی مالک به ته وای و روژاندمی، تا ده هات تور په یی و بق و نیگه رانیم پتر ده بوو ئه مه ش وایده کرد زیاتر هه ست به لاوازی و بی ده سه لاتی خوم بکه م، په نگه برونه که ن ئه گه ر بلیم خوشم نازانم چون ده سه ویه خه ی بووم، له پر دنیا م له به ر چاو تاریک بوو به هاواریکی به رزه وه چه قوکه م تا ده سه که که ی بۆ نیو قوولایی دلی بردو تیدا خولاندمه وه، ده نگه ناله ی به سوئی مالک به رزیبوه، هه ناسه ی نه ماو کاسه چاوی له به ر فواره ی خوین ده ریه ریوو ده ست و جله کانی سوور کرد، به لام من حاله تی ئاسایی خوم له ده ستدا بوو سروشتی درندانه م بیداریبوه، ته نانه ت هاواره کانی (کامهران و ئه تابک) یش که ده یانه ویست ری له م کاره دلته زینه بگرن، نه یوانی کارم تییکات، هاوارم ده کرد: برۆ بمره! ون به! له گه ل هر هاواریک چه قوکه م قایمتر له پیشوو له جه سته ی ده دا، کامهران و ئه تابک به هه زار زه حمه تی منیان له مالک جودا کرده وه، له پر چاوم له دیمه نی به رامبه رم بری، مالک له شه پۆلی خوین لینگه ژه نه ی ده کرد و دووا هه مین هه ناسه کانی هه لده کیتشا، چه قوی خویناویم هیشتاکه به ده سته وه بوو، قاقای شیتیم لیده داو به سه ر مالک دا هاوارم ده کرد: ها ئیستا ده لئی؟! دیسان هر ده ته وی مهین بخوازی؟! مالک

هموو ههولئى خۆى كۆكردهوه تا سهرى بۆ لام سوپاند، له يهك ساتدا نيگام بهر
 نيگاي كهوت كه بۆنى مهركى دهدا، نازانم له قوولايى چاوانى سوورو فرميسكاوى
 چى بوو كه دلئى لهرزاند، لئوه شهقبووهكانى گرمۆله بوون و لهرزين، بهبيدهنگ
 ناوى مهينى دينا و دهى دهجولاوه، دووايى له كاتيكدا كه هيشتا پيكانى نيگاي
 روو له من بوو، ههناسهى بۆ ههتايه نهماو چاوانى له خالئىكى ناديار بپى و منيش
 چهقۆى دوو دههم له جيگايهك داناو پلانى دووايم جيبهجى كرد، هيشتاش باوهپرم
 نهدهكرد بهدهستى خۆم برازاكهم بهم پۆژه بگهيهنم، (كامهران و ئهتابك) يش
 ترسابوون و سهرزهنشتى منيان بههۆى تيوهگلانم لهم كاره دلتهزئنه دهكرد، بهلام
 كامهران عهقلئى له من و ئهتابك باشتر كاریدهكرد، پيشنيارى كرد بۆ ونكردنى
 تاوانهكه سهرهتا تهرمهكه بسووتينين و پاشان بۆ جيگايهكى نهزانراو بيگويزينهوه
 تا كهس ههست بهم پووداوه نهكات، (ئهتابك) يش بى ئهوهى بيهوى هاوبهشى
 تاوانى من بوو، بهپهله دهست بهكاربوو، لهتهواوى ئهواوهيهى كه به هاوكارى
 ئهوان پاشماوهى تاوانهكهم پاك دهكردهوه و له حالهتى سووتانى ترمى مالك
 پامابووم، لهو خهيالهدابووم به چ شيوهيهك وهلامى براكهم و خانهوادهكهى
 بدهمهوه، جهنابى ئهفسهر! باوهريهكهن به دهست خۆم نهبوو، لهو بريارهمان
 ههركيز به نيازى كوشتنى كهسى نهبووين، بهلام مالك خۆى سهرى خۆى
 خوارد، ئيستاش داواتان لئدهكهم مهسهلهى دهست تئدابوونى من له كوشتنى مالك
 با براكهم نهزانئى، چونكه تا كۆتايى تهمن له بهردهمى كاكم شهرمهزارم)) بهلام
 بهداخهوه كه ههتاو ههركيز له پشت ههور نامينئتهوه و براكهم زوو بكوژى
 پۆلهكهى دهناسئت، ههناسهيهكى قوولم ههلكيشاو له ژوروى لئ پيچينهوه هاتمه
 دهه، لهكاتئى كه چاووم له ناسۆ دووره دهستهكانى ئاسمانى شينى بئى كۆتايى
 بريبوو، بپرم كردهوه: ((شهيتان چند ئاسان بۆ نيچرهكانى داو دهئئتهوه، خۆش
 به حالئى كهسى كه چاوى بينابى ههبئى و نهبيته ديلئى!))

عەشقی مینو

دەنگی هات و هاوارە گپو بەردەوامەکانی کابرا لەگەڵ نالە تیکەڵ بە پارانەوێکانی ژنیەکە جارەبوو بە هۆی هێرشی پیاوێکە قیژەییەکی کەمی لێدەدا و ناویتهی گریانی بەسوێی مندالە کوپە چوار سالیەکی دەبوو لە بەیانی ئەو جومعه هاوینی بە کە تەمەلی دەکردی خەلکی گەرەک لەخەوی خۆشی سپێدە بوون، دەنگی دەدایەوێ سەرنجی پێبوارانی پادەکیشا، ((مینو)) ژنیکی گەنجی بیست و حەوت سالیەبوو لە کاتیگدا هەولێ دەدا لە ژێر پەلامارە یەک لە دوای یەکەکانی میژدە بیست و حەوت سالیەکی پابکات، بۆ لای کوپەکی غاریدا و لە باوەشی کردو هاواریکرد: ((بەخوا هیچ پارەهی دیکەم لە مالدا نیە فرشاد، هەرچی هەبوو دوینی پێمداي تا قوزەلقورتی پێ بکری، دەست لە من و ئەم مندالە بی گوناھە هەنگرە!!))

((فرشاد)) دەستە رەق و تەقەکانی بە چوارچیوێ دەرگاوه گرت و بە زەحمەتەوێ گووتی: ((بەلێ گیانەکەم من دەزانم تۆ چ مارمیلکەییەکی و چەندەت پارە هەیە!!))

فرشاد ئیدی نەیتوانی بەردەوام بی، جەستەیی لەرزۆکی کەوتە داھێزان و دەستەکانی لە دەوری لەشی کردە ئەلقەو خۆی هەلگۆفی، بە دیتنی کەوتنی فرشاد تا ناستیک خەیاڵی ناسوودەبوو، هەستیکرد لێوی ژێرەوێ دەسووتیت، تازە سەرنجی گەرمی خۆینی لە سووچیکێ دەمی دەدا، بە قۆلی کراسەکی خۆینەکی سڕیەوێ دەستی لەسەر قلیشاوی لێوی دانا، لەپەر سەرنجی کوپە بچووکەکی داو گووتی: ((چبە ئازیزم، هەرگیز نیگەران مەبە، من حالم باشە، باوکت نەخۆشەو پێویستە پشوویدات، ئەوەندە مەگریە ئازیزی دلم))

((ئەمیر)) گووتی: ((ئاخر دایە،،،،بابە ش،،،،پارەهی لە تۆ دەوی،،،،تا بپوات،،،،بۆ لای مامە جەلال و،،،قوزەلقورتی لیبکری،،،باشە بۆچی،،،دیسان لە من و تۆ،،،دەدا،،،،بەسەرمان هاوارەکات،،،،من دەترسم،،،،))

دهنگی گریانی نه میر توندتر بوو، رقیقکی گه وره چهنگی له قورگی مینو گیر کردبوو، به نارامیه وه شکست و فرمیسک دهموچاویان تهرکرد، نه میری بچکوله هه ولیدا به دهستانی بچووکی پیش به لافاوی فرمیسکه کانی دایکی بگریت: ((دایه،، توخوا مه گریه،، نه گینا منیش دووباره ده گریه مه وه!)) مینو به زهحمهت پتیکه نینیکی تیکه ل به گریانی بو روله که ی کردو دهسته بچووکه کانی گرت و ماچیکردن، هر له و ساته دا دهنگی ناله ی فرشاد سهرنجی دایک و کوری راکیشا:

((مینو توخوا تو گوری باوکت فریامکه وه، خهریکه دهمرم، پاره یه کم بده یه تا برؤم و ون بم، با منداله که مان به م زووییه هه تیونه بی)) مینو له کاتی کدا هه ولی ددها به زه یی به م حاله ی میرده که ی دا نه یه ته وه و نه که ویته ژیر کاریگری نه و، گووتی: ((بوچی پاره ی شته کانت له من دهوی برؤ هر له و جه لال و هاوپی ناپیاوانه ت وهر بگره که تو یان خسته نه و پوژده وه))

فرشاد دووا هاواری به رزی به سهریدا کرد: ((ون به! خوت نه مه باش ده زانی که نه وان نه م شتانه به قهرز نادهن، به لام قه یناکا ده برؤم له خو یان وهر ده گرم، فرشاد هر به وجوره ی که ده ینالاند و تلی ددها، که وته کوکه و خیزه خین))

نه میری بچکوله به ترس و له رزه وه دایکی راته کاند: ((دایه،، بابا به ببینه،، گوتی خهریکه دهمرم، دایه بو لای دکتوری بیه با نه مرئ)) مینو به هیمنی فرمیسکه کانی سرپه وه و دهستی کوره که ی گرت و له کاتی که بو چیشتخانه ی دهر بد به میهره بانیه وه گووتی: ((نا نازیم، هرگیز نیگه ران مه به، باوکت به قهستی واده کات تا کو به زه بیمان پییدا بیته وه، نیستا خو ی باش ده بی، جاری تو وهره لیتره دانیشین تا پارووه نان و په نیریکت بو بکه م)) نه میر خهریکی خواردن بوو مینوش به بیزاریه وه له چیشتخانه که چووه دهر وه، هه موو جیگایه کی به دووای فرشاد به چاو به سهر کرده وه، به لام هیچ دیار نه بوو، خیرا بو لای نه و په نجه ریه پویششت که به سهر کولاندا ده یروانی و ته ماشای دهر وه ی کرد، فرشادی دیت به نه عمل و هه مان جلی چلکنی مال و سه روچاوی شتو او دهستی به دیواره وه گرتو وه به قورسی هه نگاو دهنی بو لای مالی جه لال که له

سەری کۆلان بوو دەپۆشت، بۆ ژووری گەپایەو و لە زۆر هیلاکیان پشتی بە دیوارداو بە ئارامی دانیشت، ماندوویەتی لە راددەبەدەر، بۆ خەوییە یەك بە دوای یەكەکانی و خەیاڵاتی ئازاردەر خەوی لە چاوانی گەورەیی هەلگرتبوو ئیستا لە جیتی چاوانی دوو کاسەیی خۆین هەبوون، دەستی بە چوارچێوێهەکی شکاو کەوت کە لەلایە تر کەوتبوو، وینە یەکی لەنیوان وردە شووشەکان هەلگرتەو و لە بەردەمی خۆی راگرت، کچیکی گەنج و دلشاد بە جلی سپی بوکینی یەو هێچی لە فریشتەیی خەونەکان کەتر نەبوو پوخساری پاکی لە ژێر پوویشی رەنگاوردەنگ ئیجگار جوان بوو، لەسەر قەنەفە یەك دانیشتبوو پیاویکی گەنج لە نیگا و سیمایەکی سەرنج پاکیش و پیاوانە شەپۆلی دەدا، بە کراسیکی سپی و چاکەت و پانتۆلیکی شینیکی ئامال رەش کە گیرفانەکی بە گۆلی سووری گەورە نەخشینرابوو، لە پشت سەریو وەستاوو، ئاھ ئو پۆژانە عەشقی مینو و فرشاد قسە و وێردی ناو خیزان بوو، نەیزانی چەند کاتژمێرێک بەم شێوێهە تێپەری لەپەر دەنگی هاوارەکانی فرشاد پەر بە مالهە کە دەنگی دایەو و مینو لە جیتی خۆی راجلەکی و لە هاتنە ژوورەو هەمی ناکاوی فرشاد زراوی چوو، ئەمیری بچکۆلە بەپەلە بۆ لای دایکی راپکردو خۆی لە پشتمەو هەمی شار دەو، لەپەر فرشاد هاواری کرد: ((هەر ئیستا کە یان ئو ئالتونەیی بە گەردنتمەو هەمی پیمدە دەیی یا بە گیانی مندالە کە مان دەتکوژم)) مینو بە بیستنی ئەم هەپەشە یە ترسا، خیرا دەستی لەسەر ملوانکە کەیی داناو بە زەحمەتەو گەوتی: ((چیه فرشاد وەها خۆت لیمان شیت کردو، چۆن هەر وا لە گۆترە سویند بە گیانی ئەمیر دەخۆی؟ ئەم ملوانکە یە یادگاری باوکی خوالیخۆشبوومە! دەتەوی چیبکەیی؟)) هیشتا قسەکانی مینو تەواو نەبیون کە فرشاد بە توپەییو هەمی پیتی بری: ((من سەرخۆشم و لەم قسانە تیناگەم، زووبە و بمدەیی!)) پاشان هێرشیی بۆ لای مینو برد، مینو باشترین رینگای دەریازبوونی لە راکردندا بینیهو، بەلام تا بەخۆکەوت، بوو نیشانەیی مشتەکۆلە و شەقەکانی میردەکەیی، ئەمیر کە بە توندی بەر دیوار کەوتبوو، دەگریا، لە ساتیکدا مینو خۆی لە ژێر دەستی رزگارکردو بەپەلە بۆ لای چیشخانە راپکرد، بەلام هیشتا کە بەوی

نه‌گه‌یشتبوو که فرشاد له پشته‌وه دهستی له قژی گیرکردو فری دا سر زه‌وی؛
مینو له‌تاو نازار فرمیسکی هاته خوار و قیژاندی: ((وازم لیبینه بی ویزدان! نه‌گه‌ر
بشمرم نه‌مه‌ت پیناده‌م))

نه‌م وه‌لامه‌ی مینو ناگری توره‌یی فرشادی پتر کرد، له‌پر بریسکه‌ی گولّدانی
کریستالی سر میزی چیشتخانه‌ی به‌رچاوکوت و بیروکه‌یه‌کی شه‌یتانی به
میشتکیدا هات، به‌په‌له‌ بۆ لای گولّدانه‌که‌ چوو ئینجا هه‌لیگرت و به‌ته‌واوی هیزییه‌وه
به‌سهری مینوی دا کیتشا، گولّدان بوو به‌ چند پارچه‌یه‌ک و هاواری به‌ سوئی مینو
له‌ناو ماله‌که‌ ده‌نگی دایه‌وه، فواره‌ی خوین به‌سهرچاوی دا هاته‌ خوارو نه‌م ناوه‌ی
سوور کرد، ئیدی مینو به‌ زه‌حمه‌ت ده‌جولایه‌وه، به‌لام فرشاد که له‌ هیچ شتی
حالی نه‌بوو، بۆیه‌ چه‌کوشیکی ئاسنینی له‌لای به‌فرگره‌که‌ هه‌لگرت و یه‌ک به‌ دوای
یه‌ک به‌سهری مینوی دا ده‌کیتشاو هیژو توانای لیتری، مینوی نیوه‌ گیان له‌ ژیر
په‌رده‌ی خوین که پیش چاوانی گرتبوو تیله‌ چاویکی له‌ فرشاد ئینجا له‌ کوره
بچوکه‌که‌ی کرد که‌ چه‌ساوو توقیو له‌به‌رده‌رگای چیشتخانه‌که‌ ته‌ماشای نه‌م
دیمه‌نه‌ی ده‌کرد، پیکه‌نینیکی تال و لیلی بۆ کردو که‌وته‌ سر زه‌وی و بۆ هه‌میشه
چاوانی لیکننا، فرشاد بی‌ نه‌وه‌ی گوی به‌ هاواره‌کانی کوره‌که‌ی بدات، ملوانکه
زیره‌که‌ی که به‌ خوین سوور بیوو له‌ گه‌ردنی مینو کرده‌وه‌و شوستی و له‌ مال
چوه‌ ده‌ر، کاتی بۆ مال گه‌رایه‌وه، هاوسه‌ره‌که‌ی نوومی خوین و کوره
بچوکه‌که‌شی هه‌روا به‌ گریانه‌وه به‌ پشت سهری دایکیه‌وه‌ دیت، له‌پر زۆر
به‌سهری پاچله‌کی، له‌ دوای ناشکراوون کابرای گه‌نج خۆی به‌ فرشاد - ج
ده‌ناساندو له‌سهر نه‌مانی هاوسه‌ره‌که‌ی به‌ ناوی مینو و نیشانه‌کانی بالایه‌کی مام
ناوه‌ندی و لاواز، تیمیک له‌ کارمه‌ندانی سوپا به‌ره‌و مه‌سه‌له‌که‌ چوون، نه‌نجامی
لیکۆلینه‌وه به‌راییه‌کان پیشانیاندا که‌ ناوبراو هه‌موو پۆژ ناکۆکی له‌گه‌ل
هاوسه‌ره‌که‌ی هه‌بووه، بابه‌تی سهره‌کی نه‌م ناکۆکی و ناسازییه‌ش هۆگرپوونی
فرشاد بووه به‌ هه‌موو ماده‌یه‌کی بیهۆشکه‌ر، نزیکه‌ی دوو هه‌فته‌ پاش راگه‌یاندنی
نه‌م نیشانانه به‌ مه‌لّه‌ند و بنکه‌کان، هیچ سهره‌ داوو پاشماوه‌یه‌ک له‌ مینو

به دهست نه هات، له پشکینینی مالله که ی فرشاد که له سهر شیوازی کۆن و ژووره کان گومبتهی بوون هیچ شتیکی جیی گومان بهرچاو نه ده که وت و واپنیده چوو له که ل و پهل خالی بی، کاتی هۆکاری ئەم چۆلیه یان له فرشاد پرسی، به رقه وه گووتی له بهر هۆگر بوونم به تلیاک ناچار به فرۆشتن و مامه له کردن به کالاکانی مالله وه بووم بۆ ئەوهی ماددهی بیهۆشکهری پی دابین بکه، له کاتی دووباره پشکینه وهی مالله که یان یه کی له ژنه کانی دراوسییان له گه ل کورپنکی مندالی سی چوار سالان هاته ژووو به نیگه رانیه وه پی گوتم: ((جه نابی نه فسهر، له و پۆزه ی که دایکی ئەم منداله نه ماوه (مینو خانم)، باوکی ئەوهی به من سپاردوه، شه وان خه وی نه و ههر میرده زمه ده بین و له خه و راده په پری و بانگی دایکی ده کات، هه تا چه ند جاریکیش پی می گووتوه دایکم له ئەنباری مالله که مانه، ئەم پۆش ئەوه نده گریاوه و دایکی بانگ کردوه ناچار بووم بۆ لای جه نابتانی بهینم))

نیگایه کم به کورپنکه که داگیرا، مندالیکی له پولواز که له قوولایی چاوانی رهشی غه میکی گه وه خوی حه شار دابوو، پووبه پووی دانیشتم و به میهره بانیه وه لیم پرسی: ((کورم ناوت چیه؟))

کورپنکه گه له روخسارم رامابوو به تور په ییه وه گووتی: ((ئه میر)) به پیکه نینیکی ساخته وه گوتم: ((ئه میر گیان ده زانی دایکت له کوئییه؟)) ئەمیر سه ری وه ک نیشانه یه کی رازیبووون راوه شانند، به سه رسامیه وه دریزه م به قسه کانمدا: ((باشه ده ی دایکت له کوئییه؟)) ئەمیر به ده ست ئاماژه یه کی بۆ ئەنباری مالله که یان کردو به ده نگنکی له رزۆکه وه گووتی: ((دایکم لیره دایه! باوکم دایکی له وی داناه))

بی باوه رانه چاویکم له کارمه ندانی هاو پیم کرد، ئەمیر خیرا که وته گریان و بۆ لای رایکرد و هاواری کرد: ((دایه،،،، دایه!)) ئینجا خوی له و خاک و خۆله گه وزاند، بی خۆدووواخستن فه رمانم به کارمه ندان دا ئەو به شه هه لکه نن، هه رچه ندی خاکه که مان زیاتر هه لده که ند، گریانی دلته زیننی ئەمیر پتر ده بوو سه ره نجام ئەوه م بینی که باوه پیم نه ده کرد، ته رمی نو قمی خوین و خۆلی ژنیکی گه نچ به جله

خویناوییه کانیه وه له ژیر قورسایى خاک ئارامى گرتبوو، هەر که ئه میر چاوى به تهرمه که کهوت، خوى پیدادا و وه کو هه وری به هار فرمیسکی ده پرشت، تهرمه که مان له مالّ ده ریناو بو پزیشکی یاسایمان گواسته وه، منداله که مان به گریانه وه بو خانه واده ی مینو نارد و بی وه ستان فرشادمان له مالى یه کى له هاوریانی که خه ریکی کیشانی هیرۆین بوو ده سگیرکرد، کاتى له گه ل فرشاد له ژووری لیکۆلینه وه پووبه پوو بوومه وه به تووره ییه وه لیم پرسى: ((بوچی ئه م کاره ت کرد، ئه و دایکی منداله که ت و هاوبه شی ژیان ت بوو، چۆن دلّت هات؟)) فرشاد هه ناسه یه کى قوولى هه لکیشاو چاوى له خالىکی نادیار برى و به ده نگیکی لاوازه وه ده تگوت له ژیر چاله وه قسه ده کات، ده ستى پیکرد: ((خۆشم نازانم چیمکردوه، ته نها کاتى ملوانکه ی مینوم برد و به جه لالم دا و له برى ئه وه برىکی زۆرم ماده ده ی بیهۆشکه ر وه رگرت و به کارمه ینا ئینجا بو مالى گه رامه وه، روخسارى بی گونا ه و پر له فرمیسکی ئه میرم دیت له ته نیش ت تهرمى دایکیه وه دانیش تبوو نه ده جوولا، ئه وسا تیگه ی شتم چیمکردوه، به لام کاتى بیرکردنه وه نه بوو، یه که مین شت که به میشکی ئالۆزم دا هات، شارده نه وه ی تهرمى مینو بوو له نیو ماله که، باشترین جیگاش ناو ئه نبار بوو، زوو ده ست به کاربووم و له پیشچاوانى فرمیسکاوى ئه میر تهرمه که م شارده وه، وای که کوره که م چیده کرد، چه ند به سۆز بانگی دایکی ده کرد، وای که من چه نده بی به زه یی بووم و چه نده م مشته کۆله به سه روچاوى دا کیشا و هه ره شه م لیکرد تا هیه شتى به که س نه لى، باوه ریکه ن سالانى رابردوو من عاشقى مینو بووم، عه شقى مینو ژیانى پیده به خشیم، به داخه وه که هاموشوى هاوریانى خراپ و خووگرتوو به ماده ده ی بیهۆشکه رم کرد و ته واوى ژیان و بوونم فه وتا، هه رگیز بیرم نه ده کرده وه بو مه ست بوونم کوشتن ئه نجام بده م و له پیش چاوانى ترساوى پارچه ی جگه رم هاوسه رم بشارمه وه، فرشاد هاواریده کرد نه فره ت له تلیاک، له سیداره م بده ن تا هه موو بزانه سزای بکوژى دلره ق وه کو من مه رگه، فرمیسکه کانی هاتنه خوار))

دۆسیه ی ته واوى فرشاد به پیتی داخوازى یاسایى و داوه رى بو زیندان ده بی تا له پشت شیشه ئاسنینه کانی زیندانه وه چاوه پروانى سزای خوى بیت !!

بکوزان ده‌گریهن

((به‌هروژ)) ی سی و پینج ساله، جاریکی دیکه‌ش ئه‌و نه‌خشه‌یه که له خه‌یالی خۆی کیشابویی تیپه‌ری، کاتی یادی ((راخله)) ی هه‌میشه دهم به پیکه‌نین و کورسی یه په‌وره‌وه‌داره‌که‌ی که سالانیک هاوده‌م و به‌شی له ژیانی بوو، که‌وته‌وه بیر، گیانی له‌رزی و نیوچه‌وانی پر چرچ و لوچی ئاره‌قی شهرمیان ده‌ردا و له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: ((ئاخر بلی کابرا! ئه‌م ژنه که‌م ئه‌ندام و په‌که‌که‌وته‌یه چ خرابه‌یه‌کی له‌گه‌ل تۆ کردووه که وه‌ها ده‌ته‌وی به‌لایه‌کی به‌سه‌ردا بینی؟ جگه له‌وه‌ی له‌ پۆزی یه‌که‌مه‌وه که پیت له‌ ماله‌وه‌ی دانا، وه‌کو خوشک و مروفتیکی مېهره‌بان په‌فتاری له‌گه‌ل تۆ کردووه هه‌تا ئاماده‌بوو له‌و خۆراکه‌ی که ئه‌وو په‌رویزی برا بچووکه‌که‌ی ده‌یانخوارد، پیت بدات، واته تۆ به‌م ئه‌ندازه‌یه بی به‌زه‌یی و سۆز بووی پیزی نان و نه‌کیشیت له‌یادچۆوه، مالی دنیا دیاره ئه‌وه‌نده مروفت که‌ر و کویر ده‌کات ته‌نانه‌ت خۆشه‌ویستی بی سنوری مروفته‌کانیش نه‌بینی و بۆ گه‌یشتن به‌چهند پارچه ئالتوونیک ده‌ست له‌ هه‌موو کارێ ده‌دات، په‌رویزی برای راخله کاریکی چاکی نه‌کرد که متمانه‌ی به تۆ کردو وه‌کو کرچی نوی قبولی کردیت ته‌نانه‌ت که‌می له‌ که‌ل و په‌لی ماله‌که‌شیانی پیدای تا باشتر بژیت، هیشتا دوو مانگ نابێ که بۆ ئه‌م ماله‌ هاتوویی و خۆشت به‌ چاری خۆت بینیت له‌م ماوه که‌مه‌یه‌دا ئه‌م خوشک و برایه‌ چهنده‌یان خۆشه‌ویستی بۆت هه‌بووه، له‌به‌رچی پلانیکه‌ی وه‌ها شوومت هه‌یه؟ بۆچی بیر له‌ تاوان ده‌که‌یه‌ته‌وه؟))

به‌لام هیشتا ئه‌م خه‌یاله‌ دروستانه میشکی ئه‌ویان سه‌رقال نه‌کردبوو که دووباره شه‌یتان له‌ بن گوئی هه‌لخوینده‌وه: ((مه‌گه‌ر نه‌بوونی مه‌ستی و کیشانی مادده‌ی بیهۆشکه‌ر و بیکاری و بی‌پولی سۆزو به‌زه‌یی ده‌ناسن؟! گوناھی تۆ چیه که په‌رویزو خوشکه‌که‌ی تۆ به‌ برای خۆیان ده‌زانن و متمانه‌یان پیت هه‌یه، تۆ به‌ سکی برسی و گه‌رفانی خالیه‌وه بۆ به‌دبه‌ختیش هۆگری مادده‌ی بیهۆشکه‌ر بووی، ده‌بی له‌ بیری پاره‌دابییت تا زیاتر له‌م دۆخه‌ نه‌مینیه‌وه، تیده‌گه‌ی؟ ئینجا تا دره‌نگ نه‌بووه ده‌ست به‌کار به‌! ئیستا باشترین ده‌رفه‌ته، ده‌تگوت شه‌یتان به

دیارییه وه وهستاوه و ده لئیت: هسته به هرۆز دووایی پارویی چه ور له دست ده دهیت و حه سرهت هه لده کیشی!!))

به هرۆز له کاتیکدا بیرو خه یالاتی ناکۆک و هه مه جۆر که هیزشیان بۆ میتشکی هینابوو بیزارو په ست بیوو، هه ستایه سه ریۆ و به پانایی ژوره که ده هات و ده چوو، نزیک نیوه پۆی هاوین بوو گه رمای پروکین جهسته ی مرۆفیان شه لال له ئاره ق ده کرد، به هرۆز ده یزانی که تا یه ک دوو کاتژمیری دیکه ش په رویز نایه ته وه و ئه م ماوه یه ش باشتترین ده رفهت بوو بۆی تا پلانه که ی جیبه جی بکات، خه یالی ماندووی بۆ چه ند مانگیکی پيشوو گه رایه وه: ئه و بۆ دۆزینه وه ی خانویه کی گونجاو که ته نها ژوریکي خنجیلانه ی هه بی بۆ نوسینگه ی سه ر شه قامی په رویز پویشتبوو، وه به هۆی نه بوونی پارهی ته واوه وه نوقمی بیرو خه یالاتی ئازارده ر بوو، سه رنجی په رویزی دا که له گه ل خاوه نی نوسینگه که قسه ی ده کرد، ئه وه نده له قسه کانی په رویز حالئ بوو، که ئه و له گه ل راحله ی خوشکی په ککه وته ی زۆر ئازار ده چیژئ ده یه وی نهومی هاوئاستی ماله که یان بی وه رگرتنی پارهی پيشه کی، به مرۆفیکي به ریزو جی متمانه به کری بدات، به هرۆزیش که له م ده رفه ته باشتری ده سنه ده که وت و له گه ل په رویز که وته گفتوگۆ ئه وه نده باسی خۆی کرد و له ده ست گرفته کانی دنیا ده ینالاند، سه ره نجام سه رنجی په رویزی بۆ لای خۆی پاکیشا و ئه ویش پازی بوو بۆ به کردانه که ی، هه لبه ته به هرۆز له بارهی هۆگره بوونی به ماده ی بیهۆشکه ر و پيشتر زیندانیبوونی شتیکی به په رویز نه گووتبوو، ته نها ئه وه ی پیگووتبوو که کریکاری کۆمپانیا یه کی خزمه تگوزارییه و ژن و مندالیشی له شاره که ری دراوستیان ژیان به سه ر ده بن و ده یه وی به زووترین کات بۆ مالی تازه ی به کریگرتوویان به ینی، به زمان لوسیه وه توانی دلئ میهره بانی په رویز نه رم بکات و ژورئ له ماله که یان به کری بگریت، به لام هه ر له پۆزی یه که مه وه خشل و ئالتوونی راحله سه رنجی به هرۆزیان پاکیشا، له گه ل ئه وه ش هه ولئ ده دا که نه بیته کۆیله به ده ست سۆزو میهره بانیه کانی راحله و وه سه سه شه ی تانیه کانی، به لام بیرکرده وه دزیوه کانی وه ها گوشاریان بۆ هینا تا

دوچار نه خشه ی کوشتنی راحله و دزینی زیره کانی له میشکی دا گه لاله کردو ئیستا کاتی جیبه جیکردنی پلانه که ی بوو چونکه په روی له مال نه بوو راحلهش به ته نها بوو، به هرۆز چیدیکه نهیتوانی به ره و پووی شهیتان بووه سستیته وه، به هیواشی قادرمه کانی بپی و به پشت دهرگای ژووری راحله گه یشته، بونی خووشی قاورمه ی گوشت به سه وزه وه له پاره وه که بلاو بیووه و حهزی خواردنی به هرۆزی دهر و ژاند، وه ختی له دهرگای دا دهیزانی راحله زوو دهرگا ده کاته وه وه ک همیشه فهرمووی بو ژووره وه لیده کات و خو شه ویستی خوشکانه ی بو دهرده بپی، به لام چاوه پوانیه که ی زوری نه برد و دهنگی راحله له پشت دهرگا وه هات: ((کییه؟)) به هرۆز به په له وه لای دایه وه: ((به هرۆزم خوشکی گیان!)) دهرگا کرایه وه و پوخساری میهره بانی راحله که غه میکی قوول له چاوه ره شه کانیدا شه پۆلیانده دا، له چوارچیته ی دهرگا به دهرکه وت، راحله به دیتنی هه موو پۆزه ی به هرۆز راهاتیوو، سلاوکی شه رمنانه ی کردو له به رامبه ر دهرگا لاکه وت و بو ژووره وه بانگی کردو ههستی راحله وه ک نه وه بوو که براهه ی ده بینی، بریسکه ی سه رسامکه ری ملوانکه ی نه لماس و بازنه ئالتونیه کانی راحله، دووباره سه رنجی به هرۆزیان پاکیشایه وه و بو نه جامدانی خیراتری پلانه که ی هه لیان خله تاند، له ساتیکی گونجاودا که راحله پشتی له و بوو، به هرۆز په لاماریداو دهسته زیرو پانه کانی خو ی له سه ر دم و لوتی راحله به توندی دانا، په نگ و پووی راحله یه که مجار زهر د ئینجا شین هه لگه پراو بی باوه پانه به چاوانی دهر په ریویه وه له به هرۆز پامابوو، به لام تو زقالتی سوزو جوامیری له بوونی نه و مرۆقه بی ویزدان و نمک به حه رامه نه بینی، به لگو ههستی به سیبه ری شوومی مه رگ به سه رخویه وه ده کرد، بی ئومیدانه لینگه ژه نه ی ده کرد و به هاواره خنکاوه کانیه وه داوای کومه کی له په رویز ده کرد، به لام زوری نه برد که ده ست و پی ئیفلیجه کانی راحله له سه ر کورسیه به په وه په وه که ی شل بوون و هه ناسه ی گه رمی بو تاهه تابه نه ماو دوسییه ی ژبانی له م دنیا جه نه جاله دا به دووا ویستگه گه یشته، کاتی خه یالی به هرۆز له باره ی مردنی راحله وه ئاسوده بوو، خیرا خشل و ئالتونونه کانی لی کرده وه و

به په له ماله که ی بۆ دۆزینه وهی پاره و شته گرانبه هاکانی دیکه به سهر یه کدا داو
 پشکنی، له پاش چند خوله کیک به گیرفانی پره وه له مال رایکرد، له پشت میزی
 ئیش و کارم دانیشتبوم که سه ربازیک بۆ ژوره وه هات و گووتی چند ساتی پیش
 ئیستا پیاویک به په شوکاوویه وه په یوهندی پیوه کردوین و هه والی کوشتنی
 خوشکه په ککه وته که ی پی راگه یاندوین و ناوونیشانی شوینی پودانی تاوانه که ی
 له سهر میزه که م دانا، نه وهی که له مالی په رویز چاوه پوانمان ده کرد، جهسته ی بی
 گیانی ژنیکی په ککه وته به ناوی راحله بوو به دیتنی له سهر کورسیه کی
 په وه وه دار ههستیکی ناشی له خه یالی دلره قی بکوژی بی ویزدان دلی
 زامدارکردین، له م نیوانه دا په رویز به راستی له حالکی دلته زین دا بوو له بهینی
 فرمیسک و ئاه، به هرۆزی کرچی ماله که یان وه کو گومانلیکراو باس ده کرد، ئینجا
 له راپورتی دیمه نی کوشتنه که، به به لگی نه وهی هیچ نیشانه و شتیکم به رامبه
 به هرۆز نیه، به هاوکاری په رویز بۆ نه و نوسینگه یه چووین که به لئیننامه ی نیوان
 نه وو به هرۆزی تیدا مۆرکراوو، کۆپیه کی کارتی کۆتایی خزمه تی به هرۆزمان
 دۆزیه وه و سه رنجماندا که به هرۆز بۆ خالکی نادیار هه لاتوه، ته ماشای کۆپی
 کارتی به هرۆزمان کرد بۆ نه وهی بزاین جیگا و پنگا و شوینی کاری له کوئییه،
 که وتینه لیکۆلینه وه هونه ری یه ئاشکراو نادیاره کان، سه ره نجام دوای تیپه پینی
 پانزه پۆژ به هرۆزمان له مالی یه کی له خزمانی له گونده کانی باشووری شار
 ده ستگیر کردو به بریک شت و مه کی دزراوه وه به ره و ئاسایشمان برد، به هرۆز
 له به ره وهی له کوشتنی راحله ی په ککه وته وه ک دووچاری گوشاریکی پۆحی ببوو
 به قسه ی خۆی له کاتی ناپاکی گه وره، بیست سال له خۆی پیرتر درده که وت،
 زۆر زوو ده می بۆ دانپیانان کرده وه و به هاواره وه گووتی:

((خۆزگه زووتر سزاتان بدابام، نه فره ت له حه زو ئاره زوه کانم، نازانم چۆن وه ک
 شه یتان ئه م تاوانه پیسه م ئه نجامدا، راسته که من بکوژم به لام ئازاری ویزدانم
 هه یه، په ککه وته یه کی قوربه سه رو بیگونا هم کوشت، دۆزه خ جیگامه و په تی
 سیداره هه قی منه))

پۆڭزى كە پەرويزو بەھرۆز لە ئاسايش بەرامبەر يەكتى دانىشتن، بەھرۆزى شەرمەزار و خەجالەت لە كاتىكدا كە فرمىسكى ھاتبونە خوار و سەرى داگرت و پووى نەبوو تەماشای پەرويز بكات، پەرويز بە تورپەيەكى تىكەل رسوايەو ھە پىتى گوت:

((بۆچى ئەم كارەت لەگەلمان كرد كاك بەھرۆز؟ ئەمە ھەلامى خوشەويستىە بىئى سنوورەكانى من و راحلە بوو بۆ تۆ؟ ئىستا لە من گەپى، بۆچى خوشكى پەككەوتەو نەخۆشم كە تەنھا ھاودەم و ھاويەشى ساتەكانى تەنيايم بوو دەبىئى بىيئە قوربانى چاوپنۆكى و ھەزەكانى تۆ؟ بۆچى؟ بۆچى؟))

بەھرۆز دياربوو لەگەل ھەر قسەيەكى پەرويز چزوويەك بە دلیدا دەچوو، ئاھىكى ھەلكىشاو دەستى بە گريان كرد، بەلام بەداخەو فرمىسكى سەر گۆناكانى بكۆژ ھىچ سوودىكيان نەبوو، من بىنيم كە بكۆژانىش دەگرين، لەسەر داخوازی حاكم دۆسيەى بەھرۆز بۆ زىندان گۆيزرايەو ھە تا لە پشت ھەسارى تەنيايى زىندان دىلى بىرو خەيالانى پوچى شەيتانى نەبى و خويى مرۆفى بى گوناھ نەپژىنئە سەر زەوى، بەلام دەنگى گريان و ئالەكانى بەھرۆز بەجۆرى لە ئاسمانى ئاسننى زىندان بەر گۆيى زىندانىەكان دەكەوت، ھەموويان لەگەل يەكتەر ورتە ورتيان دەھات كە چ دنيايەكى سەيرو زوو تىپەرو نھيئى ئامىزە، سەيركەن چۆن بكۆژان دەگرين،،،،؟

قه‌له‌ره‌شی شووم

که له زیندان هاته دهر، چاویکی به شه‌قامی قه‌ره‌بالغ و خه‌لکانیک که له هات و چۆ دا بوون گیتراو نیگایه‌کیشی له ناسمانی شین کرد، هیشتا سه‌خت بوو بۆی که باوه‌ریکات سه‌رده‌می زیندانی به‌سه‌رچووه و نازاده، لیوانی گۆشتنی که له ژیر سمیلی بابری شاردرابۆوه، لیکیبونه‌وه و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی دلخۆشکه‌ر بوخساری ره‌ق و ته‌قی پوناک کرده‌وه، ده‌سکینکی چه‌رمی بچوکی پیبوو به‌بیده‌نگ گوشتی و به‌هه‌نگاوه نارامه‌کانی له په‌نا دیواری بلند و چیمه‌نتزی زیندان که‌وته پئی و نامانجی نه‌وه‌بوو که دووای نازادبوونی یه‌که‌مجار پاره‌یه‌کی چاک به‌ده‌ست بیئی و به‌گیرفانی پره‌وه بۆ ماله‌که‌ی بپرواته‌وه، دلئی بۆ خانه‌واده‌که‌ی توند بیوو به‌لام بۆ دیداریان په‌له‌ی نه‌بوو، له‌چهند رۆژیک پیش نازادبوونی چه‌ندین جار له‌ته‌نهایی دا پیلانه‌که‌ی له‌سه‌ره‌تاوه تا کۆتایی به‌دیفه‌ته‌وه به‌سه‌رکردبۆوه و ته‌نانه‌ت سه‌رنجی به‌شه‌لاوه‌کیه‌کانیشی دابوو، هه‌ر له‌و بیرۆکانه دابوو که ده‌نگی به‌رزی یه‌کێک له‌دنیا‌ی خۆی رایکی‌شایه‌ دهر: ((هیتی، مه‌ران قه‌له‌ره‌ش؟! دوو‌اجار نازاد بووی؟!)) که‌ ناویری دایه‌وه، یه‌کێ له‌هاویری کۆنه‌کانی دیت له‌ناو تاکسیه‌کی شپ‌دانیشتبوو به‌په‌ویه‌کی خۆشه‌وه ته‌ماشای ده‌کرد، بۆ لای رۆیشت و له‌دووای سلاوو هه‌والپرسی له‌ته‌نیشتی‌وه دانیشت: ((کاک مه‌حمود ده‌بینم سه‌رقالی به‌کارو کاسبی خۆته‌وه! کاری پێشوت چی بوو؟!)) دیاره‌وازت له‌کاری هه‌له‌هیناوه؟

ئه‌میش لۆچی خسته‌نیوچه‌وانی و گووتی: ((ئه‌ی بابه‌ئه‌و کاره‌به‌دبه‌ختی بوو هه‌ر بۆیه‌به‌ناچاری پووم له‌گواستنه‌وه‌ی گه‌شتیاران کرد، کاتی ژن و مندالت هه‌بوو، ناماده‌ی بۆ خه‌رجی و ژیا‌نیان هه‌موو کاریک بکه‌ی! وه‌که‌باسی لوقمه‌ی حه‌رام و حه‌لال دیته‌پیش مه‌سه‌له‌که‌شتیکی دیکه‌ده‌بیئت!))

پسته‌ی دووایی وه‌کو کوتکی بوو که‌به‌سه‌ری مه‌ران قه‌له‌ره‌ش داکی‌شرا: ((راست ده‌که‌ی کاک مه‌حمود، به‌لام بۆ من ئیدی کار له‌کار ترازاوه، له‌وکاته‌ی خۆم ناسیوه‌ده‌ستم له‌کاری هه‌له‌دا بووه‌وه‌هه‌ر به‌و پاره‌یه‌ش نام بۆ ژن و منداله‌کانم په‌یدا‌کردوه، ئیدی هه‌یج کاریکی دیکه‌نازانم و له‌ده‌ستم نایه‌ت!))

هادی له کاتی کدا که خه ریکی پیکه خستنی میلی پادیوی لوریه باره لگره که ی
 بوو، چاوی له جاده ی بی کوتایی به رده می خوی بریبوو، دووا مژی له
 جگره که ی داو دوو که ل له دهم و لووتیه وه ده هاته دهر، چاوی ماندووی که وته
 سهر وینه یه که به سهر ناوینه که وه لکینرابوو، خویی و هاوسه ری میهره بانی و
 کچه شهش سالی و ده سالی که ی که هه موو به پیکه نینه وه له دوور پامابوون،
 دووباره چاوانی له جاده ی پینچاوپینچ و بی کوتایی بریبوو، له سهر یه کی له
 پینچه کان چاوی به پیاویکی گونیه به دست که وت که چاوه پروانی ئوتومیل بوو،
 هه ر که کابرا له دووره وه ئه وی دیت هاته ناوه راستی جاده و هه ردوو دهستی بو
 به رز کرده وه تا رایگریت، هادی ناچار بوو بووه ستیت، ریبواره که ش به په له
 سه رکه وت و هه ریه و جووره به زمانیکی سه یرو دهنگیکی خنکاوه وه قسه ی ده کرد
 له لایه وه دانیشت، هادی دهستی به رویشتن کرده وه بو ئه وه ی سهری قسه یه که
 بکاته وه پرسی: ((ئیه وه بۆ شار ده پۆن؟!)) ریبوار ده موچاوی ته واو داپوشیبوو
 ته نها چاوانی به قوولداچوو سووری ده بینرا، وه ک نیشانه یه که بۆ ئه وه ی قسه که ی
 ئه و به لمینی سهریکی بۆ پاوه شانوو هیچی دیکه ی نه گووت، هادی ههستی به
 نیگا سه نگین و سه رنجه ورده کانی کابرای بۆ سه ر خوی ههست پی ده کرد و درکی
 به شتیکی باش نه کرد، بۆ شکاندنی ئه و بیده نگیه قورسه ی که به سه ر ئاسمانی
 بچوکی ژووری لوریه که زالبوو، بۆ به قسه هینانی گهشتیار دهستی به قسه کرد:
 ((هه لبه ته ده میک بوو له سه ر جاده وه ستابووی و چاوه پروانی ئوتومیلینک بووی؟
 هه قی خۆته چونکه ئه م جاده زۆر چۆله و زیاتر لۆری و ماشینه گه وره کان پیندا
 دین و ده چن، پیموایه نیشته جینی یه کی له و گوندانه ی ده وره یه، وانیه؟)) هادی
 بی وهستان قسه یده کرد، به لام ده تگوت مۆری بیده نگیان له ده می کابرای نه ناس
 دابوو، هادی مه تاره ی چای هه لگرت و خه ریکی چا تیکردن بوو، له ناکاو کابرا
 دهستی بۆ ژیر جله کانی بر دوو به جوړی که هادی نه بیینی شتیکی ده ریتا و ناماده ی
 هیرش بوو، هه ر که هادی بۆ لای ناویری دایه وه و په رداخه چایه که ی بۆ راگرت،
 له پر ساردی تیغی چه قوی له ژیر گه ردنی خوی ههست پیکرد و په رنگی پینه ما،

کابرای نه ناس به دهنگی خنکاو هاوشیوهی مپهمپ له ژیر لیوه وه گووتی: ((لیخوره بۆ ناو شوینیکی خۆلای، نه گینا سکت هه لده زینتم!)) هادی مه ترسی مه رگی له په نا گوئی دا ده دیت، له ساتیکدا بریاریدا فه رمانه کانی نه و به ته واوی به جی بهینئ و له دهر فه تیکی گونجاودا له شه پی بزگاری بی، نه وه بوو به ده می وشکبووه وه له ترسان گووتی: ((هرچی تو بلئی به سه رچاوه،،، ته نها نه و چه قق نه عله تیه م لیدوورخه وه!)) پاشان بی وه ستان بۆ جاددهی خۆلای سوپایه وه، کابرا ده مامکه کی له سه ر ده م و چاوی لابردو هه ر به ده ست و چه ققوه ده یویست په رداخه چایه که هه لگریت که هادی زۆر به خیرایی په لاماریدا، دوو پیوا له ناو ژووړیکی وا بجووی لوری ده سه ویه خه ی یه کتر بوون، هادی هه ولی ده دا چه ققکه کی لیوه ریگری و چه کی بکات، به لام کابرای نه ناس به هیتزبوو له و، ته نگی به هادی هه لچنی بوو بۆ هه ر کارئ که ده یویست، سات به سات توانای هادی بۆ مملانی که متر ده بۆوه،،،

له ناکاو هاواریکی کوشنده له دل و گیانی هادی ده نگی دایه وه و ناله ی به ئاسمان گه یاند و به هه ردوو ده ست سکی هه لدرای خۆی که خوین فواره ی ده کرد له ناوی گرت، خوین ته واوی نه م ناوه و سه ر کورسیه که ی داپۆشی، هادی له تاوان تلی ده دا، به لام کابرای نه ناس چونکه ده مامکی شه رانگیزی له سه ر پوخساری بوو، بواری نه ده دا و یه ک به دوای یه ک چه ققوی لیده دا و جه سته ی هادی کون ده کرد و قاقای لیده دا، زۆری نه برد چاوه که م تینه کانی هادی له سه ر وینه ی خانه واده که ی گیرسایه وه و په رده یه کی له رزۆک له فرمیسک برژانگی ته پرکرد، پیش نه وه ی دووا هه ناسه هه لیکیشئ، ده نگی گرو زیری کابرا هاوشیوهی زه نگی مه رگ له گوئی دا زینگایه وه: ((به داخه وه م بۆت کاکه ی گه نج، به لام باشتره ناوی من له گه ل خۆت بیه یته گۆرپه وه، من مه ران قه له ره شم! تیگه یشتی؟! مه ران قه له ره ش!))

گۆرپه پانی میوه و باره ته ره ی چه قی شار وه که هه میشه پر پر له خه لک بوو، هه ر له و کاته دا لۆرییه که به شووتیه وه گه یشت، پاسه وان و به رپرسی کۆلکیشان به نیگایه کی خیرا و زۆر زوو کامیونه که ی ناسیه وه له ژووړه وه هاواریکرد:

((سلاوڪاڪ هادي؛ ئەم چەند پۆژە لە کۆی بووی؟! دیسان وەك هەمیشە بارەكەت شووتی گەرەو درێژە؟)) بەلام بە تەواوی حەپەسانەووە بینی لە جیتی هادی پیاویکی چوارشانەو سەمیلەستووڕ لە پشت سوکانی کامیۆن دانیشتوووەو پوخساری خوین گرتوو شیواو بوو، پاسەوانەكە هادی زۆر باش دەناسی و دەیزانی لۆرییەكەى هەرگیز نەدەدایە دەست كەس، كەبرای نەناس دابەزی و بۆ لای پاسەوان هات و گووتی: ((من یەكی لە هاوڕێییانی كاك هادیم، ئەوەی راستی بێ هادی ئەمپۆ حالی باش نەبوو، هەریۆیە من لەجیاتی ئەو بارەكەم هێنا)) یەكەمین شتی كە بە خەيالی پاسەواندا هات، پەيوەندی كردن بە پۆلیس بوو، بێ خۆ دوواخستن پەيوەندی بە پۆلیسەووە كردو خێرا داخستەووە، چونكە كەبرا هاتە ژووڕو گووتی: ((ئێستا ئەگەر دەكری چەند كرتكارێك بانگ بكەن تا بارەكەم خالی بكەنەو)) كەبرای پاسەوان بە ناچاری سەری بادا بۆ ئەوەی تا پۆلیس دیت شوفیترەكە سەرقال بكات، بۆیە بە قسەووە خەریكى كرد، زۆری نەبرد دەنگی ئازتیری ئوتومبیلی پۆلیس لەو شوینەدا دەنگی دایەووە و شوفیترە نەناسەكە بە ئاشكرا ترسانی پێووە دیاربوو، خێرا لە جیگاكەى هەستایە سەری و بە دەنگی سەیرەووە پرسى: ((چی پوویداووە كە سەروچاوی پۆلیس لەم ناوهدا پەیدا بوو؟!)) پاسەوان لە تەواوی ئەم ماوهدا سەرنجی هەلسوكەوتی كەبرای شوفیتری دابوو ئێستا دلنیا ببۆوە لەوەی ئەم ماستە موویەكی تێدایە، بە تۆرەییەووە پتی گووت: ((لە جیگاكەت دانیشەووە كاكی نەناس لەوانە پۆلیس ئیشی بەخۆت هەبێ؟!)) شوفیترەكە تووشی شۆك ببوو، بە ترس و دلەپاوكێووە لە پاسەوان پامو بە پێكەنینیكى ماناداری ئەو لە هەموو شتی تیگەیشت، ئێستاش درەنگ نەبوو، لە ساتیكى گونجاودا هێرشى بۆ سەر پاسەوانەكە بردو فری دایە سووچێكەووە، لە ژووڕی پاسەوانی هاتەدەر و هەلات، بەلام بە جۆریكى نەخوازراو لەنیوان قەرەبالغی ئەم هەموو خەلكەى لەوئى بوون گرفتار بوو، بۆیە چاپوك و ئازایانە پالی بە خەلكەكەووە دەناو رایدەكرد، بەلام چونكە شارەزای رینگاكە نەبوو بۆ سووچێك كە میووەیەكی زۆریان لێداناو بوو رویشت و چەند جارێك هەلەنگووتی، سەرەنجام

به ربووه، نازاری قاچی هه راسانی کرد و کاتی به خۆهاتهوه به دیتنی چهند کارمه ندیکی پۆلیس که چوارده وریان گرتبوو؛ ناهیکی له داخ و په ژاره وه هه لکیشا، که چهند زوو پيسوای خه لگ بووم، ((مهراڻ، ناسراو به مهراڻ قه له ره ش! باشی مهراڻ قه له ره ش؟! سهیره دۆسيه يه کي چهند سهنگين و په ننگينت هه يه! کاره هه له کانت به هه موو جوړو به شيکه وه له نيو دۆسيه که ت ريزبوون که دوواه مينيان قاچاغي مادده ي بيهوشکه ر بووه، هه نده له ميژنيه له زيندان به ريووي، به لام به نيमत نه گووت مه سه له ي نه و کاميونه شووتيه چيه؟!)) مهراڻ قه له ره ش سه ري بلند کردو به سيمايه که وه وه ک بلتي هق به وه هاواریکرد: ((هه له يه ک پوویداوه جه نابی نهفسه ر! نه و کاميونه هي خومه، مه به ستم نه وه يه تازه له يه کي له خزمانم کړيوه! له وه ي که ده مه وي ليږه به دوواوه به باربردن لوقمه يه کي حه لال له سه ر سه فده ي ژن و مندالم دانيم تاوانه؟!)) به هيمنيه وه گووتم: ((نه ي که وايه له خزميکت کړيوه! بوچي به پاسه وانکه ت وانه گووتبوو؟ مه سه له ي هاوړييه تي توو هادي شوفيري راسته قينه ي کاميون چيه؟!)) مهراڻ قه له ره ش هاته وه قسه: ((ده زانی چيه؟ نيوه ده تانه وي به هه ر شيوه يه ک بي به سه ريچي کردني تاوانبارم بکه ن و دووباره بمنيزنه وه گوشه يه کي زيندان!)) به زه بر و زه نگیکه وه گووتم: ((کاک مهراڻ تۆبه ي گورگ مه رگه! خوشت باش ده زانی نه بووي به مرؤقه، نه گينا به جاريک چونه زيندانه وه ده بووايه ببیته مرؤقه و ئيستاکه خه ريکی مال و ژيانی خو ت ده بووي، ئينجا له پرسياره کانم رامه که و چه واشه م مه که، راستي مه سه له که م بو بگيره وه! چ به لايه کت به سه ر شوفيري کاميونه که دا هيناوه؟!))

مهراڻ قه له ره ش که مي سه ري خوراندو ديسانه وه بيده نگ بوو، به لام نه م بيده نگیه زوري نه خاياند و دووا جار دانی به راستيه کي تالدا دانا که پيمخوشنه بوو گويم ليبيي: ((جه نابی نهفسه ر کوشتم و ته واو، هه رنه مه يه!)) ده سه تکانم توند به ميژه که دا کيشاو گووتم: ((کوشتت؟! هه ر ناوا ناسان؟! خو ت ده زانی به کوئي ده گه ي که بو مالي بي نرخی دنيا ناماده بووي گيانی که سي

بکیشی، ئەو کەسەش نان پەیدا کەری خانەوادە کە یەو هەزاران چاوی لە چاوەروانیدانە، بێ ئەوەی بیر لەمانە بکەیتەو؟! وای بە حالت، وای بە ئەنجامی کارت!) مهران قە لە پەرش چەند ساتی بە دەم و چاوی سوور هەلگەراو لیم پامابوو بێ ئەوەی بچووکتەری کاریگەری قەسەکانم بە نیگا و پەفتارییەو دیاری، دەستی بە گێژانەوی پوو داوە کە کرد: ((کە کار لە کار بترازی، چ بە لایەکی بێ چ سەد وەکو یە کە! من زۆر لە مێژە ژیانم لە پێگای کاری هەلەو بە سەر دەبەم، جا چ جیاوازییەکی دەبێت دزی بکەم یان پیاو بکوژم! من لە گەل بۆنی پارە مەست دەبم و دەچمە دنیا یەکی دیکەو! لە دوو اجاری سەر دەمی گیرانم، لە زیندان سەرنجەم لە کارەکاندا تا ئێستا هەمووی هەر لە پێگای هەلە کارییەو بوو، بۆیەش بریارمدا پێش بەو کامیۆنە گەورە یە بگرم کە هەر شوفێرە کە ی تێدا بوو تا پارە ی لێ بسینم، چونکە دەمزانێ شوفیری ئەم جۆرە لۆریانە بە گشتی پارە ی باش لە گەل خۆیان هەل دەگرن، هەل بە تە ماو یەکی زۆر بوو خەریک بووم کارم لە سەر ئەو پلانی دە کرد و تەواوی پێگاکانی کۆتایی شاریشم پشکنی بوو، لە ئەنجامدا دوینی بە یانی بۆ دەسپێکی کارم جلی کرێکارانم پۆشی و پێشم بەم کامیۆنە گرت و لە دەرفە تێکدا هەر پەشەم لە شوفێرە کە کرد تا هاوکاریم بکات، بە لام ئەو ویستی فێلم لێبکات، دوو اجار ناچار بووم بە چەقۆ لێبیدەم، ئینجا بۆ جاد دە یەکی ناسەرەکی لیمخوری و تەرمی شوفێرە کەم بۆ چالێک فرێدا کە هەر لەو نزیکانە بوو، ناو کامیۆنە کەم لە خۆین پاک کردەو و لە کۆتاییدا سەرکەوتوو بووم، چونکە نزیکە ی یەک ملیۆن تومانی لە ژێر کورسی شوفیر دۆزییەو، ئەمە بۆ سەرەتای کارم خراپ نەبوو، چا و چنۆک بووم، بریارمدا یە کە مجار بارە کە بفروشم دوواییش کامیۆنە کە بە پارە یەکی باش، ئینجا بە گیرفانی پەرەو بۆ لای خانەوادە کەم بگە پێمەو، هەرگیز بیرم لەو نە دە کردەو پاسەوانی کۆلکێشان گومانم لێبکا و پۆلیس ناگادار بکاتەو، وە ک چۆن بیرم نەبوو لەم پێگایەو پارەم پەیدا کردووە، زۆر زوو ناشکرا بووم و دەسگیر بووم))

مهران قهله‌پرش پاش ئه‌وه‌ی شوینی تهرمه‌که‌ی دیاریکرد، دهستی به پیکه‌نینیکی تورپه و نه‌فرهت ئه‌نگیز کرد که وینه‌ی دهنگی قاره‌قاری وشکی قهله‌پرش پیرو پرش له بیده‌نگی ساردی باغی پاییزی نه‌بوو، له ژیر لیوه‌وه ورته‌ی ده‌هات: ((تو ئه‌وه‌نده له زه‌لکاوی گونا‌ه نو‌قم بووی که ناتوانی هست به خوینی بی‌گونا‌ه و ئامی هه‌تیو بکه‌ی، چونکه زور زوو داوینگیرت ده‌بی و قوری پرشت به‌سه‌ردا ده‌کا!!))

دۆسیه‌ی کوشتنی هادی ته‌واویوو مهران قهله‌پرشیش به تاوانی کوشتنی ئه‌نقه‌ست و دزی بو دادگا نیردرا تا دیسانه‌که دریزه به ژبانی نه‌فره‌تباری بداته‌وه له‌نیو چوار دیواری بی‌پوچ و ساردی زیندان و له چاوه‌پوانی سزاکه‌ی بی‌ت و ساتا نازارده‌ره‌کانی ژبانی بگوزهرینیت.

گومرایانی دۆزه خ

پیاویکی له پولاواز و قژ لول که پووبه پووم دانیشتووه، یه سات نیگای له که له چه یه ی که له دهستانی دراوه هه لده گری و وهک بلتی تازه له خه ویکی قورس بیدار بووبیته وه، مات و مه لول سه رتا پای ژووری لیپرسینه وه که هیچ که سیکی جگه له من و ئه و لی نیه، ته ماشا دهکات، هه لسوکه وت و ره فتاری سه یر دیته به رچاو، به هه رحال به ئارامی سه یری قسه ده که مه وه:

- کاک ئه بی، خۆت پووداوه که بی که م و کورپی بگیره وه، چه زنا که م له ددمته وه گویم له درۆ بی چونکه پاشان به زیانی خۆت کۆتایی دیت! به فرمو،،،،
ئه بی نیگایه کی تیکه له به بیبایه خی له من دهکات و به ساردییه وه ده پرسئ:
- بۆ نمونه ده بی بلیم چی؟ بلیم چۆن سه یری کیانوشمان له قورپی نا؟ چین ئه وانیه لیمان دزی یا،،،،
تامه زرویانه گووتم:

- ئافه رین، کاک ئه بی پیویسته هه موو ئه و شتانه به راستی پوونبکه یته وه، بۆ ئه وه ی ئیمه بتوانین له سووککردنی سزا کانت کۆمه کت بکه ین، هه لبه ت ده شیکه ین، ئیستا قسه کانت بکه تا له ناو به لگه ی توژیینه وه له تاوانبار به جۆری بنوسم که ئیدی بریار نه بی پی به خواری دابنی و ناچاریم به لگه ی توژیینه وه که بگۆرم، ئه بی هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشاو یاری به دهسته قوفل بووه کانی ده کرد، له وکاته دا گووتی: به سه رچاو جه نابی ئه فسه ر، ئیستا که دوو اجار بریارمدا هه موو مه سه له که پیاوانه و به راستی ده گنێر مه وه، بنوسه !

- من و کیانوش و شه هرام زۆر ده مێک بوو هاوپی بووین، له نێو کاری کرین و فرۆشتنی شته کۆن و ئه نتیکه کان و له مجۆرانه، ته نانته که پاره یه کمان له وه ریگایه وه ده خسته گیرفان به شتیه یه کی داد په روه رانه له نێوانماندا به شمانده کرد، هه رسیکمان له م بارو دۆخه رازی بووین، به لام حه یف چاو چنۆکی زۆر چاوی کیانوشی کویر کرد و ناچاریکرد به جۆریکی شاراوه و له بنه وه له به لیتی پاشگه زبیته وه، ماوه یه ک بوو سه رنجی هه لسوکه وت و ره فتاره گوماناوییه کانیم دابوو، هه ستم

ده‌کرد له ژیره‌وه خه‌ریکه شتیك ده‌كات و ناشیه‌وی ئی‌مه بزانی، هه‌لبه‌ته په‌نگه
 ئه‌مه مافی خوی بی که نه‌یه‌وی نه‌ینی ژیانی تایبه‌تی به ئی‌مه بلای، به‌لام کاتی
 هه‌ستم‌کرد خه‌ریکه له پتی ده‌لای و کرین و فروشتنه‌کانه‌وه په‌ریه‌کی وه‌ها چاک
 له گیرفانی ده‌نی و ئی‌شی به ئی‌مه نیه که نزیکترین هاو‌پتی بووین، گه‌لێک
 تو‌په‌بووم، سه‌ره‌تا شه‌ه‌رام له زوری په‌وتی په‌وداوه‌که ئاگادار نه‌بوو، به‌مه‌به‌ستی
 هاو‌کاری له‌گه‌ل خۆم وروژاندم، کاتی هاته ژیربار په‌یارماندا به‌جووته کیانوش
 بخه‌ینه ژیر چاو‌دی‌ریه‌وه و له ده‌رفه‌تیکی گونجاودا مه‌چه‌کی بگرین، ئه‌وه‌ی
 راستی بی جه‌نابی ئه‌فسه‌ر! چاومان به ده‌وله‌مه‌ندبوونی هه‌لنه‌ده‌هات، چاوه‌پیمان
 ده‌کرد هه‌ر کاریکی که ده‌یکات ئی‌مه‌ش له مه‌سه‌له‌که ئاگادارکات! به‌کورتی کاتی
 وردتر سه‌رنجی کیانوشماندا تی‌گه‌یشته‌ین که بووته خاوه‌نی ئامی‌ریکی
 په‌یشکه‌وتووی دۆزینه‌وه‌ی گه‌نج و به‌هۆیه‌وه ده‌توانی شاراوه‌ترین شتی کۆنه‌و
 گرانبه‌ها له ناخی زه‌وی ئاشکرابکاو به فروشتنی نایاساییان په‌ریه‌کی زۆرو
 زه‌به‌ندی ده‌سکه‌وی، هه‌لبه‌ته من و شه‌هرامیش به‌مه‌پازی نه‌بووین، هه‌ریه‌یه به
 جووته که‌وتینه بیرکردنه‌وه له‌مه‌سه‌له‌یه، نازانم چۆن شه‌یتان بو ژیر کلیشه‌مان
 چوو بی‌هۆکه‌ی کوشته‌نی کیانوشمان به خه‌یالدا هات، ده‌بی دان به‌وه‌شدانبێم که
 ئه‌م پلانه یه‌که‌مجار به‌خه‌یالی منداهات، وه‌ختی به‌شیه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ ئه‌مه‌م
 له‌گه‌ل شه‌هرامدا باسکرد، زۆر ترساو به‌توندی به‌په‌چی دامه‌وه، خۆشم به‌ته‌نها
 نه‌مه‌ده‌ویرا، خوا ده‌زانی به‌هه‌زار فیل و ته‌له‌که‌بازی تا شه‌هرامم پازیکرد له‌گه‌لم بی،
 په‌یارماندا له نیوه‌شه‌ودا که کاتی چالاکیه‌ شاراوه‌کانی کیانوش بوو پلانه‌که‌مان
 جیبه‌جی بکه‌ین، ئه‌وه‌ی که ده‌ستمان به‌خوینی کیانوش سووربوو شه‌ویکی
 تاریک و ته‌ماوی بوو! هه‌ستم ده‌کرد هه‌زاران جووته چاو من و شه‌هرام ده‌بینن،
 په‌یمابوو هه‌موو شتیك خه‌ریکه قسه‌مان له‌گه‌لده‌كات و له ئه‌نجامی کرده‌وه شووم
 و ناپی‌اوانه‌که‌مان ئاگادارمان ده‌کاته‌وه، به‌لام هه‌ولمه‌ده‌دا زۆر گوئی به‌م شتانه
 نه‌ده‌م و بیر له‌و کاته بکه‌مه‌وه که ده‌بمه‌ خاوه‌نی ئه‌و ئامی‌ره به‌نرخه‌ی گه‌نج
 ده‌دۆزیته‌وه‌و په‌ره‌و پو‌لم ده‌سته‌ده‌که‌وی، کاتر می‌ری په‌یش نیوه‌شه‌و له شار

دەرچووين و له خالتيكى زۆر دوورتر كه شوينه وارى هيچ ئادەمىزادىكى لىتەبوو، له ناوهراستى ئو دەشته وەستاين و له شويتىكى گونجودا خۇمان شاردهو، دلمان له ناو دەستمان بوو، به ئاشكرا ترس و لەرزىم پىتوھ دياربوو ئارەق گشت گيانى تەركردبووم، حالى شەھرامىش زۆر لە من باشتەر نەبوو، چەند جارىك بە بن گويمى دا ھەلدا كە ناتوانى دەست لە كارى كوشتن بدات و تاكو ئىستاكە تەنانەت مريشكىكىشى سەرنەبىيوھ و دووربووھ لەم كارانە و،،،كەچى وەختى بەرپاستى داوام لىكرد تا بەھوى ھاورپىتەتى دىرىنەمان لەم كارەدا تەنيا جىم نەھىلى، بىدەنگ بوو لە چاوەپوانى دا دانىشت، دەنگى وپەى ئوتومبىلى كيانوش لەنىو ئو دەشتەدا دەنگى دايەوھو بىدەنگى و چۆلەوانى جاددەى تىكشكاند، ئىمەى لەجىتى خۇمان راپچلەكاند، بۆ دووچار پلانەكەم لە خەيالى خۆم تاوتوتوى كردهوھو سواری ئوتومبىل بووم و بە سورپانەوھەك پانايى جاددەكەم گرت، چونكە دەمزانى ئەم كارە كيانوش ناچار دەكات بووھستى و بۆ رىنگا كردهوھو و ناسىنى شوفىرەكە دادەبەزى، چۆنم دانا بوو ھەر واشبوو، بەلام پىش ئەوھى كيانوش دەرفەتى ئەوھ پەيدابكات تا بۆ لای ئوتومبىلەكەمان بى، من و شەھرام دەم و چاومان بە گۆرھوى داپۆشيبوو لە پشت گردىك بۆسەمان بۆ دانا بووھ، لەپر ھىرشمەن بۆ ھىناو بەر چەقۇمانداو خستمانە سەر زەوى، قورپەسەرە ھەتا بواری ھاواركردنىشى نەبوو، تەرمەكەيمان لە سندووقى دوواوھى ئوتومبىل داناو كەوتىنە پشكنىنى ئوتومبىلەكەى، برىكى زۆر شت و مەكى دىرىنە و گرانبەھا لەگەل ئەو ئامىرەى مەبەستمان بوو دۆزىمانەوھ، ھەموومان ھەلگرت و ويستمان رابكەين، كەچى دووبارە شەيتان بۆ بن سەرم ھاتەوھ، بىرمكردەوھ ئەگەر بەمجۆرە و ھەروا لە ناوهراستى جاددە ئەم ئوتومبىلە بە تەرمەوھ جى بىلەين و بپۆين، درەنگ يا زوو ھىزەكانى پۆليس دەيدۆزەوھو گومانمان لىدەكەن چونكە لە ھاورپى نزيكەكانى ئووين، باشتەين شت بۆ لەناوبردنى تاوانەكەمان سووتاندنى ئوتومبىلەكە بوو بە تەرمەوھ! شەھرام ئامادەنەبوو بۆ ئەمە بەلام دەمزانى ترسنۆكەو بە بچووكترين شت رامى دەكەم، بۆيە ھەرەشەم لىكرد ئەگەر يارمەتىم نەدات ئەويش دەكوژم و

لهگەل کيانوش دەيانسووتینم، شههرامی قورپه‌سه‌ر، یه‌که‌مجار به‌ته‌مای
 هاوبه‌شیکردنم له‌م کاره‌نه‌بوو، به‌لام من ناچارمکرد وئیس‌تا ئه‌ویش خه‌ریکه‌داری
 چاوچنۆکی و پیسی من ده‌خوات، به‌کورتیه‌که‌ی ئوتومبیل و لاشه‌که‌مان بۆ
 خالێکی نه‌زانراو بردو ئاگرمان تیه‌ردا و به‌قه‌سه‌ی خۆمان ئیشه‌که‌مان ته‌واوکردو
 ئه‌وه‌ی ده‌مانویست به‌ده‌ستمان هینا، که‌چی له‌وه‌ بێ ئاگابوین مۆبایلی کيانوش
 له‌و ده‌شته‌دا له‌ته‌نیش‌ت ئوتومبیله‌که‌ جیما‌بوو ئه‌وه‌ش به‌که‌لک وه‌رگرتن له
 دو‌وا‌هه‌مین په‌یوه‌ندییه‌کانی کيانوش که‌ وه‌لامی داوینه‌ته‌وه‌ ده‌ماندۆزنه‌وه‌وه
 ده‌سگه‌رمان ده‌که‌ن،،،

ئهو له‌کاتێکدا ده‌ستانی ده‌له‌رزی و به‌لگه‌ی لیپرسینه‌وه‌که‌ی واژوو ده‌کردو
 له‌پاش کۆتایی قسه‌کانی هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشاو به‌رده‌وام بۆه:

- له‌ منداڵی بیستبووم خوینی مرۆفی بیگونا‌ه به‌فیرو ناریات، به‌لام باوه‌پرم
 نه‌ده‌کردو نه‌مه‌ده‌زانی ئه‌مه‌ مانای چیه‌؟ که‌چی ئیس‌تا تیگه‌یشتم، ئیس‌تاش ده‌زانم
 چی چاوه‌پروانی من و شه‌هرامه‌، ده‌زانم که‌ ده‌بی ته‌واوی ته‌مه‌نم له‌کوی بیه‌مه‌سه‌ر
 و هه‌سه‌رت بۆ حالێ خۆم هه‌لبکیشتم، به‌لام تازه‌ چ سوودیکی هه‌یه‌ که‌ کار له‌ کار
 ترازاه‌و خوینی کيانوش داوینی گرتووین، من و شه‌هرام له‌ گومرایانی دۆزه‌خین
 چونکه‌ ده‌ستمان به‌ خوینی باشترین هاو‌پیمان سوور بووه‌، هه‌رگیز پیم وانه‌بوو
 له‌ژیاندا که‌س بکوژم و مافی ژیان له‌یه‌که‌ک بستی‌نمه‌وه‌، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌بی پاستی
 ده‌کرد، ته‌نها چه‌ند کاتژمێرێک پاش رووداوی ترسناکی کوشتنی کيانوش، به‌هۆی
 ئه‌و ئوتومبیلانه‌ی به‌ویدا په‌ت ده‌بن که‌ سه‌رنجی لاشه‌ و ئوتومبیلی سووتاو له
 رینگای جاده‌ی باکووری شار ده‌ده‌ن ئاگادارکراینه‌وه‌، سه‌ره‌تا واده‌رکه‌وت هه‌یچ
 پاشماوه‌یه‌ک له‌و جوړه‌ تاوانه‌ به‌جینه‌ماوه‌ تا‌کو په‌ی به‌م رووداوه‌ ترسناکه‌ بیه‌ین،
 وینه‌ی دیمه‌نه‌کانمان گرت و گشت به‌لگه‌ و شوینه‌واره‌کانی تاوانه‌که‌مان پێک‌خست و
 ناماده‌کر و ئیس‌قانی لاشه‌ی کيانوشمان بۆ تاقیگه‌ی تاوان گواسته‌وه‌و چه‌ند رۆژێک
 دوواتر له‌رینگای خزمه‌ نزیکه‌کانیه‌وه‌ ته‌رمه‌که‌مان پیدانه‌وه‌، لایه‌نی په‌یوه‌ندی‌دار بۆ
 تو‌یژینه‌وه‌ له‌ چۆنیه‌تی رووداوه‌که‌ و به‌ده‌سه‌نناتی سه‌ره‌ داوی، پاش هه‌ماهه‌نگی

ياساي له پښتگاي هه والگري په يوه ندي ته له فونې كوژداوو ليكولينه وه هونه ريبه كانه وه به پلانكي نه خشه كيشر او نه بي و شه هرام بي ناگا له خويان ده ستيگر ده كه ين، ناميره كه و شت و مه كه كون و گرانبه هاكانيش ده دوزينه وه، نود زوو نهيني تاواني جادده كه ي ته نيشت شار ناشكرابوو، بكوژاني كيانش ده گيرين، نه و روزه پاش ته واوبووني دوسيه كه به نه بي ده ليم: تو كه ته مه نت سي ساله، بوچي ديلي هه له يه كي گوره بوويت له ژيانندا، شه هرام ي هاوپرېشت به يه كجاري بو ناو نه م پووداوه په لكيش كرد؟
نه بي به نه فسوسه وه سه ريكي باداو گووتي:

- چاوچنوكي و تيرنه بوون له مالي دنيا جه نابي نه فسه ر! هر نه م پاره پيسه كويري كردم و عه قلي له كارخستم.

خوايه كه سي ديكه كويله ي باق و بريقي دنيا نه بي، دوسيه كه ته واو ده كه ين و نه بي و شه هراميش به پتي ياسا بو زيندان ده نيرين تاكو چاوه پواني فه رماني سزاكه يان بن، باشه به پراستي نرخي نه م دنيايه چنده تا به هويه وه شه يتان ده سته ميهره بانه كانمان به خوين سوور بكا و ناگري دوزه خ له قيامه تدا بكه ينه چاره نوسي خومان؟

له په نای شه ودا

بايه كى له سهره خو په له په له هورېكى ره شى له لای خورن او او به پيش خوى ده داو بونی بارانى پاییزی له هه وادا بلوډه كرده وه، دهنگى بال لیكدانى بالنده یی له گه ل ((قارپه قارپ)) ی ماندویى نه و قه له په شانہ ی كه له دوره وه ده فپین، بیده نگیه كى تیكه ل به خه ونوچكه ناقارى سهوزى شارى له دووا كاته كانى پاشنیوه پوی یه كی له پوډه كانى سه ره تاي پاییز ده شكاند، له كوتایى ناسو كه زهوى تاريك و ناسمانى شین، هاوشیوه ی دوو دلدار و دولبر به یه ك ده گه یشتن، دووا پاشماوه ی سوورى خور له پوخسارى شار كال ده بووه، ده رگای په رزینى كى گه وړه ی باغ به هوى باغه وانى كى پيرو گرژه وه كرایه وه و نوتومبیلینى كى ره ش سه رنجى پاده كیشا، له كاتیکدا كه دوو كه سى تیدابوو له باغه كه ده رچوون و به كویره پتیه كى خولاوى نیوان باغ و كینلگه كاندا كه پاش چند پینچ و خولانه وه یه ك به پښگای قیرتاوى شار ده گه یشت، پویشتن، شوفیره كه گه نجیكى پووخوش و لیته اتوو بوو كه ته منى له بیست و هه شت سال زیت نه ده بوو، چاویلکه یه كى توز لیتنیشوو په نگی چاوانى ده شارده وه و به هوى ده سه لاتی ته واوییه وه له سه ر شوفیری، سوكانه كه له ده ستانى پان و گریدارى وه ك موم ده خولایه وه، له كورسیه كه ی ته نیشتی گه نجیكى دیکه دانیشتبوو كه ته منى كه مى له شوفیره كه زیاتربوو سه رو جل و پووكارى كه سیتیه كى بالاترى پیده دا، له كاتى كه به جورى كى پښك جگه ره ی له سووچى كى لىوى ده هینا و ده برد، نىگای په ریشانى كه په گیان له تووپه یی دا شاردرابوو به دیمه نه كانى ده ره وه دا ده گپراو له خورا سه رى با ده دا، كه كه مىك له باغ دوور كه وتنه وه، گه نجه كه مژى كى دیکه ی له جگه ره كه دا و فلته ره كه ی له سه ر شووشه كه فریدایه ده ره وه و سه رى قسه ی كرده وه: ((له خوا به زیادبى نه مسالیش به ره مى باغه كه مان باشه، ده بی هه رچى زووتره ده ست به كاربین بو كوكردنه وه و چنینه وه ی نه مه وپرای نه وه ی نه ركى باغه كه بو هه همیشه یه كلا بکه ینه وه)) پاشان چاویكى له شوفیره كه كرد كه پیده چوو بښایه خانه نوتومبیله كه به ازووا، به ده نگیكى دوور له گالته وه گوتى: ((بزانه به هرام خوت

باش ده زانی که چه ندين ساله ئه م باغه بئ سهر پهرشت ماوه ته وه، نه باوکی من و نه باوکی تو له حق و مافه کانی سهره تایان خو شنابن، من وای به باش ده زانم ئیمه وه کو کوره گه وره کانی هر دوو خانه واده پئویسته هرچی زوتره ئه م فیتنه و په شتیویه کوتایی بئ بینین، ها تو ده لئی چی؟))

به هرام چاویلکه که ی لابرده و له گیرفانی کراسه که ی دانا و هر به و جوړه ی که هستی له لای شوفیرییه که ی بوو گووتی: ((من هیچ قسه یه کم نیه شهروز، به لام ئه رکی ئه م باغه زور ده میتکه یه کلابووه ته وه، هموو خه لکی ده زانن که باوکی من له باوکی تو به شی زیاتری له م باغه به رده که وی، هه لته که می زیاتر له نیوه ی ئه وه! منیش ده بینم که ته و او ئه و له سهر هه قه، به هانه یه ک نابینم تا کو له بؤچوون و مافی ئه و پاشه کشی بکه م))

شهروز چاوه پروانی قسه یه کی وه های له لاین کوره مامه که یه وه نه ده کرد، چند ساتیک به چه په ساوی لئی پامو دووایی خیرا جگه ره یه کی دیکه ی داگیرسانده وه و به توره ییه وه گووتی: ((به لام به هرام گیان، کوره مامی چاکم! باوکی هر دوو کمان وه کو یه ک و بئ جیاوازی له م باغه دا زهحه تیان کیتشاهه، ئیدی چون ده بئ باوکت بانگه شه ی ئه وه بکات که زیاتر له نیوه ی به رده که وی؟ ناکا توش به وی ئه م شهرو ناکوکیه کون و به سه رچووه به لاساری دریزه پئیده ی؟ له راستی دا خوئنده زانی له م هموو ده رده سه رییه ی به هوی به شکر دنی ئه م باغه نه عله تیه وه بؤ هر دوو خانه واده و هه تا خیزانه کانی دیکه ش دروست بووه و بؤته هوی ساردی په یوه ندی و هاموشنومان، ماندوو نه بووی؟ وه ره له کهری شهیتان دابه زه و به جووته دانیشین تا به یه کجاری مه سه له که چاره سه ر بکه ین))

به هرام به ئاشکرا بلئسه کانی توره یی به چاوانی ماندوویدا دیار بوو به هوی قسه کانی شهروزه وه، ورده ورده ئوتومبیله که ی هیواش کرده وه و به ده نگینکی توره و زه بره وه پئی گووت: ((شهروز، جارئکی دیکه ئه م بابه ته مه که وه! هر ئیستا هر دوو کمان له ژیر دره خته پر فسته قه کانی باغ راکشابووین و قسه ی خوشمان ده کردو پئیده که نین، توش وه کو من چاک ده زانی که هق به باوکی منه،

بلی بزنام، ئو کاتهی ئم دهشته سهوزه دهشتیکی چۆل و وشک وبرینگ بو وهک
 ئیستا تهرو تیراو نهبوو، کئی بوو که به پاسپاردهی ئاغا جانی خوالیخوشبوو بیللی
 له سه شانی داناو به سۆراغی ئو زهوییه چهند هکتاری و کاکه به کاکیه بی ئاوو
 گیایه هات و شهوو پۆژ کاری تیدا کردو ئاره قههی رشت تا به کهمین نه مام له خاکدا
 رهگ داکوتی؟ باوکی من بوو یا باوکی تو؟ کئی بوو له بهر خاتری ئه وهی که ده بوو
 ئاو به باغه که دا تیپه پری ده سه وه خهی خاوهن مولک و باغه کانی ده وروپشتمان
 بوو چهند مانگی له م ده رگا و ئو ده رگای داو هات و چۆی کرد تا دوو اجار به ته نیا
 ئو سه ر ئیشانهی چاره سه ر کرد؟ باوکی من بوو یا باوکی تو؟ ئه گه ر به وهی باسی
 ئو زه حمه تیانه ت بۆ بکه م که باوکم له م باغه دا کیشاویه تی ئه وا هۆنراوه یه کی
 هه فتا دیپی ده بیته، هه ر هه یچ نه بی تو که میک ویزدانته هه بی و کاره بیمانا کانی
 باوکت دووباره مه که وه))

له و کاته دا به هرام چاوی له به رام بهر خۆی بریبوو به برهوا به خۆ بوونه وه به رگری
 له بیرو پای باوکی ده کرد، شه هروز به توره بییه وه ده رگای داشبوله که ی کرده وه و
 بی ئامانج چاویکی پیندا گتیرا، به لام له ناکاو چاوی که وته سه ر تیغیکی پایه خ برین
 که له نیتو ورده واله کانی دیکه بریسکه ی ده دا و بیرو که یه ک وهک بروسکه به
 میشکیدا هات، به لام هه ولیدا ئه مه له خۆی دوور خاته وه، هه ریۆیه ده رگا که ی
 داخسته وه، له کاتیکدا به دهنگی گالته ئامیزی به هرام و سووربوون له سه ر
 بیرو پرا کانی باوکی توره ببوو، شه هروز له ژیر لیه وه نه راندی: ((بزانه به هرام، پیزی
 خۆت بگره و به م جۆره ده رباره ی باوکم قسه مه که! راسته باوکم چهند سالیک له
 باوکی تو بچو و کتره، به لام زۆرباش ئه مه م له یاده که هه ر له پۆژه کانی یه که مه وه
 که به قسه ی تو ئم زهویه پووته هیشتا نه ببوو به باغ، شان به شانی باوکی تو
 کاری کردو ئاره قهه ی رشت و ماندووبوو، ئه ویش ده توانی وهکو برا که ی داوای
 به شی زیاتر بکات))

ورده ورده ده مه قالیان زیاد بوو، هه ربه که یان هه ولیده دا قسه ی خۆی به راست
 بزانی، تازه بۆ سه ر جاده ی قیرتاو هاتبوون که دوو اجار به هرام به بیئاقه تیه وه

سەرى باداۋ بۆ كۆتايى ھىنان بەم دەمە دەمە گووتى: ((باشە دەى با ئەم مەسەلە يە ھەر وا بمىتتە ۋەو چارەسەر نەبى، تا بزائىن لە داھاتودا چى دىتە پىش)) ئىنجا ھەناسە يەكى پىر دەنگى لە سىنەى دەركردو بۆ چەند ساتىك چاۋانى داخست،،، شەھروز گووتى: ((بەلام من پىموايە ئەم گىرقتە ھەر لىرە چارەسەر دەبىت، كى دەلى كە ھەموو باغەكە بەشى من و خانە ۋادەكەم نىە؟)) بەھرام بە ھىۋاشى گووتى: " ئەۋە بەراستە، چۆن؟ " دوۋايى بۆ لاي كۆرەمامەكەى گەرايەۋە، بەلام پىش دىتنى ئەو شتىك چاۋەكانى نازاردادو بوارى نەبوو بەتەۋاۋى بىبىنى كە چىە،،،،

چەند خولەكەك بەسەر بانگى ئىۋارەدا تىپەرىپىۋو كە بە ئاسايش رادەگە يەنرى ئوتومبىلىكى لە ۋاھالە ۋە لە ۋەرنەگە لە سەرەتاي جاددەى شار سوۋتاۋە ۋە ھىچ ھەۋالىكە لە سەرنىشيانىە ۋە نىە، كارمەندان بى ۋەستان بەرە ۋە جىگاگە بەرىدەكە ۋەن، خۆشبەختانە بە گەيشتنى ئەۋان ۋە ھەۋلى بەردەۋاميان ئاگر دەكۆرۈتتە ۋە ۋە بەشى لە ئوتومبىلەكەش بەسەلامەتى لە بلىسە سەركىش ۋە سوۋتتەنەرەكانى ئاگرەكە دەردەچىت، يەكەمىن شتى كە تىيدا سەرنجيان رادەكەشى، جەستە يەكى نىۋە سوۋتاۋى شوفىرىكە كە سەرى لەسەر سوكانەكە دانابوو، پاش كۆرۈندەنەۋەى ئاگرەكە، تىمىك لە سەرانى دەزگاي ھۆشيارى بۆ شوۋىنەكە دەچن ۋە سوۋد لە پاشماۋەى تاۋانەكە ۋەردەگرن ۋە لە درىزەى پشكەنەكان تىغىكى رايەخ بەرى بە خۋىن سوۋرېۋو پاشنەى پىلاۋىك ۋە شوۋشە يەكى خالى كۆلا كە پىدەچۈۋ پىر لە بەنزىن بوۋى لە ئوتومبىلەكە دورتر كەۋتېۋو، دەۋزىنەۋە، ھەرچەندە لەبەر زۆر سوۋتانى دەم ۋە چاۋى شوفىرەكە بەباشى نەدەناسرايەۋە، بەلام ژمارەى ئوتومبىلەكە كۆمەككى گەۋرەمان پىدەكاۋ دوۋاي پىرسىاركردن لە رىنمايى شوفىرى خاۋەنەكە يمان بۆ دەردەكە ۋىت، كە گەنجىكى بىست ۋە ھەشت سالىە بە ناۋى بەھرام - ب، ھاۋسەردارەۋ كارمەندى ھونەرى يەكى لە كارگەكانى دەۋرۋەرى شار بوۋە ۋە ئوتومبىلەكەش ھى خۋى بوۋە، لىكۆلىنەۋە لەم لايەنەۋە دەست پىدەكات، بە پىتى ئەۋ دەسەلاتە ياسايىەى

ھەمانبوو، ئوتومبىلەكە مان بۇ گەراجىك و جەستەى كوژراوويشمان بۇ ساردخانەى
 پزىشكى ياساىي گواستەو، پزىشكى ياساىي ھۆكارى مردنەكەى بۇ برەرىكى نوک
 تىژ دەگەرىنئىتتەو ھەكە لە دل و مل و سىنەى دراو، وە بەم ئەنجامەش دەگات كە
 كوژراو بواری نەبوو ھەناسەش ھەلىكىشى چونكە دەم و دەست مردوو و ئىنجا
 بۆتە خۆراكى ئاگرىش، سەرەتا ئەگەرى چۆنیەتى پىكەوتى پووداوەكە مان بە
 خەيالدا دەھات، بەلام بە سەرنجدان لە نەبوونی ھىچ ھۆكارو بەلگەيەك لەم
 بارەيەو ھەرىمانەكەى رەت دەكردەو، ئەگەرى دووھىمان ئاگرگرتنى لەخۆپرای
 ئوتومبىلەكەبوو بە ھۆى نوقسانى ھونەرىيەو ھەكە تا راددەيەك مېشكمان ماندوو
 دەكات، بەلام بوونی پاشنەى جىماوى پىلاويك و ھەروھا شووشەيەكى كۆلا كە
 بۆنى بەنزىنى لىدەھات، ئىمەى بەم ئەنجامە دەگەياند كە ئاگرگرتنى ئوتومبىلەكە
 ئەنقەست بووو وادياربوو كەسىكى دىكە دەستى لە پووداوەكەدا ھەيە، پۆزى
 دوواىي تەرمى بەھرام پاش پشكەنىنى پزىشكى ياساىي و ئەنجامدانى پى و شوئىنە
 ياساىيەكان بە ناردى پروانامە بەمەبەستى شاردنەوھى بۇ خانەوادەكەى بەرەو
 ساردخانە دەگوئىزىتتەو، لەگەل ژمارەيەك ھاوكارم بۇ مالى بەھرام بەپىدەكەوین،
 كە لە دەرگامان دا دەنگى شادمانەى مندالىك لە ھوشە زىنگايەو " ھەى گيان،
 بابە ھاتەو!!) لەگەل بىستنى دەنگى كچۆلەكە زۆر بىتاقەتدەم و پقىكى
 ئەستور قورگم دەگرىت، چاويكەم بە ئاسمانى ھەورىندا گىرا كە چاوەروانى
 پەلەپىتكەيەك بوو تا ھەموو دلئەنگەكانى بە دلۆپە بارانەكان بكا تە ديارى زەوى،
 دەبى حالى چۆن بى كە ھەوالى مردنى باوكى بەم كچۆلەيە بدەم؟ خۆزگە ئىستا
 لەجىتى من ئەو لە پشت دەرگا بوایە تا مندالەكەى بە دىتنى كامەران بى و لە
 باوھشى گەرمى دا ئارام بگرى، چەند ساتى دوواتر دەرگا كرايەو ھەو سىماى
 كچۆلەيەكى نرىكەى چوار سالان لە ديار چاوانى پى فرمىسك دەركەوت، كچۆلەكە
 بە دىتنم لە جىتى خۆيەو ھەپەسا و خەندە لەسەر پووى نەماو سلاوى لىكردم و
 بە زمانىكى شىرىنەو ھەرسى: " ئىشتان بە كىيە؟ " بە زەھمەت پىكەنیم و
 پووبەرووى دانىشتم تا بالامان ھەكو يەك بى، ئىنجا گووتم: " سلاو خانمى

بچکوله، ناوت چیه؟ " نه میس گووتی: " بهار! " پیمگوت: " وهی وهی چه ند ناویکی خوشه! بهار خان برۆ به دایکت بلّی بۆ بهر ده رگا بیت! "

هیشتا بهار هر له بهر ده رگا بوو که ژنیکي گهنجی چارشیتو به سهر له گه له کچیکي دیکه که چه ند سالیکی له بهار گه وره تر بوو بۆ بهر ده ممان هاتن و به په ووشته وه سلای کرد: " بهر موو جه نابی نه فسره، مه گه ر گرفتیک هاتوته پیتش؟ " وام پی باشبوو بی پیتشه کی راستیه که بلّیم، له کاتیکدا خه یالّم به دوای نه و وشانه دا ده گه را که هتور که ره وه و تیکه له به دلنه وایی بی تاکو نه وه و اله ناخوشه ی پیده رپریم، بی نه ملو نه ولا راستی پوودا وه که م پیتگوت: " پیتوسته بۆ ساردخانه ی پزیشکی یاسایی له گه لمان بیزن، خوا سه بووریتان بدات " ژنه که په نگی سپی بوو شه پۆلیک له ترس و نیگه رانی چاوانی غه مگین و په شی پرکرد: " جه نابی نه فسره چی بووه، چ به لایی به سهر میترده که مدا هاتووه؟ به هرام تووشی کاره ساتی ئوتومبیل بووه؟ توخوا بلّی بزانه چی پوویداوه؟ "

ژنه که له سه ریه ک تکای ده کرد تا قسه بکه م، منیش چاوم له وه دوو کچۆله بیگونا هه بریبوو که ترس و تو قینی دایکیان بۆ نه وانیش گوازا بۆوه، گووتم: " زۆر به داخه وه م خانم! میرده که ت،،، " ژنه هاواریکرد: " یا قه مهری به نی هاشم! به هرام،،، به هرام،،، " له کاتیکدا به هارو خوشکه که ی به ماندانا بانگ ده کرد، ده ست له دهستی یه که ده گریان، خیرا خیرا سواری ئوتومبیلی پۆلیس بوون و بۆ ساردخانه ی پزیشکی یاساییان ده بهین.

له یه که م نیگادا باوه رپی نه کرد نه م تهرمه نیوه سووتاوو خویناوییه میترده گه نه که ی بیت، له پر دهنگی هاوارو قیژه ی نه ماو مات و حه په ساو لیتی پامابوو، کاتی فرمی سکی هاته خوار، له ناخی دلّه وه قیژاندی و به نینۆک ده م و چاوی خۆی پرنیه وه، قوربه سه ره ناگای له خۆی نه مابوو تا دوو که س له هاوکارانی به ههر شیتوه یه که بوو له تهرمه که یان دوورخسته وه، کچه کان ده گریان و ده یانگوت: " بابه گیان! بابه گیان! " دلّی به ردیان ده تونده وه، منیش له گه له وان ده گریام و به زه ییم به م مندالانه داده هاته وه، لیکنۆلینه وه له باره ی بکوژ یا بکوژانی به هرام بی

خۆدوواخستن دەست پێدەکات و ھەر لە و کاتەدا ئەو دەستنیشان دەکریت کە کورژاوە لەگەڵ چەند کەسێ لە خزم و ناشنایانی بەتایبەت کەسانی باوکی بەھۆی میراتەوہ ناکۆکیان ھەبوو، لە درێژەیدا تووژینەوہکان بەم ئەنجامە دەگەین کە شەھروز کورپە مامی بەھرام بوو و ھەمیشە ھاوڕێیەتی و خزمایەتی خۆی لەگەڵی پاراستوو، بەلام بەھۆی شەپری میراتەوہ ھیچ کاتێ لەگەڵ بەھرام ئەمە لەبەر نەکردوو تا وردە وردە وایلیتاتووہ بوو بە رقیکی قوول و ئەستوور و چەن پوژنی لەمەویەر لەگەڵ یەکتریان بینیویون، لە پرۆسەیدا تووژینەوہکەدا ھیچ شوینەواریکم لە بارەیدا شەھروزەوہ لەنیوان خزماتی دا نەدەبینی و بپارمادا بەدوایدا بپۆم، دەرکەوت پاش کوشتنی بەھرام شەھروز ھەلاتبوو، وەک ئەرکی سەرشان و پتووست بۆ مامی شەھروز دەپۆین، بەلام خۆی لەوێ نیو و ھاوسەرەکی بە واق و پرمای و ھەلامی پرسسیارەکانمان دەداتەوہ، وادیاربوو لەو شەویدا شەھروز بەھرامی کوشتبوو بۆ مامی ھاتۆتەوہ و بێ وەستان و بێ ئەوێ خانەوادەکی تیبگەن جەکانی دەگۆرێ و وا لە ھاوسەرەکەشی دەگەینیت کە بۆ ئەنجامدانی کارێکی گرنگ پوختەتی لە کارگە وەرگرتووہ و بۆ ماوہی چەند پوژیک بۆ مامی یەکی لە ھاوڕێیانی دەپوات، ئیدی لەو پوژەوہ بۆ مامی نەگەراوہتەوہ، تەنھا جارێک نەبێ پەیوہندییەکی تەلەفۆنی کورت بۆ مامی دەکاو ھەوایی زوو گەرانەوہی خۆی پێیان دەدات، بەپیتی فرمانی یاسایی مامی شەھروز بە وردی دەپشکنری و لە ژێر زەمینەکان کارمەندان بەسەرکەوتووی کراسیکی شین کە پەلە پەلە خۆینی پێوہیە لەگەڵ جووتی پیلایوی کۆنە کە پاشنەیدا یەکیکیان لیبۆتەوہ دەدۆزنەوہ، بەجۆریکی شارەزایانە لەژێر گشت کەل و پەلە کۆنەو شتەکانی دیکە لە سووچیکدا شاردرابوونەوہ، ئیمەش ھەموو ئەم شتانە بۆ بەرپوہ بەرایەتی ھۆشیاری دەبەین و پەلە خۆینە و شکبۆھەکان بۆ دیاریکردنی گروپی خۆینەکە بەرھ و تاقیگا دەنیردیت، تاقیگای تاوان رایدەگەینیت گروپی خۆینەکە ھەمان گروپی خۆینی بەھرام، ئەمە شک و گومانی ئیمەیدا بەبارەیدا دەست تێدایوونی شەھروز لە رووداوی کوشتنی بەھرام کال کردەوہ و دنیابووینەوہ، بەخێرای تاقمیکی تاییەت

له کارمه ندانی پشکنین پیکدی و ته‌واوی نه شوینانه‌ی که نه‌گه‌ری له‌ویبونی شه‌ه‌روزو په‌تبوونی به‌ویدا هه‌یه وه ته‌له‌فونی ماله‌وه‌شیان له ژیر چاودیری داده‌نریت، پاش سی پوژ له‌ناکاوو له‌یه‌کی له نیوه شه‌وه‌کانی پاییز زه‌نگی ته‌له‌فونی مائی شه‌ه‌روز لیده‌دات، کاتی هاوسه‌ره‌که‌ی به ترس و له‌رزوه ته‌له‌فون هه‌لده‌گریت، ده‌نگی شه‌ه‌روز له‌لایه‌کی دیکه‌ی هیله‌که‌وه به‌ر گوی ده‌که‌وی که هه‌والی دوو کوره‌که‌ی ده‌پرسیت نه‌مه جگه له‌وه‌ی به پرسیارگه‌لیک هاوسه‌ری بیزار ده‌کات و ئینجا ته‌له‌فون داده‌خاته‌وه، به‌لام هر نه‌وه‌یه‌ندییه کورته سه‌ره داوی له شوینی خو بزرکردنی به‌ده‌سته‌وه ده‌داو هر نه‌وه‌یه‌گره‌پیتی تایبه‌تی پولیس به‌ره‌وه شوینی مه‌به‌ست رویشتن و له هه‌ولیکی ده‌سه‌وه‌جیدا شه‌ه‌روز له خانوویه‌کی گل و کای کونه و بی ناگا له‌خوی ده‌ستگیر ده‌که‌ن، توژیینه‌وه له‌گه‌ل شه‌ه‌روز زور به‌په‌له ده‌ست پیده‌کات، له سه‌ره‌تادا به‌توره‌یه‌یه‌وه نکولی له ده‌ست تیدا‌بوونی کوشتنی کوره‌مامه‌که‌ی ده‌کرده‌وه‌وه‌ی پیشانیش ده‌دا هیچ زانیارییه‌کی له باره‌ی بکوژانه‌وه‌یه، به‌پیشاندانی جله خوینا‌وییه‌کان و پیلایوی بی‌پارته که له‌ماله‌که‌یمان دوزیبووه‌وه دانی به‌تاوانه‌که‌ی دانا:

((به‌لی من به‌هرام کوشت، به‌لام خوا ناگاداره نه‌مده‌ویست ئیشه‌که‌ی وای لیبت، شه‌روناکۆکی به‌ینی من و به‌هرام باوکمان بوون، مه‌سه‌له‌ی مولک و میراتی چه‌ندین ساله‌ی پیش ئیستا، نا‌غاجانی ئیمه‌واته باپیره‌گه‌وره‌ی باوکی من و به‌هرام له‌پوژانی دووایی ته‌مه‌نی، شه‌ویکیان هه‌موو منداله‌کانی بو دابه‌شکردنی میرات بانگه‌یشت کردووه‌وه به‌شی میراتگری هر یه‌کیکیانی له‌به‌رچاوی نه‌وانی دیکه‌ی راده‌گه‌یه‌نی تا نه‌وه‌کاته‌ی سه‌ره‌ی باوکی من و باوکی به‌هرام دیت که ته‌نها کورانی نا‌غاجان بوون، نا‌غاجان سه‌ره‌پای دیاریکردنی به‌شه‌میراتی هه‌ردووکیان، باغیک که سه‌رده‌می بوو زه‌وییه‌کی وشک و خالی بوو به‌هه‌ول و ماندوو‌بوونی باوکم و مام ئاوه‌دان ببووه، به‌جوړیکی یه‌کسان به‌سه‌ریاندا دابه‌ش ده‌کات، به‌لام مام (باوکی به‌هرام) به‌و بیانووه‌ی که نه‌وه‌زه‌حمه‌تی زیاتری بو باغه‌که‌کیشاوه‌بو‌یه شیایوی به‌شی زورتره، نه‌مه به‌شکردنه قبولناکا، باوکی منیش که بارود‌خه‌که‌به

زیانی خۆی دهبینی، ئه‌میش داوای خێرو بێرو سوودی خۆی دووباره کردۆته‌وه‌و
 ناکۆکی نێوانیان هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتووه‌، به‌لام بۆ باشکردنی
 مه‌سه‌له‌که‌ وایریاربوو له‌ ده‌رفه‌تێکی گونجاودا به‌ ئاماده‌بوونی باوکم و مامم
 ئاغاجان ئه‌م گرفته‌ چاره‌سه‌ر بکات، به‌لام به‌ مردنی له‌ناکاوی شه‌ویکی ئاغاجان
 ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ هه‌ر وا ده‌مینیته‌وه‌، بۆیه‌ش ئه‌م ناکۆکیه‌ تاكو نیستا له‌نیوان ئه‌م
 دوو براهه‌ هه‌ر به‌رده‌وامه‌و ناویژیکردنی پێش سه‌پیه‌کانی خانه‌واده‌و دۆست و
 ئاشنایانیش له‌م مه‌سه‌له‌یه‌ بێ ئه‌نجام بووه‌، به‌ درێژایی ئه‌م سالانه‌ باوکم ئه‌م
 مه‌سه‌له‌یه‌ی وه‌ها له‌مه‌ گه‌یاندبوو که‌ پێمان وابوو به‌راستی هه‌ق به‌وه‌ له‌ دوواییدا،
 کاتی من و به‌ه‌رام وه‌کو کورانی گه‌وره‌ی هه‌ردوو خانه‌واده‌ بۆ گفتوگۆ پێکه‌وه
 دانیشترین، هه‌ریه‌که‌مان قسه‌کانی باوکمان دووباره‌ ده‌کرده‌وه‌ و زیاتر به‌ره‌و
 ئاقاری ناکۆکی ده‌چووین، ئه‌و پۆژه‌ ترسناکه‌ هه‌رگیز له‌بیر ناکه‌م، خه‌ریکبوو له
 سه‌ردانی باغه‌که‌ ده‌گه‌راینه‌وه‌ که‌ سه‌ری قسه‌مان له‌باره‌ی به‌شکردنی باغه‌که‌
 کرده‌وه‌، به‌لام من له‌م بارودۆخه‌ ته‌واو ماندوو بیه‌وم، بپارمدا به‌هه‌رجۆری بێ
 وایلیکه‌م به‌قسه‌کانم پازی بێ، هه‌ربۆیه‌ له‌وپه‌ری توپه‌بوون له‌خۆرا ته‌ماشای نێو
 داشبوله‌که‌م ده‌کرد که‌ چاوم به‌ بپه‌ریکی رایه‌خ بپێ که‌وت، هه‌لمگرت و هه‌په‌شه‌م
 پێ له‌ به‌ه‌رام کرد تا هه‌رچی زووتره‌ و له‌نیو ئه‌م ئوتومبیله‌ ده‌بێ چاره‌سه‌ری ئه‌م
 مه‌سه‌له‌یه‌ بکه‌ین ئه‌گینا ده‌تکوژم! خوا ده‌زانێ له‌و ساته‌دا ته‌نها ده‌مویست
 بپترسینم و ناچاریکه‌م به‌زۆر تا به‌قسه‌کانم پازی بیت، هه‌تا بپه‌رۆکه‌ی کوشتنیش
 منی ده‌له‌رزاند، له‌پاستیدا به‌ه‌رام باوه‌ری نه‌ده‌کرد من ده‌ست له‌کاری وه‌ها بده‌م،
 بۆیه‌ سه‌ره‌تا به‌حه‌په‌ساوییه‌وه‌ له‌ تیغه‌که‌ی نێو ده‌ستم پاماو ئوتومبیله‌که‌ی
 پاگرت و ئینجا به‌بێ توژقالێک ترس و بێبایه‌خانه‌وه‌ گووتی: ده‌ته‌وی گرفته‌که‌مان
 به‌م جۆره‌ چاره‌سه‌ر بکه‌ین؟ ئه‌گه‌ر ده‌وێری لێمه‌، به‌لام من هه‌رگیز مه‌به‌ستی
 لێدانم نه‌بوو، کاتی به‌ه‌رام منی به‌ دوودلێه‌وه‌ بینی، گالته‌ی پێکردم و قسه‌ی وای
 پێوتم که‌ وروژاندمی و ناچاریکردم، له‌ساتیکدا خۆین به‌ری چاوانی گرتم و به‌ته‌واوی
 توانامه‌وه‌ تیغه‌که‌م له‌ دلێ دا، هاوارو ناله‌ی منی پاچله‌کاند، له‌ کاتیکدا ئه‌و

دهستی له سهر برینی دلّی دانابوو که خوین فیچقی ده کرد تییدا و له تاو نازار تلی ددها، به چاوانی که م پرشنگی ته ماشایه کی کردم و به نه فسوس و دهنگیکی پچراوه وه گووتی: "زۆر، زۆر هه له ت کرد،،، شه هروز! خوا لیت خوشنابی، منداله کانمت،،،، هه تیوکرد! ئینجا کۆکه یه کی کردو خوین له ده میه وه هاته دهر،" گه لیک ترسابووم، بۆنی خوین له سینهی به هرامه وه ده هات و نیتو ئوتومبیله که ی پرکردبوو حالی تیکده دام، به هرام هه ر وا نازاری ده چهشت و خه ریکبوو هه ناسه پرکه ده بوو، نه وه نده ترساوو بیتاقت بیووم ته نانهت هیزی بیرکردنه وه و بریاردانیشم نه بوو به لام،،،،،

له ناکاو بیرۆکه یه ک به خه یالمداهات، نه گه ر به هرام نه مریت هه لبه ته نه م پووداوه بۆ هه مووان به تاییه تی خانه واده که ی باسده کات و ئیدی ئاپروو شه رفم ده چیت، له لایه کی دیکه وه به مردنی به هرام مه سه له ی باغه که ئاسانتر یه کلایی ده بۆوه، چه ند باش بوو هه موو باغه که بۆ من ده مایه وه و له مه ش چاتر نه بوو،،،،،

له کاتی که به هرام دووا هه ناسه کانی هه لده کیشا و به دهنگیکی کزه وه ناوی " به هار " و " ماندانا " ی دیتا، تیغه خویناوییه که م خیرا هه لگرته وه و له سه ره که دهستم به لیدانی جهسته ی بیهیزی کرد تا به یه کجاری هه ناسه ی نه ما، سه ری که وته سه ر سوکانه که و جووله ی نه ما، بۆ چه ند ساتیک به چه په ساوییه وه ته ماشای به هرام و تیغی خویناویم کردو هیشتا له و کاره ی نه انجام داوو باوه پرم نده کرد، به لام کاتی هاتمه وه هۆش خۆم به دلّه کوتیوه نه م ناوهم به سه رکرده وه، جاده له و کاتی ئیواره یه چۆله وانیه کی دلگیری هه بوو، بریارمدا پلانه که م ته واویکه م، خیرا دابه زیم و به که میک به نزمین و چه رخه که م ئاگرم له ئوتومبیله که به ردا و کشامه وه دوواوه، به لام هینده بزێو بووم تا پاشنه ی یه کی له پیلاره کانم له داوینی جاده گیربوو لیبۆوه، منیش به په له به سه ر نه و قیره دا رۆیشتم و له تاو نازار ده منالاند، به لام چونکه نه گه ری نه وه م دانابوو یه کی که به دیارکه وی، بی ئه وه ی سه رنجی برینه کانی ده موچاوم بده م به ره و باغ و کیلگه کان پامکردو به هه ر دهرده سه رییه ک بوو به پتیا ن خۆم گه یانده وه مالی، دنیا ته واو تاریک بیوو ژن و

مندالانم له ژووره و بون و كهس له حه وشه نه بوو، به په له بۆ ژیر زه مین پویشتم و جله كانم گزړی و ده ست و دهموچاوم شووشت و به درو به هاوسه ره كه م گوت كه بۆ نه نجامدانی كاریکی گرنګ ده بی چه ند پوژئی له شار دووركه ومه وه، نه وه ی ماو ه ش خوتان ده یزانن،،،،)) شه هر روز هه ناسه یه کی قول ه لده كیشی و بیده نگ ده بی، ناهیک ه لده كیشم و پتی ده لیم: " به هرام راستی كرد كاك شه هر روز! هه له یه کی ئیجگار گه وره ت كرد! جه رگی خانه واده كه یت سووتاند، بق و كینه ی هه ردوولات قولتر كرده وه، له هه مووشی به ژانتر خیزان و مندالانی خوت له به خشینی سیبهری باوكایه تی بیبه شكرد، به داخه وه كه نه تتوانی به سهر حه زی ناخت دا زال بی، شه هر روز، كه دوو دلۆپه فرمیسك له گوشه ی چاوانیدا ده بریسكایه وه ده یسپرت و به بیده نگی چا و له ناسمانی خوله میشی پاییزو پوئیکې ره شبووشی په ره سیلکه كان و ناوازی غه مگینیان ده بریت و دیسان ناهیکې په شیمانی هه لده كیشیته وه كۆرپه یه كه كه بووه قوریانی ده ست كورتی هیشتا دوو هفته ی بۆ كوتای سالی كۆن و هه لاتنی خوری نه وروژ مابوو، به لام بونی خوشی به هار له كۆلان و شه قام و مالاندا یاری به ههسته كانی مروژ ده كرد، له پشت په نجه ره ی ژووره كه م له به رپوه به ریتی هوشیاری وه ستابووم كه له ده رگایانداو یه کی له كارمه ندان گووتی: " خانمیک له ده ره وه وه ستاوه و ئیسی به جه نابخانه، وادیاره ده یه وی شتیکی گرنګ بلی،" له كاتی كه سهرگرمی ته ماشای ناسمانی شین و ساف بووم، گووتم بابیته ژووره وه و له پشت میزه كه م دانیشتمه وه، زوری نه برد ژنیکی كامل هاته ژووو به په له بۆ لام هات و به ده نگیکی پچراوه وه گووتی: " سلاو كورم، نای وای له م خه لکه بی به زه ییه! نه وه چ سهرده م و زه مانیکه! ناخرچ مروفتیکی عاقل دیت و منداله كه ی فریده داته ناو ناوو بی نه وه ی له خواش بترسی به جینی بیلیت؟!،،،"

ژنی قوربه سهر و هه په شوكاوو گهرمدا هاتبوو هر ده یگوت و ده یگوته وه تا هه ناسه برکه بوو، منیش نارام كرده وه و په رداخه ناوینكم پیداو به پوویه کی خوشه وه داوام لیکرد دوور له بیثاقه تی و بیزاری هه رچی دیتوویه تی یا بیستوویه تی

بۆم بگيرپتته وه، ئىنجا ئاوه كه ي خوارده وه ده ستي به زۆر بلتي كرده وه: " نه مړو
 كه ههوا پاش ههفته يه كه به فروباران خوش ببوو بريارمدا بۆ شت كرپن بړوم، له
 رينگاي گه پانه وه ي سهر شه قام كه ماله كه م له وييه، ديقتي شتنيكم له ناو
 جويباري كدا كه هه ر به مه لوتكه ي مندالان ده چوو، سه ر هتا وامزاني چاوم ره شكه و
 پيشكه ي كرده وه، به لام كاتي بۆ پيشه وه چووم و به سه رنجي باشته وه ته ماشام
 كرد ديمت كۆرپه يه كي بيگونا ه كه پيڊه چوو ههفته يه كه نه بووبى له دايك بووه،
 پيشي ره وتي ئاوه كه ي گرتووه، هه لبه ته ئاوه كه نه وه نده زۆر يشر نه بوو كه چي
 منداله به خت ره شه كه ي ده ست به جي خنكاند بوو، منيش دهم و ده ست بۆ
 دوكانه كاني ئه م ناوه پويشتم و مه سه له كه م تيگه ياندى و ئوميدده وار بووم كۆمه كم
 بكن، هه موويان گووتيان ديين تاكو به هاوكاري هه موومان ته رمي ئه م منداله
 بيگونا ه بۆ خانه واده كه ي بنيرينه وه، خه لكي چهنده دلتيان ره ق بووه،،،"

ناونيشاني شه قامه كه م ليوه رگرت و له گه ل چهند كه سيك له كارمه ندان به ره و
 شوينه كه پويشتم، ئه و ژنه ميهره بانه ش بۆ رينمائي و تيگه يشتن له ئه نجامي
 مه سه له كه له گه لمان هات، كاتي به شويني مه به ست گه يشتين و به سو راغي ته رمي
 منداله كه وه چووين، له نينگاي يه كه مدا سه رنجي شين هه لگه راوي دهم و چاوو
 خنكانيمدا له ئاودا، ئىنجا دوواي راپورت نووسين و ئه نجامداني قوناغه ياساييه كان
 و قسه ي كه ساني شايه تحال، جه سته ي كۆرپه كه مان بۆ پشكنين و دوواييش
 پزيشكي ياسايي نارد، ژنه كه زۆر پيداگري له سه ر ئه وه كرد كه له ئه نجامي
 ليكۆلينه وه كانمان ئاگاداري بكه ينه وه، هه تا ژماره ته له فوني ماله كه شياني پيداين
 و منيش به لئيم پيدا له چۆنيته ي رووداوه كه ئاگاداري بكه مه وه، پزيشكي ياسايي
 دوواي پشكنيني ته رمه كه رايگه ياند كۆرپه كه ته نها سي رۆژ ته مه ني بووه و
 هۆكاري مردنه كه شي له ئاودا خنكاوه، هه ولى پيوست بۆ ناسيني خزم و كه ساني
 نزىكي منداله كه درا و كارمه ندان به هۆي گيره ي ناوكي كۆرپه كه بۆ ناسينه وه ي
 دايك و باوكي په يوه ندييان به چهند نه خۆشخانه يه كه وه كرد، به لام به ئه نجام
 نه گه يشتن، له م كيشه و بي شه يه دا رۆژيك ته له فونتيكيان بۆ شويني كاره كه م كرد،

کاتی وه لأم دایه وه دهنگی پر وزه و توانای ژنیکم بهرگویی کهوت: " سلاو کورم! منت له بیر ماوه؟ توانیتان دایک و باوکی بی بهزه بی ئه و ساوایه بدوزنه وه؟ " نذر زوو دهنگی ژنه کامله کهم ناسیه وه و دووای سلاو وه و آلپرسی له کاتی هیشتا له و خه یاله دابووم که ئه و چون ژماره ی شوینی کاره که می دهستکه وتوه، به ناومیدییه وه گووتم: " به داخه وه به هیچ نه جامیک نه گیشتین،،، " ژنه که به خوشحالییه وه گووتی: " ناساییه کوره کهم، دوینی به یانی که له گه ل ژنانی دراوسیمان دانیشتبووم و له هر ده رگایه کمان ده دا، یادی ئه و پروداووم ده که وتوه بیر و مه سه له کهم بو گیرانه وه، به کی له ژنه کان گووتی که برازایه کی تازه بووه ته خاوه نی کوریک، پاش له نه خوشخانه ده رچوونی بوی باسکردووه له نه خوشخانه دا به کی له ژنه کان وه ک بلتی له هاتنه دنیای مندا له که ی خوشحال نه بووه و هه میشه له گه ل چوارده ورو په رستارانی به شه که شه رو هه رای کردووه و ته نانه ت ناماده نه بووه شیریش به کورپه که ی بدات، به کورتی کاتی برازای ژنه که ی دراوسیمان هوکاری ئه و نیگه رانی و پیناخوشبوونه ی لی پرسیوه، نذر بی ره ووشتانه گووتویه تی ئه مه په یوه ندی به توه نیه، به لام چند خوله کی دووای ئه وه داوای لیبورندی کردووه و گووتویه تی چونکه خاوه نی پینج مندالی دیکه شم تا قه تی مندا له به خیتوکردنم نیه و برو بیانووی له م جورانه،،،،، دووآچار مشته کۆله یه کی توندی به سه ری کورپه بیگونا هه که ی داکیشاوه و گووتویه تی ده تکورژم تا له شه رت پزگارم بیت،،،"

له دهنگی گهرم و سه رنجراکیشی ژنه که پیکه نینم گرتبوو، به لام خالیکی گرنم له ماوه ی قسه کانیدا بو ناشکرابوو، ئیجگار خرۆشابووم و پیش ئه وه ی ژنه که قسه کانی ته و او بکات، داوام لیکرد برازای ژنه که ی دراوسییمانیم پی بناسینی و به وردی ناوینشانه کهم بداتی، ئه ویش به دلکی فراوانه وه رازی بوو، به هاوکاری گهرم و گوپی ئه م ژنه کامله و به دووآچوون و توژیینه وه کان، به رپرسی گهره ی دایکان و به شی مندالبوونی ئه و نه خوشخانه ی مه به ستم بوو پی گووتم که گیره ی ناوکی کورپه خنکاوه که ی لیوو، بی وهستان ری و شوینی یاساییمان بو

وه رگرتنی ناویشانی چەند مندالیک که هەفتە ی پێشوو لەو نەخۆشخانە یە لە دایک
 ببوون گرتە بەر، کارەکانی دیکەش کارمەندان زۆر بە باشی ئەنجامیانداو پە یووە ندیان
 بە یە کە یە کە ی ناویشانەکانی وەرمانگرتبوون کردبوو تا لە دوو اجاردا لە یە کە ی لە
 گەرە کە هە ژارنشینەکانی باشووری شار پە رده لە سەر نە یینی پووداوە کە لا برا، کاتێ
 پە یووە ندیمان بە وێو کرد هیچ هە وائی لە بارە ی باوکی کۆ رپە کە وە نە بوو، داوامان لە
 کچیکێ تازە پێگە یشتوو کرد بانگی دایکی بکات کە بە ترس و لەرزە وە تە ماشای
 دە کردین، چەند ساتێ دوواتر ژنیکێ لە رولاوازو رەنگ پە رپو کە خۆ ی بە
 چارشیوێکی پینە دارو سپی بۆو داپۆشیبوو، بۆ بەر دەرگا هات و لە پشته وەش
 نیوہ پووی سێ مندالی پە شوکا و دەرکە و تن کە لە گوشە و کە نارە وە بە دزییە وە
 لیمان رامابوون، دوای ئە وە ی پیمگوت لە بەرچی بۆ ئیرە هاتووم و داوام لیکرد
 مندالە کانیم پێ بناستی، رەنگی تیکچوو، چاوانی تە ر بوون و بە زەحمەت گوتی:
 " بە داخە وە مندالیکم چەند پۆژی بەرلە ئیستا بە نەخۆشی مردو میردە کە م
 هە لیگرت و بێ ئە وە ی من و مندالانم ناگامان لیبی لە جیگایە ک شار دوویە تیە وە "
 جارێکی دیکە بە لگە ی لیکۆ لینە وە کە م خویندە وە و پووم لە ژنە کە کردو گوتم: "
 بە لام کارمە ندانی بە شی لە دایکبوونی نەخۆشخانە سە لامەت بوونی کۆ رپە کە ی
 ئیوہ یان بە ئیمە گوتوہ، باشە چۆن دە بی هەر لە و چەند پۆژە وا نەخۆشیە کی
 ناچاری تووش بووی و دە سبە جیش مردبی؟! " ژنە کە نیگایە کی کلۆ لی لیدزیم و
 سەری داگرت و بە توندی گوتی: " بە هەر شیوہ یە ک بی من ئیستا کە مندالیم نیە تا
 پیشانتانی بدەم، ئیستاش داواتان لیدە کە م تا میردە کە م نە گە راوہ تە وە و چە قە و
 هە رای نە ناوہ تە وە لیرە بپۆن! "

بە هیمنی و پە ووشتە وە گروتم: " بە لام ئیوہ دوای لە دایکبوونی کۆ رپە کە تان
 هە میشە ئازارتانداوہ و هە تا لە بەرچاوی هە مووانیش لە نەخۆشخانە هە رە شەت
 کردوہ تا لە ناوی بێن و،،،، منیش بۆ سە لماندنی قسە کانم شاھیدی راستە قینە م
 هە یە، " ئینجا چەند هە نگاوێ لە ژنە کە دوورتر لە نیو ئوتومبیلی پۆلیس ژنە
 شایە تحالە کە بە مندالە وە چاوە پروان بوو، داوام کرد بیتە ئیرە، کاتێ ژنە کە هاتە

پیش سهرنجی ترس و نیگه رانیه کی زۆرم له پوخسارو نیگی ئه ودا خوینده وه، ژنه گهجه که دوای چه ند ساتی به دلنیا بیه وه گووتی: " جه نابی پۆلیس خویه تی! هر ئه م ژنه بوو که به دره فتاری له گه ل کۆرپه که ی ده کردو ده بویست ئه و ساوا بیگوناوه بکوژیت! " پووم له ژنه که کرد که خه ریکبوو ده له رزی ئینجا لیم برسی: " هیشتا که ش ناته وی پیمان بلتی که چ به لایه کت به سه ر منداله که ت هیناوه؟! " ژنه که ده موچاوی له نیتوان ده سه ته ره ق و ته قه کانی شارده وه و له به رده رگا که وته سه ر ئه ژنوو فرمیسه کی هاتنه خوارو به ناله وه گووتی: " به خوا نه مده ویست ئه مه به سه ر جگه رگۆشه که م بیتم، هر له و پۆژه ی هه والی دوو گیانیه که م به ره زای میردم گووت، ئیدی ئه و زۆر به توندی پووبه پووم بۆوه و به رپه چی دامه وه و بی ئه وه ی ساتیکیش رابمیتنی رایگه یاند که به هیچ شیوه یه ک ناتوانم خه رجی مندالی شه شه م بده م و هر ئه و پینچ منداله بۆ حه وت پشتم به سه، هه لبه ته راستی ده کرد چونکه گه شتیار ده گوازیته وه، له ماوه ی ئه م دوانزه ساله تا کو ئیستا پینچ مندالمان بووه، ئه میش بۆ په یدا کردنی پارووه نانیک هر له به یانیه وه تا شه و راده کات و زه حمه تی ده کیشی و نایه لئ هه ژاری و ده ست کورتیمان پتوه دیاری، کاتی دیتم ئه و پتی خۆشنیه بریارمدا له بارخۆمی بیه م، به لام ده تگوت له چاره نووسی وادیار بوو که به سه لامه تی بیه دنیاوه، کورپکی ساغ و سه لامه ت و جوانکیله، به لام هر له یه که م پۆژه وه ره زا هه ره شه ی لیکردم، ئه گه ر به منداله وه بیه وه مائی رینگات پیناده م و لیک جیا ده بینه وه، ئه م قسه یه ی ئه و زۆر ترساندمی هر بۆیه له یه که م پۆژه وه به رامبه ر کۆرپه که م توند بووم و لیتی بیزار بووم، هه لبه ته ئه مه کرۆکی مه سه له که بوو، من دایکم کام دایک ناماده یه سه تم له جگه رگۆشه که ی بکات؟! ئه و کاتانه من هۆش و میتشکم له سه رخۆم نه ده ما که منداله که برسی ده بوو ده گریا، چه ند مشتته کۆله یه کم پیدا ده کیشا و په رستاره کان ئه م ره فتارانه ی منیان بۆ حاله تیکی ده روونی و بیزاری کاتی مندالبوون ده گه رانده وه، تا ئه و کاته ی چاکبوومه وه له گه ل ره زا له نه خۆشخانه وه بۆ مائی به رپه که وتین، میرده که م دوویاره دهستی کرده وه به لۆمه کردن و به دره ووشتی و هه ره شه و،،،، منیش له م

چەند پۆژەدا لە خەیاڵئێکی ئازاردەرو نێوانی دوو پێگا مابوو مەو و چیدی نەمتوانی بەرگە بگرم، لە پێچاڵە تێکی شیتانەم هاتە سەر و بۆخۆشم نەمزانی چیدە کەم، بەسەر پەزادا هاوارم کرد، هەر لێرەدا جێم بێتڵە! پەزا گێژو وێژ ببوو، بە شک و گومانەو گوتی: " دەتەوێ بەم شەو بە کۆی پۆی؟! دیسان بە تورەبێهەکی زیاترەو ههوارم کرد: پێم گوتی هەر لێرە جێم بێتڵە ئەگینا منداڵە کەت بۆسەر جاددە فێدە دەم تا دەسبەجێ بمێی! مێردی قوربە سەرشم ترساو وەستا، لە ئوتومبیلە کە دابەزیم و لە ناکاو سەرنجی جۆگە ئاوێکم دا کە دوو هەنگاو لە ولاتربوو، بەپە لە و بێ دوو کەوتن بەرەو لای ئاوە کە چووم و مەلۆتکە کەم لە ناودانا، لە کاتێکدا دوو نیگا خەماویبە کاتم لە پوختاری ئارامی ساوا نووستوو کەم دەکردو لێشم لە تاوا دەگووشرا، بۆ لای ئوتومبیلە کە گەرامەو، بە درێژایی پێگا تا گەیشتمەو مائی هەر دەگریام و پەزاش لە بێدەنگیەکی ئازاردەر چووبوو قوولایی بێرکردنەو، هێچ کامێکمان قسەمان نەدەکرد، بەلام دەمزانی کە هەردوو کمان لەم کارە زۆر پەشیمان بووین، ئەو شەو تا بەیانی مێردەزەم دیت، بەیانی پۆژی دووایی داوام لە پەزا کرد سەرێک لە کۆرپە کەمان بدات و ئەگەر هەر وا بە زیندوویی مابوو بۆم بێنیتەو، پەزاش چاوەروانی داخوایبەکی وەها بوو، زۆر تامەزێوانە بەسۆراغیەو چوو، بەلام بە دەستانی خالی و چاوانی پێ فرمیتسکەو گەرایەو و گوتی " لەوێ نەماو، هەر دەتگوت دنیا یان بەسەر ما کاول کردوو، قیژاندم و گریام، سەرچاوی خۆم پنیەو و لەسەر بەک فرمیتسکم هەل دەپشت، بەلام تازە کار لە کار ترازابوو، پاش چەند پۆژی پەزا گوتی کە کارمەندانی پۆلیس بە دووای مەسە لە کەدا چوونەو پرسیاریان لە خەلک و پیشەوهرانی وێ کردوو ئەویش بێنیویەتی و تێگەیشتوو کە مندالی نازەنیمان بەهۆی پەوتی بەردەوامی ئاوە کە خنکاو، جەنابی ئەفسەر! ئەگەر داوای بەلگە ی ئەم کارە شیتانە یەم لێدەکە ی، تەنها دەتوانم بێم دەست کورتی و بەدبەختی و نەداری بوو کە بریارێکی وەهای بە من و مێردە کەم داو، ئیستاش هەردوو کمان پەشیمانین بەلام چ سوودیکی هەبە خۆ تازە کۆرپە ی جوانمان زیندوونابیتەو، ئێمە بەلێنمان بەخوای

خۆمانداوه ئەگەر جارێکی دیکە ببینەوه خاوەن مندالێکی دیکە لە پۆحمان زیاتر خۆشبویت و بۆ پەرەردەو بەختوکردنی باشتەین شیۆه هەلبژێرین،" سوهیلای تەمەن سی وپینج سالاھە سیمای غەمگینی دلشکاوتر پیشانی دەدا بێدەنگ بوو، دۆسیە ی مەرگی کۆریە ی بێگوناھ تەواو بوو سوهیلای پەزاش بۆ لیکۆلینەوه ی یاسایی نێردران و منیش بە بێدەنگی لە پەنجەرە ی ژوورە کە م گویم بۆ دەنگی پێی بەھار لە کۆلان و شەقام هەلخستبوو، بێ ئارامانە چاوەپوانی هاتنی ئەو ژنە کامل و میهرەبانە بووم تاکو لە دۆسیە ی مندالە ساواکە کە بەرەو بەهەشت فریبوو، ئاگاداری بکەمەوه، لەوانە یە ئیستا قسە گەرم و گۆرەکانی ئەم دایکە دلسۆزە زیاد لەھەر شتیکی دیکە هێمنم بکاتەوه، ئەو قسانە ی کە بۆنی وروژانی عەشق بە ژیان دەبەخشن .

عەشقیك كە بالای له ناگر بوو

له یهكی له پۆژه هورین و تهماوییه كانی پاییز، له سهردهستی خهلكانی لادیتی نزیکی شارههوال به ئاسایش درابوو كه بههۆی دزهی گازو پوودانی تهقینهوهیهکی تاراددهیهك بههیز،كوپه گهورهی خانهوادهیهکی كوشتووهو كارهساتیگی بهژان قهوماوه، بی دوواكهوتن لهگهڵ تاقمی له كارمندان بهرهو ناویشانهكهی مهبهستمان بوو بهپێكهوتین، خهلكی لادیکه لهبهردهم شوینی پووداوهكه كۆببونهوه كه خانوویهکی خۆش و قهشنگ بوو، لهبارهی تهقینهوهكهوه قسهیان دهکرد، تهواوی شووشهكانی دهركاو دیواری مالهكه شكاوو رهش و دووکهلاوی ببوون، به زهحمهت بهناو خهلكهكهدا تپهپرین و كهوتینه توژیینهوه له دیمهنی تاوانهكه، تا ئهوكاتهی یهكی له خهلكهكه خاوهن مالی به ئیمه ناساند، كه پیاویکی قهلهوو نزیکی شهست و پینچ سال بوو له سووچیکدا كهوتبوو دهگریا،چهند كهسیكیش به دهورییهوه بوون و دلنهواییان دهکرد و ههولیاندهدا ئارامی بکهنهوه، بهلام پیرهمیرد بهسهرو چاوی خۆیدا دهكیشاو سات به سات بی ئۆقرهتر دهبوو، کاتی دیمت قسهکردن لهگهڵی بی سوودهو هیزی تیدانیه، به دووای یهکیکی دیکهدا گهپام و توانیم لهگهڵ فهرهیدونی زاوای گهورهی خانهواده كه پیاویکی نزیکی چل سالهی به پوكهش لهسهرهخۆ بوو ئاشنایم، كارمندی بانق بوو سیزده سال بوو ببووئه نهدامی لهخانهوادهكه، لهگشت ئهدامانی دیکهی خانهوادهكه زیاتر ئارام و لهسهرهخۆتر پیشانی دهدا و ئامادهبوو ههر زانیارییهك كه پێویستمان بی بۆمان پوونبكاتهوه .

- ئهوهی راستی بی من دوواهمین كهسم له پووداوهكه ئاگاداربوموتهوه، ئهمرۆ هاوسهرهكهم بۆ دیتنی دایکی هاتبوو، به گریان و لالانهوه بۆی گێرامهوه كه نزیکی كاترمیر یانزهی پیش نیوهپۆ دهنگی تهقینهوهیهکی بههیز له چیشخانه بلندبووهو سههرهپای كاوڵکردنی مالهكه، بهداخوه بووته هۆی مردنی فرامرز، برای هاوسهرم كه ههر بیست و یهك سال دهبی و ئهوهخته له چیشخانهكه بووه، ههلبهته گومانی ئیمه لهم پووداوه تاله ئهوهیه كه هۆكهی بۆ دزهی گازو

نه‌گه‌ری داگیرساندنی کاره‌بای چیشته‌خانه ده‌گه‌پرنینه‌وه، کاتی پرسیارم له نه‌بوونی ترمی فرامرز له شوینی پووداوه‌که کرد، فهره‌یدون وه‌لامی دامه‌وه:

- یه‌که‌مین کاری که دراوسیتکان کردیان گواستنه‌وهی نه‌و بوو بۆ نه‌خۆشخانه، به‌و ئومیده‌ی نه‌مریت، به‌لام به‌داخه‌وه هر له‌سه‌ره‌تای پووداوه‌که پزیشکان رایانگه‌یاندوو له‌کاتی ته‌قینه‌وه‌که فرامرز ده‌سبه‌جی گیانی له‌ده‌ستداوه، له‌م به‌ینه‌دا ده‌نگی هاوارو قیژه‌یه‌کی به‌رز له ئاسمانی قه‌ره‌بالتی پر ده‌نگه ده‌نگی ماله‌که سه‌رنجی پاکیشام، منیش بۆ دۆزینه‌وه‌ی خاوه‌نی ده‌نگه‌که به‌ره‌و حه‌وشه‌ رویشتم، کچی‌کی گه‌نجم له‌ته‌نیشته‌ پیاویکی گه‌نجه‌وه دیت که هه‌ولیده‌دا هیمنی بکاته‌وه، تلی ده‌دا و جه‌رگه‌رانه ده‌یقیژاند و ده‌موچاوی خۆی ده‌پنیه‌وه، منیش له‌باره‌یه‌وه پرسیارم له‌ فهره‌یدون کرد و نه‌میش گووتی:

- شه‌هلا، کچی سییه‌می خانه‌واده‌یه و بچووکت‌ترین خوشکی هاوسه‌رمه که تازه شوی کردوو و له‌گه‌ل میترده‌که‌ی که نه‌و پیاوه گه‌نجه‌یه بۆ شار رویشتون، هر له‌و کاته‌دا کاره‌ندی بۆ پیشه‌وه هات و نه‌و زانیاریانه‌ی که به‌ده‌ستی هینابوو پتی گووتم:

- جه‌نابی نه‌فسه‌ر! نه‌وه‌ی ئیمه له‌ ره‌وتی توژیینه‌وه‌که به‌ده‌ستمان هیناوه، گشتی پارچه ته‌لیکی کاره‌با و چهند ساچمه‌یه‌ک و له‌ته پلاستیکیکی نیوه سوتاوو بریک زه‌پوه‌ره‌قه که پیده‌چی هه‌چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ پووداوی ته‌قینه‌وه‌که‌وه نه‌بی وه له‌لایه‌کی دیکه‌وه توژیینه‌وه‌کانمان نه‌وه پیشانده‌ده‌ن که دوگمه‌ی ئاگر و گازه‌که له‌ کاتی پووداوه‌که به‌ته‌واوی داخراون و پیناچی هه‌چ دزه‌کردنیکی گاز له‌ ئارادابووبی، هه‌موو نه‌مانه پیشانده‌ری نه‌وه‌ن ته‌قینه‌وه‌که به‌هۆی دزه‌ی گازه‌وه پووی نه‌داوه و هۆیه‌کی دیکه‌ی له‌پشته! بۆچوونی کارناسانی به‌په‌یوه‌به‌ریتی گازیش نه‌م لیکۆلینه‌وه‌ی کاره‌ندانیان په‌سه‌ندکرد، بۆیه بریاری لئېرسینه‌وه‌مان له‌گه‌ل دراوسی و ناشنایانی خانه‌واده‌ی کوژراودا، به‌لام نه‌نجامی به‌ده‌سته‌تاتوو هه‌نده دلخۆشکه‌ر نه‌بوو، خه‌لکه‌که‌ش زۆر باسی چاکی و ناوبانگی نه‌و خانه‌واده‌یه‌یان ده‌کرد و گومانیان له‌ که‌سیکی دیاریکراو نه‌بوو.

له کاتیځدا بۆ دۆزینه وهی سهره داوی له پووداوه که بۆ قوولایی بیرکردنه وه چووبووم و له حوشه پیاسه م ده کرد، قسه کانی مابهینی دوو کهس سهرنجیان پاکیشام، دوو کورپی گهنج له ژیر سیبه ری دره ختیکی نزیکی من وه ستابوون و ته ماشای جموجۆلی خه لکه که یان ده کرد، خه ریکبوو له باره ی پوودانی کاره ساته که وه پتیکه وه ده دووان:

- ده لیم مه جید ناکا هه موو ئه م کارانه له ژیر سه ری فه رهاد بِن؟!!

- چیه وا فه رهادت که وتۆته وه بیر؟!!

- هه ر که شه هلا خان و میترده که ی بۆ ناو ماله وه چوون، پووداویکم که وته وه بیر که فه رهاد عاشقی شه هلا ببوو، له یادته چه نده ی خۆشده ویست، ئاماده بوو بۆ هاوسه رگیری له گه لێ هه موو کارێ بکات؟

- ئی باشه، ئه مانه چ په یوه ندییه کیان به پوودانی ته قینه وه که وه هه یه؟! هه موو ده لێن گازی ماله وه دزه ی کردووه بۆیه ئه مه قه وماوه، کهس نا ببنم باسی فه رهاد بکا.

- ئه ی بابه، مه جید گیان چه ند ساویکه ی؟! ئه گه ر تۆ فه رهاد ناناسی، ئه وا من له مندالییه وه له گه ل وی گه وره بووم و په وشت و په فتاری باش ده ناسم، فه رهاد که سێکی قین له دل و له خۆباییه، ئه گه ر بیه وی کارێ بکات و شتی به ده ست به یئنی، ئه وا خۆی به ئاوو ناگر داده دا تا به ئامانجی بکات، هه ر له باره ی مه سه له ی عاشق بوونه که یه وه هه موو جار ده یگوت: "یا شه هلا ده خوازم یا به لایه ک به سه ر ئه و خانه واده یه دا ده هینم که تاهه تایه بیریان نه چیته وه،،،،"

له وه ی که سه ره داویکم ده سته که وتبوو ده متوانی به دووایدا بچم زۆر خۆشحال بووم و به بی خۆدوواخستن داوام له م دوو گه نجه کرد بۆ لام بِن، ئه وانیش که بیئاگا بوون به دلّه کوتی و نیگه رانییه وه بۆ به رده م هاتن و هه ر له سه ره تاوه به ده نگێکی له رزۆکه وه پرایانگه یانند ناگایان له هیه چ شتی نیه، به پوویه کی خۆشه وه هه ولّما له وشته ی که ناگادارن درێژه به قسه کانیان بدن و گووتم:

من دهرانم ئیوه بی گوناھن، به لآم چند ساتی پیش ئیستا گویم له قسه و باستان بوو که وردبوومه وه له قسه کانتان له باره ی فرهاد نایکه وه قسه تان ده کرد، جا دهمه وی زیاتر بزانه رهنه گه نه مه بتوانی به نه نجامم بگه یه نی، فرامرزی خواتی خوشبوو، که خه لکی لادیکه تان بوو حه یفه خوینی به فیرو بروت، مه جید و مه نسور چند ساتی بیده نگ بوون و ته ماشایه کی به کیان کرد که نیشانه ی رازیوونیان بو هاوکاری کردنم ده گه یاند، بویه مه نسور هه ناسه یه کی تازه ی هه لکیشا و گوتی:

- من و فرهاد له مندالیه وه پیکه وه گه وره بووین، نه و مندالیکی چاپوک و زرنگ بوو، به لآم له خویندن و قوتابخانه بیزاربوو هه ر بویه ش به زۆر توانی تا پۆلی سیه م وانه بخوینی، پاش نه وه، خه ریکی کیلگه و باغه کانیا ن بوو، که چی من توانیم تا پله ی دیبلۆم بخوینم، له گه ل نه وه ش هیه چ کامیکمان نه مانده ویست به هوی نه م مه سه لانه وه په یوه ندی هاوپییه تیمان بیچرینین، نه و سه رده مه به سه رچوو تا نه و کاته ی فرهاد خزمه تی سه ریا زییه که ی ته واوکردو بریاری ژن هینانی دا، عاشقی شه هلا ی کچی سیه می حاجی سه لمان بوو که نه من و نه خانه واده که شی برومان پیکرد بوو، به که میان له به رنه وه ی فرهاد چوار سال له شه هلا بچوو کتربوو، دووه میشیان به پیتی نه وه ی من مالی حاجی سه لمان ناسیبوو خانه واده یه کی ده وله مندو خوینده وار بوون و دلنیا بووم شه هلا ی ناده نی، هه ر بویه ئامۆزگاری فرهادم کرد که کۆتایی به م عه شقه کالفامیه ی بیتی، به لآم نه و که سیکی لاسارو خۆویست بوو ئاماده نه بوو هه تا بیر له قسه کانیشم بکاته وه، وه خانه واده که شی هاویرانه بوون له گه لی، به لآم فرهاد ناچار بکردن بو داخواری شه هلا برون، هه لبه ته وه لامی شه هلا و ماله وه شیان ئاشکرا بوو که چیه، که چی فرهاد وازی نه هینا و به رده وام په یام و خه لکی ده نارد تاشه هلا رازیکه ن، به لآم شه هلا هیه هه سستیکی بۆی نه بوو، نه م ره فتاره سارده ی نه و فرهاد زۆر توپه ده کات، به ک دوو سال به سه ر نه م رووداوه دا تیپه ری، ئیستا ئیدی هه موو خه لکی دهرانم فرهاد به ره لایه و هی نه وه نیه هه لسوکه وتی له گه لدا بکری، وه له لایه ن مالی

شه هلاووش له ژیر هیچ هه لومه رجیک به م مهسه له یه پازی نه بوون و نه هاتنه ژیر بار، ته نانهت فه رهاد چه ندین جاریش پیشی به باوک و دایکی شه هلا گرتبوو، جا به زمان لووسی بی یا هه ره شه یا خود هه ر پینگایه کی دیکه داوای لیکردوون به م هاوسه رگریه پازی بن، به جوړی که هه تا جاریک حاجی سه لمان له پیشچاوی خه لکی شه پازلله یه کی تی سره واندووه و گریان دوویه تی، که س نازانی مهسه له چی بوو که فه رهاد دهستی له م پیداگریه ی هه لگرت و ماوه یه ک بزبوو، دیار بوو بۆ کاری به ره و شار چوو بوو، له م بهینه دا سه روچاوی سیاوش ناوی که له خزمانی دووری دایکی شه هلا بوو له شاردا ده ژیا پهیدا بوو، هه موو شتی زۆر خیرا پوویداو شه هلا زۆر زوو شووی به سیاوش کردو چه ند مانگی دوواتریش له مه راسیمکی شکو داردا ناههنگی بوکیتی له گه ل کردو بۆ شار چوو، وه ک پۆزی پووناک دیار بوو ئه م هه موو په له په لیه له ترسی فه رهاد بوو که نه با پهیدا بیته وه و ناگری هه لگریستی، له دووای ئه م پووداوانه بوو سه روکه لله ی فه رهاد دووباره پهیدا بووه، به لام ئه و ئیدی مروفه که ی پیشوو نه بوو، بانگه شه ی ئه وه ی ده کرد له م مهسه له ی عه شق و عه شقبازییه دهستی سووتاوه و تیگه یشتووه هه له بووه، هه تا له بیستنی هه والی شوو کردنی شه هلاش خو شحال بوو هیوای به خته وه ری بۆ خواستووه، ئه م وا له نا کاو گۆرانه چاوه پوان نه کراوه ی بووه هۆی ئه وه ی من و خانه واده که ی نارام بین و مهسه له که به بنهست بزانی و به ئاسووده یی هه ناسه یه ک هه لیکیشین، ئیستا ماوه یه ک ده بی په یوه ندیمان وه کو جاران گه رم و گوړ نیه، مه نسور که گه یشته ئیره بیده نگ بوو.

پرسیم:

- له بهرچی واهه سته ده که ی ئیستا په یوه ندیتان سارد بووه؟ پیتوایه هۆکاره که ی

ده زانی؟

مه نسور سه ری باداو به دهنگیکی تیکه ل له دوودلی و گومانه وه گووتی:

- ته واو نازانم چیه، به لام ماوه یه ک بوو فه رهاد بهینی له گه ل فرامرز زۆر خو ش

بوو.

- باشه ئەى بۆچى ھۆكاری ئەم پەيوەندىيەت لە فەرھاد نەپرسى؟

- ئاخىر پىموابوو ئەو ھەر دەيەوى بەيەكجارى بەم نزيكبوونەوہيە تەواوى خراپىيەكانى لەم چەند سالىەى بەسەر خانەوادەى شەھلاى ھىتابوو، كال بکاتەوہ، چەند ساتىك بۆ قوولايى بىرکردنەوہ چووم و قسەكانى مەنسورم لەگەل کارەساتەكەى پوویدابوو لىكدايەوہ و تەواوى نىشانەكانم لە خەياللم تاووتوى کرد، بىنگومان بووم كە تاوانبارى يەكەمى ئەم پووداوە فەرھادە و پىويستە بە زووترىن كات ئاگادارى بکەمەوہ، ھەر بۆ ئەم مەبەستە بە پىكەنىنىكى تىكەل بە سوپاسەوہ گووتم:

- قسەكانت كۆمەكى زۆريان پىكردم، تەنھا جارىكى دىكە ماندووت دەكەمەوہ لەوہى مالى باوكى فەرھادم پى پىشان بەدى لە كوتىيە؟ دەتوانى رىنمايىم بکەى؟

- بەلى بىنگومان، بەلام منىش تىكايەكم لىتان ھەيە جەنابى ئەفسەر! ئەگەر فەرھاد دەستى لەم تەقىنەوہيەدا بوو توانىتان دەسگىرى بکەن، بەھىچ شىوہيەك ناوى من و مەجىد نەبەن بە ئەرك نەبى، چونكە ھەم پەيوەندى ھاوپىيەتى چەندىن سالىەمان تىك دەچى، ھەمىش ئەگەر ھەستىبات لەم مەسەلەيە ھاوكارىمان كرديوون، ئەوا بىدەنگ نابى و ھەلبەتە تۆلەيەكى قورس لە من يا خانەوادەكەم دەكاتەوہ، منىش بەلنىم پىدا بەھىچ جۆرى ناويان نەبەم، ئىنجا بەو ناونىشانەى لىم وەرگرت بۆ مالى باوكى فەرھاد رۆيشتىم، بەلام فەرھاد لەمال نەبوو، باوكى كە بە پىاوئىكى ساويلكە دەچوو، بە دىتنى كارمەندانى پۆلىس حەپەساو ويستى دەرگا دابخات، بەلام باش بوو فەرەيدون فرىامان كەوت و پىرەمىردى پارىكرد تا ھاوكارىمان بکات، لەگەل ھەموو ئەمانە تەنھا لە وەلامى پىرسىارمان گووتى فەرھاد چەند رۆژىكە بۆ شارگەرپاوەتەوہ و ئىدى ھىچ ئاگای لىي نىيە و بى وەستان دەرگای داخست، ئىستا ئىمە تىامابووین لە شارىكى گەرەو كاكى بە كاكى چوزانىن فەرھاد لە چ كونىك خۆى شاردۆتەوہ، دىسان مەنسور و مەجىد كۆمەكیان كردينەوہ، مەجىد گووتى:

- مامم شوفیری پاسیکه که خه لکی لادی بۆ شار ده باو ده گه ریتته وه، رهنگه ئه و بتوانی هاوکاریتان بکات، بی دوواکه وتن په یوه ندیمان به مامی مهجیده وه کردو داوای ریتنماییمان لیکرد، له و کاته دا ئه و له رینگای گه رانه وه بوو بۆ لادی، به قسه ی خوی چه ندین جار فه رهادی له خواره وه ی یه کی له گۆره پانه کانی شار دابه زاندووه ورینگای رۆیشتنی دیتبوو دهیتوانی کۆمه کمان بکات، به ریتنماییه کانی مامی میهره بانی مهجید و هاوکارییه کانی فه ره بیدونی زاوای گه وره ی حاجی سه لمان و پشکنینه هه ست پیکراوو هه ست پینه کراوه کان، سه ره نجام توانیمان فه رهاد له خانویه کی ته واو نه کراو که خه ریکی کرێکاری بوو ده سگه ربه کین و بۆ به رپۆه به رایه تی ده زگای هۆشیاری بیگوازینه وه، فه رهاد سه ره تا به هیمنیه کی ته واوه وه خوی بی ناگا له قه ومانی ئه م کاره ساته پیشاندا و بۆ کوشتنی فرامزیش هه سه رت و ئه فسوسی خوی ده ربهری، به لام به لیکۆلینه وه هونه ریه کان دانی به تاوانه که ی دانا:

((کاتی له خواستنی شه هلا نا ئومید بووم و دیتم خوی و خانه واده که ی بچوو کترین نرخم بۆ دانانین و هه تا ئاماده نین رینگام بۆ ماله که شیان به دن، که و تمه بیری تۆله، تۆله له هه موو ئه و سوکایه تی و ریسواییانه ی له م چه ند ساله ی رابردوو له به ر خاتری عه شقی شه هلا پیمکراوه و به رگه م گرتوون، تۆله ی ئه و زلله یه ی باوکی شه هلا له به رچاوی ده رو دراوسی له په ناگویتی دام و زۆر پیتی شکامه وه، فه رهاد که میک بیده نگ بوو، چاوانی ته ری له هه وای باراناوی ده ره وه بیری و به رده وام بۆوه:

- ماوه یه ک بۆ شار رۆیشتم تا عه شق و خۆشه ویستیم له بیر بچیتته وه، له یه کی له باخچه گشتیه کان ناشنای که سیتی هه له کار بووم و له دریزه ی په یوه ندیم له گه لئی فیزی شتیوازی دروستکردنی ماده دی ته قینه ره وه بووم، بۆیه زۆر زوو پلانیکم دارشت و بۆ لادی گه رامه وه، به لام خۆزگه نه گه رابامه وه، وه ختی له خه لکی گوندم بیست که شه هلا شووی کردووه و بۆ هه میشه چووه ته شار، دنیا م له به رچاو تاریک و ویران بوو، به لام له گه ل ئه وه شدا هه و لندا به سه رخۆمدا زال بم و بیر له جیبه جی کردنی پلانه که م بکه مه وه، له قوناغی یه که م هه و لندا فرامزنی برا بچووکی شه هلا

وەك ھاوړی له خۆم نزیك بكه مەوه بەلام ئەمە ھەر وا ئاسان نەبوو، چونكە ئەو
 ھەمیشە ھەولیدەدا لێم دووركەوتتەو، بەلام من وازم نەھینا و دووبارە بە زمانی
 لووس و نەرم بەدووادا چوومەو و وام پیشاندا ھەلا ھەفتە یەك توانیم متمانەى فرامرز بەرامبەر خۆم
 بەشیمانم، سەرەنجام دووای چەند ھەفتە یەك توانیم متمانەى فرامرز بەرامبەر خۆم
 بەدەست بێنم، ھەر ئەو ھەندە متمانە یەش بەس بوو تا لە دەرفەتێكى گونجاودا
 كلیلى ماله وەیانى لى بدزم و كلیلىكى وەكو ئەم لەسەرى كۆپى بكە مەوه، شەوى
 رووداوەكە دەمزانى خانەوادەى شەھلا بۆ بەشداریكردن لە مەراسیمی گێژانەو ھى
 بەسەرھاتى پیاوچاكانى ئایین بۆ مالى یەكی لە خەلكى دێیەكە پۆشستون، بۆ
 ماله وەیان چووم و بە پارێزەو بەرەو چیشخانە پۆشستم، ئەو ئامێرەى پارێزگارى
 لە بەفرگرەكە دەكرد لێم كرده و ھە كێكى وەكو ویم لە جینگاكەى دانا و ھەموو
 ناوھەكە یم بەتال كړو و لەباتیان بە شارەزاییەكى تەواو ھە ماددە یەكی بەھیزی
 تەقینەو ھەم دروست كړد، چونكە شپۆھەكەى لە پووالەتدا ھەروەكو خۆى بوو
 دلتیابووم كەس شكى پێنەدەكړد، دلخۆش و كامەران لە مالى حاجى سەلمان
 ھاتمەدرو كاترمێرێك دووای ئەو تەقینەو ھەكە پوویدا و منیش بى دوواكە و تن ھەر
 ھەمان شو بۆ شارگەرامەو، بەلام پیم وانەبوو ئەو ھەندە زوو ئاشكرابم و بگیریم،
 ئایا كەسى منى تاوانبار كړدووه؟!

لەجیاتى وەلام بۆ پرسىارەكەى، ھەناسە یەكی تازەم ھەلكیشا و گووتم:
 - ئیستا كە تەقینەو ھەكە پوویدا و فرامرز بەبى ھیچ تاوانى بە ناگرى تۆلەى تۆ
 سووتا و ھەبوو بە خۆلەمیش، پرسىارىكم لیت ھە یە، بۆجى ھیچ كاتى بىرت لەو
 نەكردو ھە كە عەشقى تۆ بۆ شەھلا عەشقیكى كالتام و گەمزانە یە و تۆو ئەو
 جیاوازیتان لە زەویو ھە تا ئاسمانە ھا؟ باشتەر نەبوو لەجیتى ئەو پێداگرییە بى
 مانایەت كە بوو مایەى ریسواى خۆشت، عاقلانە بریارتدا تا نەجەرگى ئەوان
 بسووتیتى نە خۆشت بەدەستى خۆت بكوریت؟! دلتیابە بەم كارەت ئاییندەى
 خۆت و یران كړو زیندان یا،،،، یا رەنگە سیدارە چاوەپوانت بى، فرھاد
 پێكە نینىكى تالى بۆ كړدم و ھیچى نەگووت، پێدەچوو بىر لە پوژانى ھەتاوى
 گەنجیتى بكاتەو ھە كە وا بریاربوو لە پشت شیشەكانى زیندان ساردو ھەورین بن .

دهسته چه په له کان

به يانیه کی دلگیری یه کی له بۆزه کانی سه ره تای هاوینه و هوا هیشتا فینکایه تی خوشی شهوی پیشووی هر له گه لدایه، هه تا ئیستا ناگری گه رما تیشکه سووتینه ره کانی به سهر شاردا بلاونه کردوته وه که به یه که ی مه لئه بنده خیراکانی پۆلیسی ۱۱۰.

را ده گه به نریت ناگریک به ریوته یه کی له گه ره که کانی باشوری شار، ئیمه ش بی خۆدوواخستن له گه ل ژماره یه ک له کارمه ندانی پۆلیس به ره و شوینه که به ریته که وین، به هوی نزیک ی پنگاکه وه زۆر زوو به شوینی مه به ست ده گه یین و به ره و پووی کارمه ندانی ناگریکوژینه وه ده بیینه وه که وادیاربوو پیش ئیمه گه یشتبوونه جی و له هه ولی ئه وه دابوون ئه و ناگری له جان وه ریکی زه به لاهی سوور ده چوو بکوژینه وه، ده تگوت مه ستانه قاقا پیده که نی و نه عره ته لیته دا و له گه ل هر نه عره ته یه کیش قاقای درپدانه ی زیاتر بلێسه ی به ناسماندا ده پروات، ده رگا و دیواری مالّ ره ش ده کات و بی ئه وه ی هیچ بیاریزی هه موو شتی قووت ده دات و ده ی کاته خۆله میش، خه لکیکی زۆر له گه ره ک و شه قامه کانی ده ورو به ر لی لی کو بیوونه وه و به نیگه رانیه وه ته ماشای ئه م دیمه نه دلپوشینه یان ده کردو هه ریبه که یان بۆچوونیک ی جیاوازی له باره یه وه هه بوو، هه ندیکیشیان هه ولیانده دا یارمه تی کارمه ندانی پۆلیس و ناگریکوژینه وه بدن بۆ ئه وه ی هه رچی زووتره دایمرکیننه وه، به مه به ستی هه نگاوانانی به په له و گه یشتن به راستی و دروستی ئه وه ی که ئایا هیچ که سی یا که سانی له ناوه وه ی ئه م ماله گرتیبه ربووه دا هه یه یا نا! چه ند که سی له خه لکه که وادیاربوو نیشته جیتی هه مان گه ره کن، گوتیان ئه وه ی له م ماله دا ده ژێ ته نها پیره ژنیکی نزیکه ی هه فتا سه له یه به ناوی ((ئه فسانه)) که ماوه یه کی زۆره تووشی نه خوشی پووکانه وه ی جومگه کانی له ش بووه و هه ربویه که متر له ماله که ی ده هاته ده رو زۆرترین کاته کانی به تنه یایی به سه رده برد، هر له وکاته دا یه ک دوو که س له کارمه ندانی نازای ناگریکوژینه وه به که ل و په لی پیویست و بی دوواکه وتن به نیو دووکه ل و ناگردا تی ده په رن و بۆ ناو ماله که ده چن

تا به هر جۆری بی و نه گهر پیریزن له ماله که یدابێ پزگاری له مهرگ بکن، هه موو بی ئارامانه چاوه پیتی کارمه ندانیان ده کرد تا سه رکه وتوانه له گه ل پیریزنه که بینه ده ر، له م ماوه یه دا من لیکۆلینه وه کانم نه نجام ده دا و ده بینم نه فسانه خاوه نی هیچ مندالی نیه و میترده که شی پینج سال له مه و پیتش مردووه، په یوه ندی دۆستایه تی پیریزنیش لاوازیووه و بۆ کاره گرینگه کانی وه کو کرین نه بوایه له مال نه ده چوو ده ره وه و ته نها خزم و خویشانی نزیکي هاموشۆی ماله که یان کردووه، ده نگی درودو دۆعای خه لک و هات و هاواری کارمه ندانی ئاگرکوژینه وه نه وه مان پیده لێن که دوو کارمه ندی گیان له سه ر ده ست بۆ ده رباز کردنی پۆحی نه فسانه سه رکه وتوو بوون، به لام کاتی بۆ سۆراغیان ده پۆم، به نیگه رانیه وه په ی به وه ده به م نه و پیریزنه هه ناسه هه لئاکیشی، به شی له جه سه تو جله کانی سووتاوه و سیبه ری باز نه ی خه رمانه یه ک له مهرگ به ده وری روخساری به دوو که ل په شبووی هیلێ کیشاوه، پزیشکی یاوه رمان بی وه ستان ده که ویته پشکنینی جه سه تی نه فسانه، چه ند ساتی دوواتر هه والی مردنیمان پێرا ده گه یه نی به هۆی قوولی برینه کانیه وه که زۆر به خرابی له ناوه وه سووتاوه، هه مو به داخ و سه سه ته وه سه ریان با ده دن و دوعای خوالیخۆشبوونی بۆ ده که ن، ته رمه که ی بۆ پزیشکی یاسایی ده گوێزیته وه و ئینجا به هه ولی ئاگرکوژینه وه کان دووا جار ئاگره که خامۆش ده بی، له گه ل گروپیکی کارمه ندانی هۆشیاری به وردی ده که وینه تووژینه وه له دیمه نی کاره ساته که، ماله که ی نه فسانه گه و ره و کۆنه شیوه ی ناوه وه و ده ره وه ی له سه ر داب و نه ریتی کۆن دروستکرا بوو، له گه ل نه وه ی ئاگره که هه مو شتیکی له ناو بر دبوو، به لام گشت جوانکاری ناو ژوره کان نه وه یان پيشانده دا که سه ره وت و سامانی خاوه نی به سال اچووی ماله که یه، یه کی له کارمه ندان سه رکه وتوانه له کاتی گه ران و پشکنین هه گبه یه کی به تالی کۆنه ی په نگا و په نگی جوانی له سووچیکی میوانخانه که دا دۆزیه وه، که پیده چوو هه گبه ی خشل و ئالتوونه کانی نه فسانه بی و تا ئاستیکی باشیش له بلتسه کانی ئاگر سه لامه ت ده رچوو بوو، که چی سه یره که لیره یه هه رچه ندی نه م ماله مان سه ره وین

کرد زېږو ئالتونمان نه دېته وه، له لايه كې ديكه وه وهختې ترمې نه فسانه مان بؤ
 پزېشكي ياسايي گواسته وه هيچ زېږو ئالتونې به ده ست و گه ردينه وه نه ده بينزا،
 نه مه ش بؤ خؤي گوماني بؤ كه رهنگه زېږه كاني پيرېژن دزايې و به تالان چوويې،
 به لام نه م كار ه دهبې چ وهختې نه نجام درايې؟! نه گه ر گومانمان بؤ كاتي
 ناگر كه وتنه وه كه بچې، نه وا به گه ماروداني توندي شوينه كه به هؤي كارمه ندان و
 قه ره بالقه يه كي زؤري خه لكه كه زه حمه ته يه كي له نيو نه م ه شاماته دا توانيبيتي
 دزي بكات و كه سيش نه يديتبي، له لايه كي ديكه وه دهبې سه رنجي نه م خاله ش
 بده ين نه وه كي به ترسي سووتان له نيو ناگر به گيان ده كړي و له به ر خاتري چند
 پارچه ئالتوني، پؤحي كه زياتر له هه موو شتي به نرختره ده يخاته مه ترسيه وه؟!
 بؤيه دزيني ئالتونه كان هر دهبې پيش رپوداني ناگر كه وتنه وه كه نه نجام درايې،
 برپارده ده ين له سه ر نه م مه سه له يه هه لوه سته يي بكه ين و بووه ستين، هر
 له وكاته دا كومه له پرسياركي جوراوجؤر له باره ي قه ومانې نه م كار ه ساته وه
 ميشكميان به خؤيانه وه خهريك كرديو، يه كي له هاو كارانم بانگم ده كا، كاتي بؤ لاي
 ده پؤم ده بينم گوجانتيكي تا رادده يه ك نه ستور له سووچيكي باغي پشته وه ي
 خانوه كه دؤزيوه ته وه، ئينجا ئاماژه بؤ به شي سه ره وه ي گوجانه كه ده كاو ده لئيت:
 " بئ زه حمه ت وردتر ته ماشايكه جه نابي نه فسه ر! توش پيتوانيه بووني نه م
 په لانه به سه ريه وه رپوداويكي له پشت بي؟! "

قه سه كه ي راست بوو، تويزنكي توخي خوين سه ره وه ي گوجانه كه ي داپوشيبوو
 چند تاله موويه كي ژنانه شي پتوه بوو، خو شحال به دؤزينه وه ي سه ره داويكي وه ها
 گرېنگ فه رمانده دم له لايه ن تاقي پشكنينه وه گوجانه كه به ره و تاقيگاي تاوان
 په وانه بكه ن و زياتر له به رپتوه بردي كار ه كانيان وردبنه وه، ئيستا له وه
 دلنيا بوومه وه كه پيريزني قوربه سه ر كوژراوه و زېږو ئالتونه كانيشي پيش
 ناگر كه وتنه وه كه اته هر له وهختي كوشتنه كه له سه رده ستي بكوژ يا بكوژانه وه
 دزاون و نه م سووتانه نه نقه ست و ساخته يه ته نها شانؤگه ريه كي زيره كانه بووه
 بؤ شار دنه وه ي نه يني تاوانه كه، به دوواداچووني تيمي ده زگاي هؤشيار ي له باره ي

سوتانی مالی پیریژن هر بهره‌وامه، نه‌نجامی پشکنین و تاقیکردنه‌وه‌کانی
 پزشکی یاسایی، پنی وایه کوشتنی نه‌فسانه نه‌نقسه‌ست بووه چونکه گروپی
 خوینه‌کی له‌کاتی به‌راووردکردن له‌گه‌ل په‌له خوینه وشکه‌کانی سه‌ر گۆچانه‌که و
 تاله مووه جی‌ماوه‌کانی سه‌ری وه‌ک یه‌ک و هه‌مان شت بووه، لیپرسینه‌وه
 هونه‌ریبه‌کان له خزم و خویشانی کوژراو بهره‌وام ده‌بیت تا نه‌و کاته‌ی به
 ((جاسم)) ناویک ده‌گه‌ین که توژیینه‌وه‌کانی پیشووی نه‌وه پیشانده‌دهن ناوبراو
 ماوه‌یه‌ک به‌هۆی شه‌رو په‌شیتی نانه‌وه و تیکدانی باری ئاسایی گه‌ره‌ک له‌زیندانی
 به‌سه‌ربردووه و له‌نیو خزم و که‌سانیشی دا نه‌وه‌نده خوشه‌ویست و له‌به‌ردلان
 نیه، پۆژی کاره‌ساته‌که چه‌ند که‌سی له دراوسینانی نه‌فسانه جاسمیان بینیه له
 ده‌روبه‌ری مالی پیریژن خولاوه‌ته‌وه و ایان هاتوته به‌رچاو که بارودۆخه‌که
 هه‌لده‌سه‌نگینی، کاتی په‌یوه‌ندی به شوینی ژبانی جاسمه‌وه ده‌که‌ین، خاوه‌ن
 ماله‌که‌ی ده‌لی نزیکه‌ی دوو هه‌فته‌یه مالی چۆلکردووه و شتومه‌که‌کانی به‌ره‌و
 جی‌گایه‌کی نادیار پاپیچ کردووه، بۆیه ئیمه‌ش له‌رووی په‌ووشت و پابردوویه‌وه له
 دراوسی و دوستانی نزیکی ده‌پرسین و په‌ی به‌و خاله‌ ده‌به‌ین که هۆگری به
 ماده‌ی سه‌رکه‌ریش په‌یدا کردووه و بۆ فه‌رامۆشکردنی پابردووی تالی خۆی که‌لکی
 لیوه‌رگرتوون، ئیستا به‌ دلنیا‌یه‌کی زیاتره‌وه ده‌توانین ده‌ریاره‌ی ده‌ست
 تیدا‌بوونی جاسم له‌ پووداوی کوشتنی نه‌فسانه بکۆلینه‌وه، توژیینه‌وه و
 شویننه‌لگریه‌ زانراو نه‌زانراوه‌کانی پۆلیسی هۆشیاری دوو‌چار به‌ نه‌نجام ده‌گات
 و سه‌رکه‌وتوو ده‌بین و جاسم له‌ مالی به‌کی له‌ هاو‌پتیانی ده‌سگه‌رده‌که‌ین و بۆ
 به‌په‌یوه‌به‌رایه‌تی ده‌به‌ین، وه‌ک بلتی چاوه‌روانی پۆژیکی وه‌های ده‌کرد چونکه‌ بی
 هیچ به‌ره‌لسته‌یه‌ک خۆی به‌ده‌سته‌وه ده‌داو له‌ کاتی لیپرسینه‌وه دان به‌ کوشتنی
 پیریژن و دزینی پاره‌و زیو‌گه‌وه‌ره‌کانی داده‌نیت:

- به‌لی من کوشتم له‌به‌ر نه‌وه‌ی پیوستیم به‌ پاره‌ بوو! چه‌ند مانگیک نابی له
 زیندان نازاد بووم، سه‌ره‌تا به‌ کاره‌کانی وه‌کو کریکاری و ده‌ستگیری خه‌رجی
 ژبانم دا‌بین ده‌کرد، به‌لام پۆژی له‌په‌ر له‌م راکه‌ راکه‌ بیه‌وده‌یه‌و ده‌سته‌وتنی پاره

که مه ماندوو بووم و بپیارمدا ژیانم پښکخه مه وه، بۆ ئه م کارهش پښوښتیم به
 سه روهت و سامانیکی باش هه بوو ده شمزانی وا به ئاسانی ده ستم ناکه وی، بویه
 چاره یه کم نه بوو جگه له وهی که به پښگایه کی خراپ و هه له ده بوو پښی بگم،
 نه مجاره وا به خه یالمداهات دزی له یه کی له خزمانی ده وه له مه ندیم بگم، دوای
 گه ران و بپرکردنه وه نه فسانه م که وته وه بیر، ناخرمن هه همیشه خه یالووی
 بپرمده کرده وه و مه به ستم بوو ژن بپنم و سامانی کۆبکه مه وه چونکه ئیستا که
 ته مه نم له سی سالی رته بووه، ته نها په یوه ندی منیش به و خزمایه تیه کی دوری
 له گه ل دایکمه هه بوو، به درپژایی ژیانمان رهنگه له ژماردن پهنجه کانی ده سته
 تینه په پښی هه ره نه وه نده یه کترمان دیوه، به لام ده مزانی ته نه یه و مولک و مانیکی
 زوری له میردی خوالیخو شبووی به میرات بۆ ما وه ته وه، وه ختی به راوردی ژیان
 خۆم له گه ل ژیان نه فسانه ده کرد نه و پپرپژنیک ته نه یه و به سه رمایه یه کی
 زوره وه ده زی و منی قورپه سه ریش له چ بارودوخیک دام، رقم ده بووه و نیره بپم پی
 ده برد، نه وه بوو پلانیک و وردم گه لاله کردو چند پوژی ماله که یم خسته ژیر
 چاودیرییه وه، له م ماوه یه دا تیکه یشتبووم هاموشو بۆ مالی نه فسانه زور که مه و
 گه لیک پوژان نه و هه ره به ته نه یه، نه مه ش یارمه تیه کی زوری نه خشه که ی ده دام،
 دووچار ده رفه تیک گونجاوم بۆ هاته پښش، به یانی پوژی پووداوه که له سه ر
 دیواره وه خۆم فریدایه نپو ماله که یی و به سو راغیه وه چووم، قورپه سه ره به دیتنی
 ناکاوی پیاویکی تارادده یه که نه ناس و بیگانه له نپو ماله که یدا زور ترسابوو،
 نه وه نده په شوکابوو به زه بپم پیداهاته وه، به زمانیک شیرینه وه پیمگوت ته نها
 ده مه وی که می له سه روه ته که ی بدزم و کارم به خوی و ژیانیه وه نیه، جا باشتره
 بی ترس و هات و هاوار هاوکاریم بکه ی! به لام نه و تازه منی ناسیوو، ده سته به
 هاوارو قیژه کرد، منیش ترساووبیچاره ببووم، بی خو دوواخستن په لامارم داو
 ویستم هیمنی بکه مه وه، که چی نه و هه ره بیده نگ نه ده بوو ده بویست په یوه ندی به
 پولیسه وه بکات، نه وه بوو که شه یسانی جادوگری خه یالم ده سته به یارییه کانی
 خوی کرده وه، کاتی یه که مین گۆچانم به توندی له سه ری دا ناله یه کی کردو که وته
 سه ر زه وی، که چی له پر به زه بپم پیداهاته وه، چونکه هه رچونی بی له جیتی دایکم

بوو ریژگرتنی پټیوست بوو، به لآم بونی چه زبزوینی پاره و پول دهنگی ناوه وهی
 ویزدانمی کپ و سست کردبوو، نه فسانه هه ولیدا هه سستیته وه، به لآم نه مجاره
 توندترو کاریگرتر لیمدایه وه، بویه توانای هیچی دیکه ی نه ماو بو هه همیشه له
 هه ناسه دان که وت، خه یالم له باره یه وه نارام بوو، نینجا دهستم به گه ران کردو
 سه رکه وتوو بووم هه گبه ی زپرو گه وه ره کانیم پیشکنی و گشتیم هه لگرت و به خوو
 به گوجانه وه له و ماله نهینی نامیزه رامکرد، به لآم هیشتا نه چوو بوومه دهر که
 سه رنجی نه وه مدا پاشماوه ی په نجه م به سه ر هه موو شته کانی ماله که جیماوه و
 رهنگه ببیته ژانه سه ر بوم، دیسان شه یقانی نه عله تی بو ژیر پیستم چوو وه له
 فیلمه ته له فزیونی و سینه ماییه کان دیتبووم کاتیک تاوانباران له تاوانیکه وه ده گلین
 بو ونکردن و بزکردنی پاشماوه ی به جیماو ناگر له هه موو شتی که به رده دهن،
 وه ختی که هاتمه وه هوش خوم ماله که خه ریک بوو له ناو ناگردا ده سوتا، نه م کاره
 ته نها ریگه چاره بوو له وکاته که به خه یالمدا هات، پاش نه وه له وی
 دوور که وتمه وه و نالتونه کانم له جیبه ک شارده وه و چاوه ری دی دهر فته تی که بووم تا
 لافاوه کان بنیسنه وه و به خه یالکی نارامه وه بیانفروشم و به خه ونی شیرینم بگم
 و بریک له پاره دزراوه کانیش خه رج بگم، به لآم بیتاگا بووم له وه ی خوینی نه و
 پیریژنه بی گونا ه ناسرپته وه و دواچار پوژیک هه ر دیت داوینم ده گریت، نیستا که ش
 هیچ قسه یه کم بو به رگری کردن له خوم نیه، من تاوانبارم و هه ر به م دهسته
 چه په لانه م گیانی مروقیکم کیشاوه و پټیوسته سزا بدریم، نه فره ت له تلایاک که
 ژیانی ته فروتونا کردم و هه زاران داخ و په ژاره که خه ونی ژیانی من خه ونیکی ته پرو
 شیدار بوو، جاسم بو پشت شیشه پولایینه کانی زیندان گوازیایه وه تا له خه لوه تی
 شه وانی ته نهایی خویدا بیر له م پرسیا ره بکاته وه که نایا له راستیدا به رشتنی
 خوینی پیریژنیکی بی په ناو ته نها ده بیت کوشکیکی زپین دروست کریت و
 به تاوانیک که نه نجامی داوه ژیانی ده ستخوشی چ ناینده یه کی لیده کات، به لآم
 به داخوه نه و گه لیک دوور ریگای ژیانی دوزیه وه.

خەزانی خۆشەويستی

سەرەتای کاتەکانی بەیانی یەکیّ لە پۆژەکانی ساردی زستان، بە ئاسایش پادەگەینەریّ که لە یەکیّ لە گەرەکهکانی باشووری شار، پوداویکی کوشتن قەوماوە و پتیویستە هەرچی زووترە پەيوەندی بە شوینی کارەساتەکهو بەکەین، لەگەڵ تیمیکی کارمەندانی هاوکارم بەرەو ناوینشانی دیاریکراو بەرێدەکەوین، یەکه مین سەرماي بەیانی ناخۆشە و وەك ئەو یە گازت لێبگرئ، بۆ ئەو ی کەلەسەرت بسمیت و خەو لە چاوانت بزپینئ، هیشتا دەسپێکی پۆژەو جموجۆلی کەس لەشاردا بەرچاوەدەکەوت و هەر ئەم کارەش رینگای بۆ هەموار کردبووین و وایکردبوو زووتر بەشوینی مەبەست بگەین، چەند ساتئ دوواتر، لەبەردەم مالتیکی گەرەو کۆندا دەوەستین و پاش جیگەرکردنی هیزەکان لە جیگا پتیویستەکاندا، بۆ ناو مالتەکه دەچین، لەحەوشە یەکی تارا ددە یەك گەرەو پڕ درەخت هیچ شتیکی نا ئاسایی نەدەبینرا، دوای چوونە ناو وە بینیمان خانووەکه شێو یەکی کۆن و بەنەخش و نیگاری هە یە، لە یەکیّ لە ژوورەکان پووبەپووی تەرمی پیرەمیتردیکی نزیکە ی حەفتا سالتە دەبینەو وە که بە پشتاکەوتوو و دەست و پتی بەجۆریکی ناشیانە بە گوریس بەستراو تەو، شل بوونی پەتەکه و گرتیەکه ی بەجۆریک بوو هەموو کەسیّ لە هەر تەمەن و سالتیکدابیّ دەتوانئ بە کەمیّ هەولّ و تەقەللا خۆی پزگار بکات، بەسەر دەموچاوی پڕ چرچ و لۆچی کوزراو پاشماو ی برین و زامە سادەکان و چەند دلۆپە خوینیکی وشکیۆو دەبینرا، ئەمەش ئەو ی پیشان دەدا که کوزراو لەگەڵ بکوژ یا بکوژان کەمیک دەسەویەخە بۆتەو، ساردبوونی لەشی ئەو ی پیدەگروتین که چەندین کاتژمێرە مردوو، بەلام هەر که بە پارێزەو هەلاوگێرمان دەکرد سەرنجی ئاوساویبەکی شین هەلگەراو و نا ئاساییمان لە پشتەسەری دا، بەرینمایي کارمەندان بۆ ژوورە گەرەو بەسەریە کادراو که دەپۆم که ژنیکی پیر لەویدا و لەسەر کورسیەك دانیشتوو و بە هیمنی دەگریا، سیمای غەمگین و تیکچووی تەمەنی زیاتر پیشان دەدا، جلیکی ئاسایی پۆشیبوو، هەرچەند ساتئ جارێک بە دەستە لەرزۆک و رەق و تەقەکانی فرمیسکهکانی دەسپریەو و

دهستی به ورته ورته کان دهکرد، که له هر بیوه ژنیکی دیکه ی چاوه پونکراو دهچوو، دهیگوت:

- ئەهێ خوایه به دبخت و قورپه سهر بووم، ناپیاوانه میژده که یان لی کوشتم، یاخوا پۆژی خۆش به چاوی خۆیان نه بینن وها به م دووا دووایی ته مه نه مالیان کاولکردم، خۆزگه منیشیان ده کوشت، له کوئی نه سفه راغا؟ بۆچی ته نیا جیت هیشتم و پۆیشتی؟ وهره دهستم بگره و له گال خۆتم بیه!

کارمه ندان له ههول و کۆششی دۆزینه وهی شوین پییه کی بکوژ بوون، به لام نا له و ساته دا جگه له پیریژنیکی پشت چه ماوه هیچ که سی دیکه نهیده توانی کۆمه کمان بکات، به په رداختیک قه نداغه وه بۆ لای ده پۆم و نه میس چه ند خوله کی ئارام ده گریت، ئینجا داوای لیده که م هرچی پوویداوه بۆم بگیریته وه، پیریژن فرمیسه که کانی ده سپیته وه، چه ند ساتی له خالکی نادیار راده میتی، وه ک بلتی له پوونکردنه وهی قسه کانی شک و دوودلی ههیه، به لام دوواتر زاری هه لدیتی و به دهنگیکی گراوو له رزۆکه وه ده لیت:

- نه گه ره له نه ب نزیکه ی کاترمیز دوو یا سیی نیوه شه و بوو که به دهنگیک له خو و راپه ریم، سه ره تا زۆر گویم پیته دا، به لام وهختی دهنگه که م دووباره بیسته وه، له سه ر جیگا که م دانیشتم و سه رنجی سییه ره کانی ناو هۆله که مدا، زۆر ترسام، به په له نه سفه راغای میژدم به ناگاهیتناو له بن گوئی گوتم، نه سفه ره سه ته، وایزانم دز هاتۆته ماله که مانه وه، به لام نه و هیشتا له پرخه ی خه ودا بوو، هه ریه مجۆره خه ریکبوو حالیم ده کرد که چی پوویداوه، بینیم بۆ ناو ژووره که مان هاتن، هه تا بواری هات و هاوارتکیشیان نه داین، ده سه و به جی ده ست و قاچیان به ستین و جیگای پاره و زێریان لی پرسین، میژده که م زۆر توپه ببوو، دهستی به جنیو قسه ی ناشیرین کرد و دووا جار هه ره شه ی نه وه شی لیکردن که هه وال به پۆلیس ده دات، که چی من به راستی ترسابووم، شوینی ئالتونه کانم پیگوتن، دوو که سیان بۆ دزینی زێپو شته گرانبه ها کانی ماله که مان چوون و کۆیان ده کردنه وه، به کیکیشیان که به هیزتر بوو ناگای له ئیمه بوو، میژده که م چونکه زۆر توپه ببوو

دهستی به هاوار هاوار کرد، دزهکان لیتی بیتاقهت ببوون و به تورپه بیه وه هیرشیان کرده سهره به شق و کۆله مست که وتنه سهری و ههولیاندا دهنگی بپین، که چی نه و بیدهنگ نه ده بوو، ههراواری ده کردو داوای یارمه تی ده کرد، تا نه و کاته ی ههراواری چاودیری ئیمه ی ده کرد و گه لیک تورپه ببوو، شه قیکی توندی له میرده که مداو فرییدا نه و سهره وه و هه ره شه ی نه وه ی لیکر ده گه ر چیدی هاوار بکات به لایه کی به سهر دیتی، به لام چی،،،، من نه وه زیاتر له چل ساله له گه ل نه سفه ر ده ژیم و باش ده مناسی و ده مزانی له و جۆره که سانه نیه که وا به ناسانی جله و بۆ ژۆر بلتیه کانی خۆی شلکات، ههراواری به گریان و پارانه وه داوام لیکر بیدهنگ بی، که چی نه و گویتی به من و دزهکان نه داو به رزتر له پیشوو هاواری ده کردو داوای کۆمه کی ده کرد و ژۆریشی جنتوی سووک و بیمانا دا، منیش له به رده و امبوونی نه م بارودوخه ده ترسام و بیتاقهت ببووم نه مجاره ش له دزهکان پارامه وه که میرده که م حاله تی ناته واوی و تورپه یی میشکی له گه لدایه چاتره ئیشه کانی خۆیان بکن و بپۆن، که چی دوواچار نه و شته ی لیتی ده ترسام ههراواریدا، ههراواری پیاوه ی هه ره شه ی له میرده که م کردبوو، هیچ چاری نه ماو له ناکاو به لاماری دا،،،،،

پیریژن ناوی (فروزان) ه و نزیکه ی شه ست و دوو سال بوو، حهوت یا ههشت سال له میردی خوالیخۆشبووی بچووکتر بوو، که ده گاته ئیره تورپه بیه که ی ده شکینی و ده موچاوی ته ر ده بی و به ئاه و ناله و گریانه وه دریزه به قسه کانی ده داته وه:

- ئیدی خۆشم نازانم چی پوویدا، کاتی بینیم میرده که م له جووله که وتبوو هیچ دهنگیکی لیه نه ده هات، زراوم چوو، دزهکان ئیشی خۆیان ته واوکردو بارگه وینه ی خۆیان پیچایه وه و هه لاتن، منیش به هه رشیه یه ک بوو گوریسه که م له ده ست و قاچم کرده وه و بۆ لای میرده که م رامکرد، که چی هه رچه ندی بانگم کردو رامته کاند گویم له هیچ وه لامیک نه بوو، تا به باشی سه رنجمدا،،،،، که مردوه!

- ئۆيۈ دەم وچاۋى دزەكانتان دىت؟ ھىچ كامىكتان نە دەناسى؟ فروزان
بەگريانەۋە سەرى با دەداۋ دەلئىت:

- دەموچاۋيان بەتەۋاۋى داپۆشيبوو.

- ئەى باشە دەزانى لە چ رېگايەكەۋە بۆ ناۋ مالەكەتان ھاتببون؟

- ئەۋەى راستى بى مىردەكەم خۆراكى پىۋىستى پۆزانەى مرۆقى دەفرۆشت،
دوكانەكەشى بە مالەكەۋە نووسابوو، رەنگە لەۋيۋە ھاتبىن، لەبەرئەۋەى رېگا
ھەيە، پاشان دووبارە دەست بە گريان و نالە دەكاتەۋە، يەكى لە ھاۋكارانم كە
گوئى لەتەۋاۋى قسەكانى فروزان بو، پەلم دەگرىت و بۆ سووچىكم دەباۋ بە
ئارامى دەلى:

- جەنابى ئەفسەر ئەۋەى راستى بى من شكم لە دروستى قسەكانى ئەم ژنە
ھەيە، چونكە كاتى بەرەۋرۋومان بۆۋە ئەۋ شتىكى دىكەى بە ئىمە گوت، گووتى
لەۋانەيە دزەكان شارەزابوۋىن و كلىلى دەرگاي مالەكەيان پىۋوبى، ھەستناكەى
ئەمە جىي گومان بىت؟

تەماشايەكى فروزان دەكەم، لەكاتى فرمىسك دەپىژى و نالە نال دەكات و تىلە
چاۋى دەگرىتە دەۋرۋەرى، نىگاي ترساۋو لەرزۆكە و جار بە جار بىدەنگ دەبى و
ھاموشۆى كارمەندان و بەرپىرسانى ئاسايش دىقەت دەداۋ ئەۋ كاتەش زامى دلى
دەكولتتەۋە دەست بە گريان و نالە دەكاتەۋە، لە ھەلسوكەۋتى ناتوانى ھىچ
جۆرە گومانىك بىبىرى، ھەر لەۋ كاتەدا يەكى لە كارمەندان سىندوۋقۆكەيەكى كۆن
ۋ بە نەخش و نىگارم بۆ دىنى و دەلئىت:

- جەنابى ئەفسەر، ئەمەم لە ژىرزەمىنى مالەكەدا دۆزىيەۋە و خۆتان بفرمومون

سەرنجى بەن!

ئىنجا دەرگاي سىندوۋقۆكە دەكاتەۋە، بىرسكەى خرخال و ملوانكە و گشت
زىپو موتومورۋەكانى ناۋەۋەى خەرىكە چاۋم كۆپر دەكەن، لە بنەۋە تەماشايەكى
فروزان دەكەم، بەدىتنى سىندوۋقۆكە رەنگى پەرى و ئاھو نالەى نەما، ترس و
توقىنى ئاۋىتە بە دلەكوتى لە تىلەى نىگاي دەبارى، ۋەك بلىي ئەم سىندوۋقە

بچوکه کۆنه پازى نه گووتراو شاراوہى بۆ ئاشکرا کردوہ، ھەر له و کاتہى سندووقه کم به دەستەوہیە فرمان به ھاوکارانم دەدەم، دیسان درێژە بە پشکنین و لیکۆلینەوہ کانیان بەدەن تاکو پاشماوہیى له بەلگەى تاوانى بکوژ یا بکوژان بدۆزنەوہ، کاتى ھاوکارانم دوور دەکەونەوہ، سندووقه بچوکه که له بەرچاوانى ترساو ماتى فروزان سەرۆبن دەکەم، کاتى دەبینم دووبارە بە سەرپۆشەکەى روخسارى دادەپۆشى و دەنگى گریانى بەز دەهیتتەوہ، بپار دەدەم له دەرفەتیکى گونجاودا جاریکى دیکە لى پێچینەوہى له گەل بکەمەوہ، دە پوژ پاش ئەو پووداوہ، خەریکی لیکدانەوہ و شیکردنەوہى مەسەلەى کوشتنى ئەسغەر اغابوین، توێژینەوہ کان له گەل بۆچوونى دراوسێکانیان ئەوہ پێشان دەدەن: تائىستا که لەبیرانە ھەمیشە نىوانى فروزان و مێردەکەى بەدرێژایى ژيانى ھاوبەشیان شەپو ھەرای بەردەوام ھەبوو، لەگەل ئەوہى که نزیکەى ئەوہ بۆ چل و پینچ سال دەچى بەیەکەوہ دەژین و خاوەنى سى مندال و ھەموویان بۆ مال و مێردى خۆیان ناردوون، کەچى ئەم ناکۆکى و دەمەقالیەیان ھەرەکو جارەن بوو، گواپە شەوى پووداوہ کەش ھەر خەریکی دەمەدەم بوون و دراوسێکان تا درەنگانى شەوى گوێیان لە ھەراو ھۆریاو حەوت و ھەشتى ئەوان بوو، لەلایەکى دیکەوہ، توێژینەوہى کارمەندان بۆ دۆزینەوہى شوین پى دزەکان لە گۆشەو کەنارى مالەکە بە ھىچ ئەنجامى نەگەیشتبوو، ھەموو ئەمانە دەبوونە جى ئەوہى کە گومان لە راستى قسەکانى فروزان بکەین و وەک تاوانبارى یەکەم بێخەینە ژێر چاودیریەوہ.

بپار دەدەین دووای دە پوژ فروزان ئاگادارکەینەوہ و جاریکى دیکەو بى ئەملائوئەولا راستى پووداوہ کەمان بۆ بگێریتتەوہ، ھەلبەتە لەم ماوہیە دۆسیەى مندالانى خانەوادەکەش دەخەینە ژێرچاودیری و لێپرسینەوہو، بێگومان ئەوانیش ئاماژە بە ناکۆکى و شەپەدەمى بەردەوامى نىوان دایک و باوکیان دەکەن، ھەر لەو دالغەو خەیاڵاندا بووم کە دەرگای ژوورەکەم دەکریتتەوہ بە پینمایى کارمەندانى پۆلیس فروزان دیتتە ژوورەوہ، سەراپا رەشپۆشە، بالای پتر چەمیوہتەوہ، بەرەو

پووم داده نیشی و چاوم لیده بریت، نازانم غمی بی نامان و شارووی قوولی
چاوانی حسره تباری پیریتن چون چونی راقه بکم.

تہنا پرسیرائی خہ یالم نازارده دا کہ: " ئایا ئہمہ پئی تیدہ چی ئہم پیریتنہ
غہ ماوی و تازیه دارہ دستی له مردنی میردہ کہیدا هہ بی؟ " هہ ولدہ دم به
دہنگیکی نارام و بی پیشہ کی بؤ ناو بابہ تہ کہم برؤم، به دریتایی ئہم ماوہیہ
فروزان بیدہ نگہ و چاوی له چاوم بریوہ، سہ رنجام داوای لیدہ کہم جاریکی دیکہ و
به سہ رنجی زیاترہ و ہ پوودای کوشتنی میردہ کہیم بؤ بگیتتہ و ہ، پیریتن و ہک
بلئی له م هہ موو پرسیارو و ہ لامانہ ماندو و بووہ، بؤیہ به دہنگیکی گلہیی نامیزہ و ہ
دہ لیت:

- ئہ ری من دہ بی چہ ند جار ئہم پوودا و ہ تان بؤ بگیتتہ و ہ؟ پیشتر گووتم، چہ ند
دزیکی له خوا نہ ترس نیوہ شہ و ہ اتن و میردی قوربہ سہ رمیان کوشت، ئیستا ئیوہ
چا و ہ پین چی تازہ تان پیتلیم؟ باوہ ربکہن زامی دلہم به سوئیہ و دیمہ نی
لینگہ ژہ نہ کانی ئہ سفہ ساتی چہ له به رچاوم لاناچن، بیریک له پیریتنکی نہ خوش
وپہ کک و تہی و ہک من بکہ نہ و ہ، دہ بی ئہم هہ موو رینگاہہ بپریم و قسہ
دو بارہ کانتان بؤ بلیمہ و ہ.

به پوویہ کی خوشہ و ہ دہ لیم:

- قسہ کانت راستن دایہ گیان! به لام ئہ و ہی راستی بی ئیمہ گومانمان له یہک
دوو کہس هہ بوو کہ،،،،،

فروزان له خہ یالی پاکردنی ئہم گیتتہ له یہ بؤیہ خیرا دہ لیت:

- هہ لہ تہ گوماننتان له ئیبراہیمی کوری کاک پہ زای به رگدرووہ، و ہ نیہ؟ منیش
پیمو ابو ئہمہ کاری ئہ و بی! ئہ و شہ و ہ توانیم کہمی له دہ موچاوی ببینم، به لام تا
ئہ مرق دلتیا نہ بووم، شک و گومان پتر ریشہی له ناخما دادہ کوتا، کہ چی
به سہ رخؤم نہ هیتا و گووتم:

- به لآم من هيشتاکه نه مگوتووه شکم له کييه! له نيو قسه کاندا بيرمه جارتيکیان پيتگوتين دزه کان سه روچاويان به ته وای داپوشيبوو به هيچ جورئ نه تده توانی بيانناسی! ئهی باشه له کوئوه زانيت يه کيکیان ئيبراهيم بووه؟
پيرتزن به ناشکرا شله زانی پيوه دياربوو به لآله په تیی ده يگوت:
- راستيه که ی،،،،، ئه و کاته ی که خه ریکبوو به سه رباندا هه لده گه پان تا پراکن، له پر که ميک ده موچاوی يه کيکیانم ديت که زور به کاک ئيبراهيم ده چوو.

به پاريزو هيمنيه وه قسه که ی پیده بېرم:

- به لآم، ليکولينه وه کانمان ئه وه درده خن سه ربانه که تان به کوتايی هو له وه به سراوه ته وه و له ناوه وه ش قوفل بووه، توش له گه ل ئه سفه راغای خوالخوشبوو به گویره ی قسه کانی خۆت له ژووریکي دیکه دست و قاچتان به سترابوو، ليره دوو پرسيارى گرینگ دينه پيشه وه، گریمان ئه وان له ريگای سه ربانه که وه پايانکرد وه ک ده لتي، ئهی ئيوه ئه و کاته نه تانده توانی ته نانه ت له ناو هو له که دا بيانبينن، چ پتيويست ده کات له وه ختی پيدا هه لگه پان له دوواهه مين پليکانه بيانبينن، ئهی چون ته نها پوخساری يه کيکیان ت بينی؟ هه تا ئه گه ر دزه کان له م ريگايه شه وه پراکن ئهی باشه کي پاش پويشتنيان ده رگای داخستوو وه قوفلی کردوو؟ ئيوه به جورئ به ستراونه ته وه نه خۆت و نه ميترده که شت نه تانده توانی ئه م کاره بکن، جه نابتان له قسه کانی پيشوو گووتتان دزه کان هه موو ئالتوونه کانيان له گه ل خويان برد، باشه ئه گه ر وايه ئه و سندوو قه بچووکه پر له زيپو گه وه ره له و ژير زه مينه دا چیده کرد؟! ناکا دزه ئازيزه کان به زه بيان پيتان داها تبيته وه به ئه نقه ست له ژير زه مينه که يان دانابی؟! بارودوخى ناو ماله که شتان وه ها نه بووه که هاتنى دزی پيوه دياربی، به لکو ته نها ئه و ژووره ی توو ميترده قوپه سه ره که ت ليتي خه وتبوون که می به سه ره کا درابوو، ئه ميش به ناشکرا دياربوو شانۆگه رييه! هه روه ها ئه و شه وه دراوسينکانتان دهنگی هات و هاوارو شه ره ده نوکی ئيوه يان گوئ ليبووه، به لآم نه هاوار، نه کومه ک! يادز ها تووه يان نه بيستوو! دووايش شه ره چه قه ی نيوان توو ميترده که شتيان وادياره به لاوه ناسایی بووه! که چی ئه م

دەمەقالیە لە پەر خامۆش دەبێ و نزیکە ی پاش کاتر مێری، ھاوارو قیژە یەك بە دووای یەكەکانی ئیوہ ئەوان بۆ نیو مالهە کەتان رادەکیشی ئەوکاتەش تۆ لە پشت سەری مێردە کەت دەبینن! بۆیە بەم ئەنجامە دەگەین کە پووداوی ھاوتنی دزیا دزەکان بۆ ناو مالهە کەتان داستانیکی ھەلبەسراو درۆیە ئیوہ بۆ سەرلیشیواندنی ئیمە دروستتان کردوو و مەبەستتانە ھەلمانخەتینن، ئەمەش ھەربۆخۆی بە تاوان لە قەلەم دەدریت، ئیستا بەم پوونکردنەوانە قسە یەکتان بۆ گووتن ھە یە؟

فروزان بە درێژیایی ئەم ماوہ یە ھیمنی پوختاری خۆی پاراستبوو، کەچی من درکم بە لەرزینی بێ نامانی جەستە ی لاوازو دەستە رەق و تەقەکانی و ناشوب و جەنجالی ناخی دەکرد، بە ترس و نیگەرانیەوہ خۆی پێک دەخاتەوہو بە دەنگێکی پەر گلەبیەوہ دەلیت:

- باشە مەبەستان لەم قسانە چیە؟ وادەزانن درۆم لە گەل کردوون و بە قسە ی خۆتان ویستوو مە فریوتان دەم؟

سەرم وەك نیشانە یەك بۆ بەلی با دە دەم.

- بەلی فروزان خانم! من خەریکە بەم ئەنجامە دەگەم کە تۆ دەستت لە کوشتنی مێردە کەت دا ھە یە!

ئەم قسە یە ی دواییم وەك کوتکیکی قورس کە بەسەر جەستە ی لاوازو بێ تینی فروزانی دا بکیشم وابوو، سەری بە توندی بادە دا و لە کاتی ھەول دەدات ئاسایی رەفتار بکات، بە دەنگێکی بەرزەوہ دەلیت:

- نا، نا! ئەم تاوانە گەورە یە چۆن دەوێرن بەسەر مندا بەینن کە لە جیگای دایکتانم؟ باش بیری کەنەوہ پیری زنیکی شەست و سی سالی وەکو من کە ناتوانم ھەتا بە پێگاشدا بڕۆم، چۆن دەتوانم ئەسفەر اغا کە پیاوی مالهە کەم بوو بکوژم؟ ئەم تۆمەت دانە پالەم بە ھیچ جۆری قبول نە، جا ریزی خۆتان بگرن؟

- بزانیە فروزان خانم! ریزی جەنابتان پارێزراوہو بەندە بە ھیچ جۆری بێ ریزی بەرامبەرت نە کردووہ! بەلام ئەگەر تۆ لە جیگای ئیمە بوویتایە و ھیچ پاشماوہو شوین پێیەکی دزت نە دۆزیایەوہو جی پەنجە ی تۆ بەسەر جەستە ی کوژراو

گوریسی پیچراوی له شی به جیمایی و له وه دلتیابینه وه که هی تویه به چ نهجامی دهگیشتی؟ نهگر خوتان سه رنجتاندایی تاکو ئیستا سی گپرانه وهی جیاوازو لیک دوورتان له باره یی ئه م پووداوه وه به من یا هاوکارم گووتوه، ئه م له یه ک دوورییه ی قسه کانت هر خوی به ناشکرا دیاره که درویه، ئیستا به کامه قسه تان باوهر بکهین؟ نهگر به پاشکاوای دانی پیدابنییت و بی که م و زیاد راستیه که مان بۆ بگپریته وه، ئه وا تاوانه که ت سووکتز ده بی وه من به لئینیشتان پیده ده م ههول و کوششم بۆ سووکتز دانی تاوانه که تان له ریگای یاساییه وه بخمه کار، ئیستا ناماده ی هاوکاریمان بکه ی؟

لیره دا دووا ئه لقی به رگری فروزان ده شکیت و خه رمانه یه ک له گونا ه رووی ماندوو پر چرچ و لۆچی داده پۆشیت.

- ناخر چۆن بلیم؟ من هه رگیز نه مده ویست ئه م پووداوه بقهومی،،

ده سته ده کا به گریانکی سووتینه ر، چه ند خوله کی دوواتر، به چاوانی غه مبارو سیمایه کی غه مگین و تیکشکاو چیرۆکی پر غه می ژانی ده گپریته وه:

- هر له پۆزی یه که مه وه که به زۆری دایک و باوکم شووم به ئه سفه راغا کردوه، زانیم هیچ هه ست و خۆشه ویسته کم بۆی نیه، له زۆر پوه وه پپچه وانه ی من بوو، زۆری خۆشه ویستم و هه ولی ده دا به هر شتیه یه ک بی دلئ من به ده ست بیئی و وام لیبکا خۆشم بوئی، دیاری گرانبه های بۆ ده کریم، هر مانگه و سه فه ریکی بۆ مه شه د یا قوم یا هر جیگایه کی دیکه ی گه شت و گوزار پیده کردم، که چی به داخه وه خۆشه ویستی نابی به زۆر بخریته دلئ مرۆقه وه، هه رچه ندجاری ئه و قوربه سه ره ده گه یشته من ده سته و سینه له به رده م ده چه مایه وه و راست ده بۆوه، پۆزبه پۆز به ره و پووی زیاتری بی میهری و خۆشه ویستی من ده بۆوه، کاتی دووه مین مندالمان بوو، دوواچار له ره فتاره سارده کانم ماندوو بوو به هات و هاوار به لئین و خۆشه ویستی چه ند ساله ی ئه ویش هه لوه شانده وه و هه موو پۆز ده سته به بی ره ووشتی ده کرد، وام هه سته کرد که سیکه ی دیکه یه، به تپه رینی پۆزگار تیگه یستم که چه ند ژنیکی دیکه شی بۆ ماوه ی کاتی هینابوو، که ئه مه م بیست

وهك ئهوه وابوو له سهريان بهرمده نهوه، بهلام بهلگه يه كم نه ده ديت تا به دوى مهسه له كه دا بچم، هيچ خوشه ويستيه كمان له نيواندا نه بوو، تا كاتى مندا له كانمان له خه م ده رچوون و به خوشيه وه به ره و مال و حالى خويان چوون، ئيمه ههروه كو خومان بووين و بچووكترين بيانوو واى ليده كردين به سه ر يه كتر دا هاوار يكه ين و ميشكى يه كدى ببه ين، مندا له كانمان هه موو خوينده وا ربوون، چه ندين جار ئاموزگار بيان ده كردين كه ئه م جو ره ره فقارانه له گه ل سال و ته مه نتان ناگونجيين و جوان نيه بو ئيوه، ئه گه ر نه وه كانتان ئه م شه رو هه رايه تان بي نين ئه وانيش ليتان فيرده بن،،،، بهلام كوا گوئى بو بيستن؟! هه ر خه ريكي ئه وه بووين كه مه تر خه مى و بيانوو بخه ينه ئه سته وى يه كه وه و ئه وه نده هوش و هه سته مان نه بوو كه ئه م شه ره ده نوک و چه قه چه قه يه خوشى و شادى هه ميشه يى له ژيانمان ده بات و ئابروومان له به رده مى دراوسينگانيش ده چيئت! ئه م بارودوخه هه روا ميه وه تا ئه وشه وه تال و تاريكه هات،،،،

ئه وشه وه رهنگه ئه وه يه كه مين جار بى دوواى هاوسه رگيريمان به جوته له سه ر يه ك سفره دا بنيشين، ئه سفره پيد ه چوو دلئى خوشبى بويه ده ويست گالته م له گه ل بكاو به مهي نيته پي كه نين، به لام نه فره ت له وه له خوبا يى بوونه بي مانا يه ي من كه ريگرم ده بوو له وه ي روويه كى خوشى پى نيشان بده م! ته واو له بيرم نيه چى بوو كه وا يكر د باس بيته سه ر ژيانى پار د وومان و منيش كه وتمه تانه ليدانى: " برؤ ئه م گال تانه له گه ل ژنه كانى دي كه ت بكه ! " ئه سفه راغا چا وه پوانى قسه يه كى وه هاى نه ده كر د ليم، ئاگرى له چاوى ده بارى و هاوار يكر دو گووتى: " ئه م هه موو ساله بى ريزى و بى ره وشتيت به رام به رم كر د نو قم لئوه نه هات، ئيستاكه چؤن رووتدى تومه تيكي وه هام بخه يته پال؟! " به كورتى،،، دووباره كه وتينه وه شه ره چه قه ي خومان و سات به سات ده نگان به رزتر ده بووه، وا گه رم دا هات بووين ئاگامان له تپه رپينى كات نه ما بوو، كه چى،،،،

خوا له ئه سفه راغا خوشبى، من ژنيكى زؤد خراپ بووم بوئى، ئه ويش له م شه رو ناكوكيانه ماندوو ببوو هه ولى ده دا ئارامم بكا ته وه، كه چى من هه ر نه مده برپه وه،

له ساتيڤدا نه مزاني چي قهوما، به هموو هيڙي خوم پالڻيڪم بؤ دوواوه پڙوهنا و
 قيڙاندم: " بڙو ونبه! چيدي نامهوي بتبينم!" نهوئيش هيڙي تيڊا نه مابوو سهري
 به ديوار كهوت، هاوارتيكي توندي له قوولايي پوحيهوه كرد، نه مه مني
 ترساندم، كه چي بي نهوهي بگه پڙمهوه سهري بؤ سر جيگاي خوم پوڙيشتم، چند
 ساتي تيپهري و نارام بوومهوه، بينيم نه سفر هيچ دهنگيكي ليوه نه دههات،
 كه مي نيگه ران بووم و به سوراهيهوه چووم، به لام خواهه كه س
 نه بيني، "سه رنجدا هر له م گوره بي جووله كه وتوه، پهنگي ده موراوي وهك
 مردوان سپي بووه، ئيدي به راستي ترسام و شله زام، بؤ لاي رامكردو چند جاريك
 بانگم كرد و رامته كاندم، لي تي پارامهوه كه قسه يهك بكات، به لام به داخه وه نه
 جووله يهك نه ناماڙه يهك هيچم نه ديت، هيتاشا نه مدهويست باوهر بكم كه
 مردوه! كه چي كاتي گويم به دليه وه نا هيچ ترپه يهكم نه بيست، ئينجا ده ستم
 له سهر ده مي دانا هه ستم به گرمي هيچ هه ناسه يهك نه كرد، نه و كاته تيگه يشتم چ
 قورپيكم به سه رمدا كردوه! بؤ هه تايه چاواني ليكنابوو، بؤ چند ساتيڪ مات و
 نه بلق بووم، نه مده زاني كه ده بي چيبكه م، به لام نه فرت له شه يتان كه هر له م
 كاتانه بؤ سوراهي مرؤ ديت، يهكي له ناخدا ده يگوت، ئيستا كه نه مه پوويدهوه
 ده بي شانوكه ريهك ريكيخي تا كه س گوماني بؤ نه وه نه چي تو كوشتوتوه!
 پڙويسته كاريك بكه ي تا هموو باوهر بكن له م به ينه دا تو بي گوناهي! هر
 ماوه يه كه نه ميس به سه رده چي و ته واو ده بي، توش نه وه خته ده تواني نه
 ته مه نه ي ماوته به بي شه پوهه راو نارام به سه ربه يهت! يه كه م شتي كه به خه يالمد
 هات پلاني دزي بوو، ئيدي خوم دووانه خست، به په له بؤ زپرو نالتونه كانم چووم،
 هموو نه وانهي نه سفر ي خواليخوشبوو بوي كړيبووم! له ناو نه و سندوقو كه يه م
 دانان كه بينيتان، ئينجا بردم و له سووچيكي ژير زمينه كه شاردمنه وه تا له
 ده رفته تيڤدا دووباره بجه وه سهريان، دووايي دوو گوري سي پته وو قايم له ژير
 زمين هيتايه ده ر، يه كيكيان گه وره تر بوو له ده وري بالاي و نه ويديكه شيان له
 قاجيه وه م پيچاو گرئيدم، تا ناستي خوم زانيم په ته كانم شل به ستوه، به لام له و

ساته قورسانه خه یالْم له وه زیاتر بری نه ده کرد، ده ست و دلْم توند توند ده له رزی و خه ریکبوو له ترسان هه ناسه برکه ده بووم! له دووای ئەم کاره بۆ هه مان ژووو چوومه وه که شه رمان لیکردبوو، هه موویم به سه ره کا دا، وه ختی له هه موو شتی دلتیابوومه وه که هه چ که سی باوه ر ناکات پیریژنیکی وه کو من به کاری کوشتن هه ستایی، ده ستم به هاوار هاوار کرد و دراوستیکانم به ناگا هیتایه وه، نه وهی له رووداوه که ش ماوه خوتان ده یزانن! !

فروزان بیده نگ ده بی، چاوانی له فرمیسک ته رپووه و نیگای له به رامبه ری برپوه، پیده چوو بیر له سالانی خۆله میشی ژیانی هاوبه شی بکاته وه که چۆن به فیرو چوو و به م راستیه شووم و تالّه کوتایی ها تووه، رهنگه هیشتا ش دیمه نی لاشه ی بی گیانی میرده که ی هه ر له به رچاوبی، رهنگه،،، رهنگه هیشتا باوه ری به مه رگی هاوبه شی سالانی تال و شیرینی ته مه نی نه کردبی، مه رگی که نه یو یستوه به ده ستی نه و نه نجام بدری، نه مه ده زانی چی بلیم و چ کار دانه وه به ک پیشانده م، له خه یالْمدا به دووای وشه ی هیتنکه ره وه و دلنه وایی دا ده گه رام، به لام کاتی چاوم به م پیریژنه پشت چه ماوه ده که وت که وه ک که شتی که تی کشکاوو بیچاره له توفاندا ده مبینی ریگای هه موو جو ره قسه به کی به روودا داده خست، ته نها به سه رچوونی روژگار ده ی توانی وام لیبکا برپا به م داستانه غه مگینه بکه م، ئەم هه موو ساله شه رو لیک تینه گه یشتنه، ئەم هه موو روژه تاریکه ی پشت هه وره ره شه کانی به دگومانی، ئەم هه موو کاته بی مه یلی و دل مردوویی و غه مگینه به هۆی هه ست پینه کردنی به کتر ده بی چۆن باوه ر بکری؟! !

زمانم له زاردا ده خولایه وه تا هه موو ئەم پرسیارانه له فروزان بپرسم، به لام ته نها ئەم دوو قسه به م له ده مدا ها ته ده ر:

- ناخر بۆچی فروزان خانم؟! بۆچی دایه گیان ئیوه بۆچی؟! !

فروزان له بیده نگیه کی نازارده ر سه ری داگرت و ناله ده کات، له جینی خۆم هه لده ستم و له په نجه ره وه چاو له ئاسمانی هه ورین و دلگیری زستان ده بریم، چه ند ساتی دوواتر بروسکه به ک لیده داو ده نگ و گرمه ی له بۆشایی ئاسماندا

زايەلەي دى، دلتوپەكانى باران ھاوشىتوھى پەنچە بە تواناكانى ھونەر مەندىكى
شارەزا بەسەر شووشەدا دەخلىسكىن و سەداي باران گوئيەكان دەلاوئىتتەوھ،
بەلام پەنگە ئەم سەمفونىا خۆشە بۆ فروزان پىرىشكى بى تا رىق و كىنەي بىكاتەوھ،
دەنگى گىرمانى بەرز دەبىتتەوھ و دلم دىتتە ژان، وای بە باش دەزانم تەنھا لەبەر باران
جىي بىلم تا غەمى گەيشتنى خەزانى ژيانى بى خۆشەويستى لەگەل دلتوپە
پاكاكانى باران و فرمىسكى دلنەوايى ئىدى بۆ ھىچ كەسى دووبارە نەبىتتەوھ، بۆ
ھىچ كەسى!!

ژياننامەى نووسەر

حاجى غولامرەزا ئىسماعىلى (ئەفسەرى خانەنشىنى پۇلىس) يەككىگە لە
وەرزىكارو پرايىنەرو شارەزاو نوسەران و گيان لەسەردەستانى پارىزگاي كرمان،
پالەوانى پيشووى بۆكسىن و سەرپەرشتيارى فەرمى فيدراسيۆنى كۆمارى ئىسلامى
ئيران بوو لە بەشەكانى بۆكس - خۆپاريزى لە كەسى بەرامبەرو ھندبال*،
چەندىن دەيەى تەمەنى وەك پرايىنەرى وەرزى لەسەر ئاستى كرمان
بەسەربردوو و چالاكى بەرچاوى بۇ پەروەردەكردى نەوى تازەى كۆمەلگا
ھەبوو، سالانەش وەك سەركى گروپە وەرزىشەكانى باسكتبۆل، ھندبال و
بۆكسى شارى زىند و بەرپۆبەرى يانەى فەرھەنگى وەرزىشى زىند ئەركى خۆم
بەجىھىتاو، لە چاپەمەنيەكانى ولاندا ھەميشە بەرھەم بلاوكردۆتەو بۇ نمونە
لە ژىر ناوونيشانى داستانە پۇلىسيەكانى تاوان لە پۆژنامەكانى ۷ پۆژى ژيان
(خويىندەوى دۆسيەيەكى تاوان) كۆفارى پىگاي ژيان (داستانى دريژى خەلكى
ئەمپۆ) كۆفارى گەنجانى ئەمپۆ (عيبەرت) و پۆژنامەى (امىن جامە) و ئاسمانى
كرمان و، دوو بەرگ لە كىتیبەكانى داستانى (پۇلىسى تاوان) بە ناوى (مكافات) و
(ئەمشەو زاوايەك دەمرىت) بە چاپ گەيشتوو و شىوازى ناسكى زمانەكەى
وايكردوو ھەوادارانىكى زۆرى ھەبى و ئىستاش بەرگى سىيەمى كىتیبى پۇلىسى
تاوان (بكوژان دەگرىن) بە چاپ گەيشتوو و بەم زووانە بەرگى چوارەمى كىتیبى
پۇلىسى تاوان (غروب عاگفەھا) لەلايەن ھەمان نووسەرەو لە ئايندەدا
بلاودەبىتتەو،

* ھندبال: ياربيەكى وەك فوتبۆلە بە دەست تۆپەكە دەھاوین،